Opr. „Starodruk" 1965 r.

Druki

Bolesław III Str. nieliczb. 96.

Traiedya.

4

Cena Złł: 3.

Bogatym datków kosztownieyszych staie;

Ubogi co miał, to z pracy rok daie.

w Warszawie

w Drukarni J. K. Mci i Rzeczypospolitey

u XX. Scholarum Piarum. 1790.

Poemat kończy się na str 87. – Następuję na 89. s. „Przypiski"

Ostatnie wyrazy dramatu:

I świat wyzna: że Polak na swym mieyscu stoi

Akt III, scena 6. w mowie Wszebora

„Ześmy z Mężem na taką karę zasłużyli"

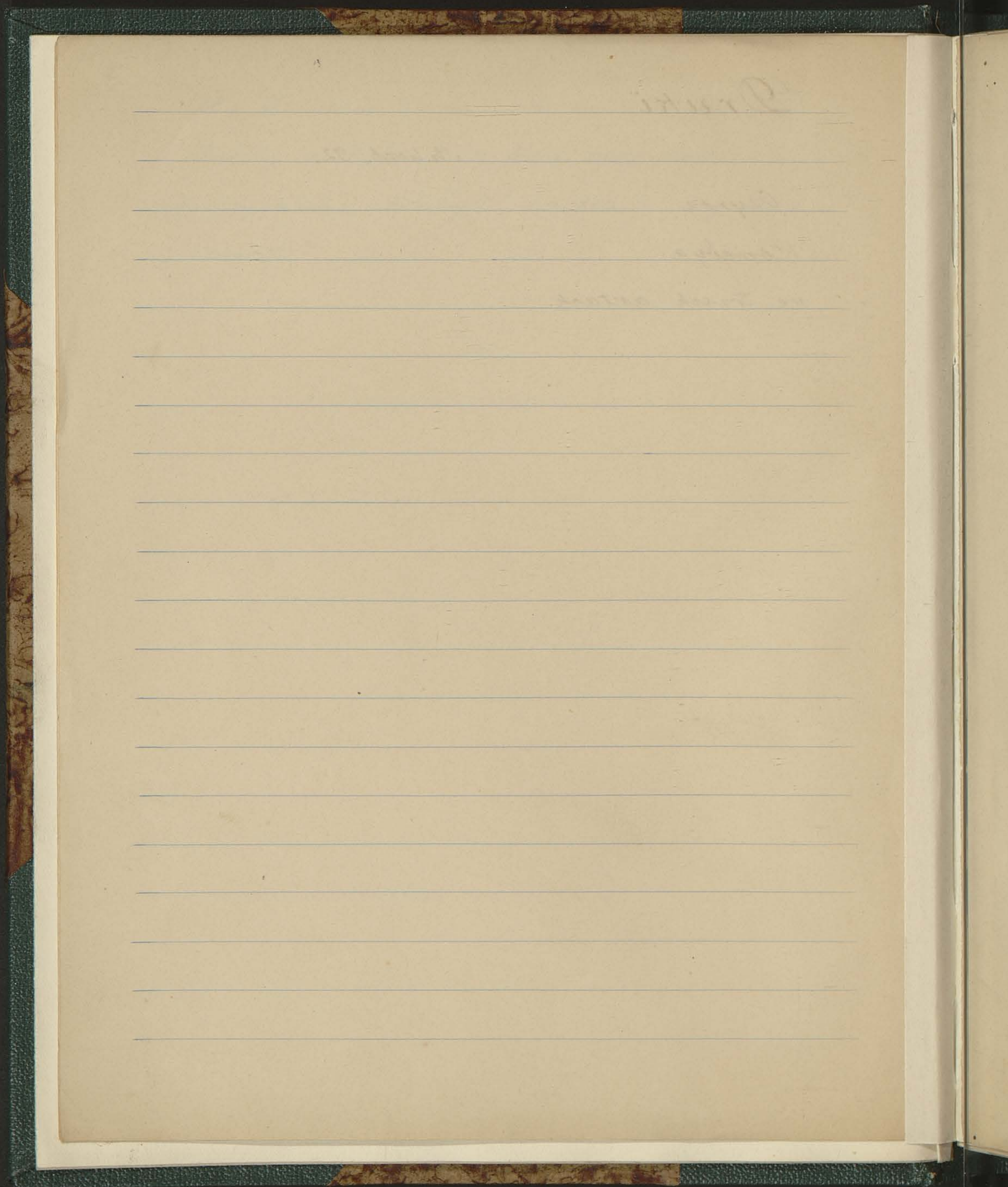
Na wyrazie „zasłużyli" kartka z wyrazem:

„zarobili."

Druki

Str. liczb. 92.

Czynsz
Komedya
we trzech aktach.

Druki

Judyta

Królowa polska. Str. nieliczb. 96.

Traiedya.

Cena Złł 3.

(Winieta)

w ~~[illegible]~~ Warszawie

w Drukarni J. K. Mci i Rzeczypospolitey

u XX. Scholarum Piarum 1792.

Na str 88 kończy się tragedya słowy: Już kona.

Na str 89. zaczynają się „Przypiski"

Jeszcze „Titelausgabe" „Bolesława III" ze zmianą stronnicy 87/88. – Błędy druku zresztą te same.

W akcie III, scenie VI: zasłużyli.

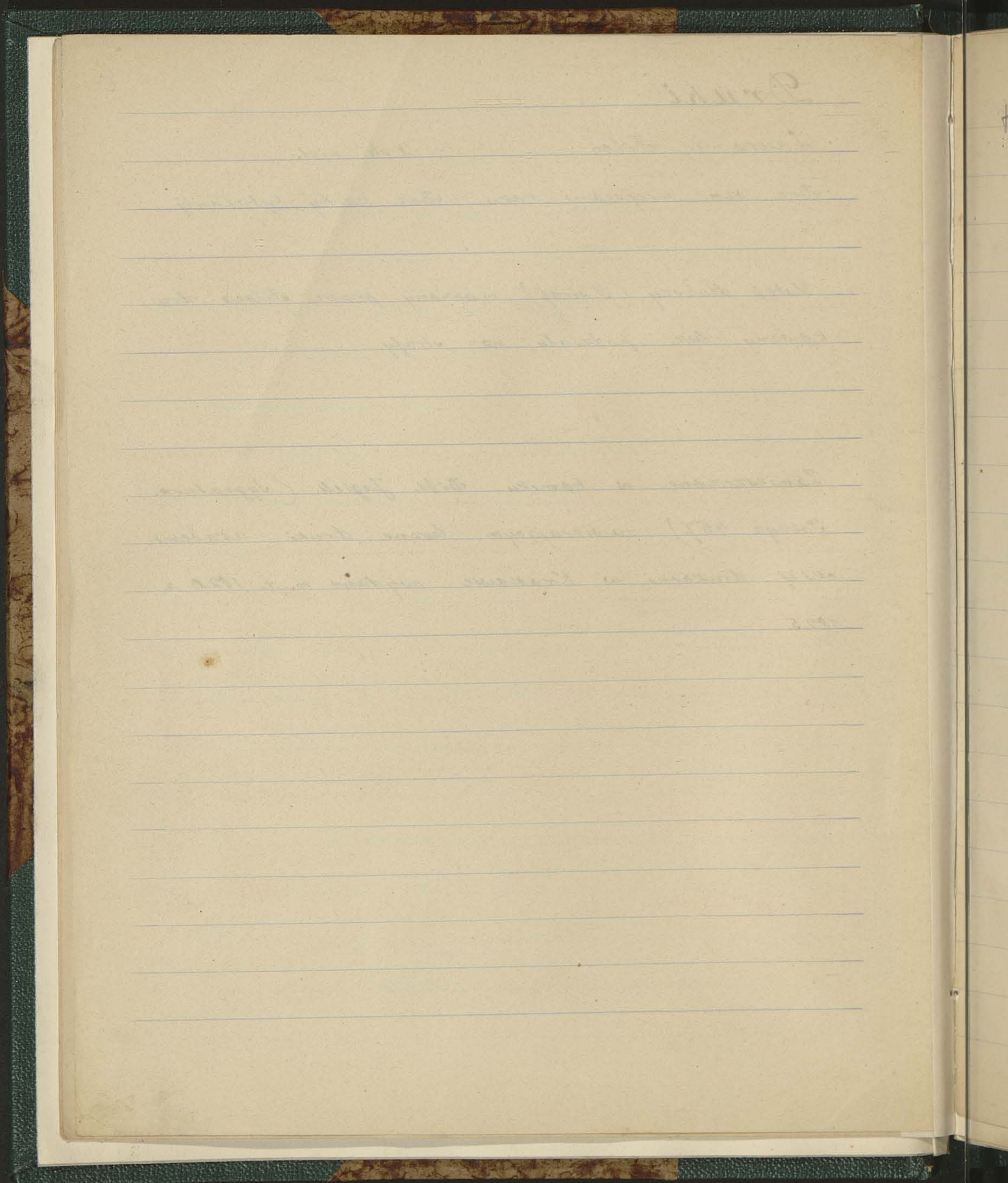
Druki

Laura i Filon. 8 str. niel.

Bez ozn. miejsca i roku. Bez karty tytułowej.

Ustęp dłuższy (9 strof) mówiony przez Filona drukowany bez podziału na strofy.

Zamieszczone w tomiku Bibl. Jagiell. (Sygnatura: Poezya 467) zawierającym luźne druki akademickiej drukarni w Krakowie wydane m. r. 1820 a 1825.

+

Druki

Laura i Filon.

Str. liczb. 8; 8°

Na str. 8: Doryda.

Kiedy ia usiądę przy moiey Dorydzie,
Oczy w nią wlepię, zapomnę o biedzie,
a ona mi powie, iak przedtym mawiała,
Day mi twe serce, jam ci swoie dała,
a kiedy mię ieszcze ściśnie pocałuie,
Wtenczas naywięcey Doryda smakuie,
Powiadaią ludzie, ludzie nieżyczliwi,
Że się Doryda przy mnie nie wyżywi,
Czyli palić słońce, czyli będą słoty,
Dla mey Dorydy poydę do roboty.
Spiewaiąc przy pracy piosnkę o Dorydzie.
Zorzę moy zagon, zapomnę o biedzie!
a kiedy usiądę w cieniu lub na iawie,
Drwię sobie z wszystkich, z Dorydą się bawię.

[Bibl. GT. w Warszawie]

Druki

Str. niel. 4., liczb. 204

Pamiętniki
Franciszka Karpińskiego
z rękopismu
wydał
J. Moraczewski.
Poznań
Nakład i druk W. Stefańskiego.
1844.

Druki

Pieśni | Str. 4 niel., 84 liczb, 2 niel.

Nabożne | Szara, błękitnawa bibuła.

w Supraślu

w Drukarni J. K. Mći: XX. Bazylianów

Roku 1792.

Na str. odwrotnej: Approbatio.

Selectissimas Cantiones Fidei Orthodoxae consonas, ac pietati Christianae congruas utilitatique accomodatas, ab Eximio nostri saeculi Hymnologo productas, cum voluptate animi legimus, easdemque luce publica dignas esse censemus, & potestate hac in parte nobis delegata, imprimendi facultatem damus & concedimus.

Datt: Grodnae. Die 23. Apr: A. D. 1792.

Michael Kadłubowski

Scholasticus Praelatus Cath: Livon:

Visit: Gener: Diaecesis Vilnen: Judex

Delegatus & Librorum Censor m. p.

17) Str. 33. Ps. 145. O Niepokładaniu Nadziei Zbyteczney w Ludziach (247).

18) Str. 36. P. O Miłości Bliźniego (267)

19) Str. 37. Psalmu 72. Część. Zły koniec Grzesznych. (143 s. zwrotki: 12, 13, 14, 15, 19–22)

20) Str. 39 P. O dniu Sądnym. (262)

21) Str. 41. Ps. 83. O Uczęszczaniu do Kościoła (164)

22) Str. 43. Ps. 112. Zachęcenie do chwały Bożey (209)

23) Str. 44. P. Na Pamiątkę 3. Maia 1791. (263)

24) Str. 46. Ps. 125. Na tenże Dzień. (226)

25) Str. 47. P. O dobre Rady Stanom Narodu. (264)

26) Str. 48. Ps. 138. O Bogu wszystko widzącym (238)

27) Str. 52. P. o Błogosławieństwo Boże nad Kraiem (265)

28) Str. 53. Ps. 122. W nieszczęściach Kraiu. (224)

29) Str. 54. P. ~~Kraiu~~ Pod czas Woyny. (265)

30) Str. 56 Ps. 19 Za Króla idącego na Woynę. (64)

31) Str. 58 P. O Powinnościach Chrześciańskich (268)

32) Str. 59. Ps. 14. o Cnotach i Nadgrodzie. (56)

33) Str. 60 P. O podległości, powołaniu i Rządowi (sic) (266)

34) Str. 62. Ps. 6. Pokutny (46)

35) Str. 63. Ps. 31. " (79)

36) Str. 65 Ps. 37. " (90)

37) Str. 69. Ps. 50. " (109)

38) Str. 72. Ps. 129. " (229)

39) Str. 73. P. Na Procesyę Bożego Ciała. (269)

40) Str. 74. Ps. 120. Idąc w Podróż. (222)

41) Str. 75 P. Podczas pracy w polu (270)

42) Str. 76. P. O Pogodę (270)

43) Str. 78. P. O Deszcz (270)

44) Str. 78. P. Podczas Chrzcin Dziecięcia. (271)

45) Str. 79. P. Pod czas Slubow Małżeńskich (271)

46) Str. 80 P. Przy Pogrzebaniu Umarłego (271)

47) Str. 81. P. Do Nayświętszey Panny. (272)

48) Str. 82. P. Do SS. Polakow Patronow Polski (272)

49) Str. 83. P. Wieczorna (273)

[Jest i drugie wydanie, na lepszem papierze, co do stronnic zgodne. Inna karta tytułowa, inne winiety i winietki. Imprimatur podpisane Die 23. apr: a. D. 1790"

Druki

Bibl. hr. Zamoyskich posiada drugie wydanie Pieśni Nabożnych w Supraślu. 1792. (aprobata podpisana 23. IV. 1790.) Po str. 84. następuje pieśń w 8-wierszowych zwrotkach: Słodkie Lekarstwo w gorzkim Strapieniu.

Zwrotek zawiera egzemplarz defektowy 12. Na str. 90. jest odsyłacz 13.

1. Niech się ze mną co chce stanie,
   Wszystko chętnie Ja przyimuię,
   Co chcesz to czyń ze mną Panie?
   Na wszystko się offiaruię.
      Mam to z Wiary żem twe Dziecię.
      Tyś moy Oyciec ukochany,
      Co chcesz, rozkaż, na tym Świecie
      Chcę na Rozkaz bydź poddany.
2. Niech mię Krzyż strapienie truie (sic)
   Niech mię ścisną wsze przygody.
   Ja Twą Rękę ucałuię.

Która niechce moiey ſzkody.

Owszem pożytku którego.

Potrzebuie Dusza moia!

J, ia, ſkłaniam ſię do tego;

Bądź, o! Boże wola Twoia

(Tak kończą się odtąd zwrotki: Bądź o B.)

10. Niech mi krewni umieraią

Rodzice, i Przyiaciele,

Dobrodzieie opuszczaią.

Ja, i oto niedbam wiele.

Druki

Pieśni

nabożne   Str 2 niel., 82 liczb, 2 niel (Rejestr)

przez

F. K.

(Winieta: Chłopiec ofiarujący)

w Wilnie

w Drukarni J. K. Mści, Przy akademii

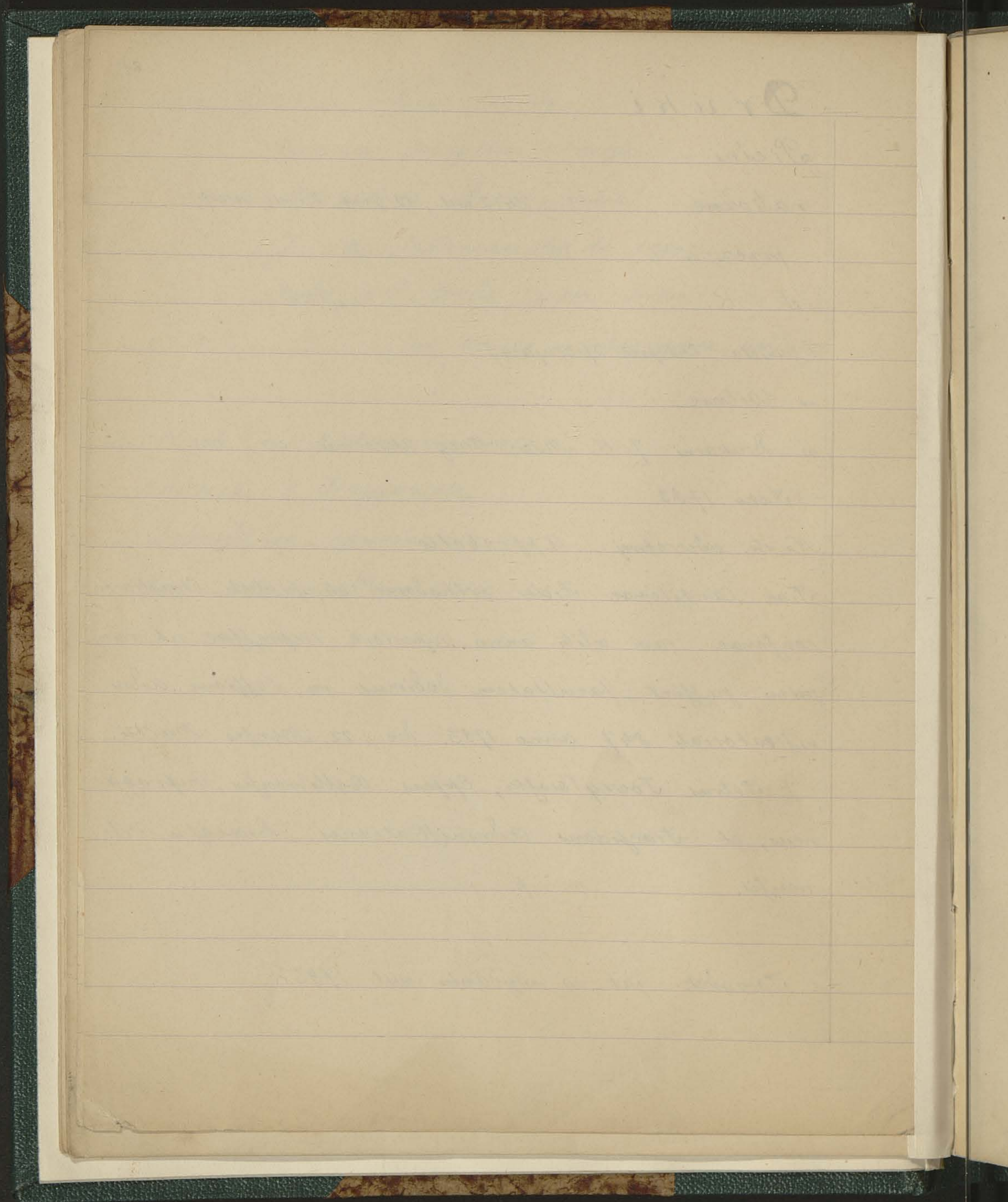
Roku 1793

Na otr. odwrotnej: Approbatio.

Piae Cantilenae Fidei orthodoxae et pietati Christianae consonae iam alibi anno superiore impressae ut reimprimi possint, facultatem dedimus in Sessione administratoriali 847. anno 1793. die 22. Mensis Martii.

Petrus Toczyłowski, Eppus Bellinensis, Suffraganeus, et Praesidens Administrationis Dioecesis Vilnensis. m. p.

Porządek jak w wydaniu wil. 1795 r.

Druki

Pieśni Str 74. liczb.

Nabożne

przez

F. K.

w Wilnie

w Drukarni akademickiey R. 1795.

Na str. odwrotnej: Reimprimatur

Datum Vilnae in Cancel: admin: D. 1. Oct:

anno Domini 1795. David Pilchowski .....

.... Administr. Sed. Eppali Vac: Diaec: Viln.

Numera odpowiadają wydaniu z 1792 r. w Supraślu.

1) 1.

2) 49.

3) 7.

4) 31.

5) 8

6) 10

7) 12

8) 18

9) 14.

10) 2

11) 3

12) 4.

13) 5

14) 6

15) 39

16) 47

17) P. Do SS. Narodu naszego Patronów, 48.

18) 25

19) 27

20) 29

21) P. Na wybawienie Oyczyzny z Nieszczęścia, 23

22) P. O podległości i posłuszeństwie Rządowi, 60

23) 41.

24) 42

25) 43

26) 45

27) 44.

28) 46

29) 20

30) 9.

31) 11.

32) 13.

33) 16

34) 17

35) 26

36) 32

37) 15

38) (Psalm 83) O Uczęszczaniu do Kościoła, 21.

39) 22

40) Psalm 125 Za wybawienie Ojczyzny z
~~[illegible]~~ nieszczęścia, 24

41) 28

42) 19

43) 34

44) 35

45) 36

46) 37

47) 38

48) 40.

Druki

Pieśni | Str. liczb. 70 i 2 niel., 8°

Nabożne.

przez

Franciszka Karpińskiego.

podług ostatniego dzieł tego pisarza wydania.

Nakładem Towarzystwa Typograficznego.

w Wilnie

w Drukarni antoniego Marcinowskiego

1819.

Na odwr. str: Reimprimatur z wyd. 1795 Wilno.

Porządek jak w wyd. wileń. 1795 r.

Druki

Podroz — Str. niel. 18., 8°

do

Krakowa

i jego okolic.

*

W Warszawie. R. 1788.

w Drukarni J. K. Mci i Rzeczypospolitey

u XX. Scholarum Piarum.

Na str. (3):

List

Do J. O. Xiężny

Barbary z Duninow

Sanguszkowy

Marszałkowy Wielkiey

W. X. Lit:

[NB. W miejscu oznaczonem * winieta przedstawiająca ofiarującego chłopca. Egz. bibl. Zamoyskich]

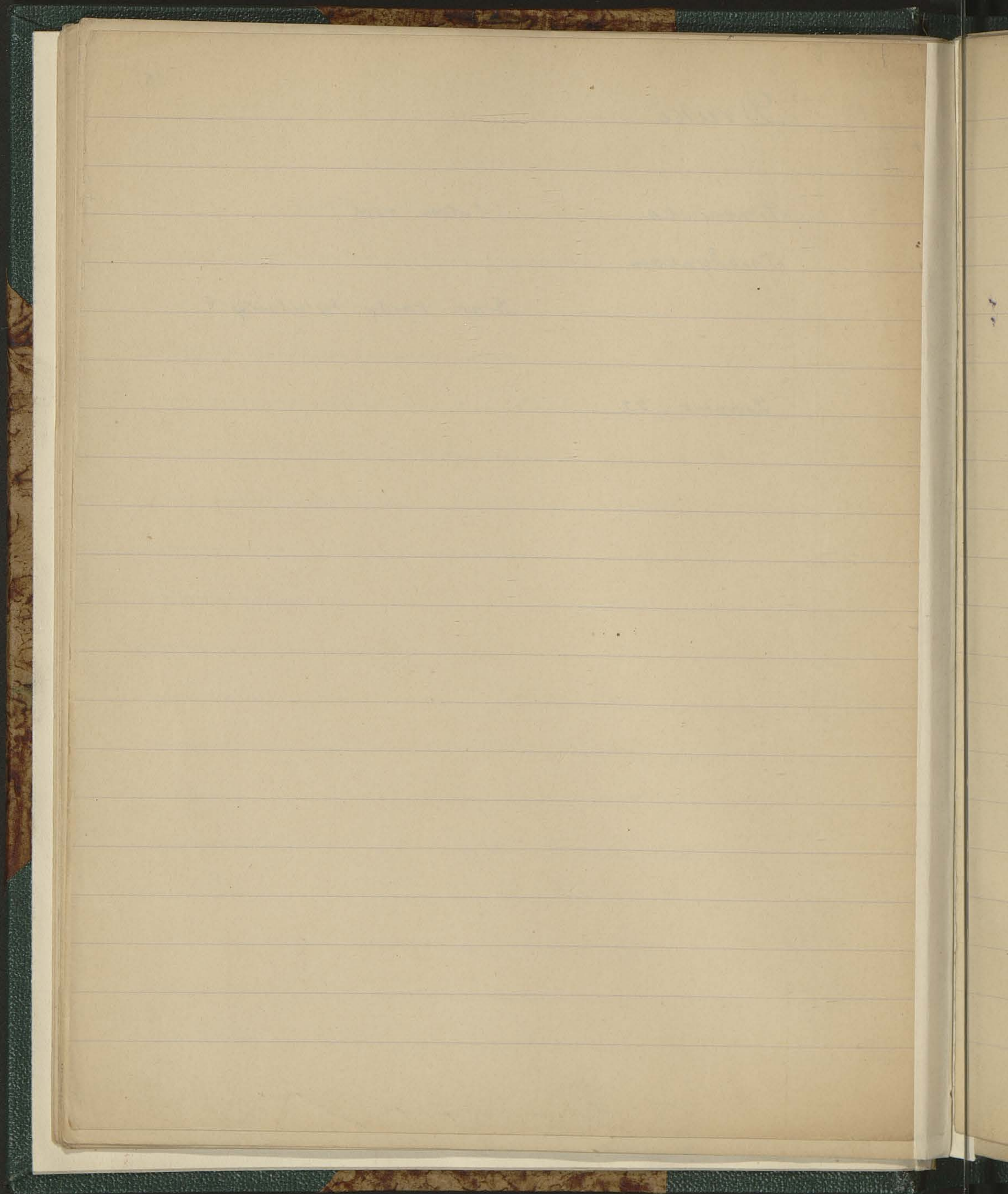
[Na górze stronnic winietka ~ . Bibl. gł. w Warszawie]

Druki

Przeciwko Pojedynkom. 8 stron niel.

Brak karty tytułowej ?

Zwrotek 22.

Druki

Psałterz Str. 6 niel., XL., 448, 2 niel.
Dawida
na wiersz polski
przetłumaczy (sic)
przez
Franciszka
Karpinskiego
Za Pozwoleniem Zwierzchności.
w Berdyczowie
w Drukarni XX. Karmelitów b.
(Na egz. Bibl. hr. Zamoyskich dopisano 1786).
(Dedykacya jako u Grölla 1786)

Na str. 449 niel: Pozwolenie
JW. JX. Antoniego
Okęckiego
Biskupa Poznańskiego i Warszawskiego,
Kanclerza W. Koronnego
Żeby Psałterz przełożenia na oyczysty język

7. P. Franciszka Karpińskiego z piękną do niego o Piśmie Swiętem Przedmową, był wydrukowany, nie tylko z urzędu mojego pozwalam, ale przyspieszenia tegoż wydrukowania pragnę; wielbiąc zawsze Autora, który wielkich swoich talentów, dobrze już Powszechności ~~[illegible]~~ z dzieł jego znajomych, użył także w tey pracy na usługę i pożytek Religij.

w Warszawie dnia 29. Września 1786.

Antoni Biskup.

Druki

Psałterz

Dawida

przekładania

Franciszka Karpińskiego.

Tom pierwszy. Tom drugi.

*

W Warszawie,

w Drukarni Stereotypowey,

przy ulicy Królewskiey No 1065

1829.

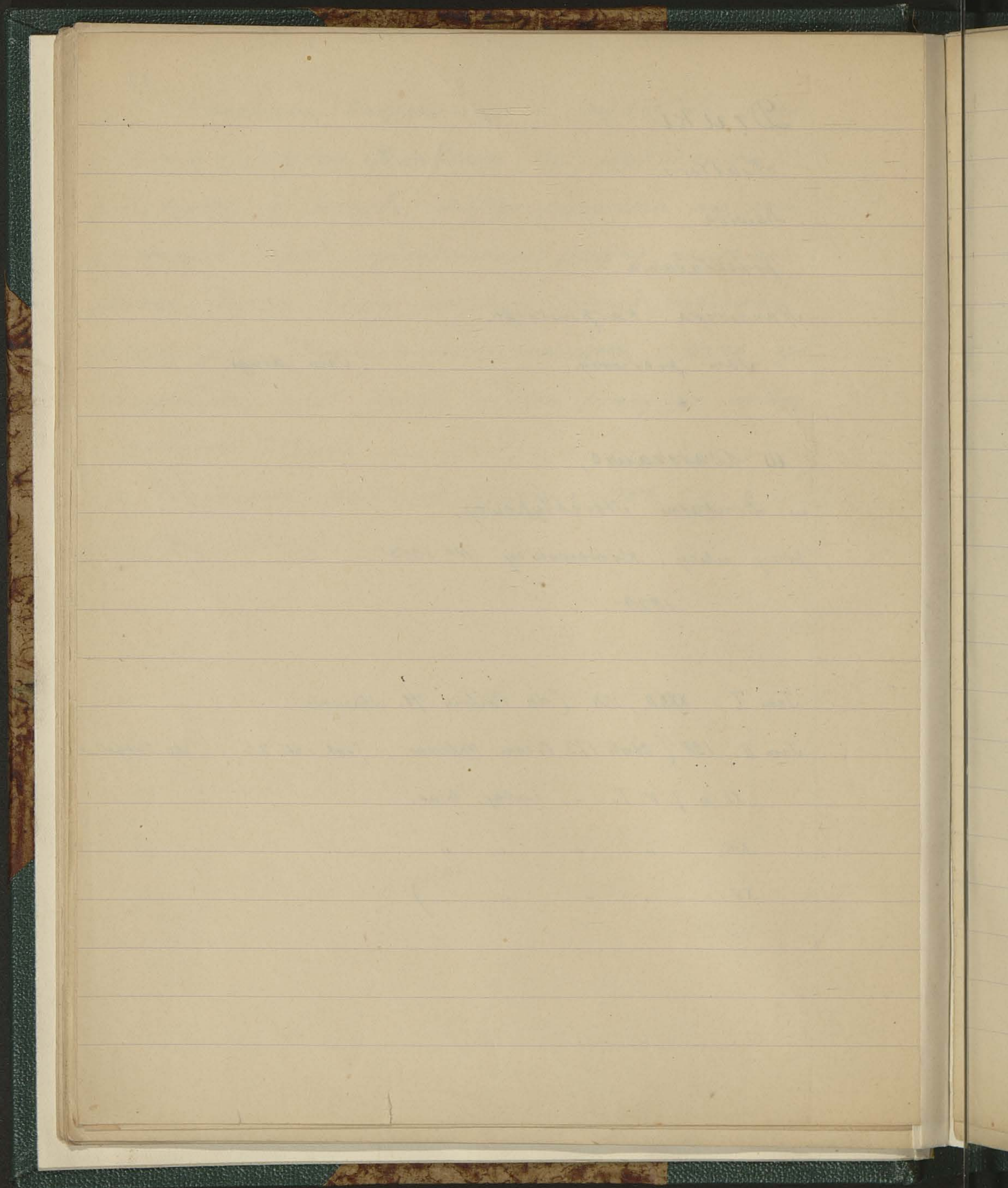
Tom I : XXXII, 154 (do Psalmu 71. włącznie)

Tom II 198 (Odstr 173 Pieśni Nabożne ; Jest ich 25 i „Do Boga"

XII u J. K. T. – tutaj brak.

XIII. „ – „ „

XV „ – „ „)

Druki

Str. nieł. 12. 4°

Sumienie.

Quos diri conſcia facti
Mens habet attonitos, & ſurdo verbere caedit.
Juven: Sat: 13.

Na str (3): Do J. Wielmożnego JMC Xiędza
Adama
Naruszewicza
Biskupa Koadjutora Smoleńskiego
Orderu S. Stanisława Kawalera
(J. K. J. 352) (Tekst zgodny z J. K. J.)

Na str (4) podpis: F. Karpinſki.

Na str (5): Sumienie.
(J. K. J. 451. Tekst zgodny, tylko poemat podzielony na 4-wierszowe zwrotki; większy odstęp przed modlitwą kończącą: „Boże! Jam Cię naypierwey..." w J. K. J. str. 456)

Druki

Wiara, Prawa, y Obyczaie

Indyanow,

Przetłumaczone z Francuzkiego.

przez

Franciszka Karpińskiego.

Tłumacz w pierwszym Rozdziele zebrał

krótko to wszystko, co Autor Dzieła

P. Michaud miał nayciekawszego o po-

wstaniu, i upadku Państwa Mizory

pod nieszczęśliwym Sułtanem Tippoo-Sai-

bem; gdzie razem znaleść opisanie nie-

których Państw Indostanu, w których

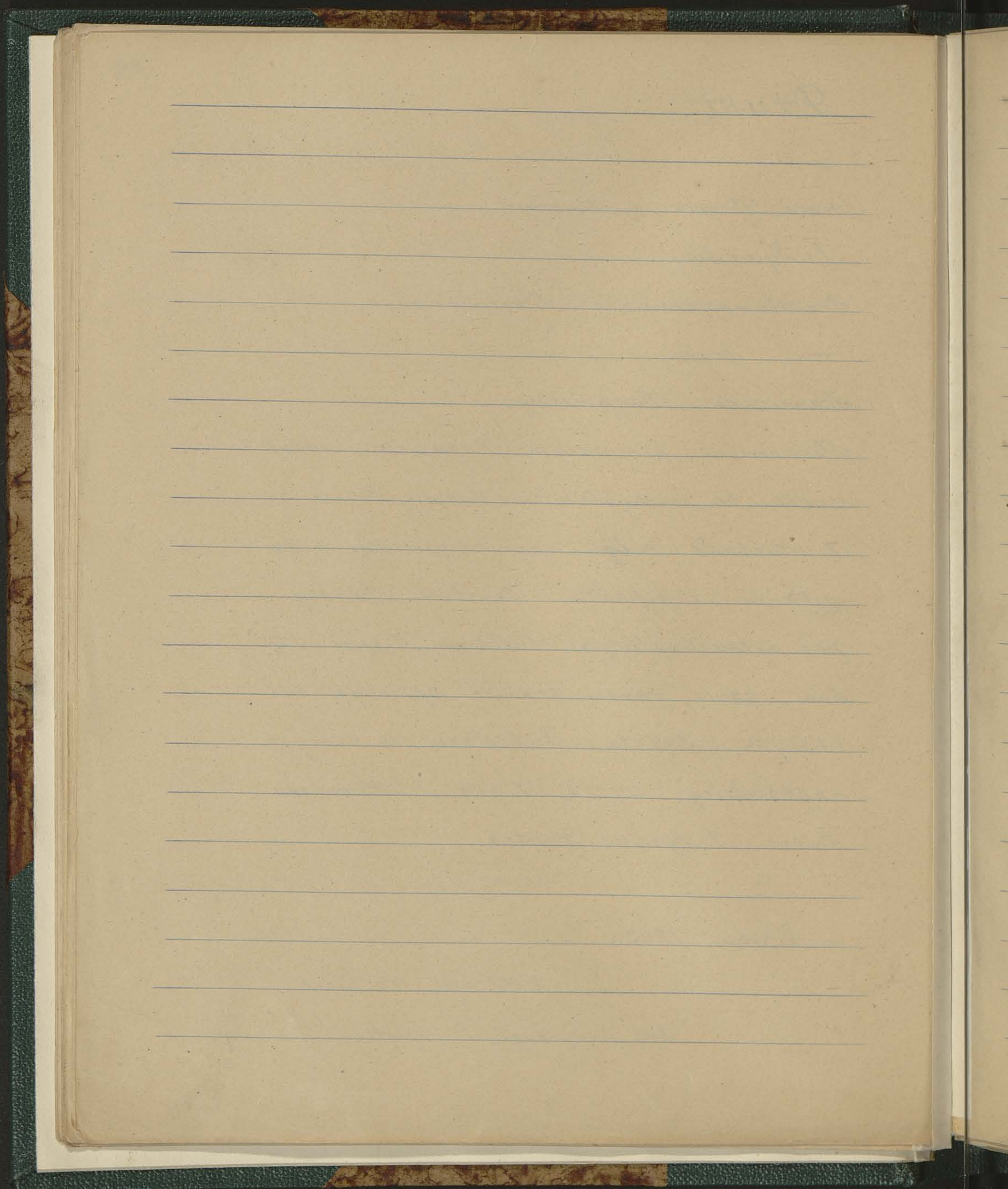
naybardziey Wiara, Prawa i Obyczaie

dawne Indyanow kwitną.

w Lipsku 1803.

2 str. niel., 346 liczb.

Bez dedykacyi i rejestru.

Druki

Zabawki   str 6 niel, 128 (a raczej 129 bo 48
wierszem   jest 2 razy) liczb, 3 niel.
y
przykłady
obyczayne.
w Lwowie
w Druk: Kazimierza Szlichtyna
J. C. K. A. Mci. uprzyw[illegible]l. Typ.
R. P. 1780.

Na str (3): Do J. O. Xiążęcia &c.

Na str (6) podpis:

Jaśnie Oświeconey Wa-
szey Xiążęcey Mosci.
Nayniższy Sługa
Franciszek Karpiński.

Na str 1. liczb.: Sielanki
Do Justyny.
O wdzięczności.

1) Str 1–40 Sielanki w tym porządku, co u Turowskiego (I–XX) z nieco odmiennymi tytułami (Sielanki XXI. niema oczywiście)

2) Str 41–48 bis. Przykład / uczynności / dla bliźniego. (7. K. J. 785)

3) Str 49–105 nagłówek stały „Rozne / wiersze"

Str. 49. Zabawa na ustroniu. Myśl z angielskiego Arystyppa (309)

Str. 54. Brutus O Nieśmiertelności Duszy (439)

Str. 56. Do Przyiaciela. (312)

Str. 56. Szczęście. (440)

Str 59. O nieszczęściach Oyczyzny y Rzezi Humańskiey. (312)

Str. 61. Mrowka. (442)

Str. 67. Trwoga Człowieka bliskiego Smierci (313)

Str. 67. Powietrze y woyna w Kraiu. (314)

Str 69. Przeciwko Deistom (315)

Str. 73. Na blisko uderzaiący Piorun. (317)

Str. 74. Tęsknoić do Kraiu. (318)

Str. 103. Opisanie Smutku. (330)

4) Str. 106 – 116. Przykład

Religii, (791)

5) Str. 117. Do J. W. J. Xiędza Adama Naruszewicza. B, K. S. Oddaiąc mu Wierssze na Sumienie. (352)

6) Str. 118 Sumienie (Nagłówek „Wierne, Rozne") (451)

7) Str. 127. O Uspokoieniu z Cnoty. (333)

Str 138 (mylnie zamiast 128) : Koniec

J Re.

Str. (129, 130, 131) : Regestr.

J. K. J. nie ma zatem wiersza: „List wymawiaiący się"

Str. ,

Druki

Zabawki — str. 6. nieł., 128 (a raczej 129 bo 48

wierszem — jest 2 razy) liczb, 3 nieł.

y

przykłady

obyczayne.

Po raz drugi przedrukowane.

R. P. 1782.

(Winieta: amorek (t. chłopiec) kopie. W głębi kałamarz

i na nagrobku: K. S. — Labor ipse voluptas.)

w Lwowie.

w Druk. Kazimierza Szlichtyna.

J. K. M. Typ.

Może „Titelausgabe" druku 1780 r. —

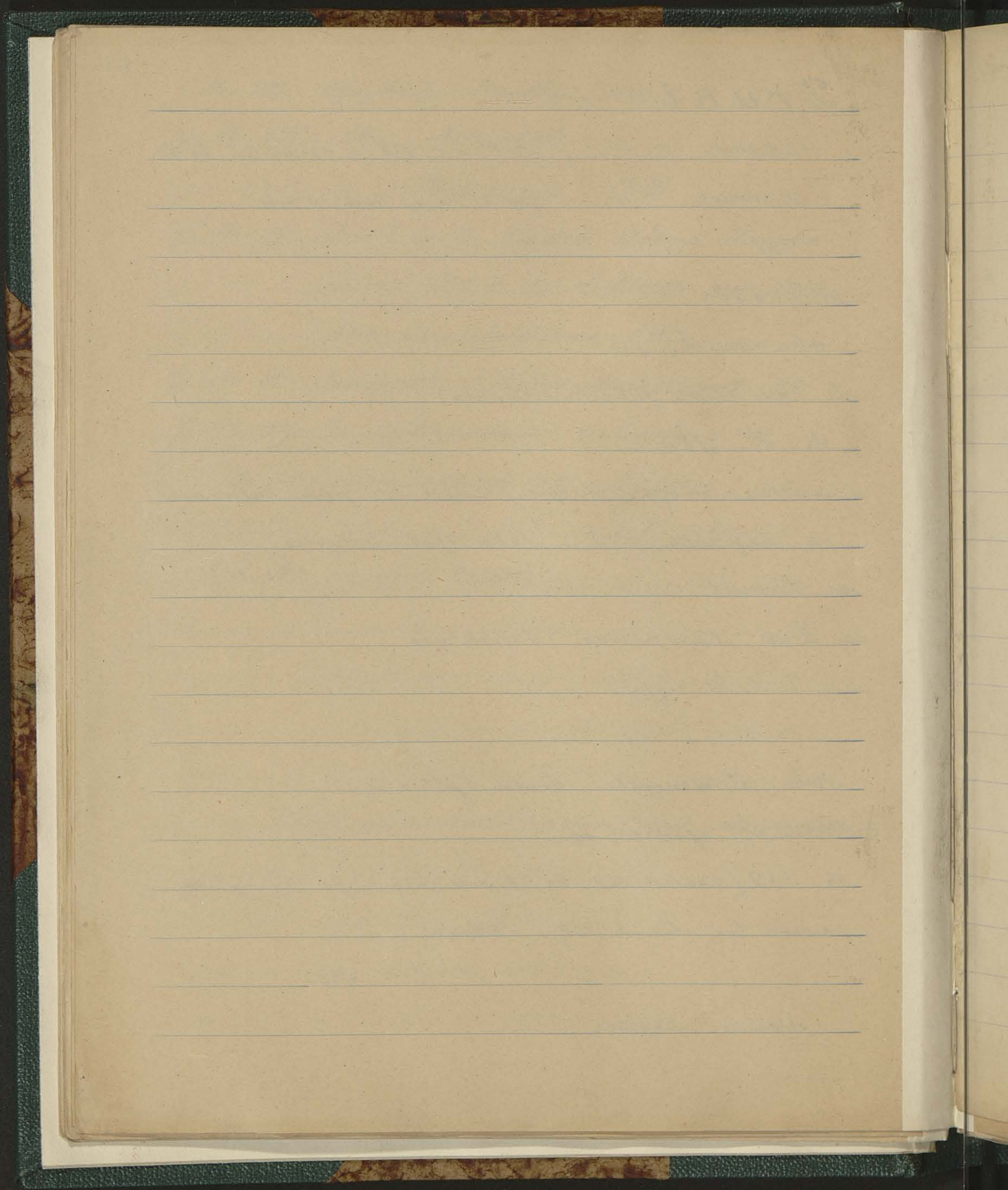
Stronnice zgadzają się.

str. 139 (zamiast 129, bo 48 dwa razy i po 127 mylnem

powinno być słuszne 129): Koniec

J Re-

3 stronnice Regestru.

Druki

{Zabawki} Str VIII, 194 liczb, 2 niel.

wierszem i prozą

{Tom I}

{Edycya trzecia} ~~pomno~~

pomnożona.

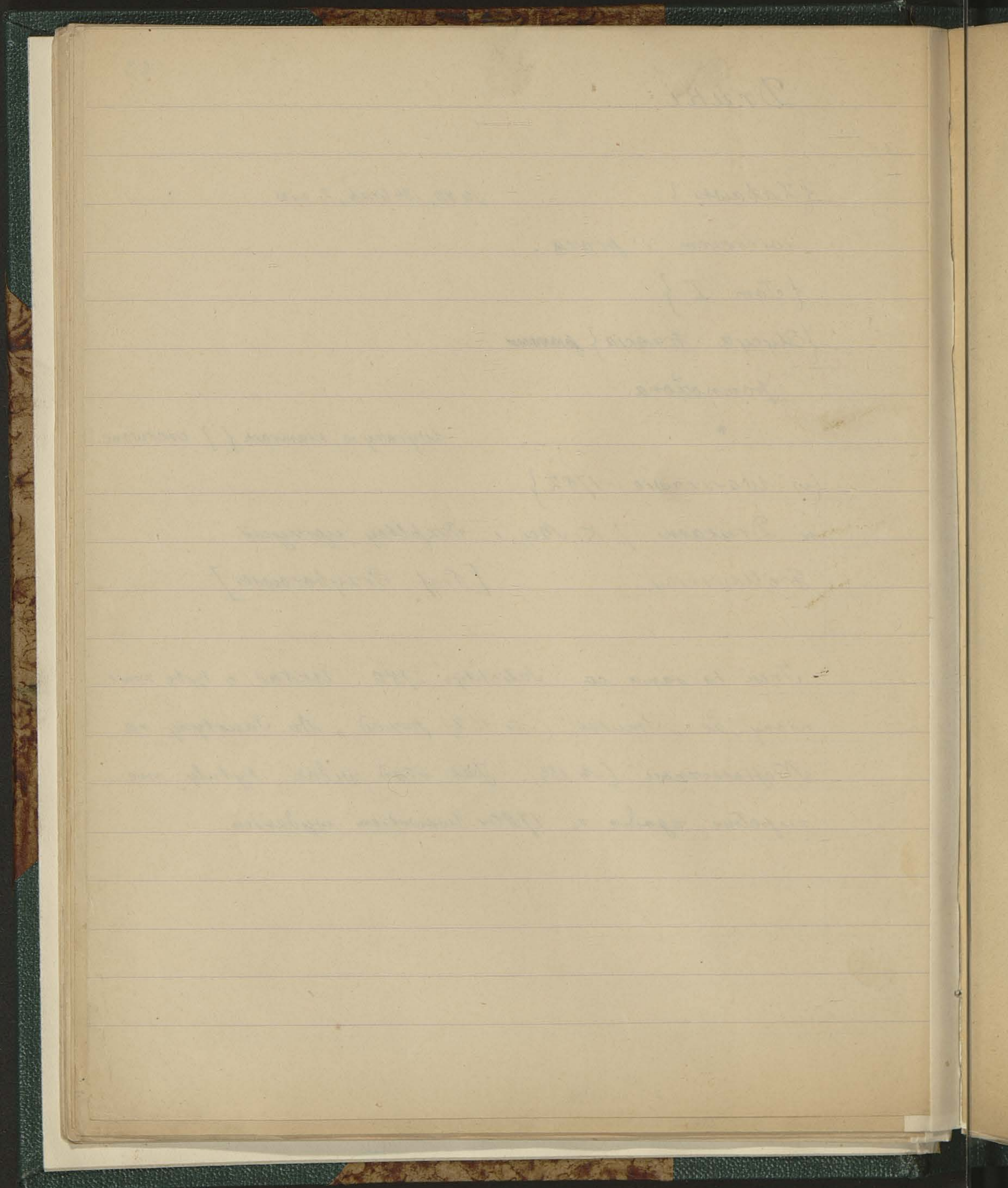
* Wyrazy w klamrach { } czerwone.

{w Warszawie 1782.}

w Drukarni J. K. Mci i Rzpltey uprzywil.

Gröllowskiey. [Prof. Przyborowski]

Treść ta sama co Szlichtyn 1780. Układ o tyle zmieniony, że „Smutek" (str 152) przed „Do Faustyny na Niestateczność" (str 155). Jak stąd widać tytuły nie zupełnie zgodne z 1780 r. lwowskiem wydaniem.

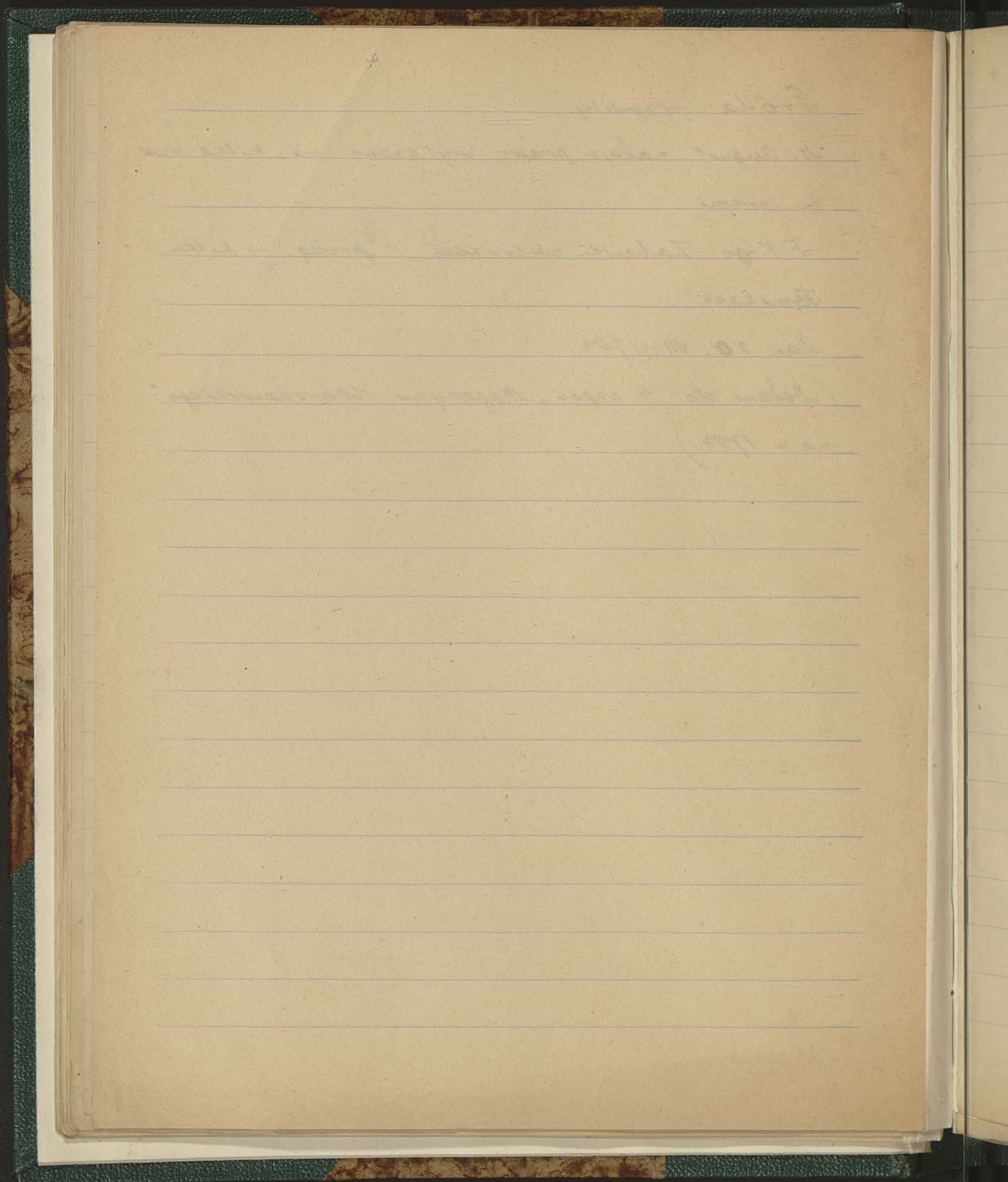

Grölla przywilej.

St. August nadaje prawo wyłączne na kilka dzieł m. innemi: „F. K-go Zabawki wierszem i prozą w kilku Tomikach".

Dan 20. VII 1784.

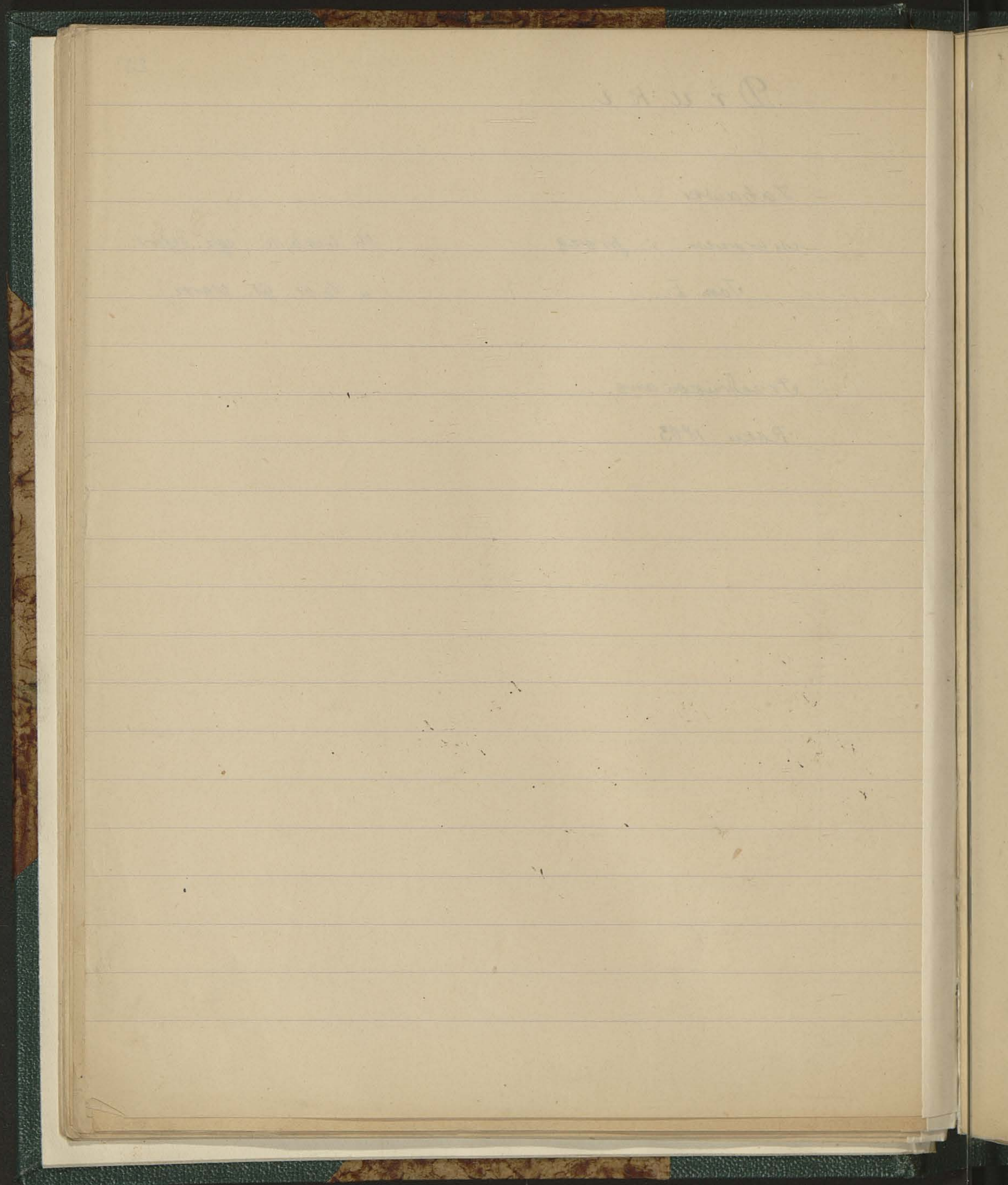
(Dodane do 4. części „Magazynu Warszawskiego" na r. 1784.)

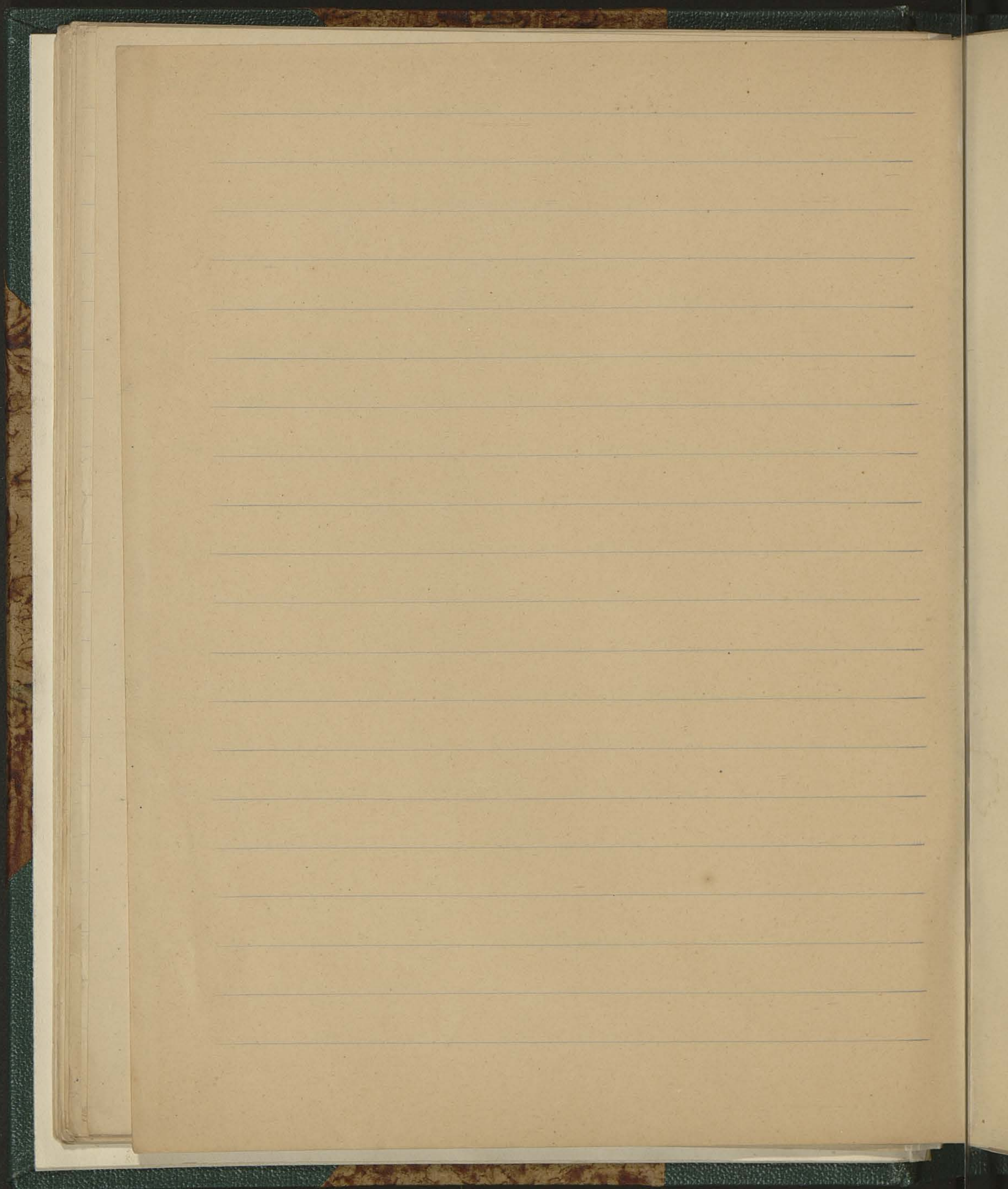
Druki

Zabawki wierszem i prozą Tom I. Przedrukowane. Roku 1803

Str liczb., ile? (egz. defekt. w Bibl. Gł. Warsz.).

Zabawki wierszem i prozą. Tom II
w Warszawie 1782.
Do / JJ. OO. JJ. WW. / Kommissarzów / Edukacyi
Narodowey.
Ignacego Xiążęcia Massalskiego, Bpa Wileńskiego,
Michała X. Poniatowskiego, Bkpa Płockiego,
Augusta X. Sułkowskiego, Woiew. Kaliskiego,
Andrzeia Mokronowskiego, Woiew. Mazowieckiego,
Jacka Małachowskiego, Podkanclerzego Koron.
Joachima Chreptowicza, Podkancl. Litt.
Michała Mniszcha, Marsz. Nadw. Litt.
Ignacego Potockiego, Pisarza W. Litt.
Adama X. Czartoryskiego, Genr. Ziem. Podolskich
Stanisława X. Poniatowskiego, Szeffa Gwar. Pieszey Koron.
Andrzeia Zamoyskiego, Kawalera Ord. Orła Białego
Franciszka Bielinskiego, Starosty Czerskiego.

Druki

Str. niel. 8, liczb. 148, 2 niel.

Zabawki
wierszem i prozą.
Tom II
(Winieta: lutnistka w obłokach)
w Warszawie 1782.
w Drukarni J. K. Mci i Rzplitey uprzywil.
Gröllowskiey.

Str 2. niel: Do / JJ. OO. JJ. WW. / Kommissarzow / Edukacyi Narodowey.
Na str 8. niel: J.J. OO. J.J. WW.
Panow i Dobrodzieiow
naynižszy Sługa
Franciszek Karpiński.
Str 1–72. O Wymowie.
Str 73. O / wielkosci Boga
Str 75–78. (J. K. J. 334)

Str 79 – 84. (J. K. T. 336)

Str 85 – 92. (J. K. T. 305).

Str 92 – 98. (J. K. T. 339)

Str 99 – 104. (J. K. T. 341)

Str. 105 – 116. (J. K. T. 344).

Str 117 – 131 (J. K. T. 741)

Str 132 – 136 (J. K. T. 350)

Str 137 – 138 Duma Lukierdy / czyli Luidgardy.
Wypis z kroniki Bielskiego i.t.d. (J. K. T. 353)

Str 139–142 Duma Luidgardy

Str 143 – 147. Sen (Niema u J. K. T.)

(Str 148) Regestr

Omyłki Tomu II

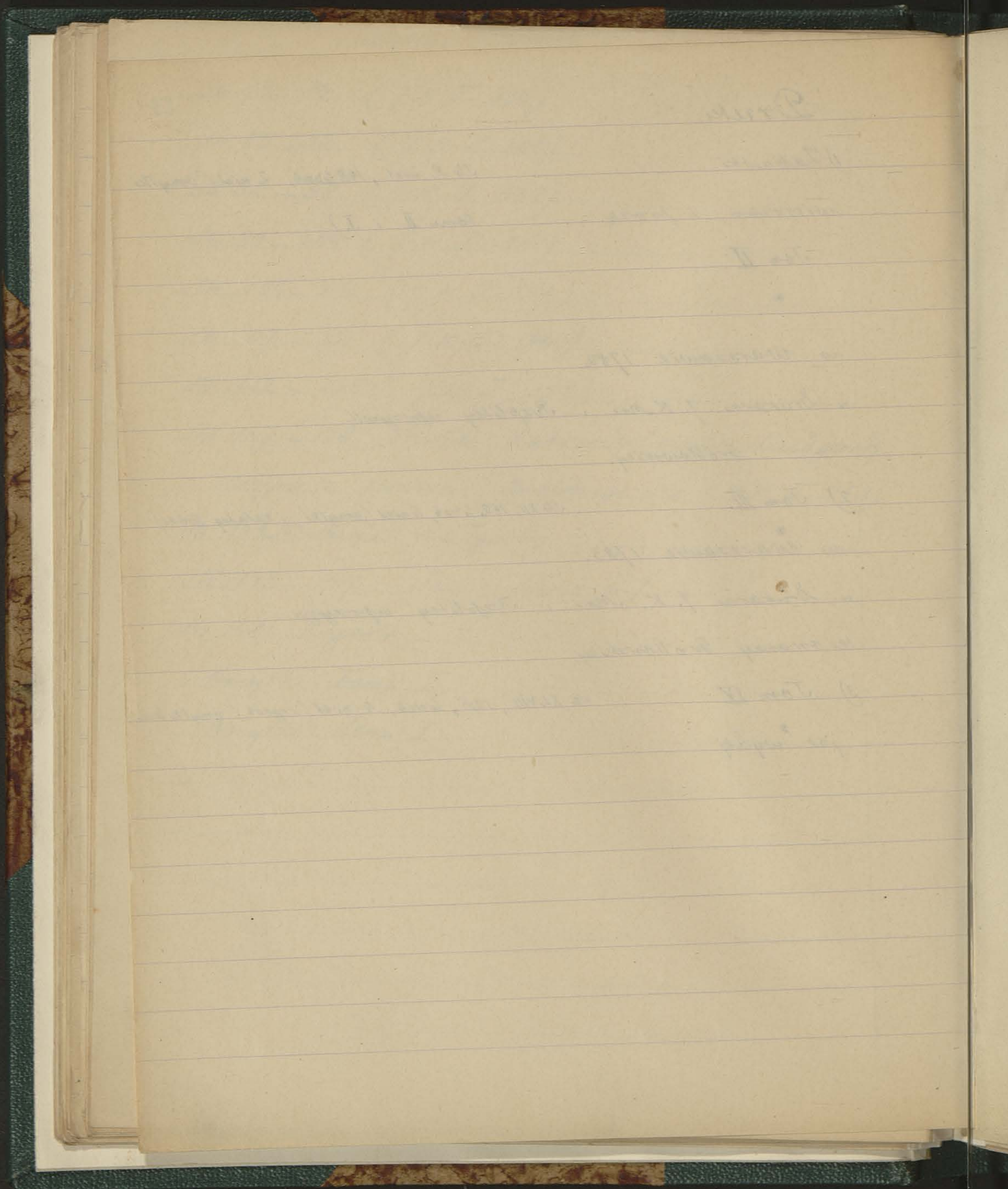
Omyłki Tomu I.

Druki.

1) Zabawki wierszem i prozą. Tom II * w Warszawie 1782. w Drukarni J. K. Mci i Rzplitey uprzywil. Gröllowskiey. — Str 8. niel., 148 liczb, 2 niel (Omyłki tomu II i I)

2) Tom III * w Warszawie 1783. w Drukarni J. K. Mci i Rzplitey uprzywi-leiowaney Gröllowskiey. — Str XII, 162 liczb, 6 niel (omyłki i katalog Grölla).

3) Tom IV jak * wyżej — Str XLVIII., 126 liczb, 4 niel (regest i omyłki druku).

Druki

Zabawki
wierszem i prozą.
Tom II.
Przedrukowane.
Roku 1803.

(Str 1) o Wymowie.
(Str 3) o Wymowie w prozie albo w wierszu.
Do WW Jchmość Panów Towarzystwa ksiąg elementarnych.
Str 77. o Wielkości Boga.
Str 79. Do Nayiaśnieyszego i.t.d.
Str 83. o Wielkości Boga.
Str 89. Rocznica imienin zmarłey xiężniczki Teressy Czartoryski generałowny ziem podolskich. 15. Października 1780. w Powązkach obchodzona. (Str 91: Sielanka).
Str 99 o Sprawiedliwości
Str 106. O powinnościach obywatela.

Druki

Str XII, 162, 6 niel (omyłki i katalog księgarski Grölla)

Zabawki
wierszem i prozą.
Tom III
(Winieta: chłopiec przy koszu róż)
w Warszawie 1783.
w Drukarni J. K. Mci i Rzplitey uprzywilejowaney Gröllowskiey.

(Str III) Ogrody.
Poema
przez l'abbé Delisle
napisane.
z Francuzkiego przetłomaczone
Roku 1783.

(Str V) Dedykacya (J. K. J. 493)
(Str IX) Do Czytelnika (J. K. J. 495)
(Str 1) Ogrody.

Gröll'a Ogłoszenia.

1) Zabawki wierszem i prozą. Tom III, 1783.

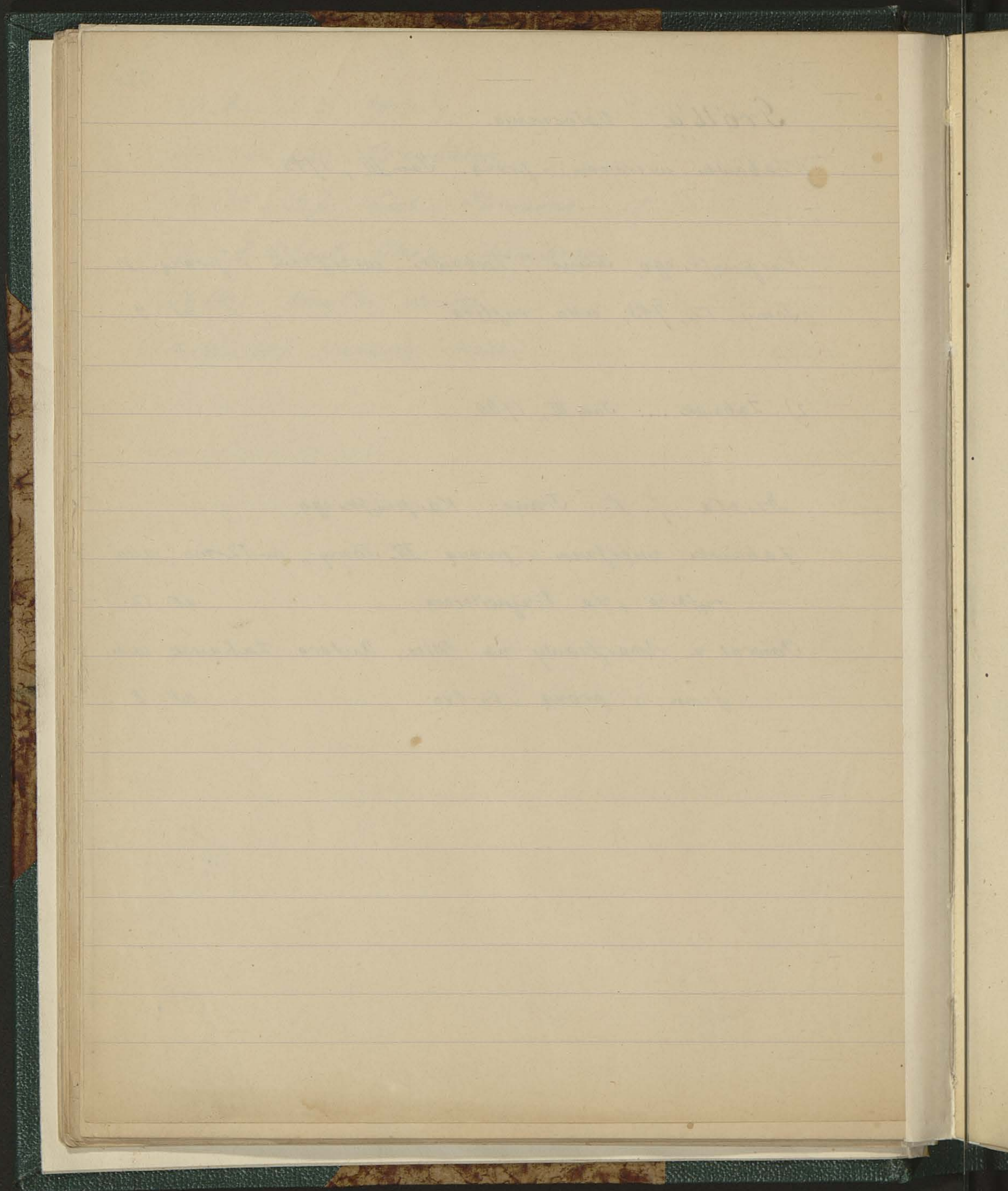
Karpińskiego, Franc. Zabawki wierszem i prozą, III Tomy, 12, 783, alla rustica. zł. 9.

2) Zabawki..... Tom III, 1790.

Dzieła J. P. Franc: Karpińskiego.

Zabawki wierszem i prozą IV Tomy, in-12mo, alla rustica, za Przywilejem zł: 12

Powrot z Warszawy na Wieś, Autora Zabawek wierszem i prozą, in-8vo zł: 8

Druki

Zabawki   Str. XLVIII, 126, 4 niel (regestr i omyłki).

wierszem i prozą.

Tom IV

(Winieta: putto na floresie)

w Warszawie 1783.

w Drukarni J. K. Mci i Rzplitey uprzywi-

leiowaney Gröllowskiey.

(Str III) Do Czytelnika. (na IV: Michał Gröll).

(Str V) Mowa na pochwałę Jana Sobieskiego.....

(Str VII) Do Xiążąt Ichmościów Adama i Konstan-

tyna Czartoryskich.....

(XI)– XLVIII. Mowa.

str. 1. Pieśni

3. I. Stateczność (J. K. J. 356)

6. II. Zwycięstwo („ 357)

8. III. Smutek. („ 358)

9. IV. Trzeba się kochać. („ 358)

11. V. Róża. („ 359)

Str 12. VI. Zdrada. (7. K. J. 360)

I 14. VII Tęsknosć, z Francuskiego (360)

16. VIII. Ona się nie skryie. (361)

15 (sic! zamiast 17) IX. Pożegnanie. (362)

19. X. Nieszczęście. (363)

21. XI. Mazurek. (364)

23. XII. Szczęśliwość. (364)

25. XIII. Wieśniaczka. (365)

27. XIV. Kloe, nazwana listkiem białym (366)

29. XV. Już ia nie ten. (366)

(31) Przywary

33 „

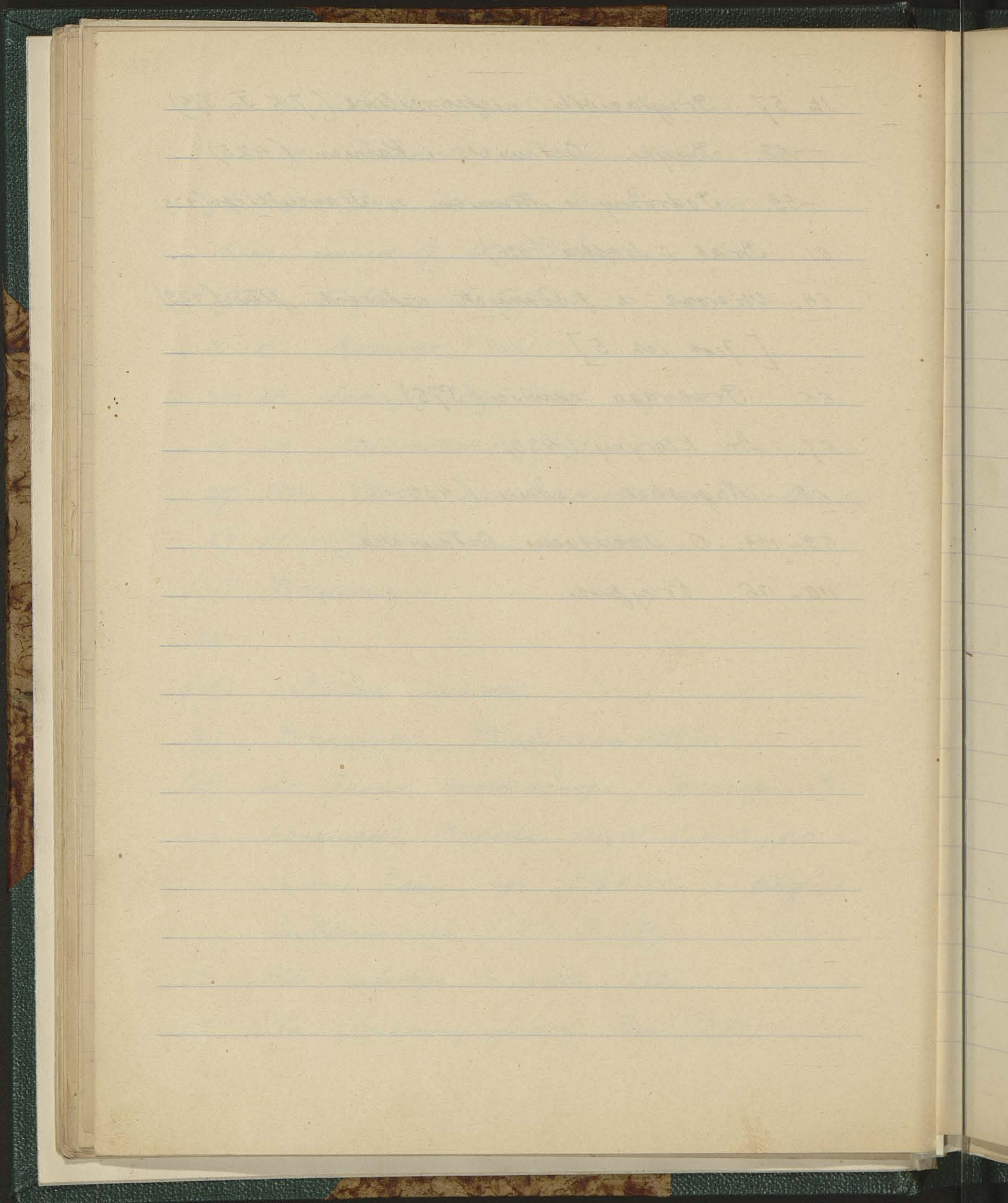
(39.) Różne Wiersze.

(41) Przeciwko Poiedynkom. (367)

(49) Do Jaśnie Wielmożnego / Ignacego Potockiego / Pisarza W. W. X. Lit. / po śmierci żony iego Elżbiety z Xiążąt Lubomirskich. (7. K. J. 371.)

52. Głos zabitego do Sądu. (372)

55. Na Imieniny swoiey Pani (373)

Druki

Zabawki

wierszem i prozą. Str. XLVIII., 130 liczb., 4 nlb.

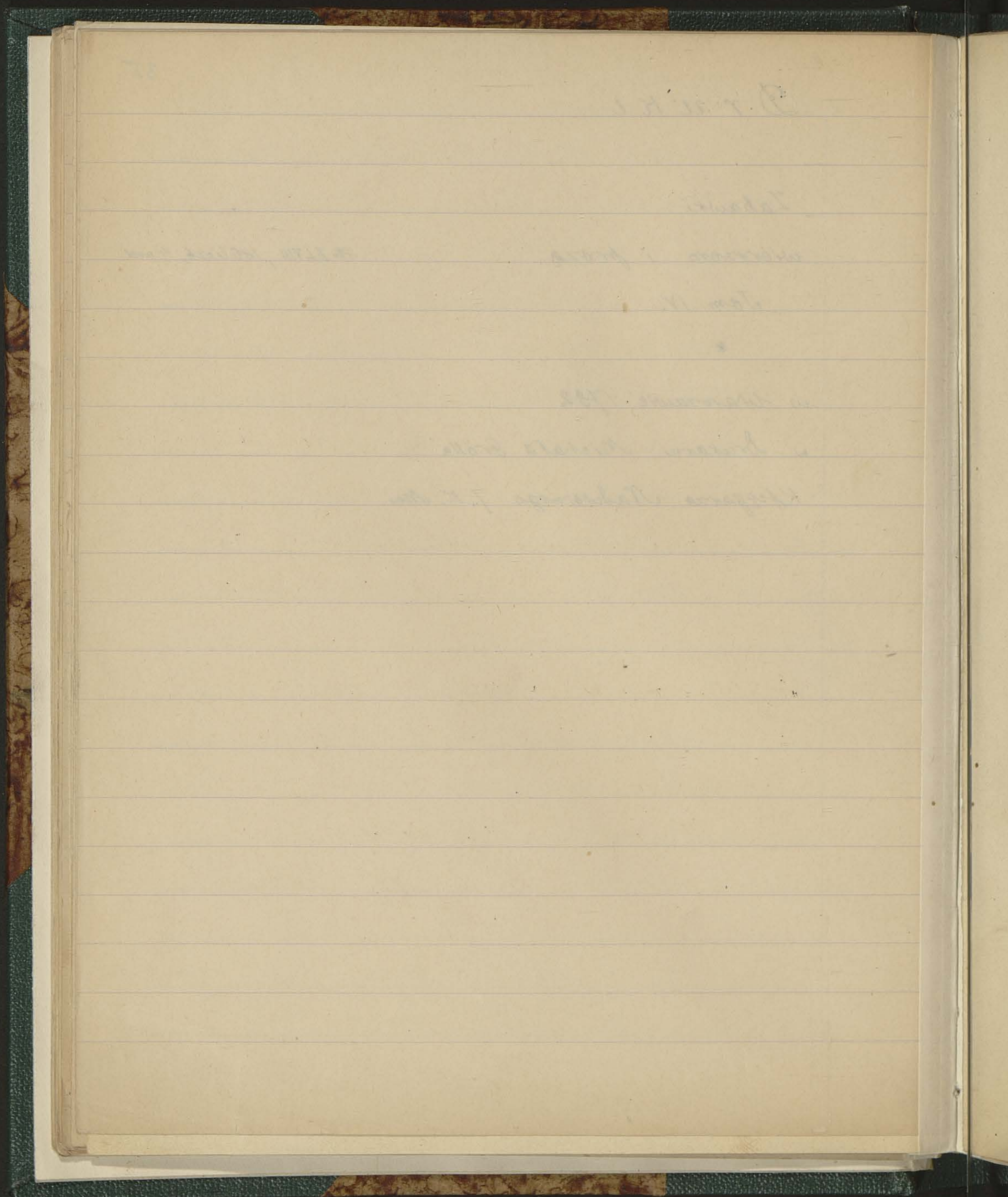
Tom IV.

*

w Warszawie 1792

w Drukarni Michała Grölla

Księgarza Nadwornego J. K. Mci.

Druki

Zabawki

wierszem i prozą.

Tom V. Str 50 niel., 200 liczb.

(Przedmowa cała nieliczb.)

Na str 3: Psałterz Dawida

nowo przetłumaczony.

Część I.

Z Obszerną Przedmową; w ktorey (dla obiaśnienia, wiadomość krotka dana) iest: o Psalmach, o Początkach Narodu Żydowskiego, ich Krolach, arcykapłanach, Ofiarach, Spiewakach kościelnych, o Kościele, Sądach, i Prawach Rolniczych &c: &c:

w Warszawie 1786.

W Drukarni J. K. Mci i Rzeczypospolitey u XX. Scholarum Piarum.

Na str. 5: Do

Jaśnie Oświeconego

Xiążęcia JMci

Michała

Poniatowskiego.

Korony Polskiey i W. X. Lit:

Prymasa

i pierwszego xiążęcia.

Świecę, którą na Ołtarz Boży zrobiłem, Narodu Polskiego Arcy-Kapłanowi przy(str6.)noszę. Części, z których zlepiona iest, były nayczystsze, i tylko w ręku moich zbrukane; ale robotnik, iak owa Ewangeliczna babka, chociaż dwa drobne pieniążki na Kościoł daie, spodziewa się, że łaskawie przyięty będzie, bo szczerze ofiarował.

Z nayglębszym uszanowaniem

Jaśnie Oświeconego

Pana

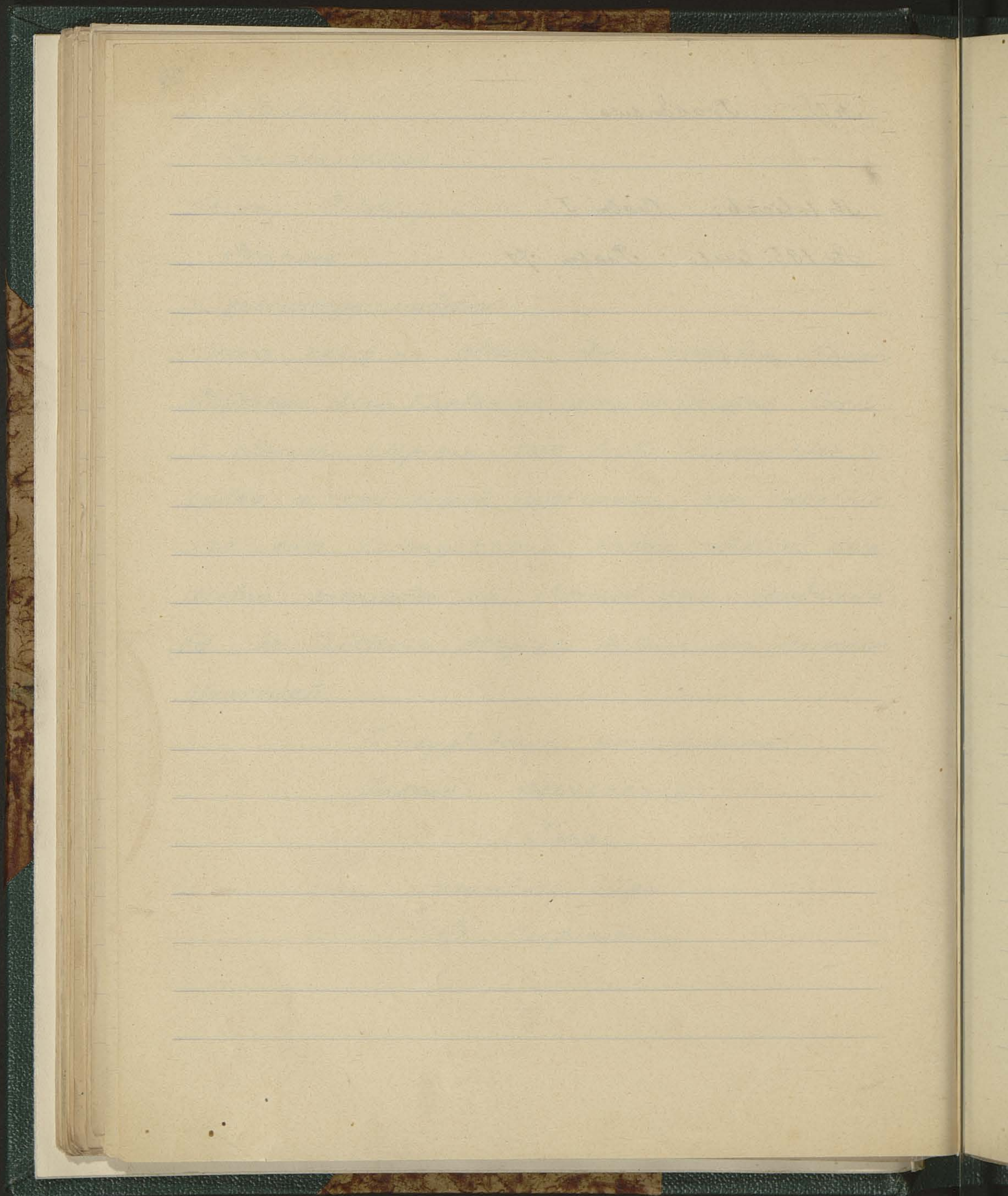
nayniższy sługa

Fr: Karpinski.

(Str 7): Przedmowa.

Str 1. liczb: Psalm I.

Str 196. liczb: Psalm 71.

Druki

Zabawki

wierszem i prozą.

Tom VI.

Na str. 3. niel. : Psałterz Dawida

nowo przetłumaczony.

Część II.

w Warszawie 1786.

w Drukarni J. K. Mci i Rzeczypo-

spolitey u XX. Scholarum Piarum.

Str. 1. Część Druga

Psałterza Dawidowego.

Psalm 72.

Na str. 230: Koniec Psałterza Dawidowego.

Na następnej: Pozwolenie/ Jw. Antoniego O-

kęckie/go Biskupa Poznańskiego i/ Warszawskie-

go, Kanclerza / W. Koronnego.

Żeby Psałterz, przełożenia na oyczysty Język J. P. Franciszka Karpinskiego, z piękną do niego o Pismie Swiętym Przedmową, był wydrukowany, nietylko z Urzędu moiego pozwalam, ale przyspieszenia tego wydrukowania pragnę; wielbiąc zawsze Autora, który wielkich swoich talentow, dobrze iuż Powszechnosci z dzieł iego znaiomych, użył także w tey pracy na usługę i pożytek Religii.

W Warszawie dnia 29. Wrzesnia 1786.

Antoni Biskup.

Druki

Zabawki (Str 4 niel, CX, 86, 4 niel.).

wierszem i prozą.

Tom VII.

(winieta)

w Warszawie 1787.

w Drukarni J. K. Mci, i Rzeczypospo-

litey u XX. Scholarum Piarum.

Str I. O Rzeczypospolitey.

Multa dies, variusque labor mutabilis aevi

Rettulit in melius.

Virg.

Str III. List

Do JMCi Pana [illegible]

Szczęsnego

Potockiego

Woiewodzica Ruskiego.

O szczęściu człowieka co towa-

z Xiążąt Poniatowskich

Branicki,

kaszt. krak. h. w. k.

w dzień Imienin Jey.

Obraz cnoty. (T. K. J. str 378)

str 57. Do młodey panienki (T. K. J 380)

str 59. Żebrak przy drodze. (T. K. J 381)

str 62. Na

Alexandrow, dom wieyski

J. W. Ogiński

hetmanowy w. w. x. lit. (T. K. J, 382)

str 64. Do

dziecięcia rodziców

nieszczęśliwych. (T. K. J. 468)

str 69. Do

W. Heleny

Sufczynski,

Chorążanki Łukowskiey,

Kanoniczki.

w dzień przyrzeczenie Jey.

Str. 71. Do

dwoch Synogarlic. (7. K. J, 383)

Str 73. Przypomnienie dawney

Miłości. (7. K. J, 384. – Zwrotek 7)

Pieśń Pasterska.

Str. 75. Szczęście przy Dorydzie.

Pieśń druga. (7. K. J, 384)

Str 77. Powrot z Warszawy

na wieś. (7. K. J. 470)

Str (87) Regestr materyi...

Str (89) Omyłki w Druku.

NB. od str III do CX nagłowek stały: O Rzeczypospolitey. – Od str 4–85: Wiersze rozne.

Druki

1) Zabawki — Str VIII, 194, 2 niel.

wierszem i prozą. (Przednowa jak u Szlichtyna, 1780, ten sam szyk wyrazów)

Tom I

Edycya piąta.

*

Za Przywileiem.

w Warszawie 1790.

Nakładem i Drukiem Michała Grölla,

Księgarza Nadwornego J. K. Mci.

2) Tom II — Str. 2 niel, 148 liczb.

*

Za Przywilciem.

Jak wyżej (1790)

3) Tom III — Str XII, 162 liczb, 8 niel. (Katalog Grölla)

*

Za Przywileiem.

Jak wyżej (1790)

4) Tom IV. — Str XLVIII, 130 liczb, 2 niel.

*

w Warszawie 1792. — Obacz osobną kartkę.

Jak wyżej

5) Zabawki — Str 48 niel. (przednowa), 200 liczb.

wierszem i prozą.

Tom V.

Na 3 str: Psałterz Dawida
~~Nowo~~ przetłumaczony.
Część I
Z Obszerną Przedmową i.t.d. (wierszy 7)
w Warszawie* 1786.
W Drukarni J. K. Mci i Rzeczypo-
spolitey u XX. Scholarum Piarum.

6) Jak wyżej { str 4 niel., 230 liczb., 2 niel (pozwol. Okęckiego)
Tom VI.
Na str. 3: Jak wyżej
Część II
Jak wyżej*

7) Zabawki ~~wierszem~~ ~~1~~ 4 niel., LX, 86 ~~liczb~~, 4 niel.
wierszem i prozą.
Tom VII.
Na str 3: ~~to~~ samo
w Warszawie* 1787.
Jak wyżej.

[Bibl. hr. Zamoyskich]

Druki

Dzieciom

dla

ich rozrywki i nauki

niektóre zabawnieysze historye

z różnych dzieiów świata da-

wnieyszego zebrane

przez

Franciszka Karpińskiego

Członka Honorowego Uniwersytetu Imperator-

skiego Wileńskiego i Towarzystwa Królewsko-

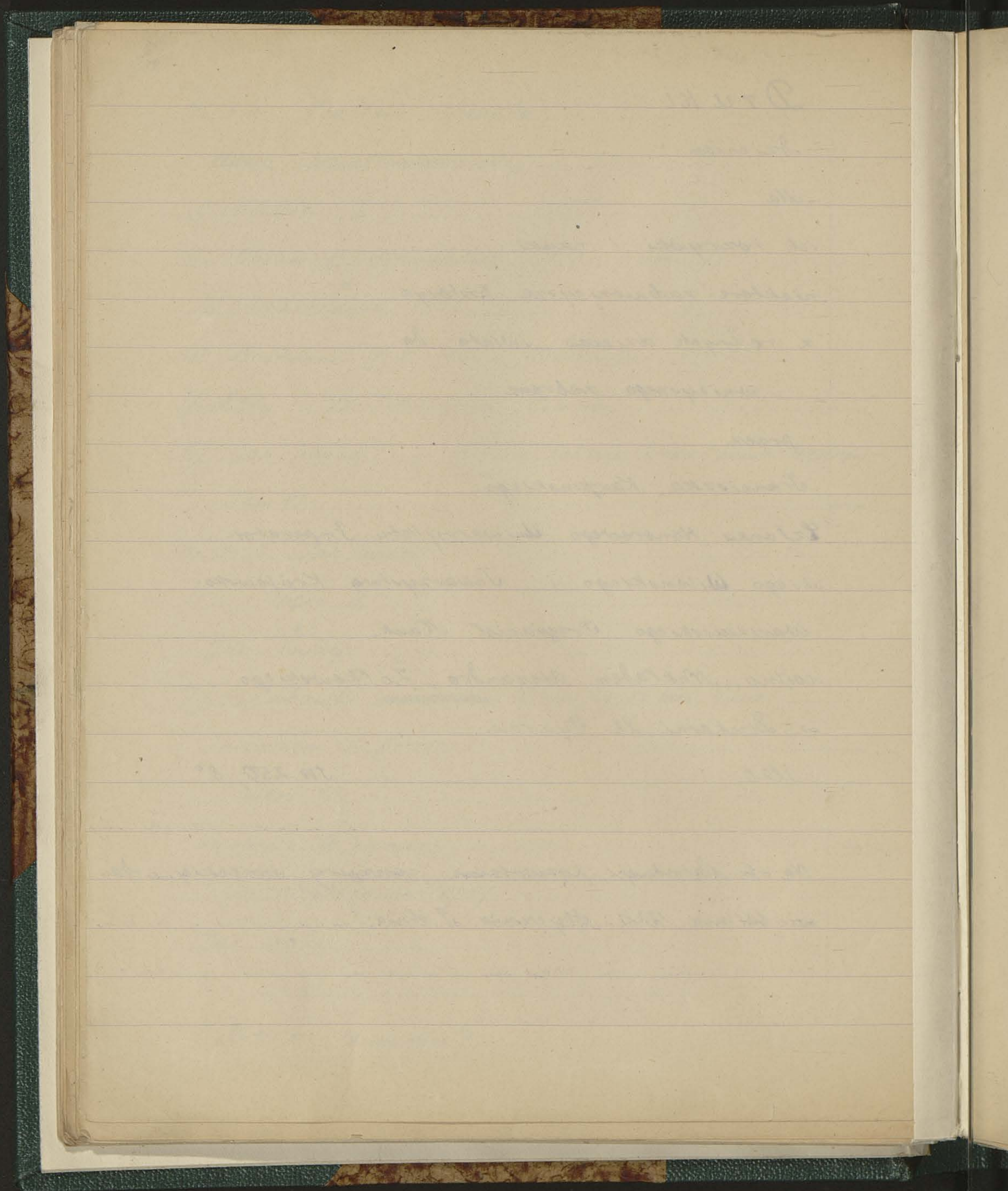
Warszawskiego Przyiaciół Nauk.

Wilno. Nakładem Alexandra Żółkowskiego.

w Drukarni XX. Pijarów.

1820. Str 250, 8°

Na str. odwrotnej pozwolenie cenzury świeckiej „Dan w Wilnie 1820 Stycznia 9 dnia."

Druki

Dzieła

Franciszka — Str 4 niel. 376 liczb i 8. niel. (Rejestr).

Karpinskiego.

Wierszem i prozą

Edycya nowa i zupełna, wielą pismami od autora nadesłanemi pomnożona.

Tom pierwszy.

Za pozwoleniem Zwierzchności.

w Warszawie MDCCCVI.

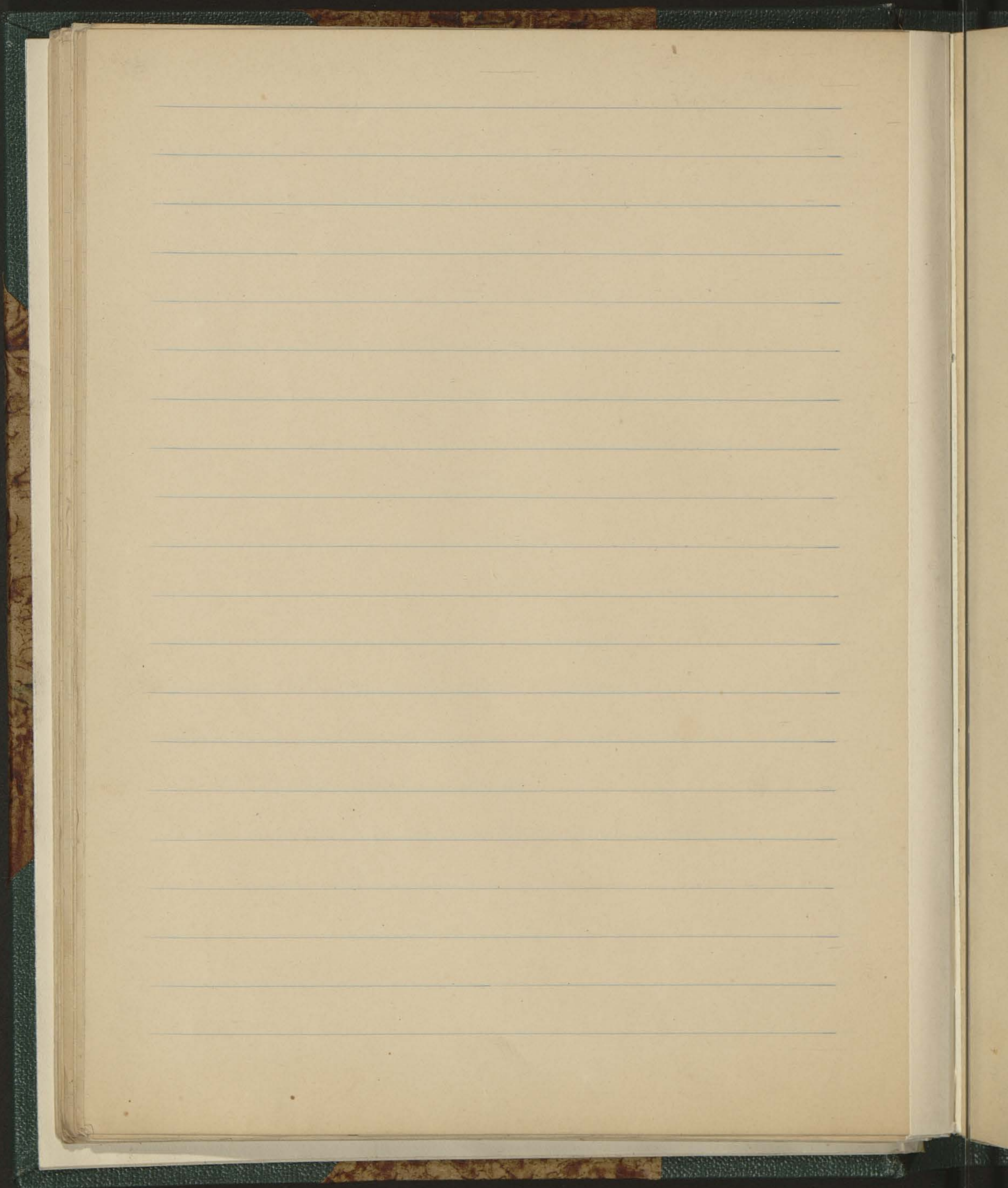
w Drukarni Xięży Piarow.

Portret ryty na miedzi : sculp.(?) Frey 1804 Varsovie.

Str 1. Sielanki.

Str 3. Do.... (Dedykacya jak u 7. K. J. 276. Styl ten sam)

Str 5. Sielanek / xięga iedna.

K. Estreicher: Bibliografia polska, tom 9.

1) Str. 483. Zabawki wierszem y przykłady zwyczajne. 1780) (sic). Ed. II (sic) ded. ad. Czartoryskiemu. Lwów. Kaz. Szlichtyn.

2) Str. 502. 1782) Zabawki wierszem y przykłady. Lwów. Szlichtyn.

Zabawki wierszem i prozą. T. I–II. Warszaw. Gröll.

3) Str. 512. 1783) Zabawki wierszem i prozą. Tom III i IV. Warsz. Gröll.

4) Str. 520. 1784) Powrót z Warszawy (wiersz) Grodno. 7. K. M.

5) Str. 537. 1786) Dawid, król. Psałterz, tłum. Franc. Karpiński. T. I–II. ded. Mich. Poniatowskiemu. Warsz. Pijar.

6) Str. 540. 1786) Zabawki. Tom IV, V, VI. Warsz. Pijar.

7) Str. 550. 1787) Zabawki. Tom VII. Warsz. Pijar.

8) str. 560. 1788). Podróż do Krakowa i jego okolic. List do Barb. Sanguszkowej (edycye dwie). Warsz. Pijar.

9) str. 600 1790). Bolesław III. tragedya. Warsz. Pijar.
Czynsz komedya we 3 a. B w. m. i r. (Warsz)
Zabawki wierszem i prozą Ed. Tom I–IV.
T. I edycya V. dedyk. Ad. Czartoryskiemu. Warsz. Mich. Gröll.
O następstwie i wyborze królów (około 1790)

10) str 644. 1792) Zabawki wierszem i prozą. Tom IV Warsz. Gröll.
Pieśni nabożne. Supraśl. Bazyl.
Judyta królowa polska tragedia. Warsz. S. Piar.

11) str. 661. 1793) Pieśni nabożne. Wilno. akad.

12) str 682 1795) Pieśni nabożne. Wilno. akad.

13) str. 688. 1796) Zabawki wierszem i prozą. Tom I. Warsz. Gröll.

14) str. 697 1798) Pieśni nabożne. Kraków. Szk. GT.

Druki bez wyrażenia roku.

Str. 736.

Czynsz, komedya w 3 ak. (1790)

Laura i Filon (wiersz)

Powrót z Warszawy na wieś po pols. i po niemiec.

Warsz. Grel. (około 1795)

Rzeczpospolita czym jest, czym bydź powinna.

(list do Szczęsnego).

Sumienie. Ded. Adamowi Naruszewiczowi.

O wielkości Boga wiersz do Stan. Augusta przez

kapitana wojsk koronnych.

O następstwie i wyborze królów.

Wiersz do JW. X. Poczobuta z przypadku mostu

(1791).

K. Estreicher: Bibliografia polska. Tom 10.

1) str. 9. 1803) Zab. w. i pr. War.

2) str. 18. 1806) Dzieła w. i pr. War.

Judyta, trag. Pozn.

3) str. 25. 1808) Wiara Indyan. Lipsk.

4) str. 69. 1819) Pieśni nabożne. Wil.

5) str. 74. 1820) Niekt. zab. histor. Wil

6) str 100. 1826) Dzieła wier. i prozą. Łowicz.

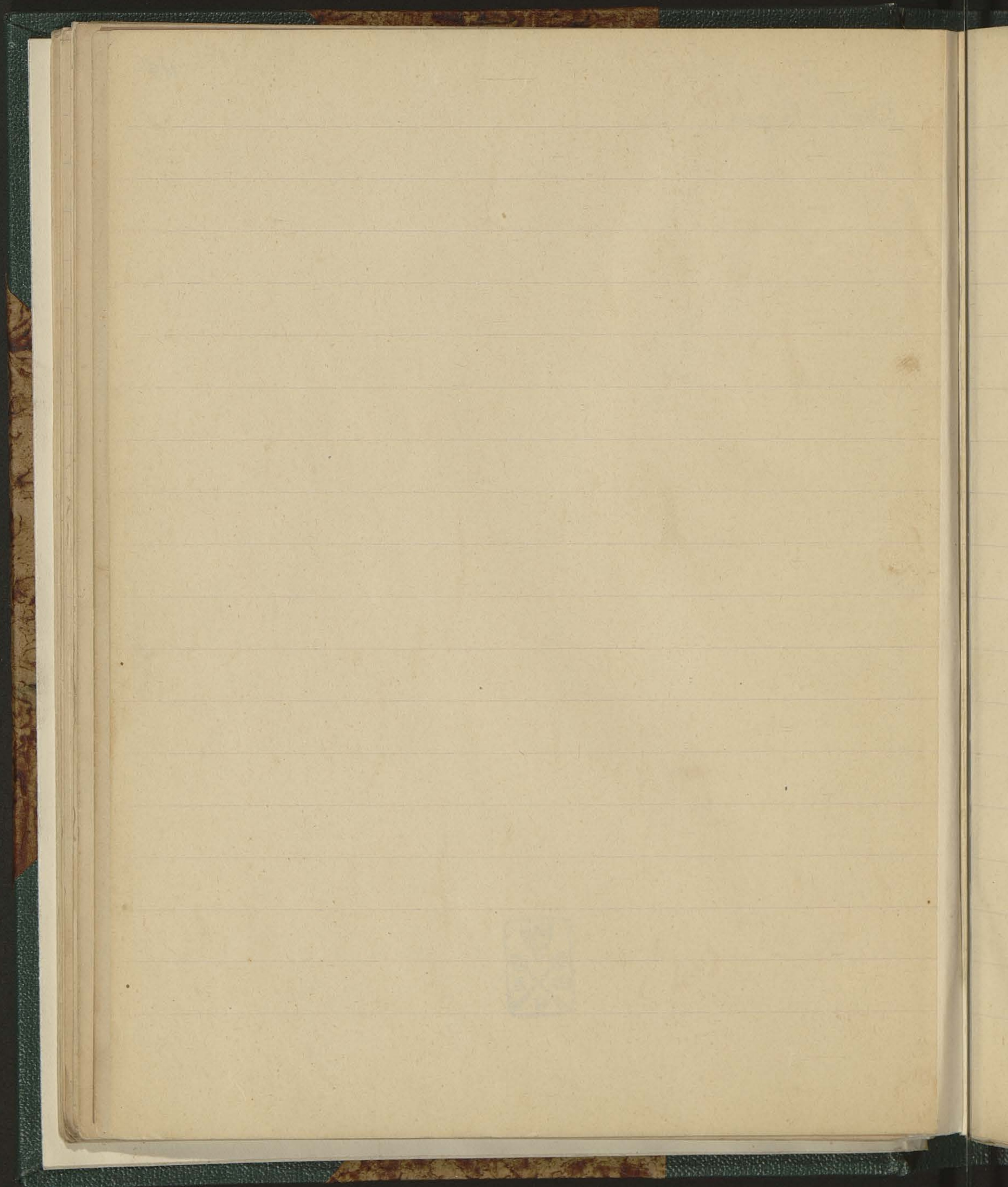

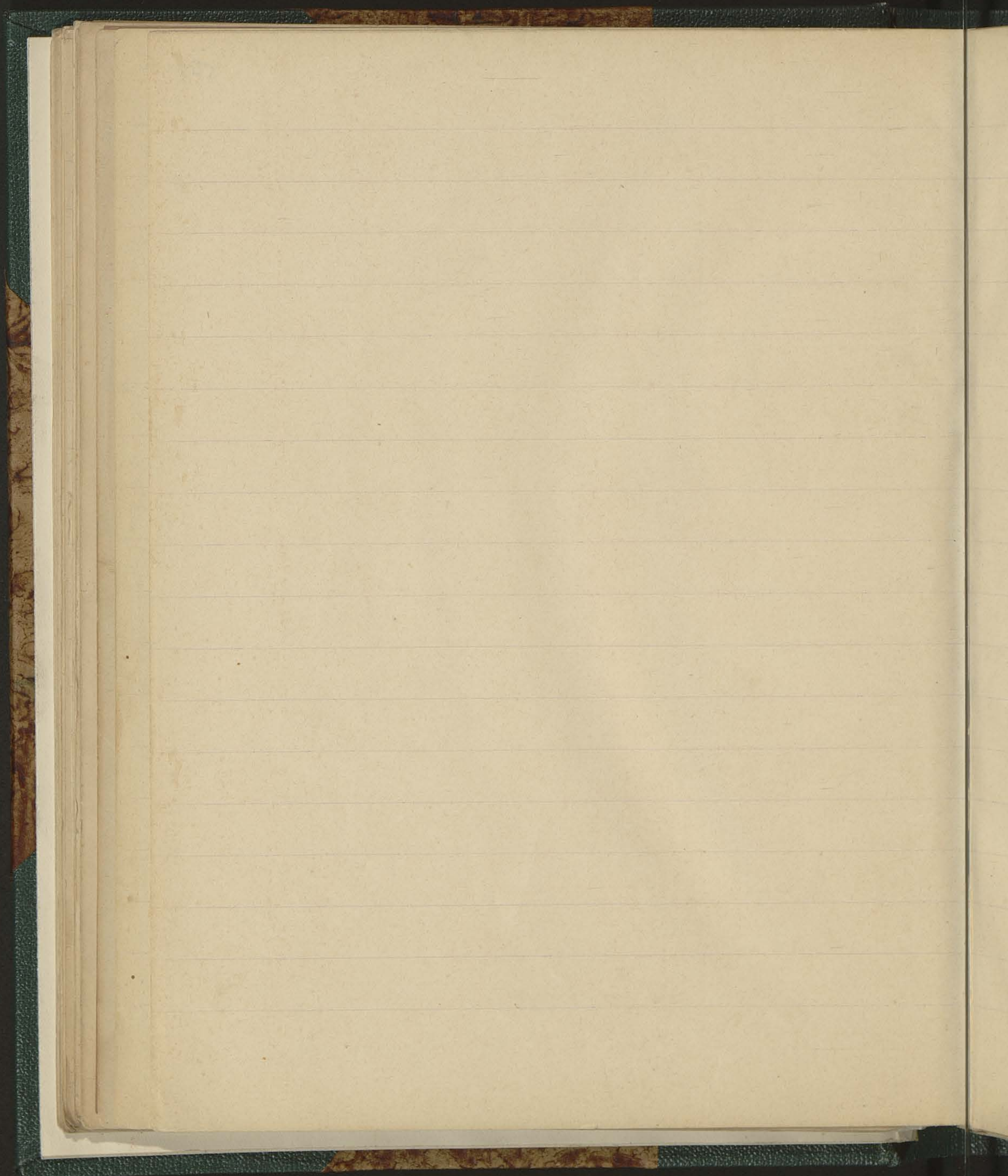
Karpiński.

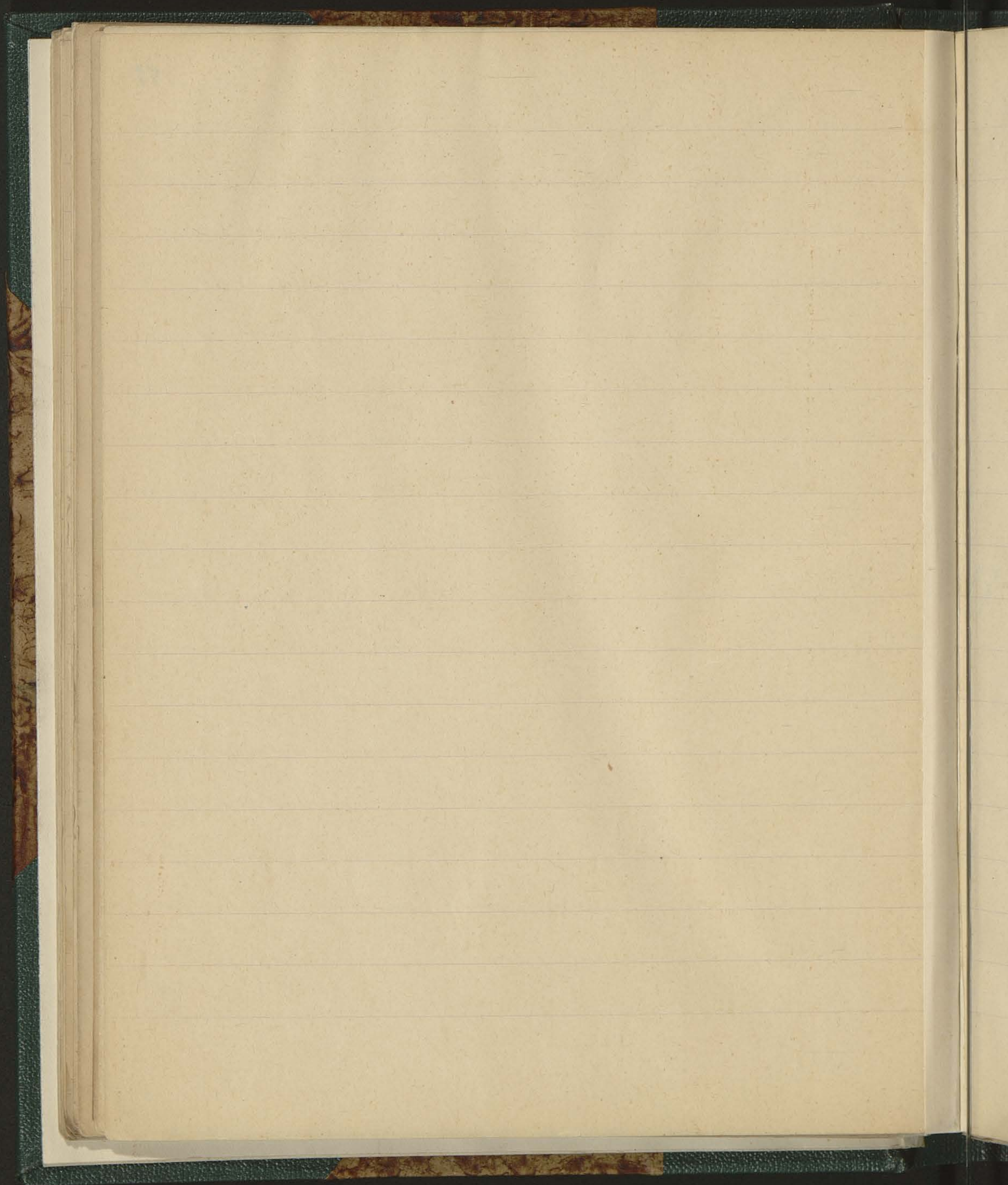
Chronologia.

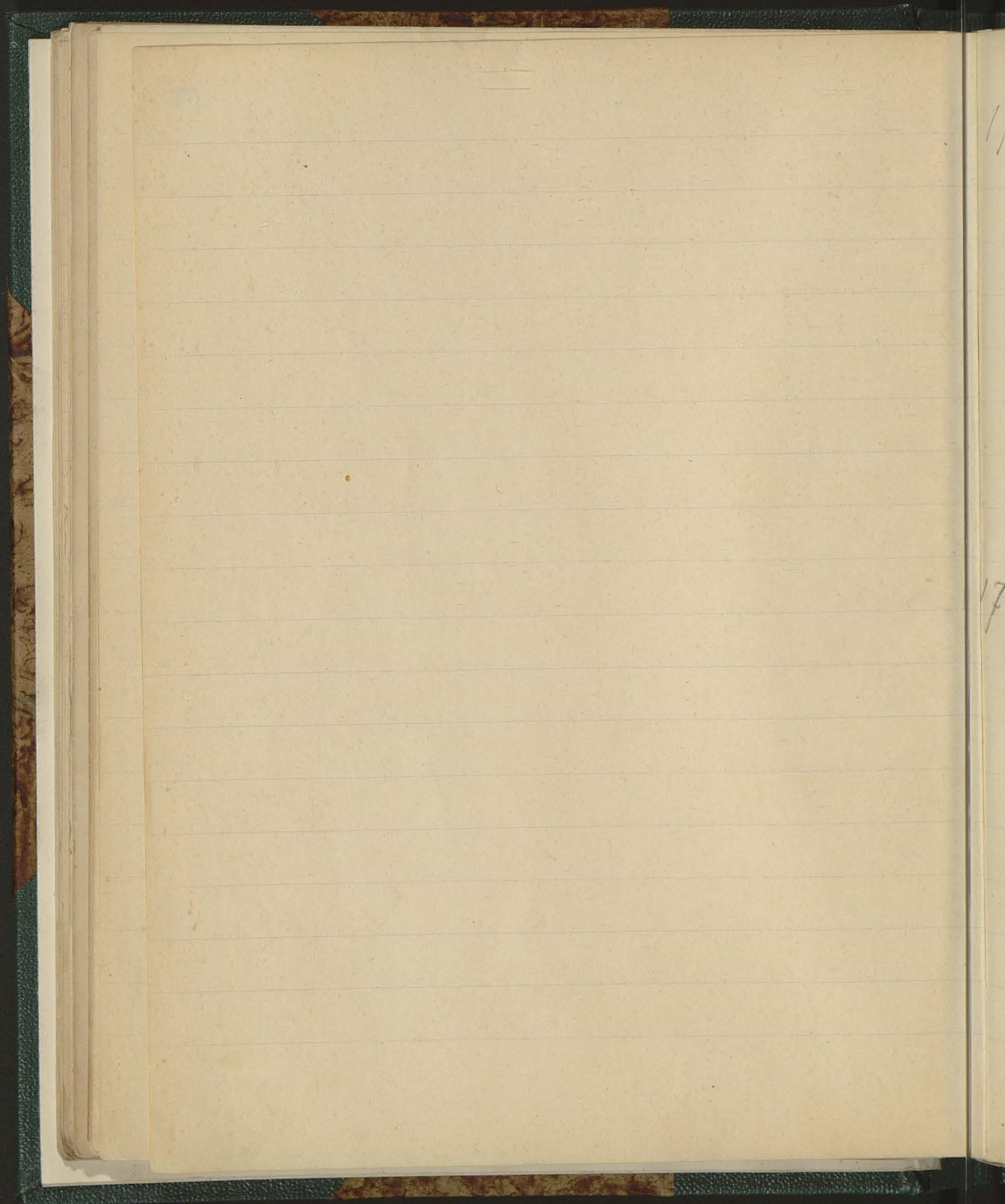
Kiedy Pergen?

1740

1741. 4.X * 7.K.

1742

1743

1744

1745

1746

1747

1748

1749 ✗ F.K. oddany do szkół (J 203)

1750

1751 19.V + Józef Potocki hetm. w. kor. (IX?)

1752

1753

1754

1755

1756

1757

1758 F.K. jedzie do Lwowa na test. (J 215)

1759 11. XII. Otwarcie akad. lwowskiej

1760

1761 * Karol Prozor, wojewodzic witebsk

1762 FK. kończy teologię (J. 215)

1763 4. X. pisze ze dworu do W. Cieńskiego
+ Udalryk Radziwiłł.
5. X. + August III

1764 6.III † Jabłonowski wojew. bracławski

7. IX. St. August wybrany.

23. IX w Żwańcu i Żukowie uroczystość

1765

1766

1767

1768 Cetner bierze pozwolenie wyjazdu za granicę

29. II konfed. zawiązana w Barze

20. VI rzeź w Humaniu

1769 7. XI. zjazd konfeder. w Białej

VI. napad konfeder. na Lwów

1770 Cetner w Gdańsku

+ Józef Poniński, 21. X

23. III Jan Puzyna zapisany do Teresianum

1771 Cetner w Gdańsku.

IX F.K. opuszcza Wiedeń

12. IX Corticelli szambel. królewskim

18. IX. C dostaje dostaje wieś Rogi

1772 5. 11. 13. IX. Manifest okup. peterob, wied. berl.

1773 29. XII. Lommaguin Pergen'owi.

1774 Anna Czetwerówna wychodzi za Józefa Sanguszkę (C)
Michał Radziwiłł kasztelanem wileńskim (–1790)

1775 29. IX. pisze z Wierzbowca do panien Bachmin
16. XII. pisze z Wierzbowca do pani Bachmińskiej

1776 31. X. pisze z Wierzbowca do ?

I Józefa Ponińska idzie za Waleryana Dzieduszyckiego.

Węgierski przypisuje ks. jen. z. p. przekład Marmontela

1777. ~~Pierwsza podróż Węgierskiego za granicę~~

1778 25. VI pisze z Dobrywód do Teofili Bachm-
5. I † Matki

1779 Pierwsze podróż Wybickiego za granicę ? (E 43)

1780 6. IV. pisze z Dobrywód do pani Bachmińskiej
i posyła Tedfili pwezye
„Sumienie" (==) wydane (?)
„ Zabawki I, Lwów
28. X + arcyb. Sierakowski

1781. M. Koziebrodzki hr. austryackim
X. Stadnicki rektorem w Warnawie u Pijarów
Kniaźnin dedykuje ~~Tseny~~ po Tacinie
1. V — 30. IX. Trybunał w Grodnie
15. XI. „ w Wilnie (— 1782)

1782 Zabawki II, Gröll

Zabawki I[3], Gröll – Zabawki I[2], Lwów

4. IV † August Czartoryski, ojciec jenerała z. p. w Warszawie

30. IX – 9. XI. sejm w Warszawie.

15. IV. koniec trybunatu w Wilnie

Rozstanie się z ks. jeneratem (J. 291)

11/8 Corticelli starostą korytnickim

26. IV. do Księcia Pana Kochanka.

1783 Zabawki III, IV Gröll.

Piosnka o Kasi

Przy R. Sanguszce – (J. 291)

Powrót do Galicyi

Drugi wyjazd Kn. za granicę ? (E. 43)

1784 13. VI pisze do pani Bachmińskiej z Dobrynod „Powrót z Warszawy" Grodno [Estreicher]

☧ Wiersz do J. Chreptowicza.

1785 16. IX. hrabiowstwo M. Koziebrodzkiego zapisane w metrykach

22. VIII. napisany, 31. VIII. odebrany list F. K. do króla.

☧ Antoni Dzieduszycki w Galicyi

25. IV + Antoni Karpinski

1786 Zabawki V, VI (Dawid) aprobata: 29. IX

Zabawki IV² (Estreicher ??)

Batterz. Berdyczów. (1786 ?)

* Dominik Radziwiłł

1787 Zabawki VII, Warszawa.

Proces m. Nestorem Sapiehą a żoną o Romana Sanguszkę

20 I + Salomea Dzieduszycka.

+ Węgierski

+ Marcin Koziebrodzki 15. Lutego. (sic)

1788 „Podróż do Krakowa", Warszawa.

☿ Panie Kochanku w Warszawie

1789 2. XII. † Karol, Panie Kochanku (1790?)

† X. Michał Stadnicki

☿ ? Latem w Białymstoku (Arch. domowe. Szczytk)

1790 Bolesław III, trag. Warszawa.

23. IV. aprobata pieśni nab. w Grodnie

~~✗~~ Czynsz. (Estreicher)

Zabawki I[5], II, III

11. III list ks. Wirtembergskiej o Gessnerze

† Panie Kochanku. Ks. Michał wojewodą wileńskim; Maciej - kasztelanem wileńskim

29. IV. Wiersz jednozgłoskowy dla pani Byszewskiej

1791 30. XI. pisze do M. Radziwiłła z Zabłudowa

2. X. † Barbara Sanguszkowa (* 1718).

- 7. VIII. z Zabłudowa pisze do ks. M. Radziwiłła.

1. IX ma objąć posadę w Zabłudowie

- 2 IX przyjeżdża do Zabłudowa.

4. IX } pisze z Zabł. do X. M. Radziwiłła.
oraz 30 XII. }

~~30 XI~~. 7. VIII. do Radz.
2 IX w Zabł.
4 IX do Radz.
30 XI
30 XII

4. III do ~~K~~ Puszyny
~~3/II~~
~~22. II~~ "

1792 | 4. IV. pisze do F. Puzyniny z Zabłudowa

22. III pisze do M. Radziwiłła z. Zabłudowa
25. V. po powr. z Warszawy pisze z Zabłudowa do M. Radziwiłła.
8. V. pisze do Króla dedykując Pieśni nabożne, z Warszawy

15. VI Król dziękuje   Jeszcze jeden list z Zabł. do M. Rad.

Judyta trag. Warszawa.

„Pieśni Nab." w Supraślu (2 wyd?)

Zabawki ~~IV~~, [3] Gröll. – 29. VIII. do Puzyniny z Partynia.

Strzyżył widzi ~~go~~ F. K w Zabłudowie – 17. IX już porzucił Dominik

Jenaer Litter. Zeitung o F. K. – 4. III do F. Puzyniny z Zabłudowa

1793 „Pieśni Nabożne" w Wilnie

V. VI Listy Pacinokie do Jana Potockiego.

~~4.8V.~~ 4, 8, VII. w Warszawie, wiersze do Tyzenhauzówny.

17. V – 23. XI. Sejm w Grodnie. Do Karpina (P.)

1794 27. I ° z Dubna do F. Puzyniny

1795 Pieśni Nabożne. Wilno

15. X. ° do F. Puzyniny z Karpina

? miesiąc ? pisze Czapski z Poznania

1796

27. XI. Pisze Czapski z Bydgoszczy.

20. II List urzędowy z Gwoździca

1797 19. XII † Maryanna Ponińska (* 1727)

† Nestor Sapieha w Wiedniu

~~17.~~ 10. XII Oskierko, podkom. chełmiński pisze z Krypna

16/27 I Repnin z Petersburga

1798 28. VIII † hetmanowa Ogińska w Siedlcach

30. V . Czapski pisze do niego z Warszawy

27. VI M. Radziwiłł pisze z Połonki

1799 2. I pisze do niego ks. Sapieżyna, prosząc o wiersz na grób Nestora Sapiehy.

28. I Poczobut odpisuje K-mu i donosi, że złożył rektorat w Wilnie

25. I pisze do niego Maciej Radziwiłł.

1800 1.III / 8.V., 25 VI. ks. Izabella pisze do syna o Delille'u

1801 14.III * Fr. Salezy Dmochowski

1. X (1801?) Pirzynina pisze

22. X. pisze z Puław do Dominika Radziwiłła
26 X. " " " "
29. X. ~~(XI?)~~ " " " " "
25 XII. " " " " "

1802 [Dembowski. F. K. przy Dominiku R.]

2. IV. (1803?) pisze do niego Chodkiewicz

1803 28. XI pani Branicka z Białegostoku chce przyjąć dedykacyą tłomaczonego Delille'a.

30. I pisze do F. Puzyniny z Karpina

[VI.] pisze do niego Puzynina.

19. II pisze do niego F. Puzynina (Z. Larn.)

20. XII

12. III posyła F. Dmochowskiemu R. Platona.

12 III pisze z Karpina do Mrozowickiego, Koziebrodzkiego, Puzyniny. Posyłać chce „Platona"

„Zabawki I, II", „Warszawa?" — „Wiara, Prawa Indyan."

1/13 IV. pisze do niego Biskup Kossakowski

29. IV List od Puzyniny, Mrozowickiego Kruskiego i Koziebrodzkiego

5. I pisze Chodkiewiczowa (Platon — Kraj zaczarowany)

1804 20. IX. pisze do Fr. Dmochowskiego. Ma materyał do 2ej części Rozmów Platona. Posyła 7 tomików don. wyd.

29. IV. pisze z Karpina do F. Puzyniny (której przesłał R. Platona)

23. XII. pisze z Karpina do F. Puzyniny i przesyła Indyan. Kaulfuss o j. polskim

[Dembowski: F. K. przy Dominiku R.]

16. V. pisze do niego A. Zaikowski

10. III pisze do niego pani Branicka

4. V. pisze do niego Puzynina.

1805 30. V. pisze do Fr. Dmochowskiego. Chce skończyć pamiętniki

29. VI otrzymuje Dom. Radziwiłł list o Altamorze

1806 Judyta, trag. Poznań

Dzieła, 4 tomy, Warszawa.

Generał Lwów u F.K.

20. VII pisze do niego Biskup Hieronim Strojnowski

1807 wojewodzina Prozorowa robi mu niespodzianki.

w Warszawie (M. encyklop)

1808 14. II † Elżbieta Branicka, siostra St. Augusta

† Fr. Dmochowski; ojciec.

9. VII pisze Kontrym z Brostowszy. („O Platona")

25. VII pisze Ślizniowa.

23. sierp. do Turzyjny °

1809

1810

1811 F. K. pisze testament

22. XII. Samolub Niemcewicza grany

Koniec pamiętników (pierwotny)

1812 2. I Powstanie Tow. Przyj. Nauk

12. IX ° pisze do p. Kułakowskiej

1813 24. VIII pisze do Jen. Ziem podolskich z Murawy

(Przeniósł się tam przed miesiącem)

Pisze do do Fr. Kozierowskiego z Murawy

11. XI. † Dominik Radziwiłł (1818?)

Napadają nań Lasi w Chorowszczyźnie

26. XI. Pisze do niego A. Zieńkowski

1814

1815

1816 25 XI † Elżbieta z Czartor. Lubomirska w Wiedniu

1817 Koniec pamiętników.

1818 11. XI. † ~~D~~ Dominik Radziwiłł. (1813?)

30. ~~IX~~ XI ° pismo do Ign. Kułakowskiego

1819 „Pieśni nabożne". Wilno.

1820 „Dzieciom dla ich rozrywki" Wilno

M. Badeni ministrem sprawiedliwości

2 artykuły w Tygodn. wileńskim

artykuł w Wandzie

(List; do kogo? Z. Jarn.)

1821 10. III przesyła „Dzieciom" ordynatowi Zamoyskiemu

1822 Pamiętniki skończone (Rkp. u Zamoyskich) –

III Wieść o śmierci w Warszawie

1823

1824 13. XI † M. Badeni

Zabawki wierszem J. Kułakowskiego z dedykacyą

1825 16. IX. † F. K.

artykuł w Bibl. polskiej

1826

1827.

1764 Obiór króla. Żal o króla. Niechęć do magnatów. Podział z ich powodu. Barzanie – magnaci przeciw królowi.

VI. 1769. Po usiłowaniu zdobycia Lwowa – postanawia wyjechać do Wiednia. Kapitan. Kraków. Droga do Wiednia. W myto. Nie umie sobie radzić. Ślub M. Antoniny. Gorny z despotyzmem. Schönbrunn. Galerye.

~~Uniwersytet. Nauki przyrodnicze.~~

Wiedeń

19. Wrz. 72 wkraczają Austryacy

29. XII. 72 akt homagialny.

Mitatycze. 5000 złp. p. Poniatowskij + 1797.

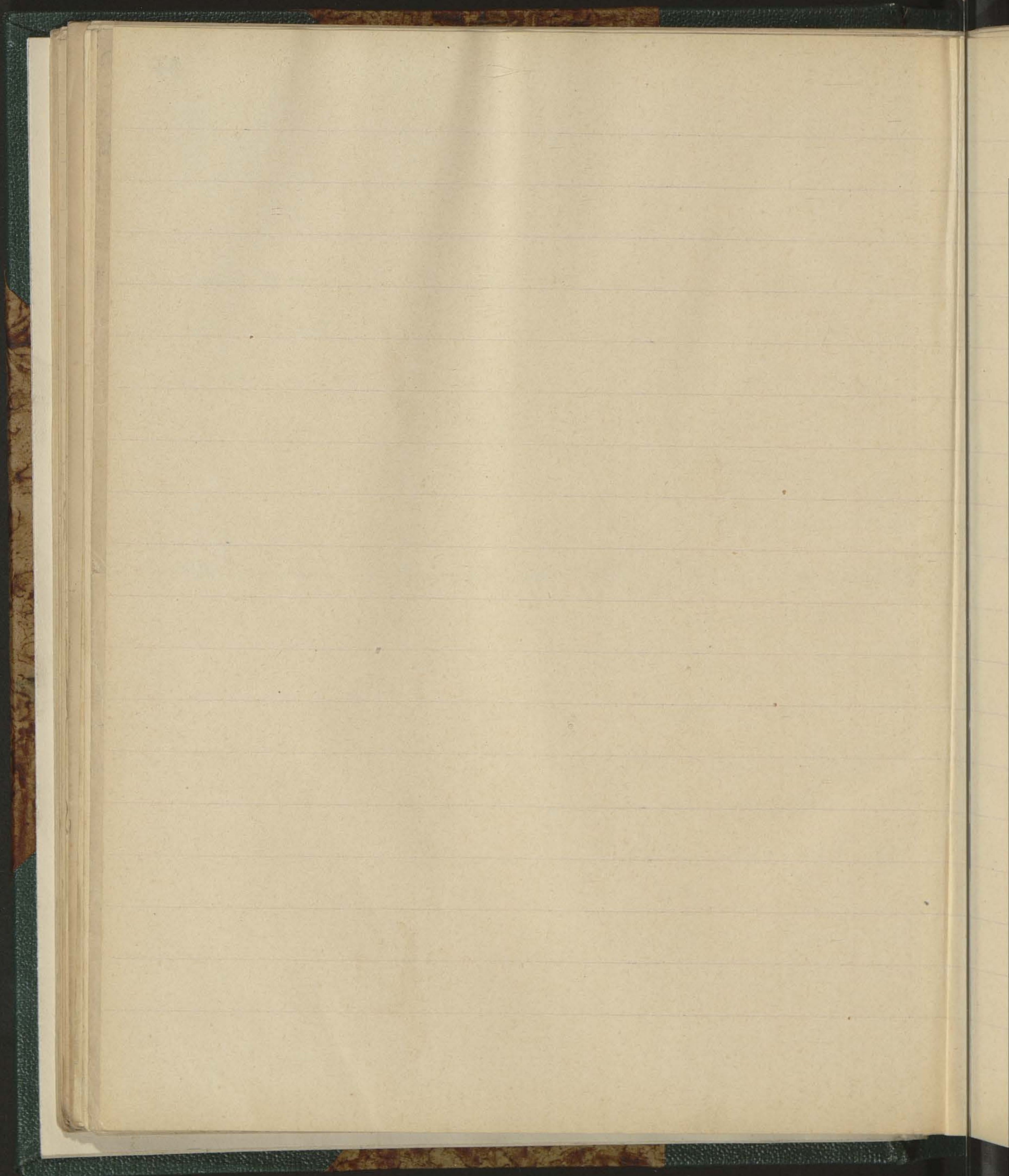
Rozwiązanie jezuitów. Cortecella.

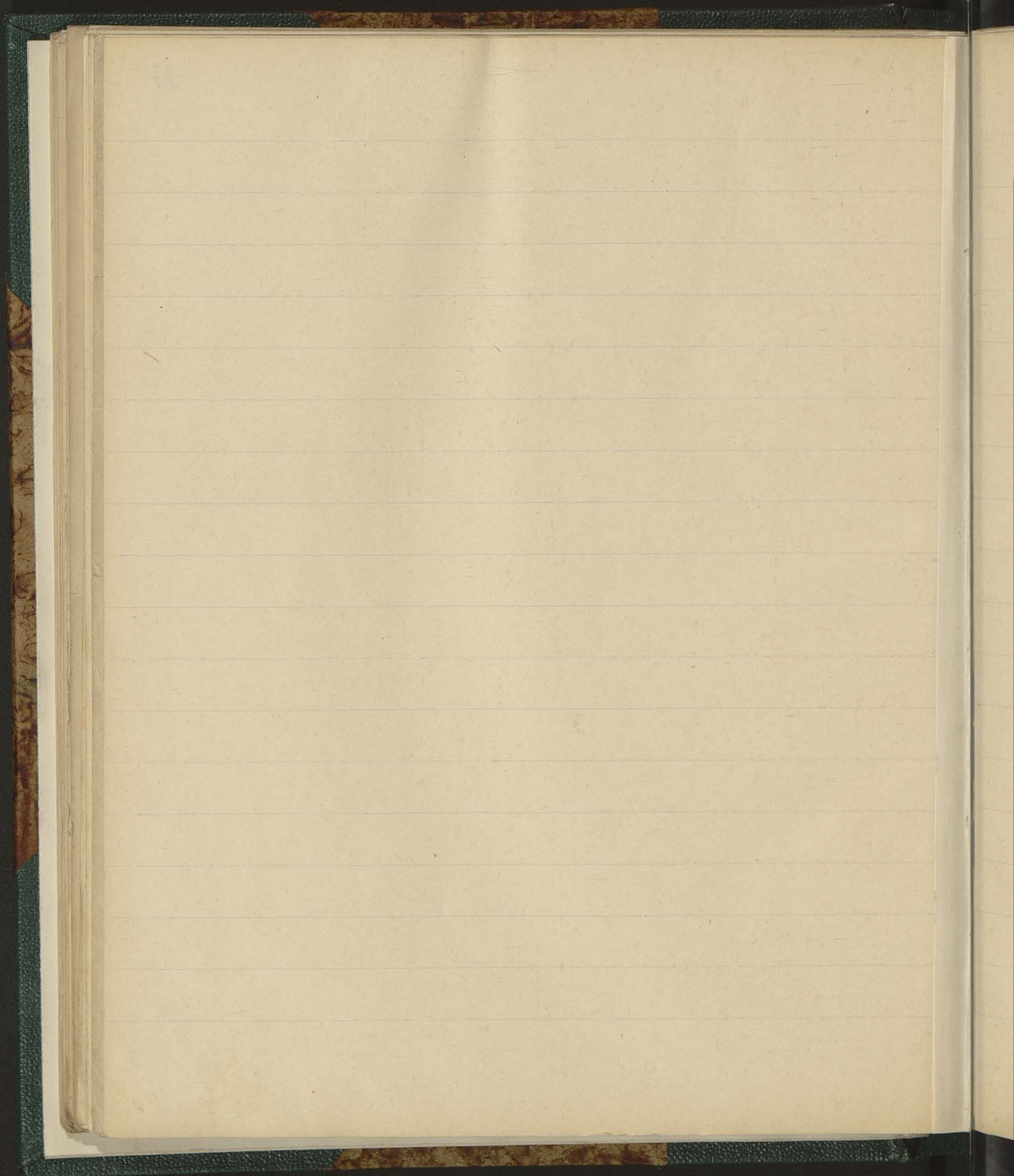
Rozbiór. Magnaci. Gertruda Komorowska Ces. Józef o magnatach.

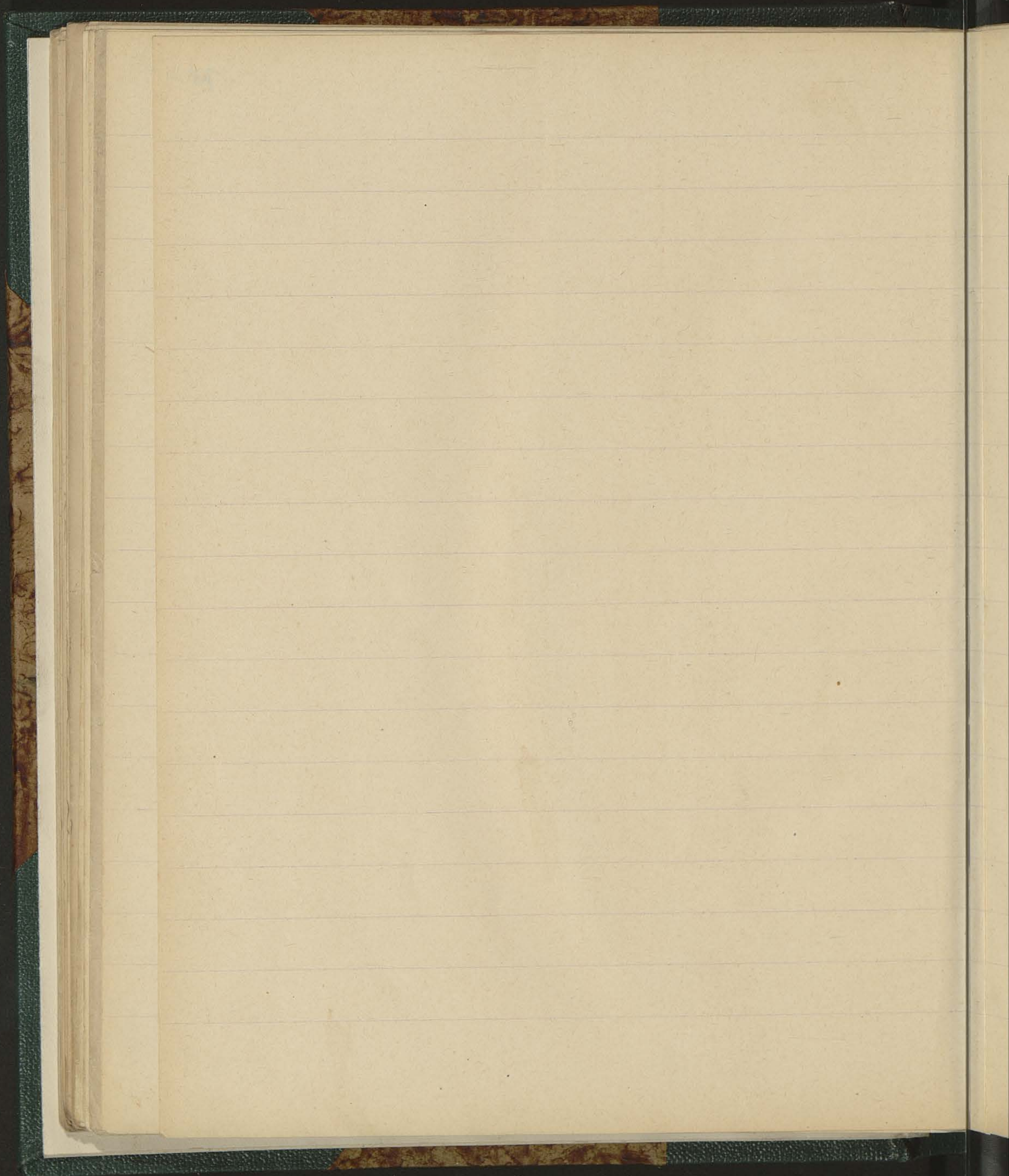
Dzierżawy. Bachmińscy.

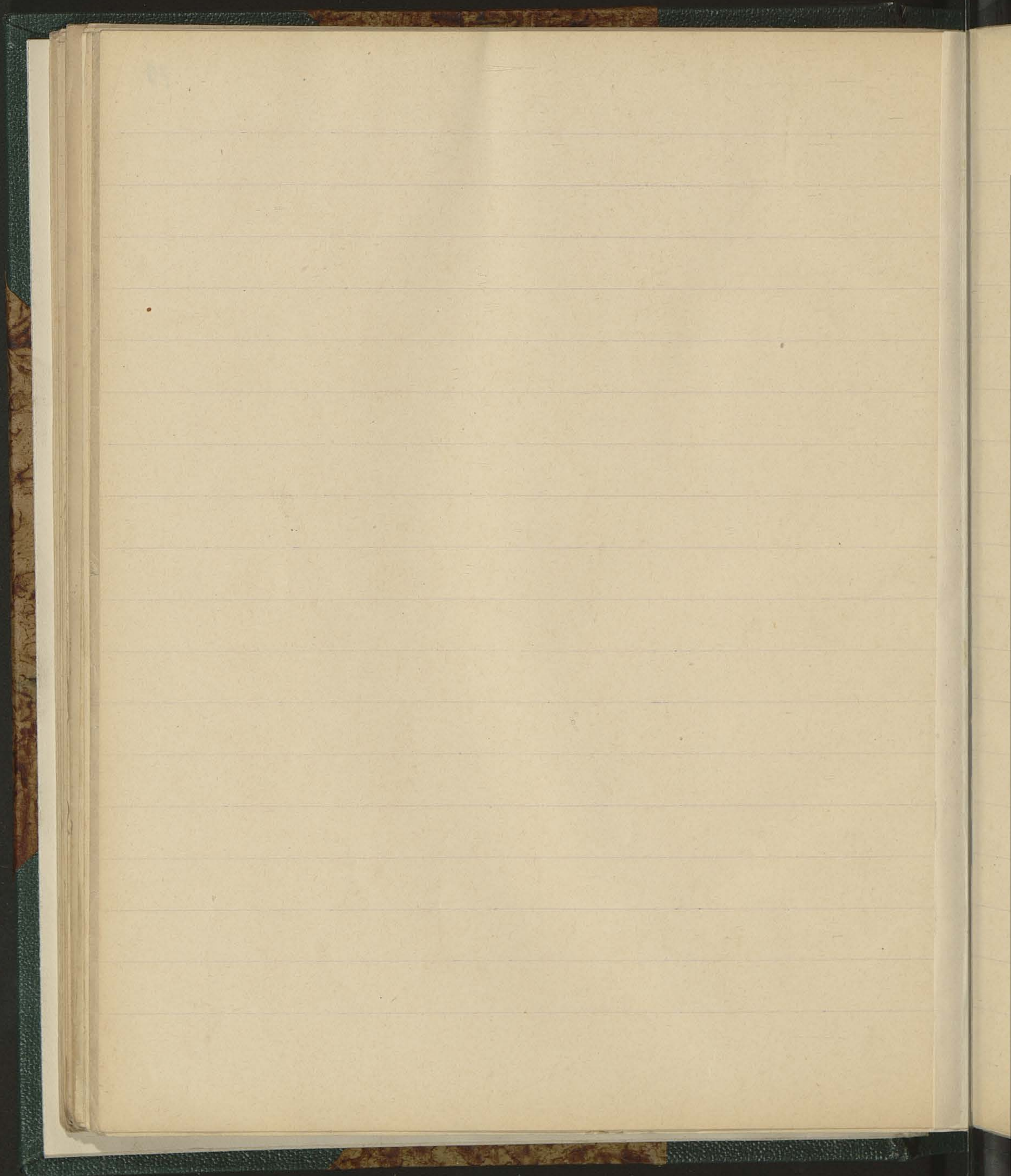
~~Franciszka Korsebrodzka~~

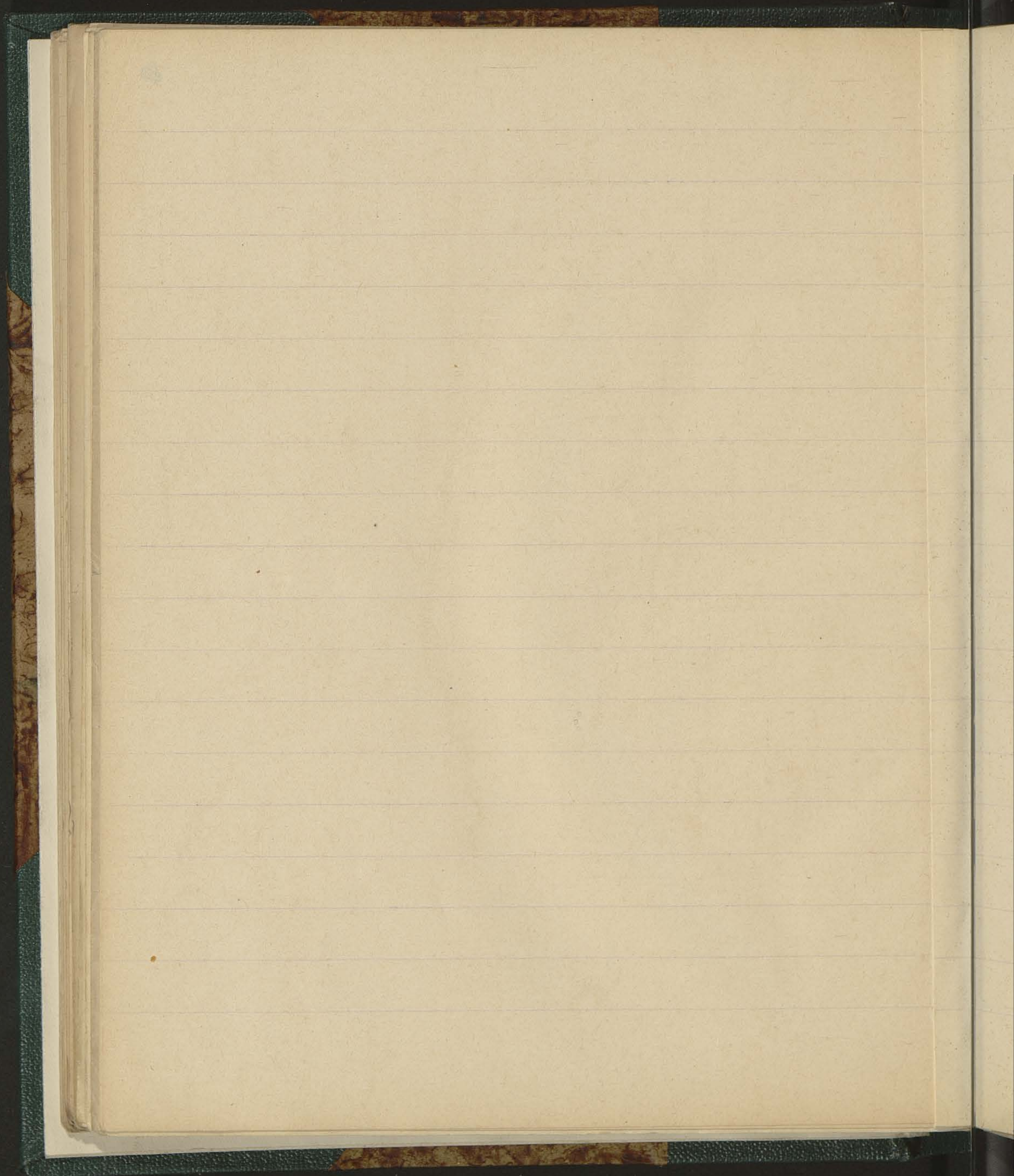
Rozdział XII.

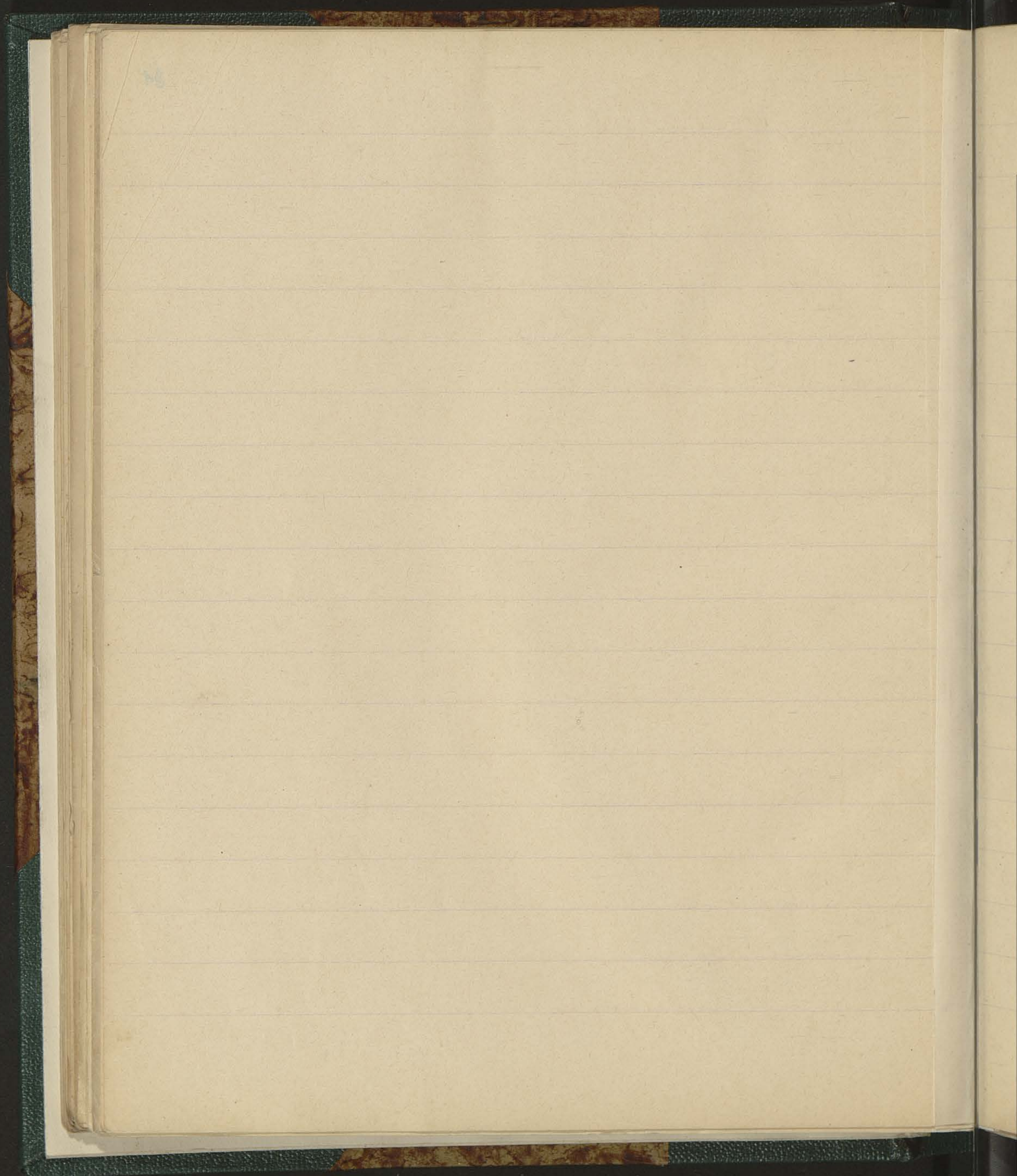

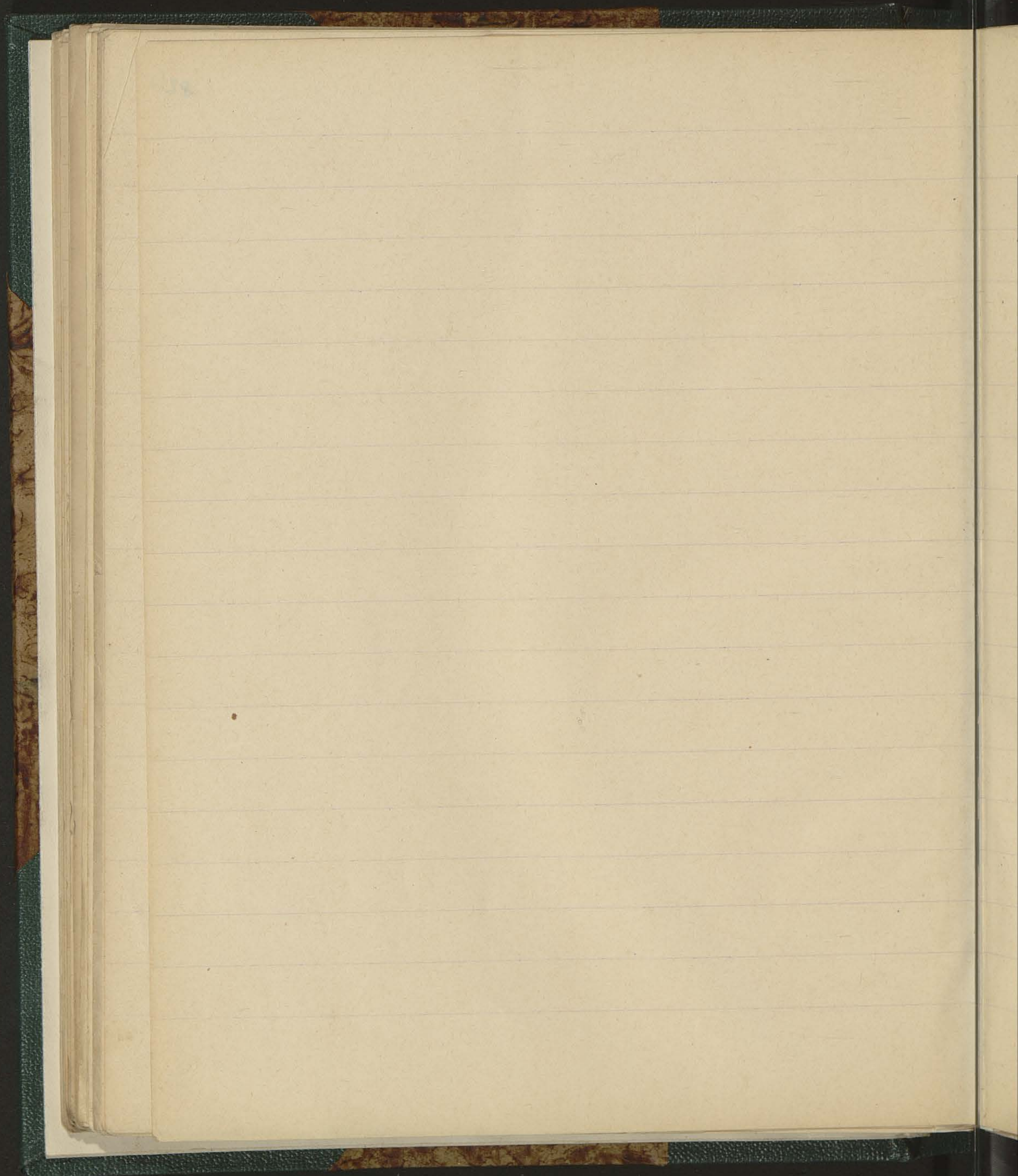

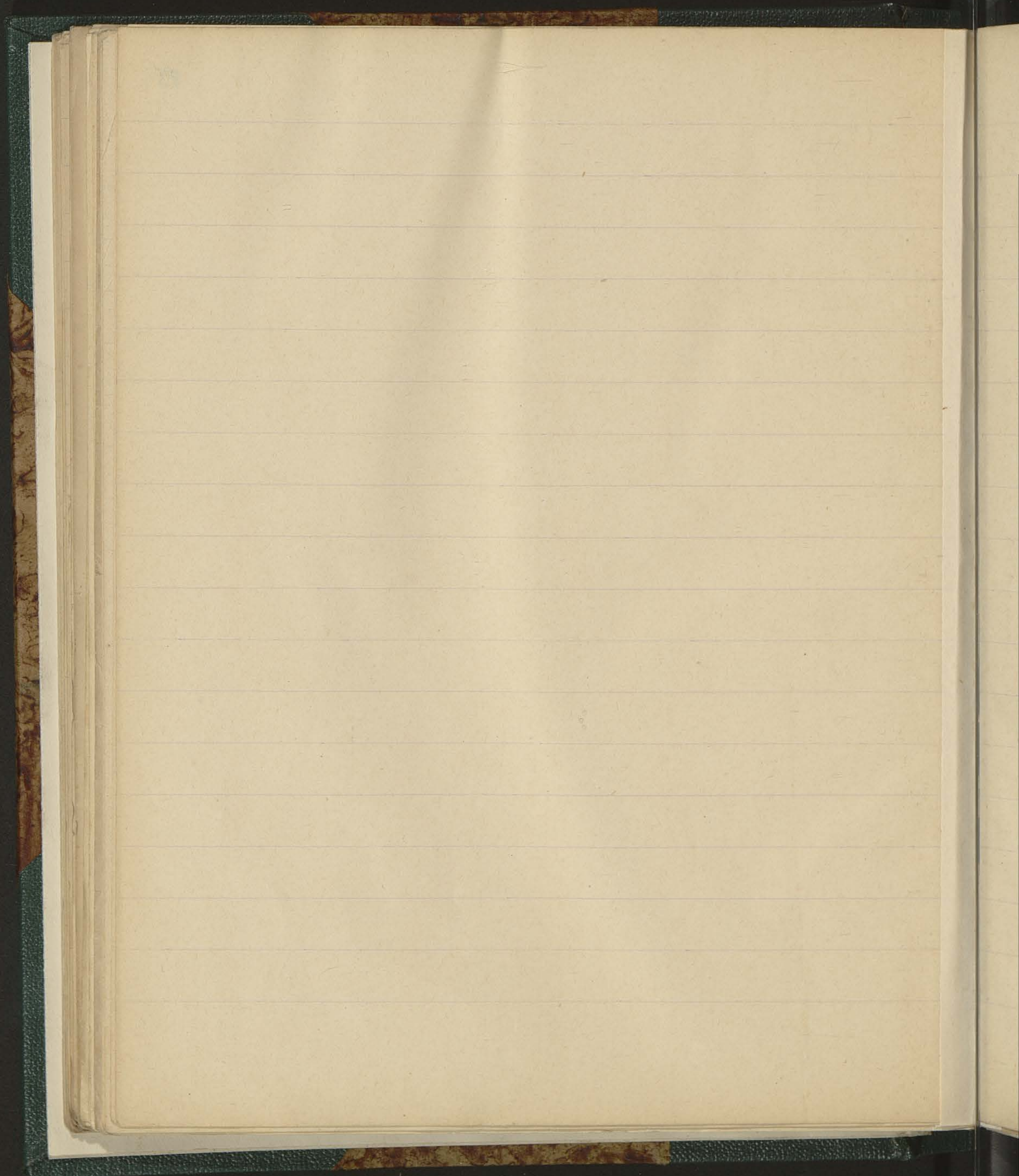

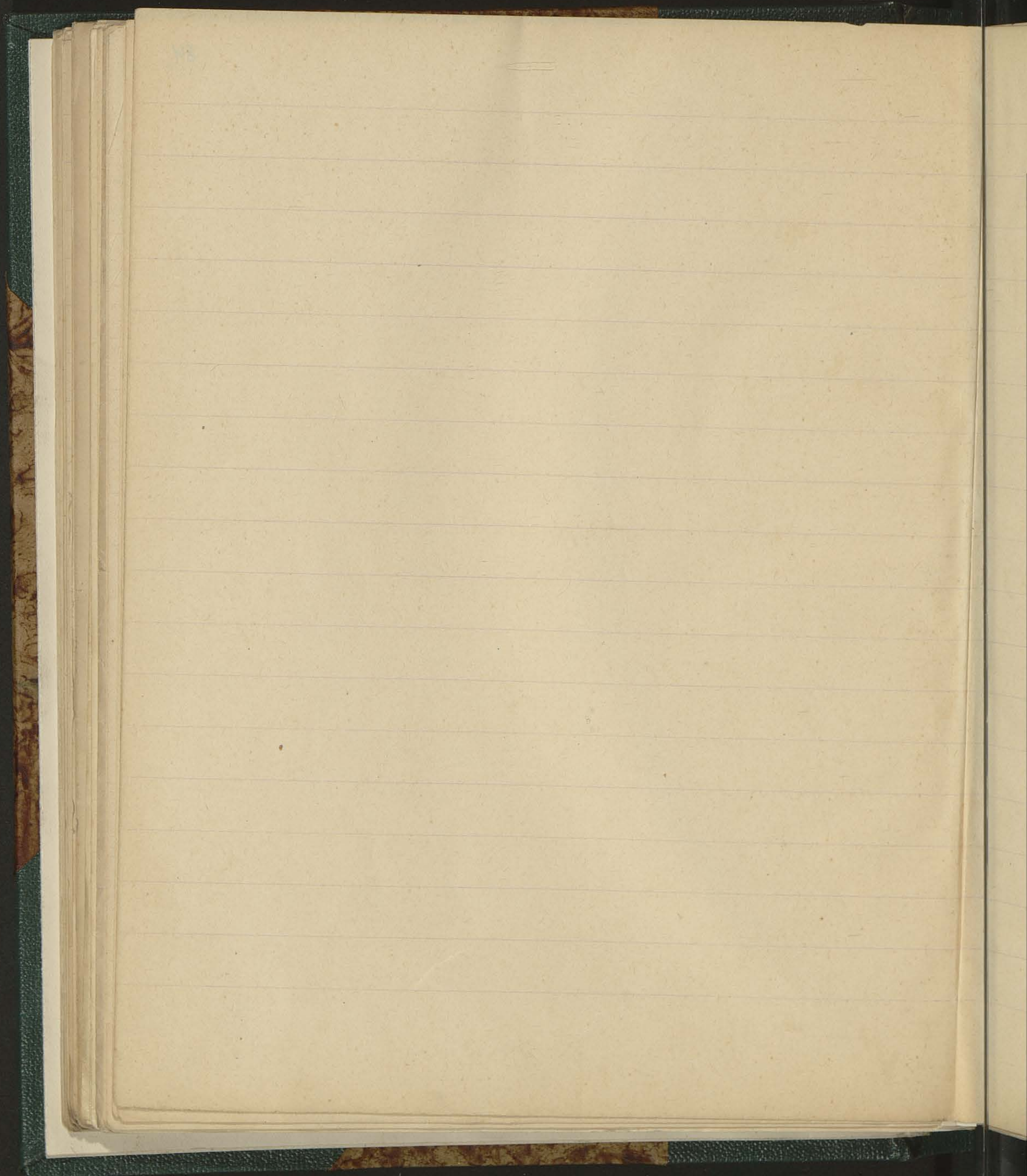

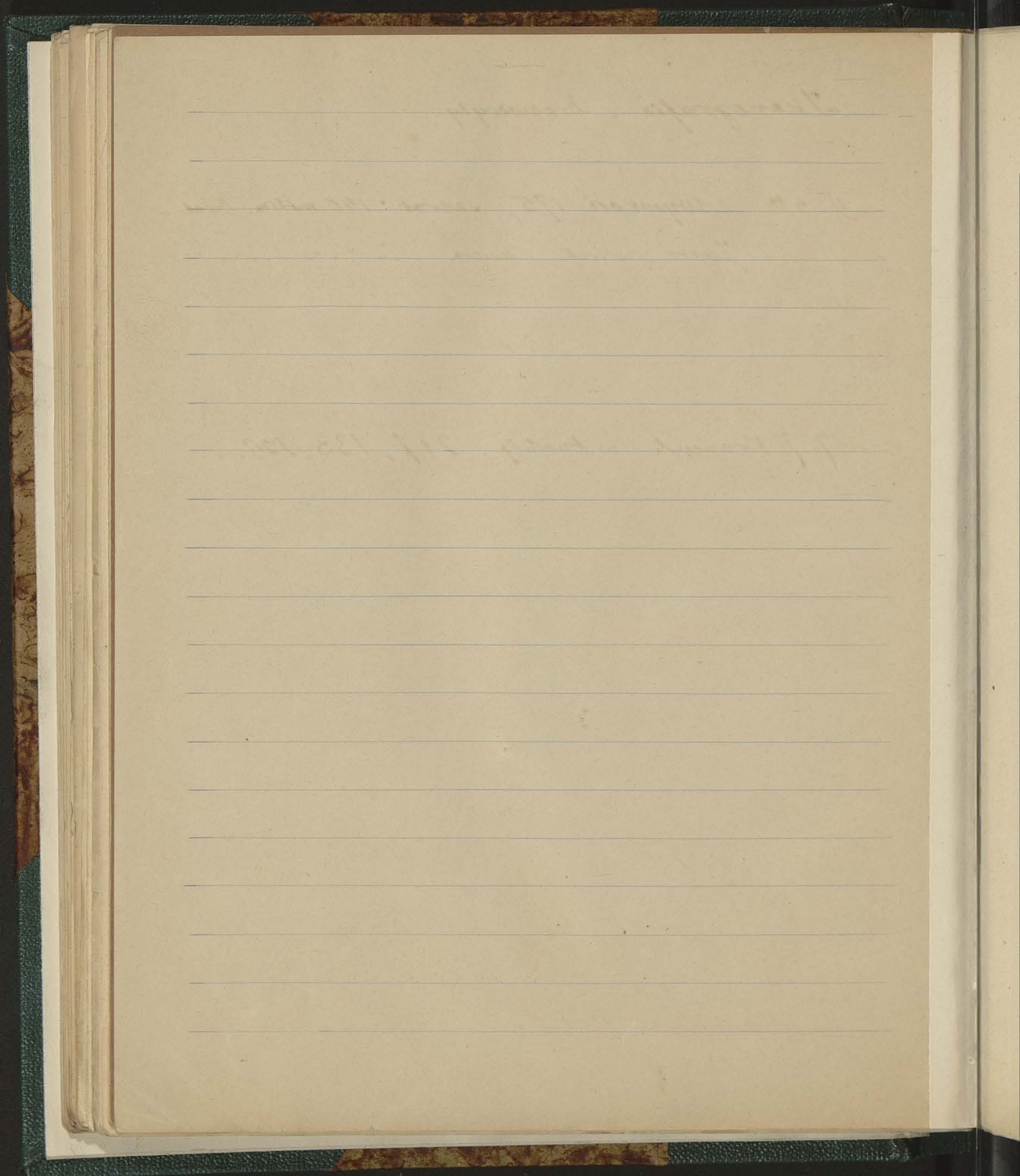
87

Ikonografia. Drzeworyty:

1) 4to Wysokość 175, szerok. 140 milim. Owal.
Jest to portret Bisera. (Tu 3/4 na pr.).

2)

7. 7. Kranczarek w tuskej 217, 133, 126.

Ikonografia. I.

Rycina. „sculp. Frey. 1804. Varsovie"

Blacha 161 milim. wys.; 107. szer.

Rycina 132 milim. wys; 73. szer.

Portret owalny, w gładkiej owalnej ramie, nad którą lira, księga i laurowe gałązki. Podpis Freya pod samym portretem.

U dołu: Franciszek / Karpinski.

3/4 na pr. Duże czoło, włos zewsząd na nie zczesywany. Brwi duże, zmarszczone, oczy żywe, nos orli prawie. Ogolony. Warga górna duża. Trochę podbródka. Ciało zwiste. – Popiersie.

Kołnierzyk wysoki, żabot, surdut

Miedzioryt. Twarz punktowana. Zresztą rylcem.

Ikonografia. II.

Litografia. „Lit: Jadc: Łukaszewicz w Wilnie."

W owalu 92 mil. wys.; 74 szer.

Pod owalem: Franciszek Karpiński.

3/4 na l. B. stary, ściągnięty, zapadły.

Czoło b. duże, włosy zczesywane. Oczy w głębokich jamach. Zgrzybiały i smutny.

Popiersie

Jakby w szlafroku. Krawat.

Ikonografia. III.

Litografia. „lit Marya H."

Wys: 65, szer: 82 milim.

3/4 na l. Podobne do ryciny Freya (I)

Tylko rysy miększe, wyraz łagodniejszy

Z „Rozrywek dla dzieci" 1826, Tom VI, №: 36

Ikonografia. IV.

Litografia „Lith. Inst. von L. Sachse & C°."

3/4 na pr. Włos bujny zczesany. Rysy miękkie, nos prosty, mięsisty. Wyraz łagodniejszy.

Podpis: „Franciszek Karpiński."

Zapewne kopia z V.

Z „Dzieł F. K. Lipsk. 1835. J. N. Bobrowicz"

Ikonografia V.

Rycina. „J. C. Böhme sc."

Rycina 106 milim. wys., 83. szer.

Miedzioryt punktowany.

3/4 na pr. Łagodne, miękkie rysy, włosy zczesane na duże czoło, obfite. Nos mięsisty, brwi mniej wyraźne. Duża warga górna.

Surdut, żabot.

Podpis: ~~Szczęśliwy~~

Franciszek Karpiński.

Szczęśliwy! co na roli żyjąc w osobności,
Bez bojaźni, bez żądań blasku i zazdrości!
Komu lata jednako przepędzone płyną,
Co go jeden dach widział starcem i dzieciną.

Ikonografia. VI

Litografia „L. Horwart Lito:"

Wys: 72 mil. Szer. 55 milim.

3/4 na pr. Licha czarna kopia z V

Napis:

Franciszek Karpiński.

Ur: w Hołoskowie r. 1741 $\frac{4}{10}$

† w Łysłkowicach r. 1825 $\frac{4}{9}$

Z warszawskiego wyd. dzieł w r. 1830

(W. Krasińskiego).

Ikonografia VII.

Litografia. „L. Horwart. Litog:"

Wysok: 100, szerokość 95 milim.

3/4 na pr. Głowa jakby stożkowa.

Pod wpływem V i pochodnych.

Napis:

F. Karpiński.

(Warszawa. 1829. [Bartynowski])

Ikonografia VIII.

Litografia: „rys. M. Hirszel w Warszawie"

3/4 na l. Odmłodzony i odwrócony, zła-
godzony V.

Podpis:

Franciszek Karpiński.

Z dzieła: Życiorysy Znakomitych Ludzi
K. Wł. Wójcickiego. Warszawa. Bernstein.
1850. Tom I.

Ikonografia IX.

Litografia – kredką. In 4°.

Prawie zupełnie ten sam co VII, tylko nos więcej orli.

Napis:

Karpinski Franciszek.

Ur: w Hołoskowie r. 1741 4/10 † w Łystkowicach r. 1825 4/9

i mała biografia (34 wierszy)

W Warszawie 24. Grudnia 1829 r. staraniem i nakładem Józefa Kośmińskiego Litografował Horwart.

Wysokość: 100, szerok 98 milim.

Ikonografia X.

Litografia; kredką. (Tad. Łukaszewicz?).

Wysokie na 230, szer. na 203 milim. owal. W owalnej ramie. Papierowe ¾ na 1.; głowa en face. Włosy długie, nos orli; idealizowane, poetyczne. Zapewne na podstawie I. Czamara. Fantastyczna chustka.

Litografował podobno u Chodkiewicza w Warszawie Śliwicki.

Ikonografia.

Portret olejny. Popiersie. Wys. 59·5 centym. Szer. 50 cm.

Popiersie, 3/4 na l. (od widza). Twarz krągła, pełna, czoło duże, gładkie i pogodne. Wielkie kasztanowate brwi, oczy niebieskie, niezbyt duże ale piękne i miłe. Nos mięsisty z małą wyniosłością na środku. Usta ślicznie wykrojone, wyraźne dołki w kątach, wargi czerwone, świeże. Policzki rumiane. Dołek w brodzie. Lekki podwójny podbródek. Bez zarostu; włosy blond cendré, nieco płowe, obfite, zaczesane w górę, trochę kędzierzawe.

Surdut zielony z takimże kołnierzem. Złote guziki. Halsztuch i żabot.

Obraz nie podpisany, wybornego pędzla. Twarz dziwnie pogodna i miła. Karpiński ma tu minimum lat 35. Oczy nieco podbite.

Portret ten pochodzi ze zbiorów p. Kosztulskiego, który osobiście znał Karpińskiego. Obecnie

znajduje się u p. Bisier (Wystawa stała sztuki i starożytności) w Warszawie.

Karpiński

A

Archetti, nuncyusz 184

Aleksandrowicz poseł smoleński 216

Ankwicz 227, 229

Aleksander, cesarz, 871, 1074

Karpinski

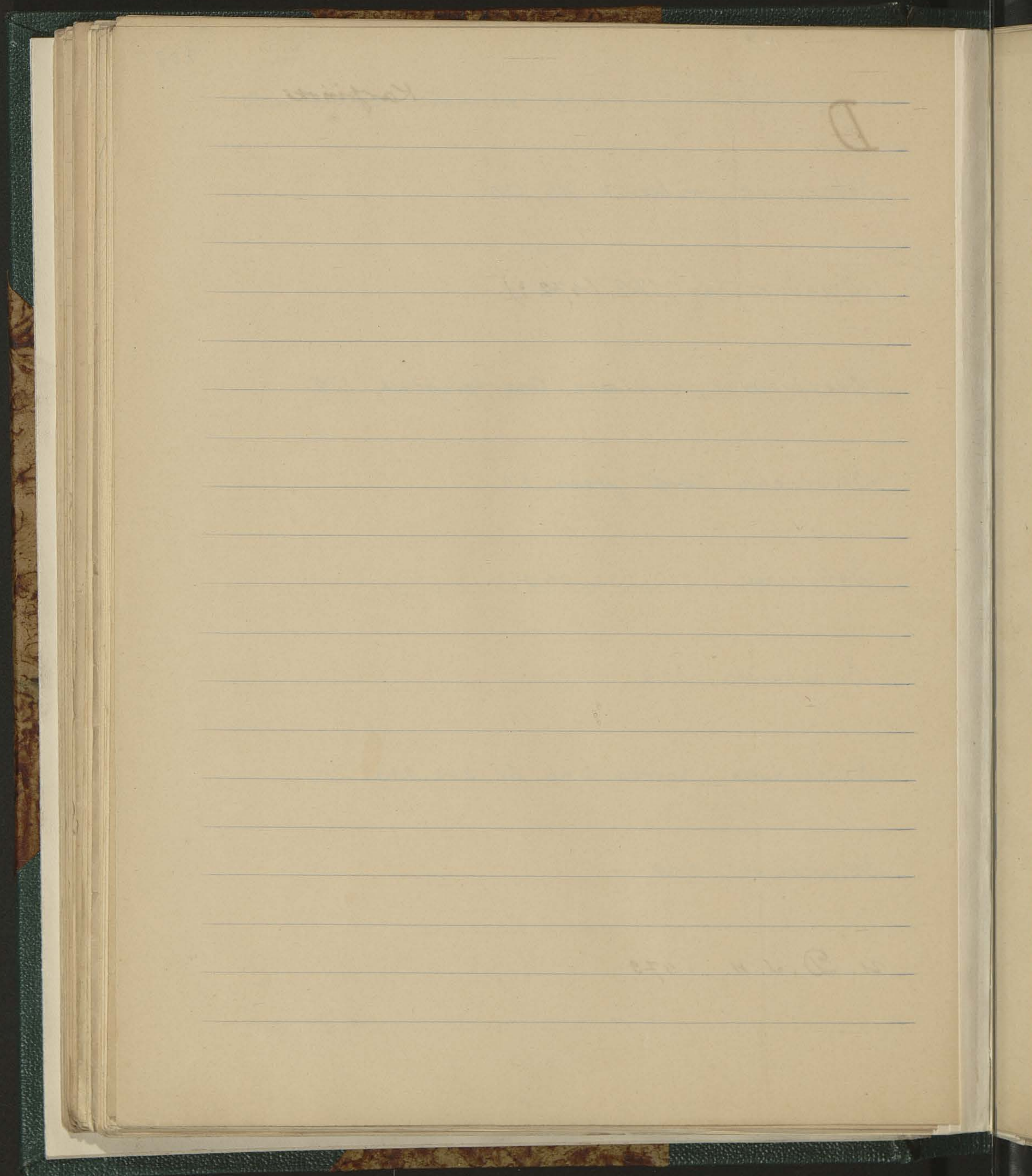
B

C

Czartoryska Eleonora K. W. X.L : 434.

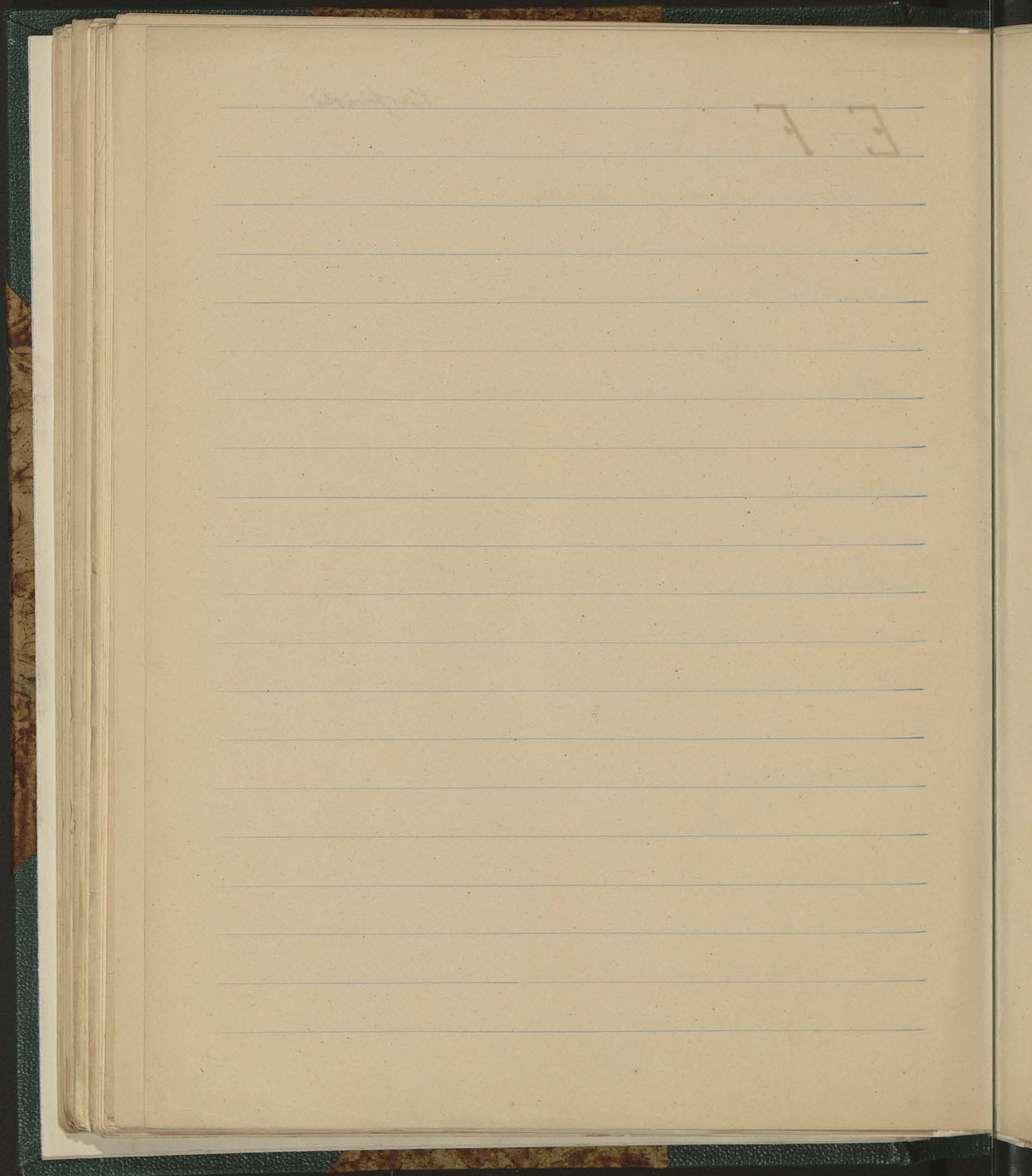
Karpiński

D

Karpinski

E F

Karpiński.

G

K Gadomski, 119, 120 (Encykl. pow.)

Górski, chłop, 121.

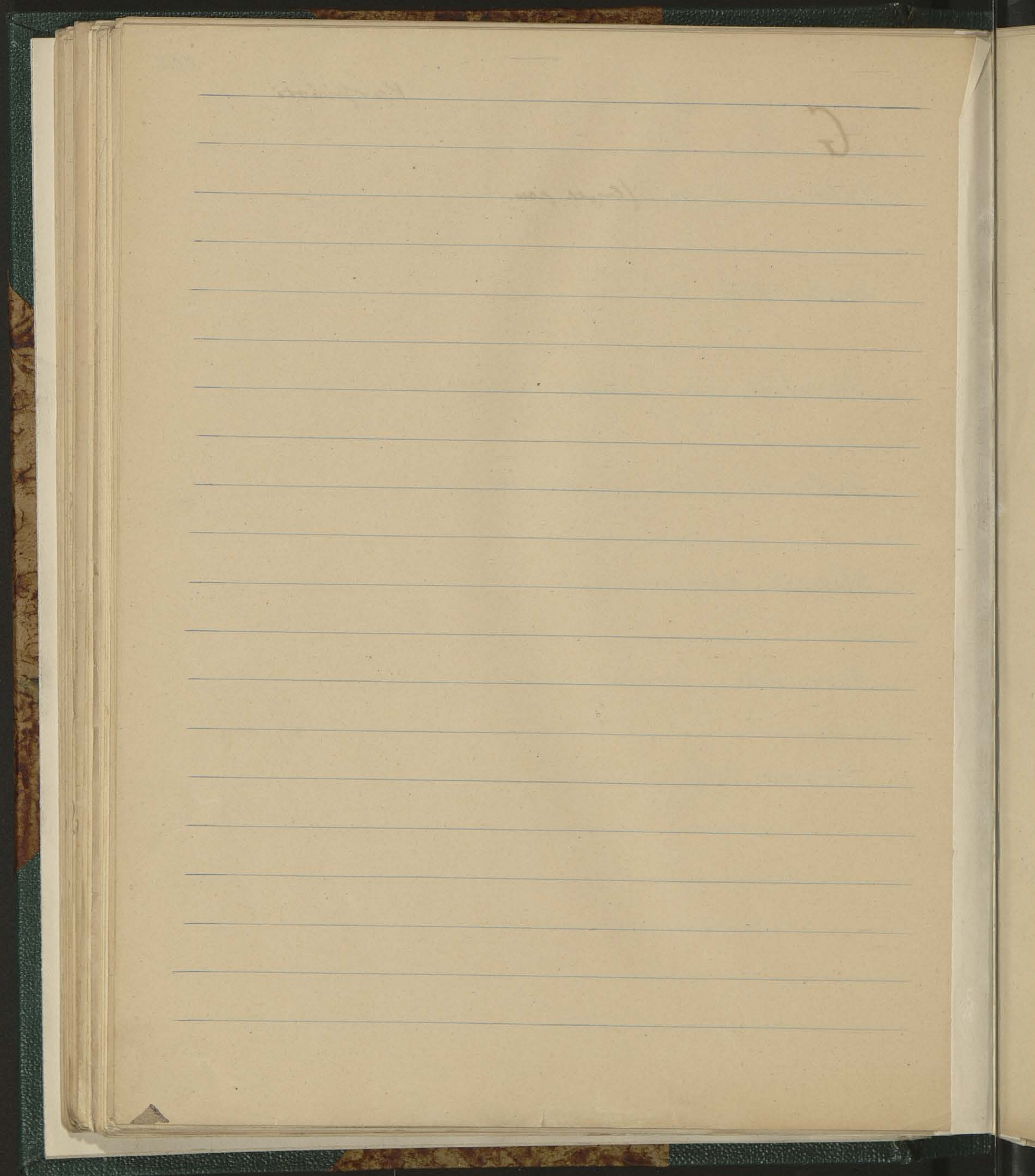
Gwintopf, sekr. komisyi edukac. 190

Gostomski, poseł ciechanowski, 220

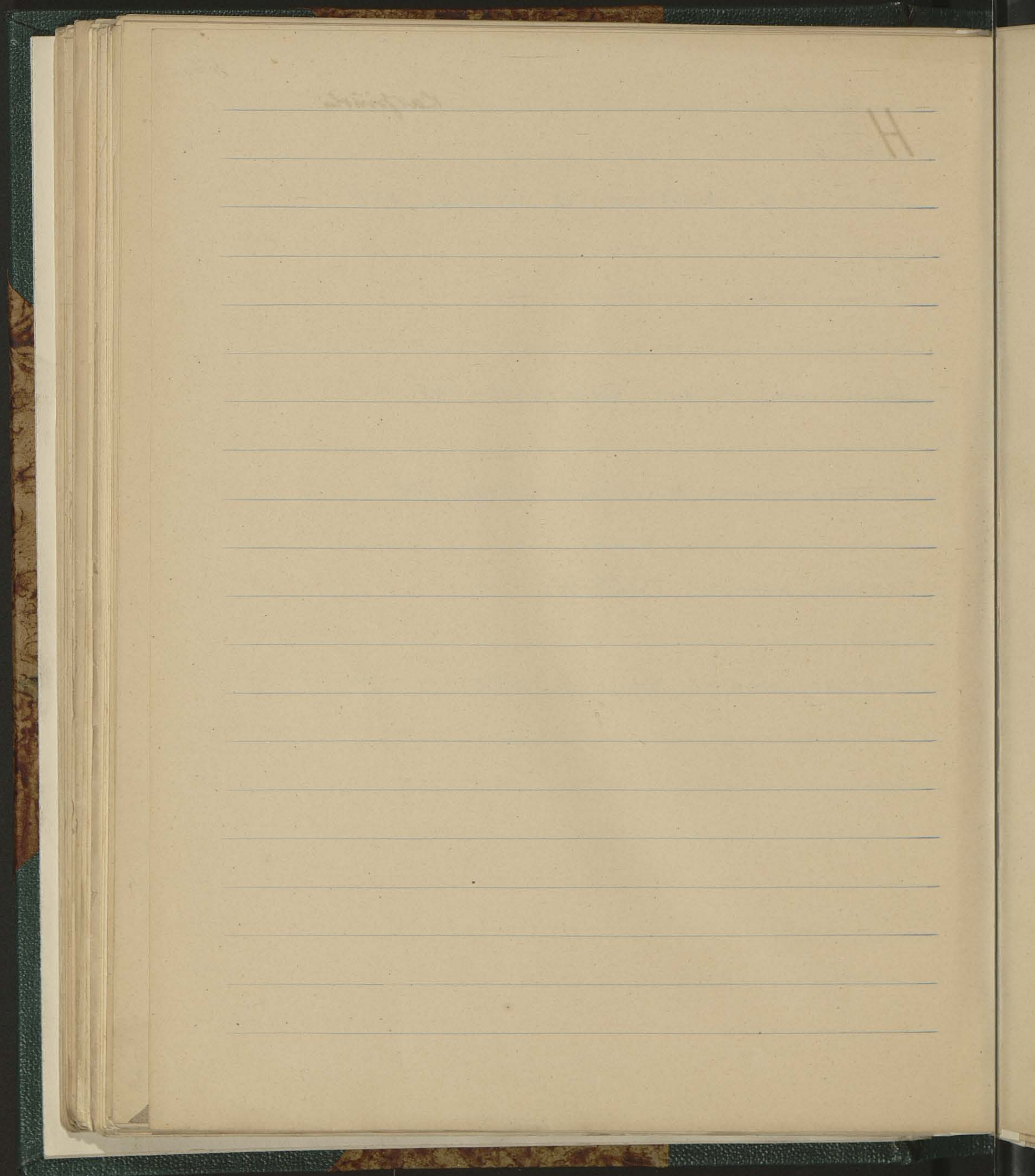
Głowacki, kosynier, 225

Guszyński, jenerał, 226

Gorecka, 242

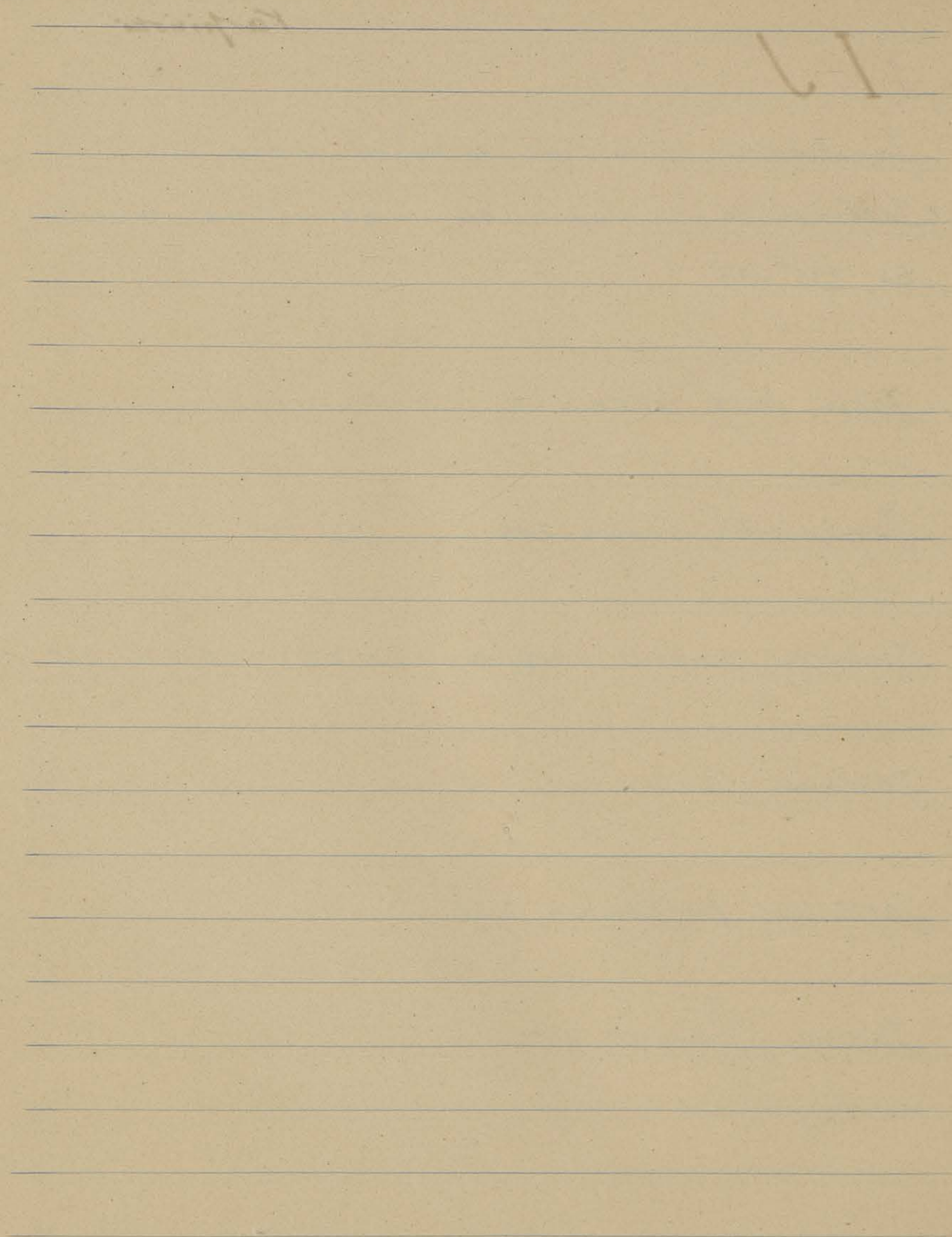

H

Karpiński

I J

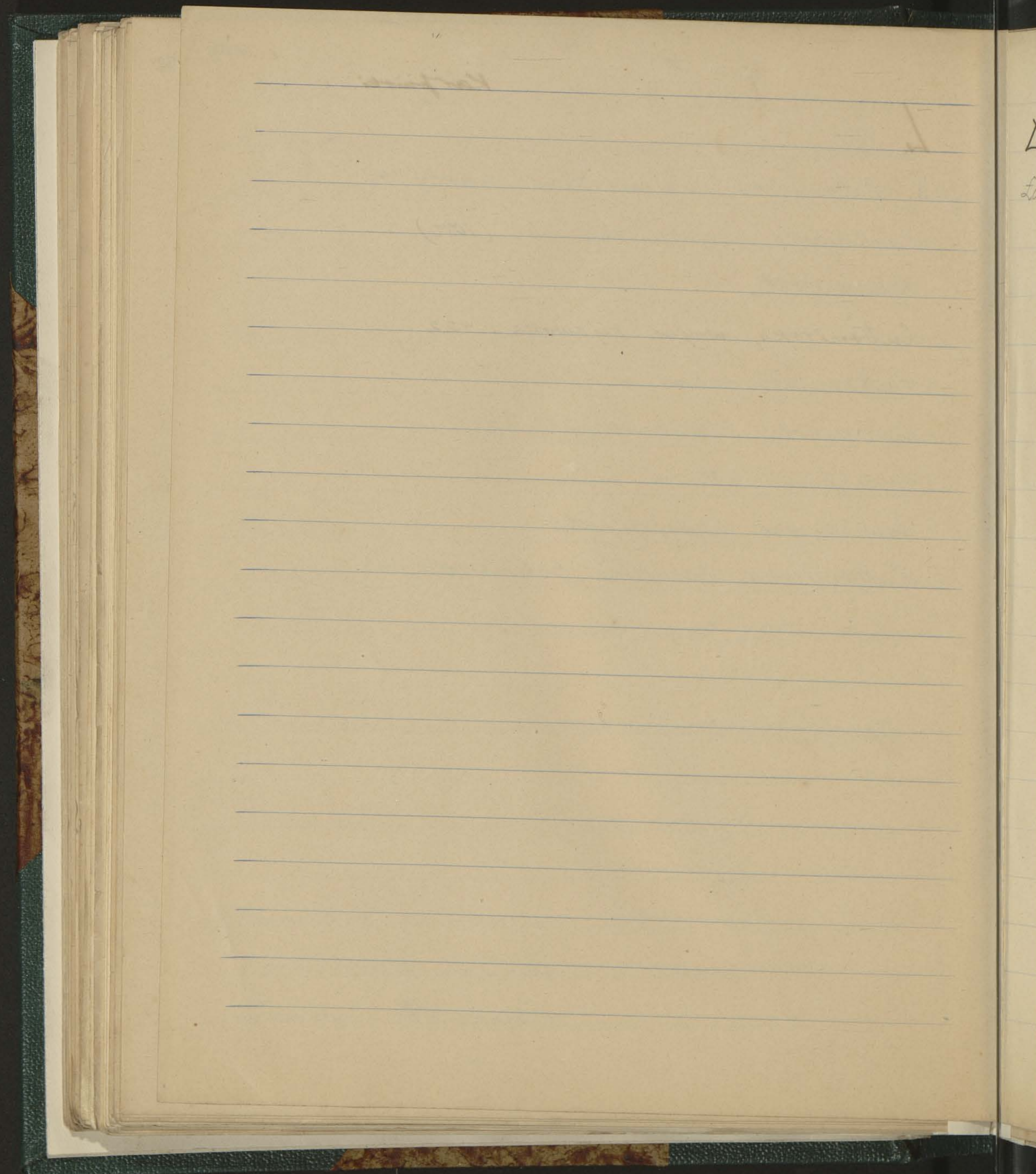

Karpiński

K

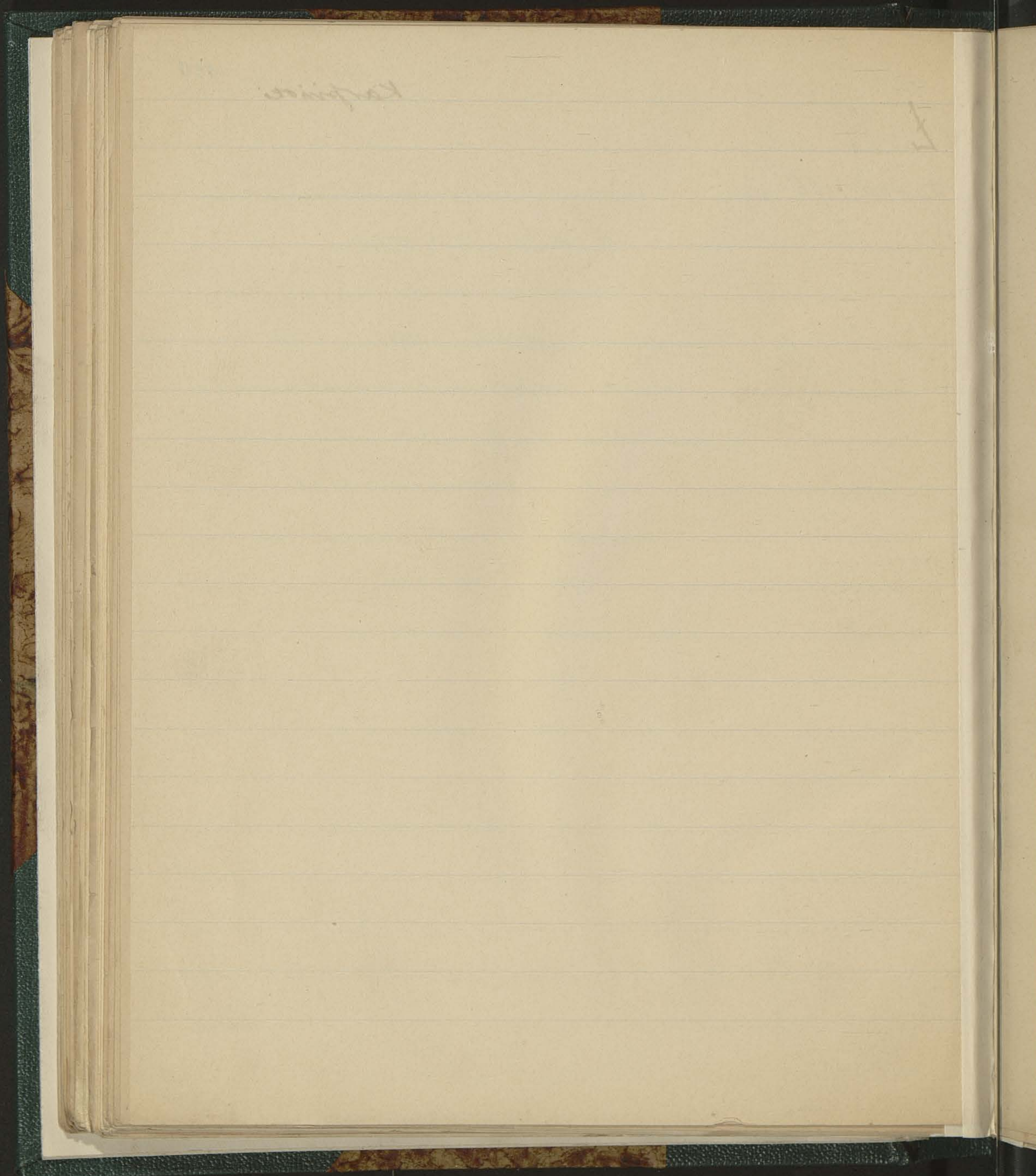
Karpiński.

L.

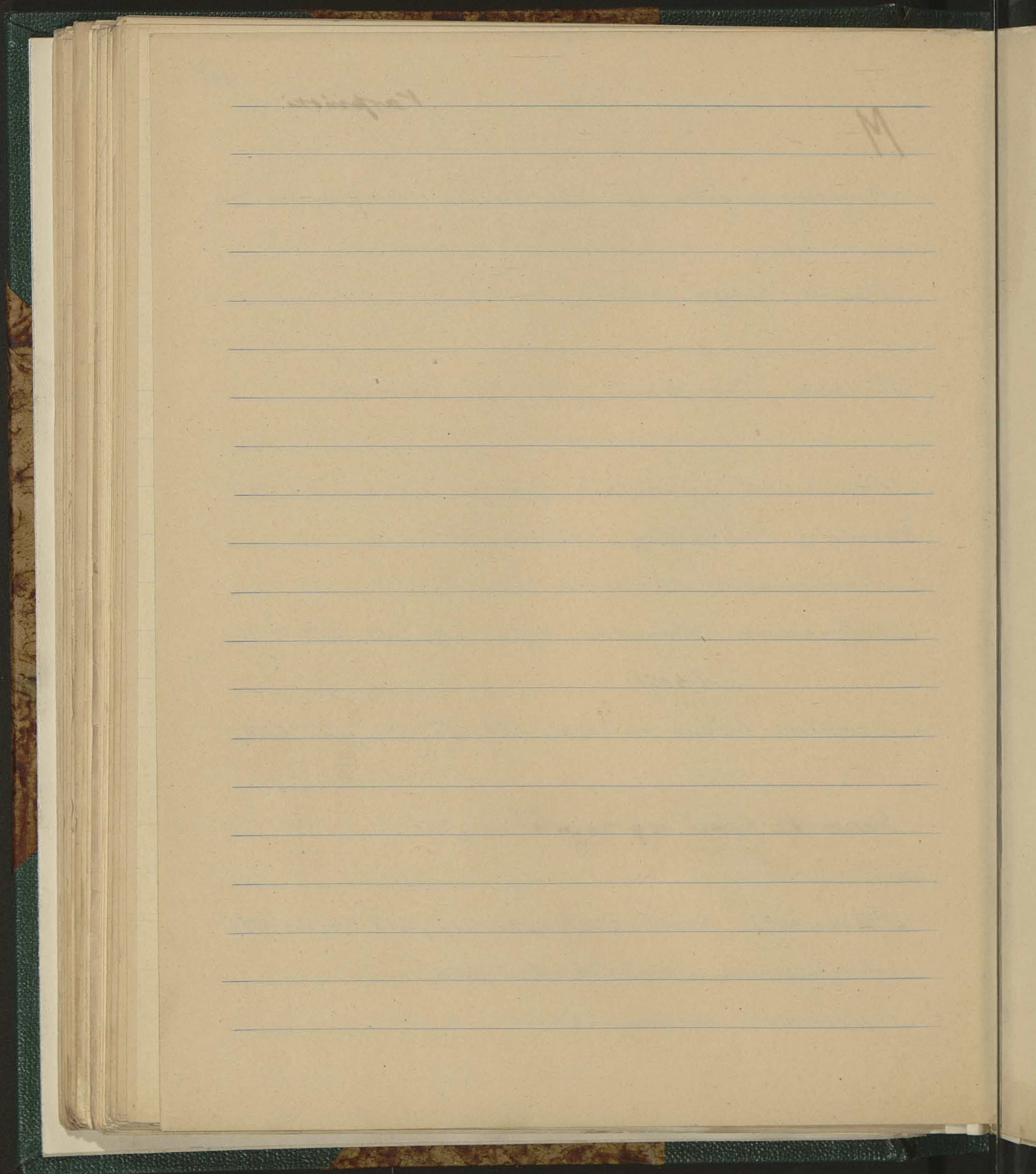
Ł

Łaska, 176

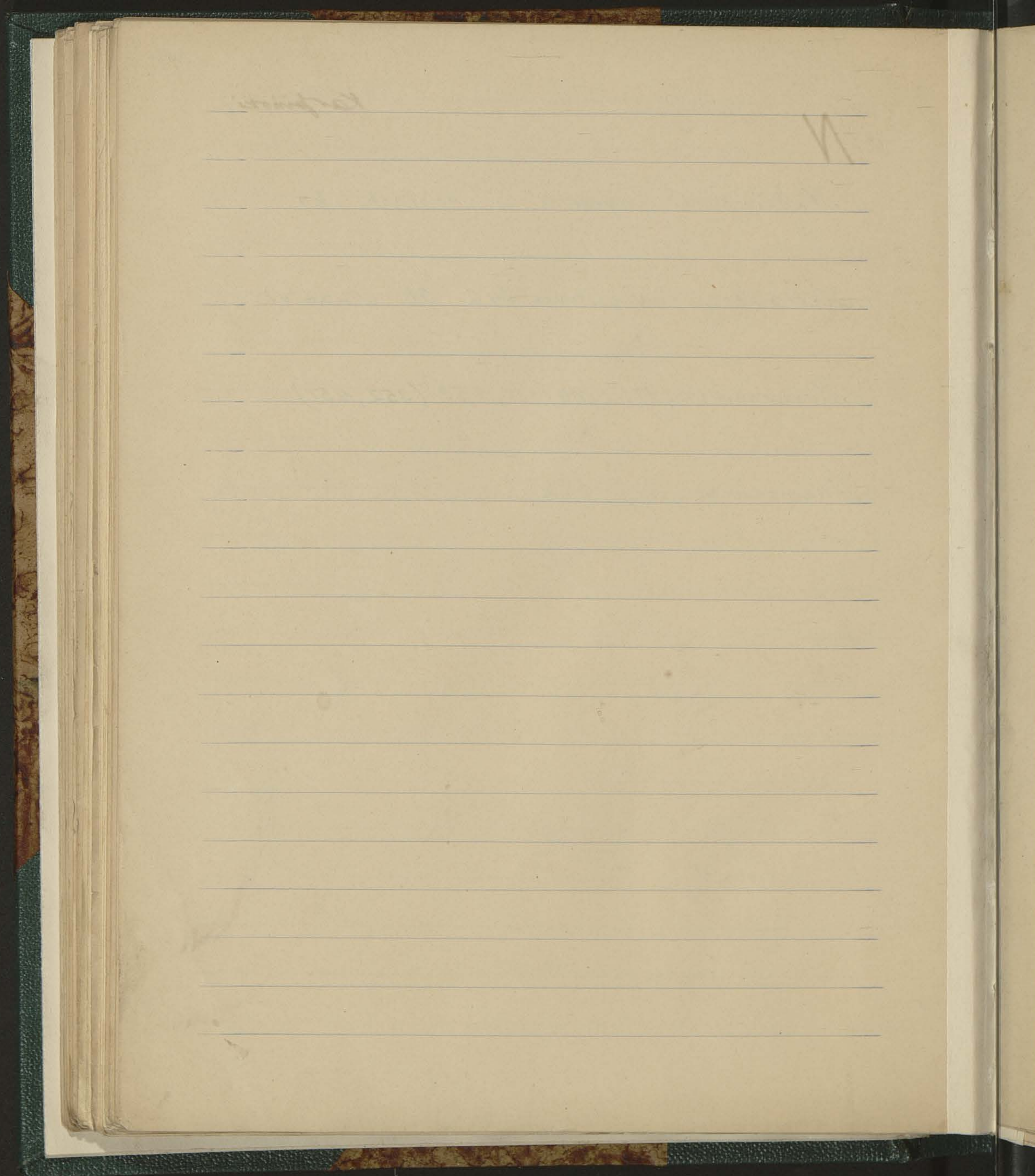

Karpiński

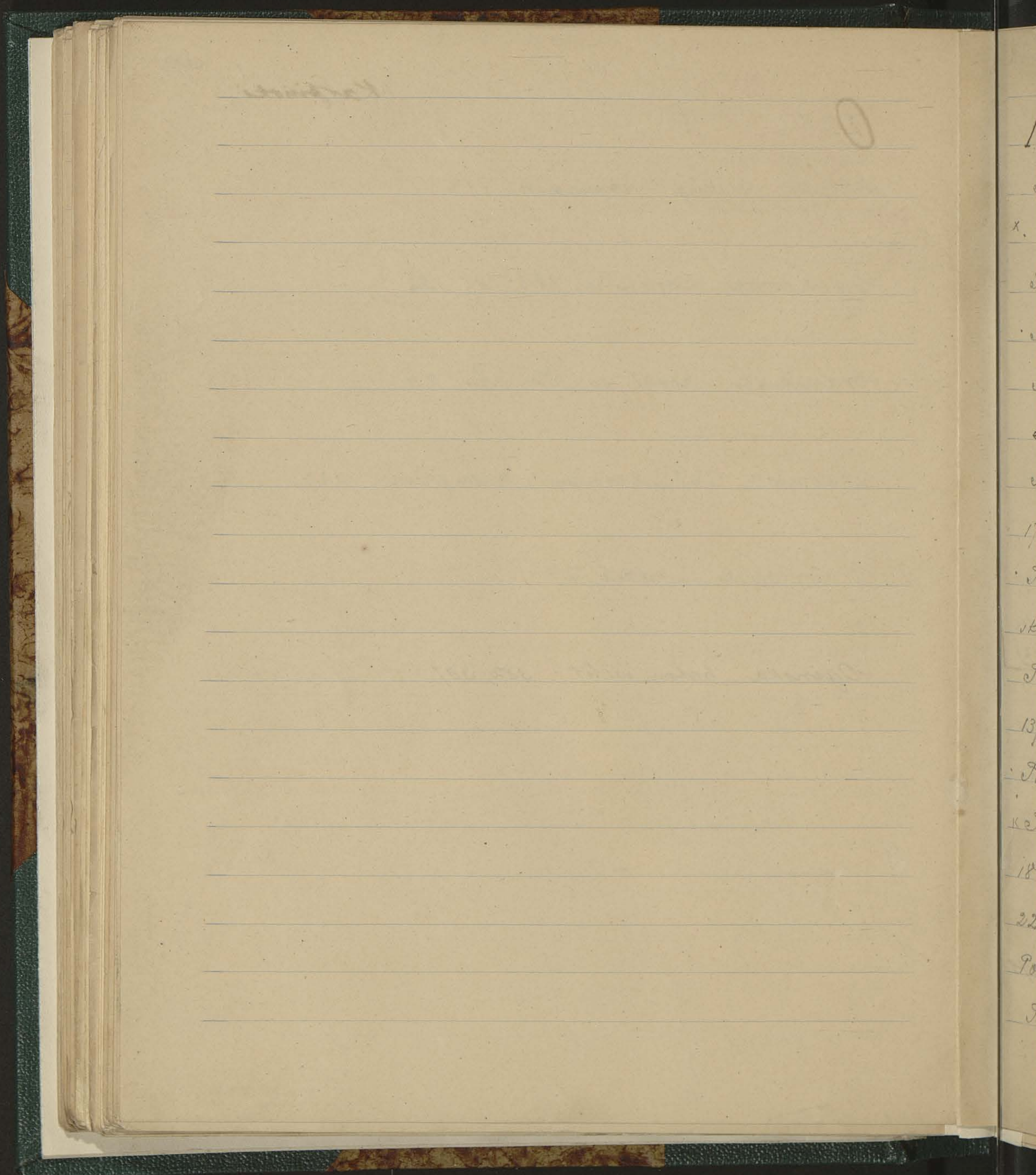
M

N

O

Karpiński

P

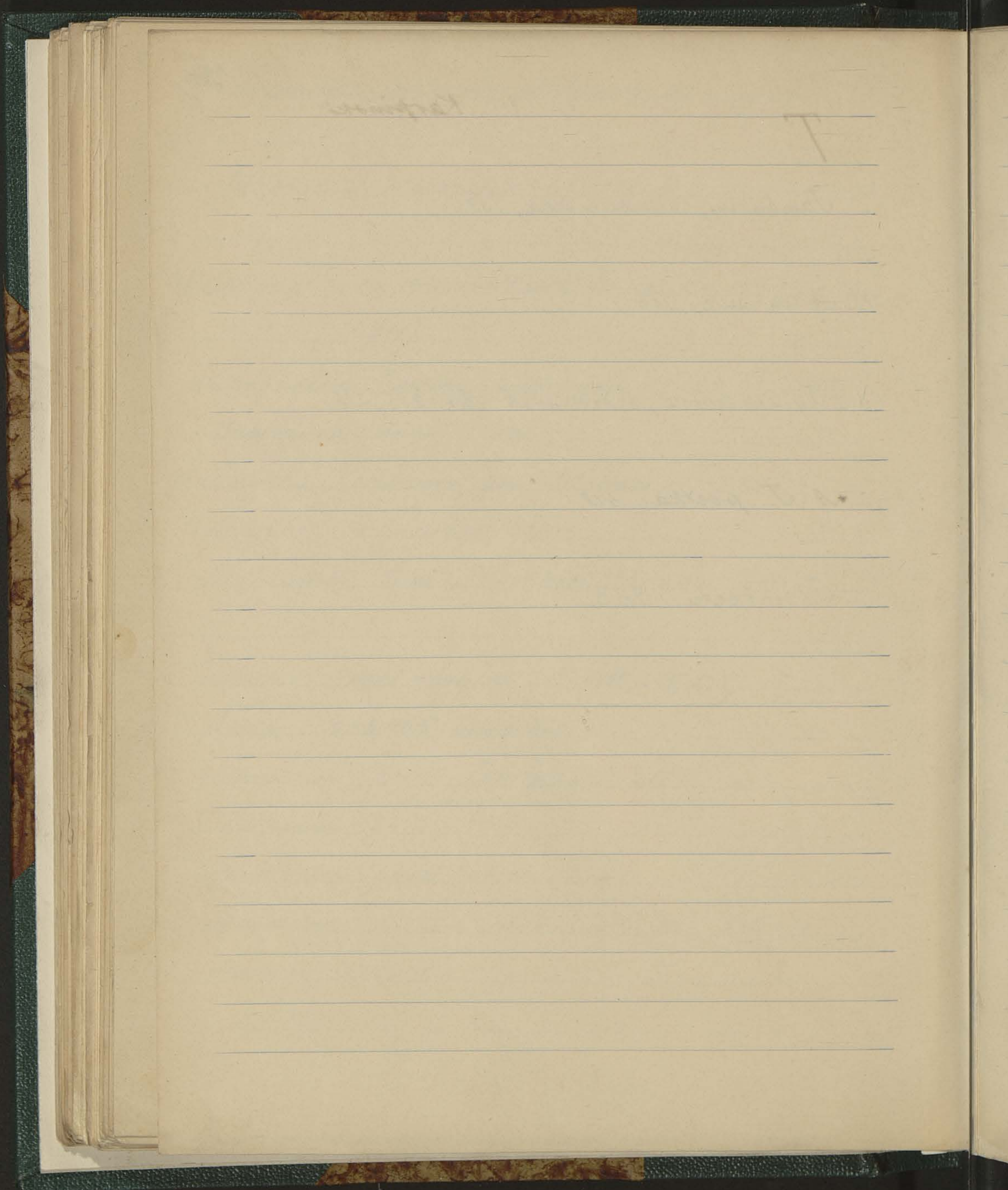
R

Karpiński

S

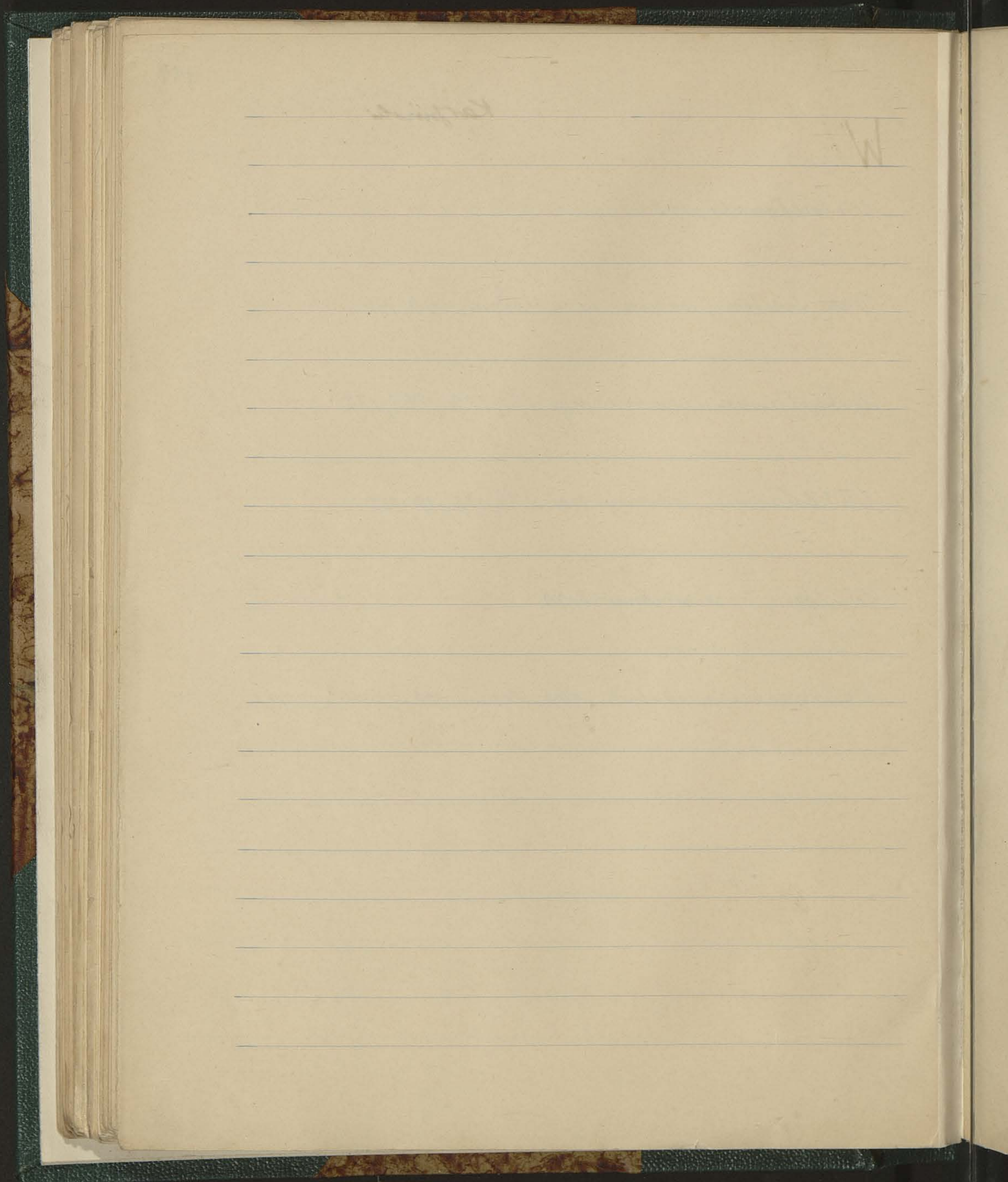
Karpiński

T

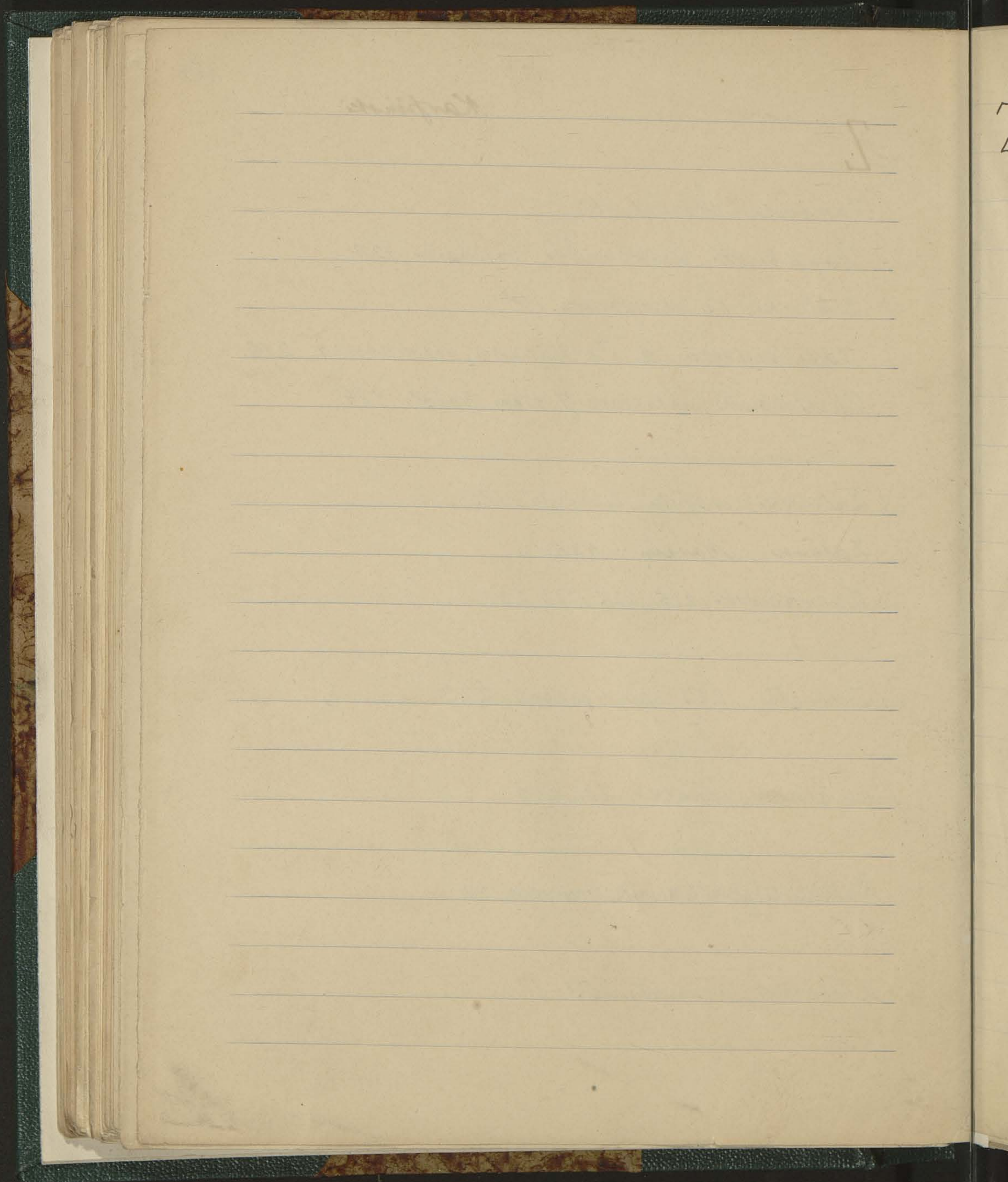
Karpiński

W

Karpiński

Z

Karpiński

Ž

Žukow, pułkownik, 241

Alexandrowicz Tomasz

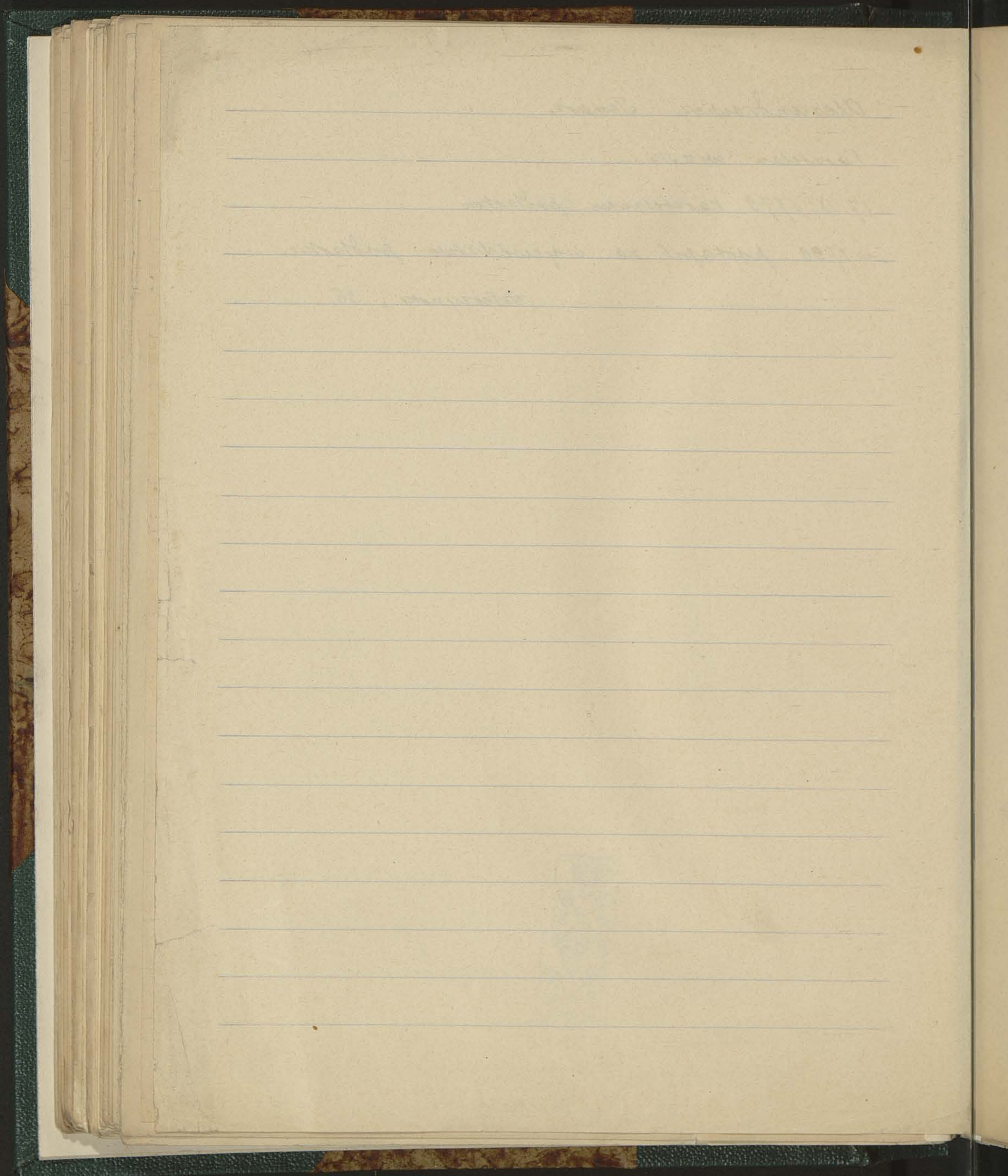
Kasztelan wizki.

17. IX. 1779 kasztelanem podlaskim

w 1790. postąpił na województwo podlaskie.

Błeszyński, 36.

Bachmińscy.

Michał

żonaty z Franciszką Zybułtowską ma 5 dzieci:

1° Wojciech, dziedzic dóbr Kopaczyńca i Strzylcza, żonaty 1mo z Karoliną Meydlówną, 2do Heleną Kozłowiecką (+1882).

2° Teofila za Cieńskim, dziedzicem Czerneliec i Okna,

3° Ludwika (ur 1762, + 1820) za Janem Rudolfem Meydlem.

4° N. za Kuczyńskim

5° Wiktorya za Leonem Sasuliczem.

Tomasz Aleksandrowicz, wojewoda podlaski, był synem Marcina i Heleny z Bachmińskich.

Żychliński VII, 296.

Bachmińska Karolina

Karolina z ~~[illegible]~~ Heydlów Wojciechowa Bachmińska, w Kopaczyńcach.

Córka Jana Sebastyana Heydla. (* 1719 – † 22. VI. 1795

Żychliński II, 85, 86.

Baden Marcin

Brat Stanisława, sekretarza St. Augusta, jednego z pierwszych, co się ludem zajmowali. W Rożnowie i Branicach budował śpichlerze. Był autorem projektu komissyi włościańskiej, wprowadzonej w życie przez Marcina.

(Pamiętniki Sabiny z Gostkowskich Grzegorzewskiej. Warszawa. 1888. str. 65-73)

Kiedy St. August chciał oddać dobra starostwe ks. St. Poniatowskiemu podskarbiemu w. kor., synowcowi swemu, pod warunkiem płacenia z nich 100000 dukatów, Badeni M., nastręczony przez regenta koronnego, zbadał stan dóbr, ugodę przeprowadził i sam interesami się zajął. Nosił się Marcin po polsku, nie umiał po francusku. „Grzeczny jak Badeni"

1819. senatorem wojewodą

1820 ministrem sprawiedl.

† 13. XI. 1824. (K. Wł. W. Encykl. pow. II, str. 669.)

„ Wysoki, barczysty, rysów twarzy wydatnych, spojrzenie dowcipne i bystre; nosił się po polsku i do śmierci tego stroju nie zrzucił"

(Grzegorzewska, str 74)

Nie umiał po francusku, z ces. Aleksandrem mówił po łacinie. (Tamże. O nim str 73-79)

Mowę pogrzebową miał K. Koźmian. Drukowana.

Wiadomości powyższe o M. Badenim (prócz dat) podane przez Wójcickiego pochodzą z Pam. K. Koźmiana. Oddział II, str 271-280. (Poznań 1858)

Bagration Piotr, książę

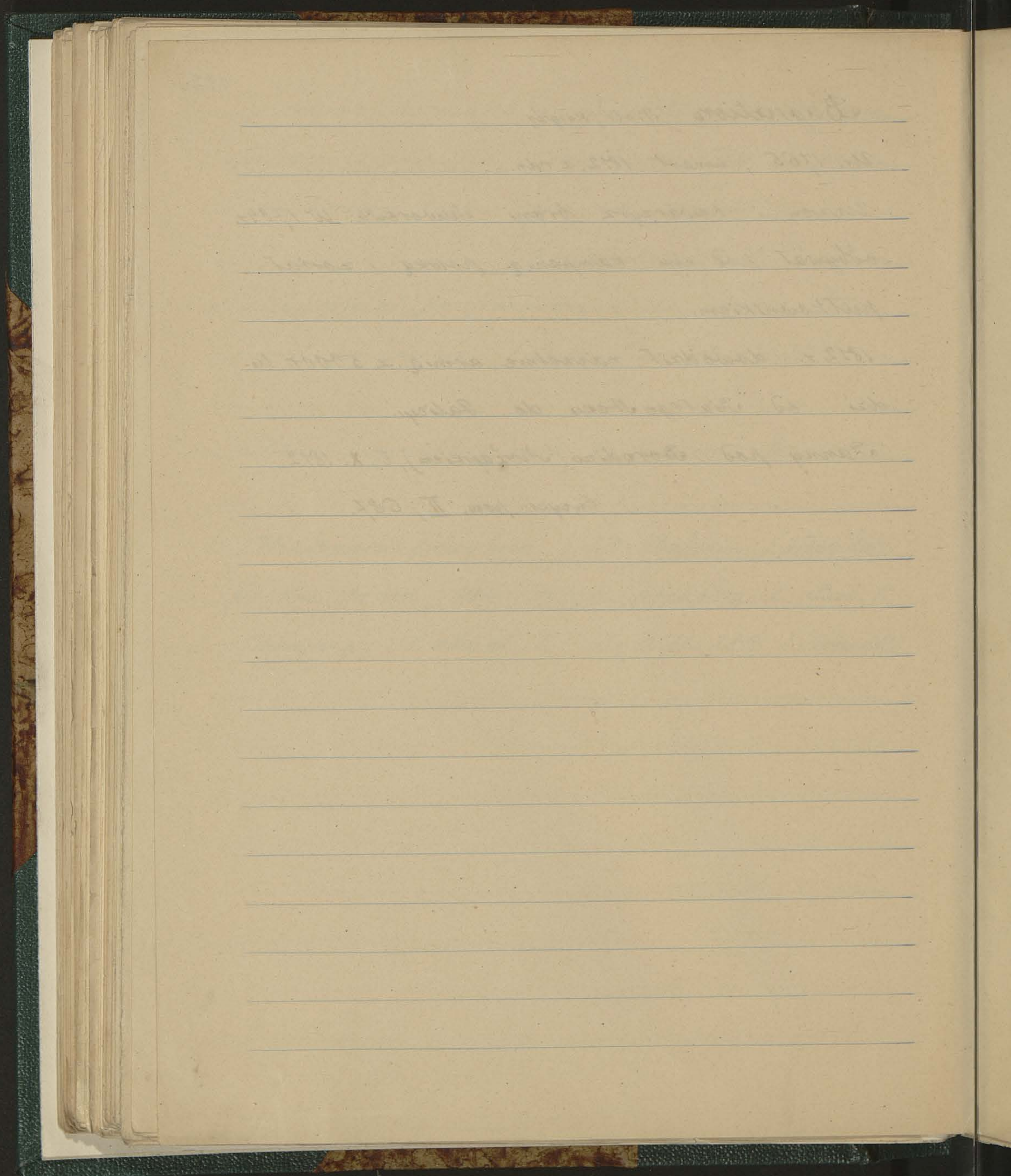
Ur. 1765, umarł 1812, z ran.

Uczeń i towarzysz broni Suworowa. W 1794 r. odbywał pod nim kampanię polską i został pułkownikiem.

1812 r. dowodził naczelnie armią z 50000 ludzi od Białego Stoku do Galicyi.

Ranny pod Borodino (Możajskiem), 6. X. 1812.

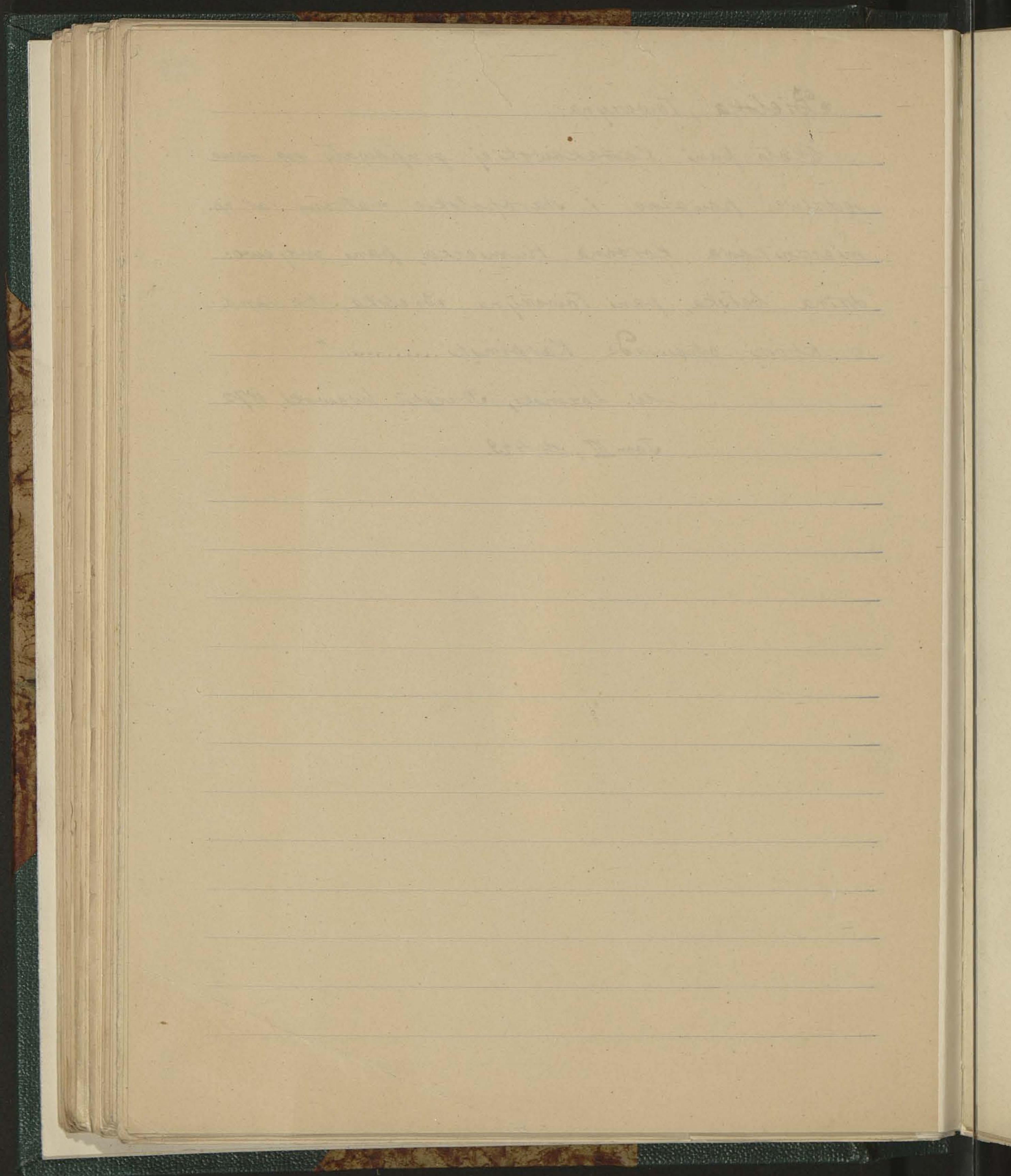
Encykl. pow. II, 687.

Bielska, Łowczyna.

„ Około pani Kossakowskiej grupowały się same sędziwe, poważne i staropolskie matrony jak np. miecznikowa koronna Humiecka, pani wojewodzina bełska, pani Łowczyna Bielska, ta sama, o której opowiada Karpiński.........."

W. Łoziński, Przegląd lwowski; 1872
Tom III, str 449.

Branicka Elżbieta.

„Już wiesz że Pani Krakowska umarła" pisze Niemcewicz 18. II 1808 z Warszawy do Bo-rowskiego. (Żywot J. U. Niemcewicza przez X. A. Czartoryskiego. 1860, str 304, 305)

Branicki Fr. Ksawery.

Zrazu przyjaciel i stronnik St. Augusta.

10. IV. 1773 hetmanem pol. kor.

1774 starostą białocerkiewskim

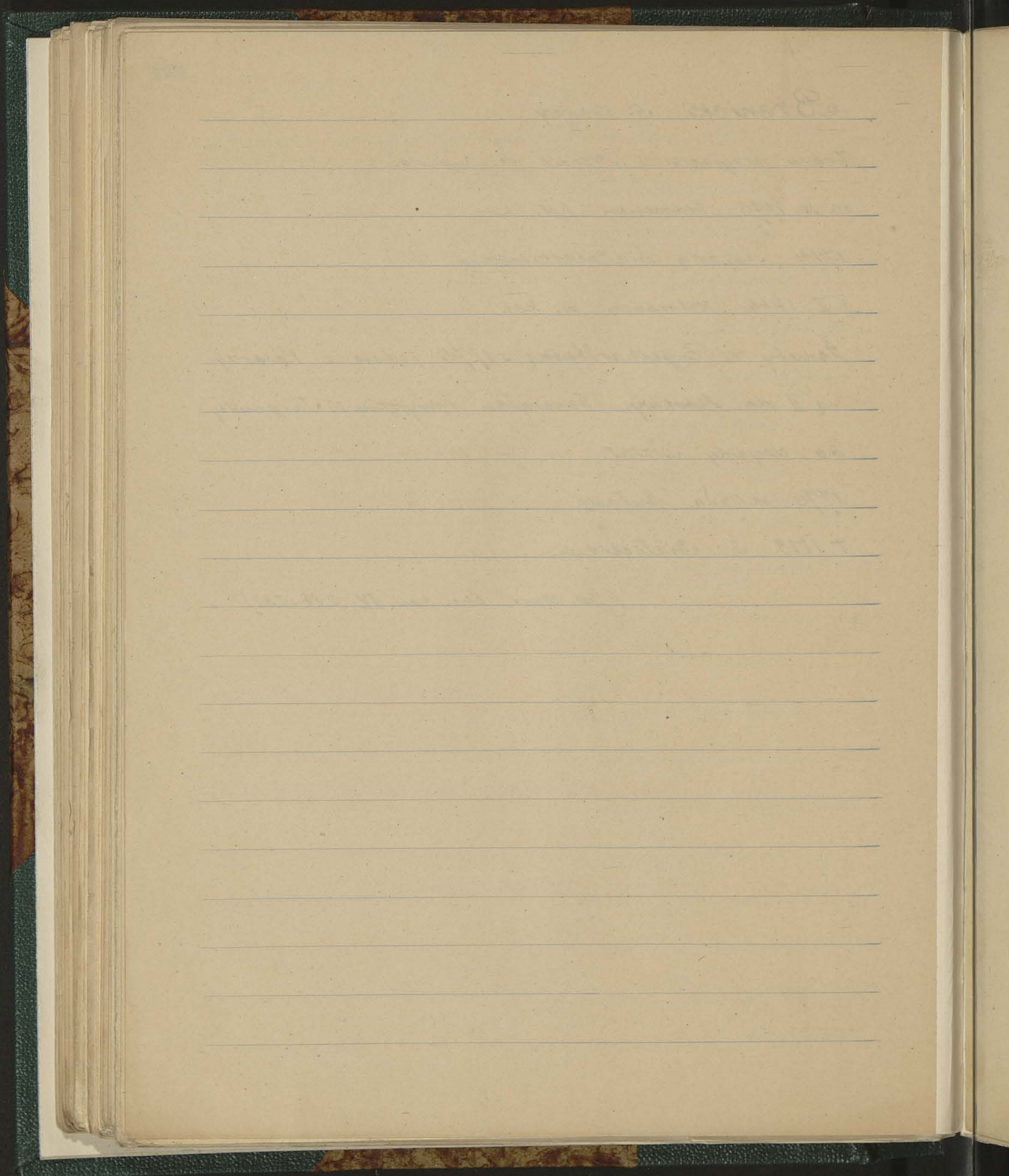
8. II 1774. hetmanem w. kor.

Żonaty z Engelhardtówną. - 1775 jedzie z Katarzyną II do Moskwy. Generałem rossyjskim. W Targowicy ma czynny udział.

1773 okrada buławę.

† 1819 w Białocerkwi.

(Jul. Bart. Enc. pow. IV, 288-293).

Branicki Jan Klemens.

Urodzony 21. IX. 1689. Umarł 9. X. 1771.

9. XI. 1735 hetmanem polnym kor.

Żonaty z Radziwiłłówną

z Szembekówną, z którą się rozwodzi

z Izabellą Poniatowską 1749. r.

5. VI. 1752. hetmanem w. kor.

11. IX 1762 kasztelanem krakowskim

Rezyduje w Białym Stoku. Pałac w Warszawie na Podwalu.

Zawiedziony w nadziei, że zostanie królem, zamyka się w Białym Stoku. Popiera radą i pieniędzmi konfederacyą barską.

† 9. X. 1771. w Białym Stoku. Majątek zapisuje Joachimowi Potockiemu podczaszemu lit.

Izabella (Elżbieta), wojewodzianka mazowiecka, umiera 1801. r. – Po śm. Branickiego wychodzi powtórnie za Jędrzeja Mokronowskiego, wojewodę mazowieckiego. (7. Bartosz. Enc. pow. IV, 283-288)

Według Leona Potockiego (Urywek ze wspomnień pierwszej mojej młodości Poznań 1876, str 213) umarła kasztelanowa d. 14. II 1808, w Białymstoku.

Cetner

Ignacy, wprzód oboźny koronny, dalej wojewoda bełski z Ludwiki Potockiej wojewodzianki poznańskiej ma córkę Annę. Ta wydana roku 1774. za Józefa ks. Sanguszka (sic) marszałka w. lit., po którego śmierci powtórzyła związki z bratem swoim ciotecznym Kazimierzem ks. Sapiehą, generałem artyleryi litewskiej.

Krasicki do Niesieckiego. III, str. 10.

Cetner Ignacy Aleksander.

Ur. 1728

Oboźnym w. koronnym 30. I. 1762.

wojewodą bełskim 20. III. 1763.

Jak Ignacy Krasicki, brat jego cioteczny, zwolennik familii. (Cetner rodził się z Anny Krasickiej, 2° voto Sapieżyny wojewodziny mścisławskiej).

w listopadzie 1767. przyjeżdża do Warszawy, jako delegat do układów o gwarancyę.

1768 r. bierze pozwolenie do wyjazdu za granicę.

1770-1771 w Gdańsku.

12. IX. 1782 magnatem galicyjskim

1787 składa województwo bełzkie.

Żona jego, jako Potocka, bierze ruchliwy i drobiazgowy udział w konfed. barskiej.

Córka Anna 1° 1774-1787 za Józefem Sanguszką,
marszałkiem w. litewskim
2° za Kazim. Nestorem Sapiehą (+1798)

3° za Kajetanem Potockim, starostą urzędowskim

4° (20. V. 1803 – 5. I. 1814) za ks. Karolem Lotaryngskim d'Elboeuf & Lambesc.

(Jul. B. Encykl. pow. V. 88–90).

Chreptowicz Joachim Litawor.

Ur. 4. I 1729 w Jasieńcu. Um. 4. III 1812 w Warszawie

Na sejmie koronacyjnym (zaczętym 3. III 1764) mianowany sekretarzem w. litewskim świeckim, pierwszy piastował ten urząd.

„..... pisywał gładko wiersze łacińskie i polskie.... nic jednak nie pisał do druku..... tłomaczył nawet wierszem poemat o imaginacyi Delilla. Ludzi uczonych kochał i poważał, sam zbierał bibliotekę wielkim kosztem....”

2. X 1773 Drugie zagajenie delegacyi. Chreptowicz występuje jako podkanclerzy litewski

21. VII 1773. Klemens XIV. znosi jezuitów

14. X 1773 Ustanowienie komisyi edukacyjnej.

Chreptowicz nadaje wolność włościanom swoich dóbr (Roczniki tow. przyjaciół nauk X, 468)

Targowica przejmuje go trwogą. Bułhaków rządzi nim.

~~[illegible]~~ 14(?) VI. 1793 kanclerzem litewskim

Na sejmie grodzieńskim, 6. X. 1784. mianowany do konstytucyi z Chmarą wojewodą mińskim, Małachowskim mazowieckim i Potockim ruskim. 15. X. czytał w izbach wnioski od tronu. (Gazeta Warszawska, N. 85 i 87.) „Złożył mu wtedy hołd publiczny Karpiński wierszem napisanym w Krasnymstawie, żartował tam sobie poeta z Galicyi i z Austryaków; hołd to nie pochlebstwo, bo Karpiński o łaski Chreptowicza nie zabiegał" (str. 500)

Pieczęć przyjętą 14. VI 1793 r. złożył przed samym sejmem grodzieńskim? (17. VI do 23. XI. 1793 r.)

V 1794 wskrzesza powstanie kościuszkowskie w Grodnie. Oskarżony o zdradę, uniewinnia się przed deputacyą indagacyjną.

(Ił. D. Enc. pow. V, 505 – 502 mylnie)

Por. Teka wileńska, V, 264–270.

Cortecella, Szymon de

Syn wojskowego, z rodziny kurlandzkiej

Piękny, miły, nadskakujący. Zwolennik encyklopedystów

Russa i Helvetiusa (str 68, 69.)

Jako kadet w regimencie gwardyi pieszej kor., którym ks. August Czartoryski dowodził. Wysyła go potem do Wiednia. – Chory, leczony merkuryuszem, dostaje garbu. Usunięty z regimentu.

Dostaje dwa wójtostwa pod Sandomierzem: Jarocin gdzie lasy lnie i Kurzynę (16. XII. 1762) pewno dzięki wpływom Stanisława i Kazimierza Poniatowskich.

W pułku jazdy Wacława Rzewuskiego, woj. podolskiego i hetm. pol. kor., potem (kasztelana?) wojewody krakowskiego.

25. IV. 1763 pierwszym majorem w tym pułku.

1. VII. 1765 St. August daje mu indygenat.

8. VII. 1765 pułkownikiem wojsk kor.

17. XII. 1765 jenerałem-adjut. król.

Jeździ do Wiednia.

12. IX. 1771. szambelanem król. (sygillaty; str. 87)

18. IX. 1772 dostaje wieś Rogi w ziemi sanockiej od króla.

XII. 1773 sprawa o wieś Derzkowce z Marcinem Dydyńskim sądzona w assessoryi kor. extra cadentiam.

22. XII. 1773. komisarzem do komisyi wojsk. kor.

Podróże, niby do wód. (paszport z 14. IX. 1777 i 4. V. 1778)

11. VIII. 1783 dostaje starostwo korytnickie

13. IV. 1785 odprzedaje je.

VIII. 1785 w Wiedniu jako poseł.

Na sejmie czterol. w 1788 występuje przeciw niemu ~~[illegible] [illegible]~~ Jan Krasiński o żupy solne. (Kalinka, I, 320 zdaje się go bronić w przypisku). Oskarżają go o przekupstwo (50000 dukatów)

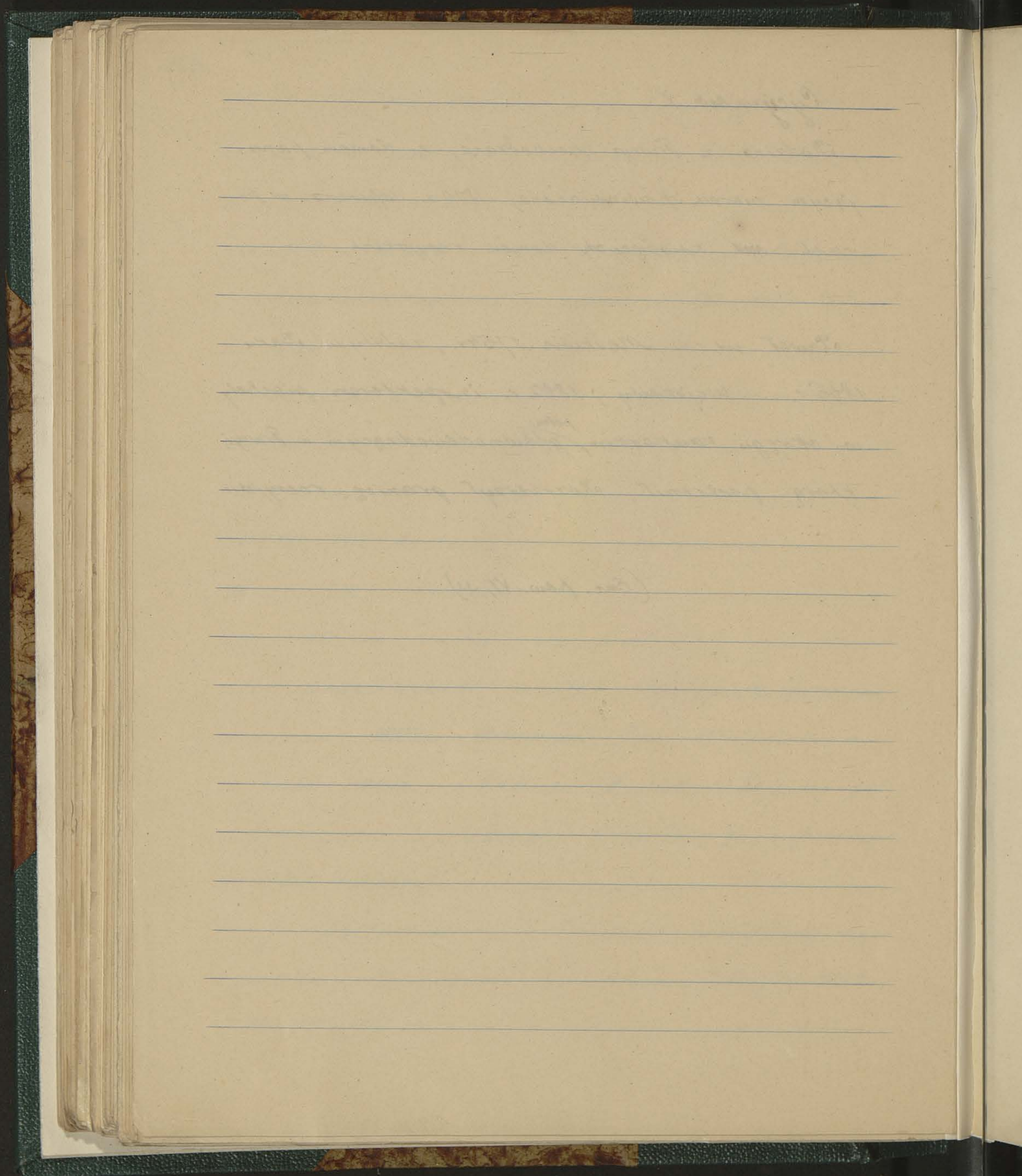
J. Bartoszewicz: Panowie niemieccy na dworze St. Augusta. W drukarni J. Ungra. 1852 Str 65 – 118.

Cycjanow x.

Rodzina z Gruzyi pochodząca, z domem panującym nieraz spowinowacona, 1800 r. wpisana w poczet ~~...~~ książęcych domów rossyjskich.

Paweł ur. w Moskwie 1754 r., zabity w Baku 1806 r. Wojskowy; 1802 r. inspektorem piechoty w okręgu kaukaskim, (potem) głównodowodzącym w Gruzyi, którą poskromił. Rozszerzył granicę rossyjskie.

(Enc. pow. VI, 33)

Czapski.

„Szecki bowiem był co do wyobrażeń z rodzaju Polaków, co Czapski. W jego zamku .... były kazematy i więzienia.....". Karał chłopów śmiercią. K. Koźmian. Pamiętniki. I, 296.

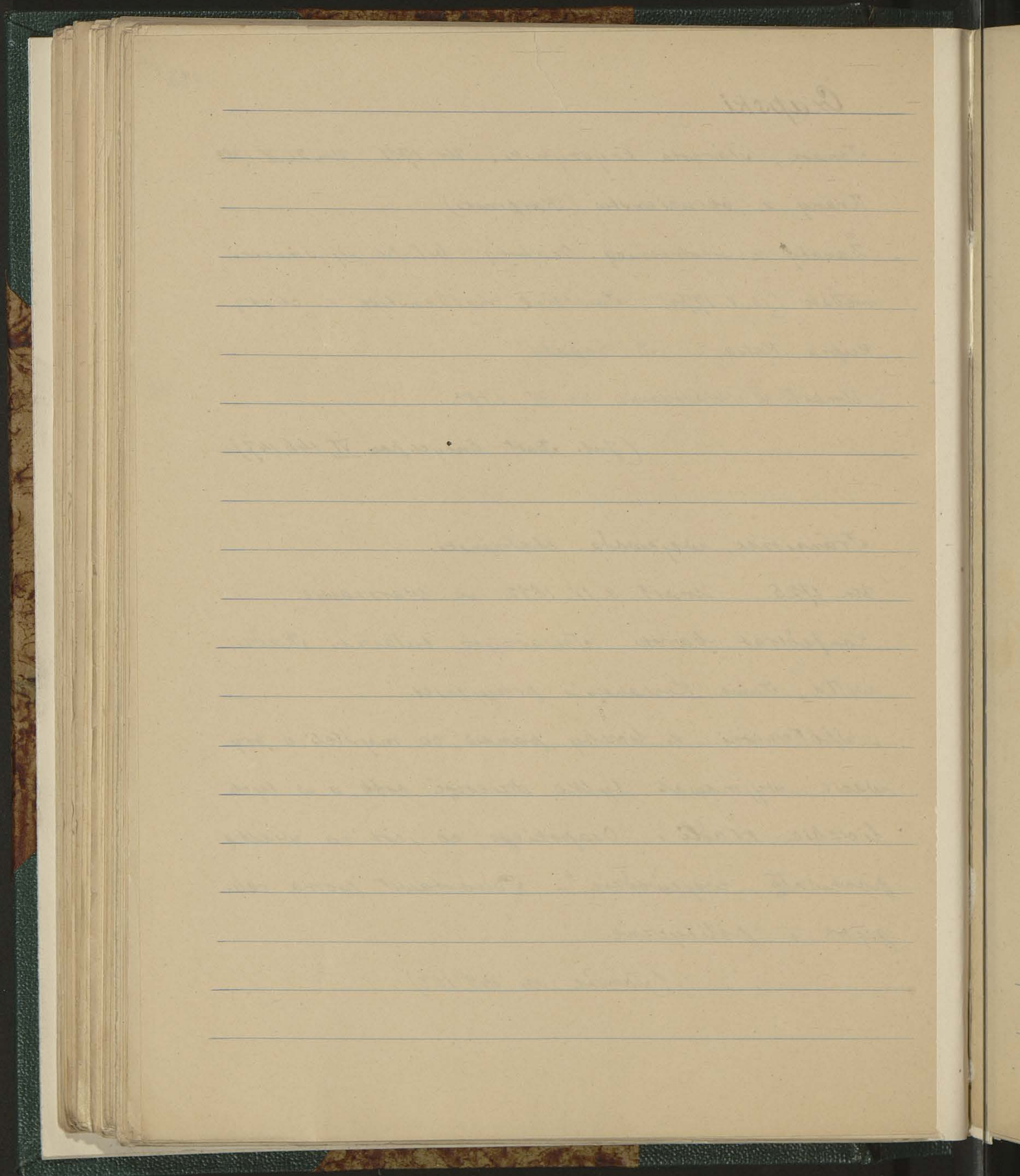
Czapski

Tomasz, starosta knyszyński. Ur. 1711. Um. 20.III.1784.
Znany z okrucieństw (Karpiński)
Żonaty z siostrzenicą Czapską, bił po jej śmierci medale (13.V.1774). Powtórne małżeństwo z córką kupca Kelsa. – B. bogaty
Umarł w Warszawie 20.III.1784.

(Jul. Bart. Encykl. pow. VI, 146, 147)

Franciszek, wojewoda chełmiński.
Ur. 1725. Umarł 9.IV.1802 w Warszawie.
Konfederat barski. Towarzysz tułaczki Radziwiłła „Panie Kochanku” i przyjaciel.
„Spółcześni z liczby panów, co myśleli o prywacie, wyjmowali tylko dziesięć osób, a w tych liczbie kładli i Czapskiego, co jest na wielką pochwałę wojewodzie.” – Pozostawił pisma religijne i polityczne.

(Tamże, str. 149, 150).

Czarniecki

Jan Klemens Branicki, żonaty z Izabellą Poniatowską, wystawił w Tykocinie pomnik Stefanowi Czarnieckiemu, pradziadowi swemu. Daty wystawienia niema. Jednak m. rokiem 1752 a 1761, bo Branicki nazwany hetmanem w. koronnym na napisie a jeszcze nie kasztelanem krak. — Może ~~[illegible]~~ w stuletnią rocznicę śmierci. (1765?)

Z. Gloger. Kronika Rodzinna 1887, str 705.

Delille

I) Opis (Puław) przesłany Delille'owi przez księżnę Izabellę ogłosił p. Dębicki, tom IV, str. 130–136.

II) Podczas podróży ks. Adama po Włoszech donosi mu księżna Izabella z Puław, 8 maja „Otrzymałam śliczny list od p. Delille'a; donosi mi, że zacytował Puławy w swych „Ogrodach." Wyznaję ci, że mi to sprawiło radość dziecięcą." (Dębicki, tom IV., str. 111.) III) A pod dniem 25 czerwca: „Drugi interes bardzo ci zalecam, żebyś mógł rozdać i nazbierać podpisy na dzieło księdza Delile'a. Sprawisz mi tem wielką przyjemność, bo mnie to żywo zajmuje." (str. 113.)

IV) P. Dębicki (Tom IV, str. 129 ss.) twierdzi, że księżna Izabella poznała ks. Delille'a w Paryżu i zapraszała go do Polski.

Kiedy? Podróż po ślubie 1761 r.; podróż 1774 r. Porów.

Dębicki, tom I, str 91, 92, 95. (1764?, 1774.)

[Listy księżnej do syna są zapewne z roku 1799, kiedy ks. Adam był we Florencyi. Por. „Mémoires du Prince Adam Czartoryski. Paris, Plon 1887." Tom I, str 198 nast.]

II) jest z 8. maja 1800 r. Por. Kronika Rodzinna, ~~str~~ 1887 r. str 131 (130).
III) z 25. czerwca tegoż roku. Str 161, tamże

1. marca 1800 r. pisze księżna ze Lwowa do Rzymu: „Wiesz mój panie Adamie, że ksiądz Delille żądał odemnie opisu Puław, aby go pomieścić w swoim nowym poemacie. To mnie się b. uśmiecha. Posłałam jeden szczegół godzien według mnie zacytowania. (Kron. Rodz. str. 11).

Dmochowski Franciszek.

Ur. 1762. † 20. VI. 1808.

1787. Przekład „Sądu ostatecznego" Junga.

1788. „Sztuka rymotwórcza"

1792 z Kołłątajem do Drezna.

1. VII – 3 XI. 1794 wydaje „Gazetę rządową"

Za granicą; w Paryżu.

„Iliada" „Noc" (1-sza) Junga.

1801. wydaje „Nowy pamiętnik warszawski."

1808 †.

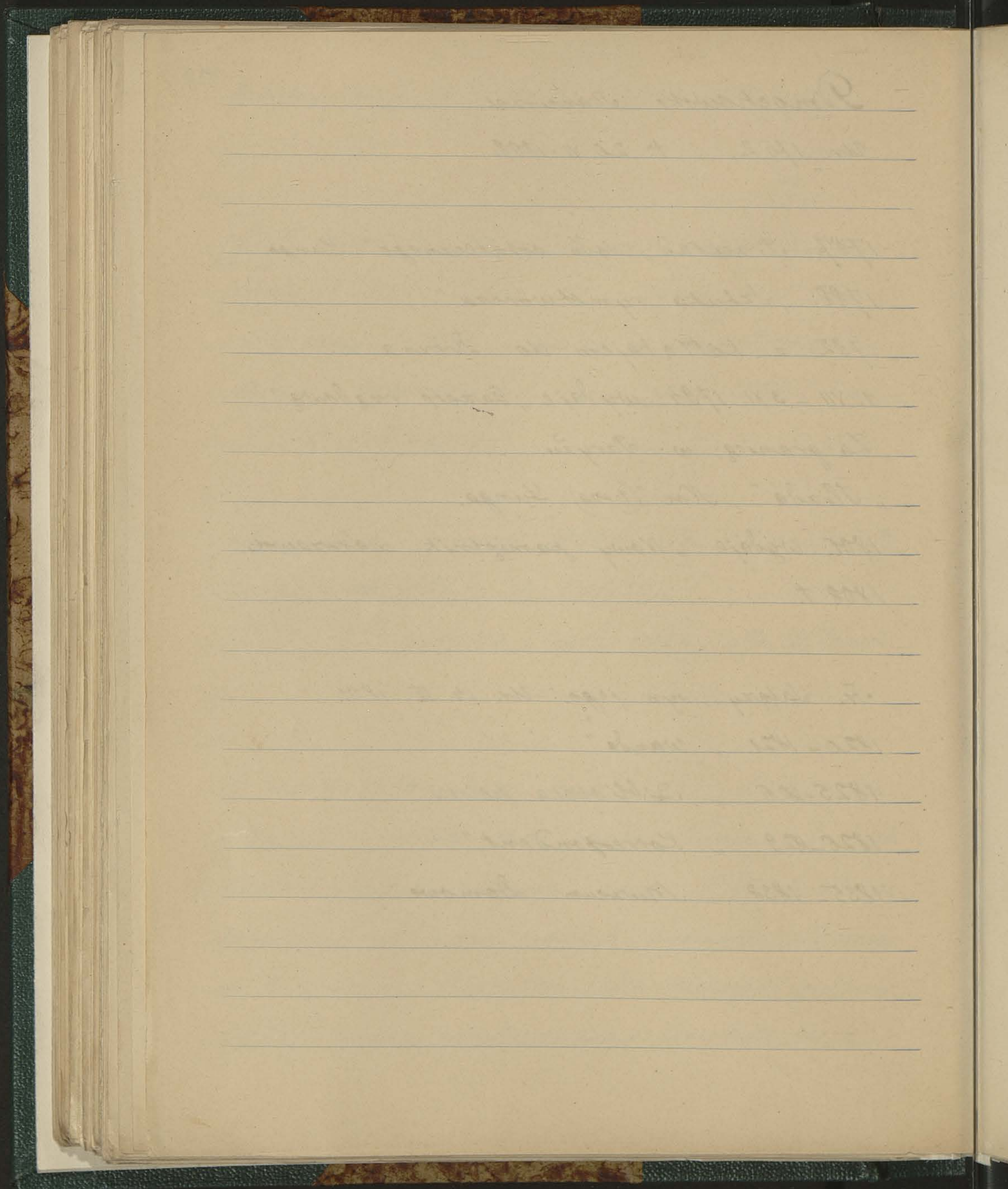
Fr. Salezy, syn jego. Ur. 14. III. 1801.

1820 – 1821. „Wanda"

1825-1826 „Biblioteka polska"

1826-1829. „Korrespondent"

1835-1838 „Muzeum Domowe"

Dobosz.

Dobosz. Powieść K. Wł. Wójcickiego (Niezapominajki. Noworocznik na rok 1839. wydany p. Karola Korwella). Str 7–42.)

=

Dobosz ranny w Bolechowie (w cyrkule stryjskim) podczas napadu na zamkniętą w cmentarzu szlachtę w dzień jarmarku.

Hanka, żona Stefana Dźwinki, wyłudza od Dobosza wiadomość, że zginie tylko od kuli srebrnej, na której położy się 9 ziarn święconej pszenicy.

Ranny Dobosz dobija się do chaty. Stefan Dźwinka zabija go srebrną kulą.

(Str 42) „Cała powieść o Doboszu jest osnowana wiernie na podaniach ludu, a ostatni rozdział jest dosłownie z pieśni ruskiej przełożony, którą dotąd Hucuły i Ruś dolin śpiewa."

Księga domowa Dzieduszyckich.

Tablica genealogiczna. D

Ludwik Kalinowski, starosta winnicki, żonaty z Zofią Potocką, córką Jerzego Potockiego, starosty jabłonowskiego. – Z tego małżeństwa dwie córki:

1° Maryanna, za Józefem Ponińskim, starostą ostrzskim. – Córka ich Józefa idzie za Waleryana Dzieduszyckiego, syna Tadeusza, a brata Antoniego pis. w. x. lit.

2° Tekla, za Antonim hr. Bielskim, łowczym nadw. kor.

I Jerzy Potocki

Zofia z Pot. Kalinowska

Maryanna z K. Ponińska   Tekla z K. Bielska

Józefa z P. Dzieduszycka.

II. Tadeusz Dzieduszycki

żonaty z S. Trembinską

Waleryan — Antoni

1° voto Józefa Ponińska

2° voto Anna Głowacka

Kronika domowa Dzieduszyckich.

Str 255, 256, 257, 258, 259, 268, 269, 270 i.t.d.

Tadeusz Dzieduszycki (* 28. VI. 1724 – † X. 1777.), starosta żukowski; 1748; podkom. halicki 1760; czesnik w. kor. 1765., zwolennik Czartoryskich, i reformy, znienawidzony przez Katarzynę z Potockich Kossakowską, kasztelanową kamieńską, która mu wszędzie szkodzić usiłuje. Jest to ów wspomniany przez Słowackiego w Beniowskim regimentarz.

Kronika domowa Dzieduszyckich. Lwów 1865.

Str 382 – 404.

Antoni Bazyli Dzieduszycki, syn Tadeusza i Salomei z Trembinskich, ur. 14. VI. 1757. umarł 11. XII. 1817.

1776 jest kopistą w departamencie spraw zagr. rady nieust.

1777 z Karolem Boskampem (Boischamp) posłuje do Konstantynopola.

1779 polskim Chargé d'Affaires przy Porcie

1781 w kraju; pisarzem w. litewskim

1782 sekretarzem rady nieust. do spraw zagr.

(1784 jako pisarz w. lit. do spraw duch. i 1785 (jako) sekr. rady nieust. do spraw zagr. jest Naruszewicz jego kolegą)

Str 401: „Gdy Antoni odwiedził około roku 1785 matkę swą i rodzeństwo w Żukowie, napisał doń Karpiński ówczesny dzierżawca Dobrowód (o milę od Monasterzysk)

wiersz ....." W przypisku 606 (str. 401) oświadczono, że rękopis 89. in 4to bibl. Ossolińskich zawiera ów wiersz z tytułem: Wiersz przez JMPana Karpinskiego na przybycie JW. Dzieduszyckiego pisarza w. ks. litewskiego do Galicyi." [7. K. J. 472.)

1787 towarzyszy królowi do Kaniowa.

1791. sekretarzem stanu do spraw zagr.

19. IV. 1794 członkiem tymczasowej rady narodowej.

W Nowejwsi w Poznańskiem, w Miropolu na Wołyniu. Tam † 11. XII. 1817

Kronika domowa Dzieduszyckich. str 313.
Salomea z Trembińskich Tadeuszowa
Dzieduszycka, umarła w Żukowie 20. I 1787.
Karpiński wspomina o niej dwa razy.
(T. K. J. 478, 472).

Dziedoszycki antoni.

Tadeusz, cześnik w. kor., żonaty z Salomeą Biebersteinówną Trembińską, † 1777 w Żukowie pod Lwowem. „Zostawił czterech synów i cztery córki. Z nich Józef umarł roku 1849 we Lwowie i Antoni zacny patryota, pisarz w. koronny, sekretarz departamentu cudzoziemskiego w radzie nieustającej, wreszcie poczmistrz generalny kor. i lit. Matka wychowała te dzieci w czystej religijności. Miała stosunek na dworze austryackim, została damą krzyża gwiazdowego. W roku 1781. czekała w Deraźni na króla przejeżdżającego w podróży wiśniowieckiej, tu albowiem przypadał nocleg królowi 17. listopada. (Gazeta warsz. N° 95, supl.). Umarł 29. Stycznia 1787. r. w Żukowie pode Lwowem" (Tamże N° 22)." (Str 889)

Jul. B. Encykl. pow. VII, 883-889.

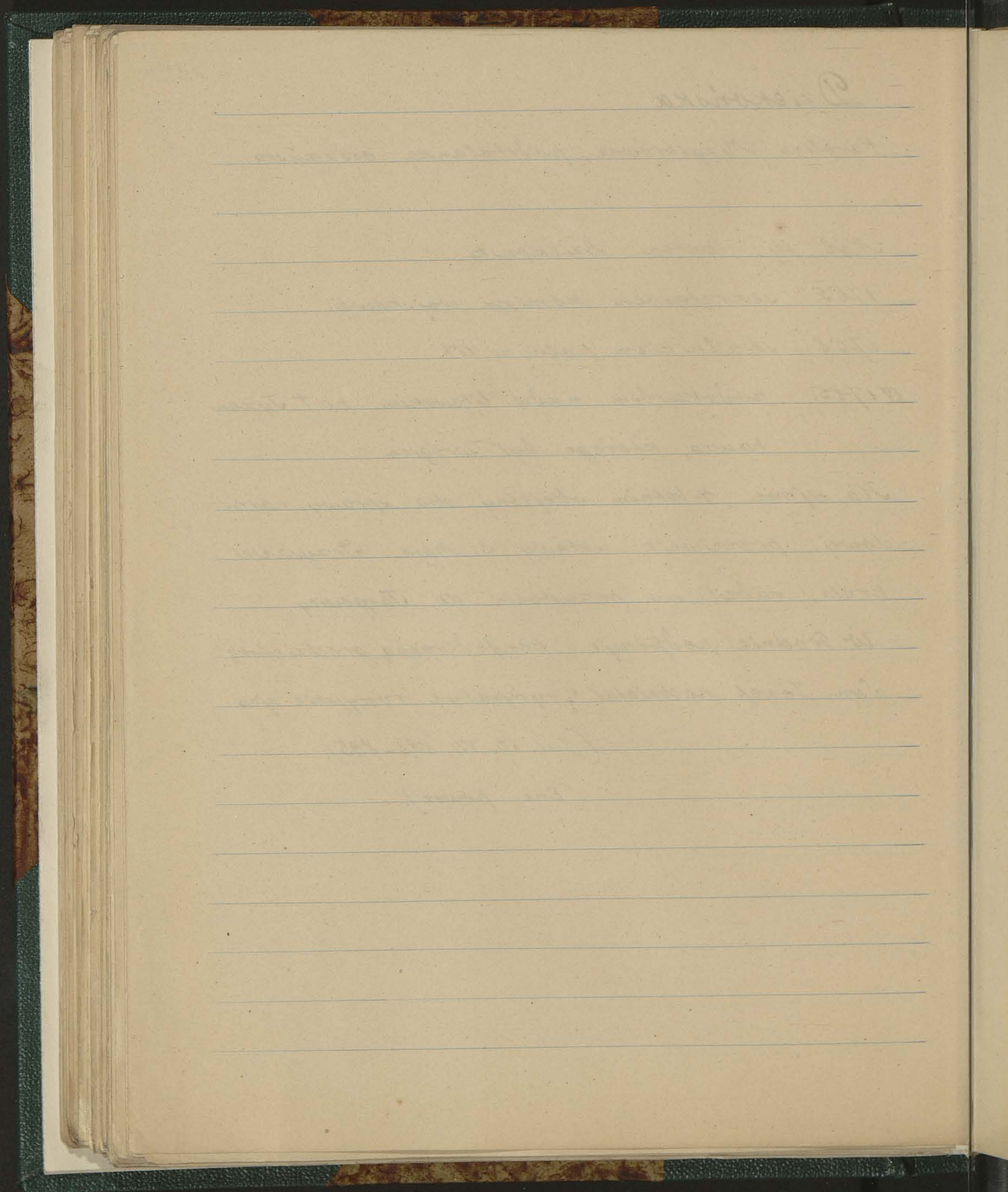
Dziekońska

Karolina Mizgierówna, podstolanka orszańska.

Mąż jéj Antoni Dziekoński
1765 sekretarzem komisyi wojskowéj.
1768 strażnikiem polnym lit.
IV 1785. podskarbim nadw. litewskim po † Tyzenhauzie, którego był wrogiem
Na sejmie 4-letnim obojętny dla sprawy narodowéj, przeciwnik ustawy 3. Maja. Przyjaciel króla, radził mu przystąpić do Targowicy.
W Grodnie podpisuje konfederacyą grodzieńską.
Syn Józef podzielał sympatye rossyjskie ojca.

(Jul. B. VII, 893-895).

(Enc. powsz.).

Gadomski St. Kostka.

w Nancy, kapitanem u Fryderyka W.

w kraju. Generał-adjutantem Józefa Potockiego,

hetm. w. kor. – Na jego pogrzebie w Stanisławowie.

(na podst. Karpińskiego).

1757. #. generał majorem.

1760 podkomorzym sochaczewskim.

Po + Augusta III z doniesieniem do Berlina.

1787 wojewodą łęczyckim.

(Jul. B. IX, 464–467. Enc. pow.)

Gessner

„Obrazy Gessner'a, malarza szwajcarskiego, z którym księżna zostawała w korrespondencyi" wylicza p. Dębicki przy opisie wnętrza gotyckiego domku w Puławach. Tom II, 287.

Około r. 1790 donosi księżna Wirtembergska z Warszawy matce do Puław: „Nie zaczęłam jeszcze nic rysować ani haftować więc wczoraj nie mając nic do roboty, zaczęłam przerabiać na piosnkę idyllę Gessner'a i posyłam ci ją, jakkolwiek wiem, że jest extra niedorzeczną; jest ona na nótę téj, którą Zosia śpiewała, kiedy była en Flore na maskaradzie." Dębicki; Puławy IV, 165. (List ten z „11. III. 1790 Treptow." Patrz. Kronika Rodzinna, 1885, str 395).

Gintowt Dziewałtowski w wojew. bełskiem. Z tych w 1778 Antoni stolnik bełski. Syn Joachim sekretarz komisyi edukacyi narodowej. (Krasicki do Niesieckiego. Tom IV. str. 118).

z Sapiehów Jabłonowska, wojew. bracław.

Urodzona 1727 r. (str. 276).

Matka jéj, Radziwiłłówna, wychodzi za Jabłonowskiego 1740 r. (str. 278, 280).

1745 Józef Sapieha koadjutor wileński układa maryaż z Michałem Ogińskim cześnikiem litewskim lub z Błażejem Krasińskim starostą przasnyskim. (str. 291–298).

M. 1750 a 1754 wychodzi za ks. Jana Kajetana Jabłonowskiego. (str. 302)

1754. wojewodziną bracławską (str. 300)

1755 wraca z mężem z Paryża na Drezno (str. 302)

6. III 1764. Mąż jéj umiera w Winnicy (str. 304).

„Była to pani słuszna i chuda, miała coś wyniosłego w postaci, a wiele dowcipu w mowie, rozum jéj słynął po kraju szeroko" (Pani Nakwaska. Zacytowane na str. 310).

Niechęć, nienawiść do St. Augusta (str. 305)

„Oczytana i znała się na książkach, pisała je

sama, sądziła autorów, z najpoważniejszemi gotowa była wejść w dysputy, naturalnie przez zarozumiałość i pewność siebie, że czego nie przyznają jej nauce, to będą winni jej stopniowi" (str. 307).
Potem o stosunkach z Karpińskim, o pojmowaniu literatury dla literatury, o udanej niewiadomości księdza Starzeńskiego. Amplifikacya ustępu Karpińskiego, robiona pewno z pamięci (str. 307, 308).
W Paryżu podczas konf. barskiej w 1770 r. Stosunki z ks. Turenne i księżną de Rohan. (str. 308, 309)
4. IX. 1758 damą austr. krzyża gwiaździstego (str. 309).
Popiera konf. barską. Za jej wpływem zostaje Michał Pac marszałkiem generalnym. Gdy Ogiński ma zostać regimentarzem gen. litewskim, wpada do Cieszyna z Paryża, XII 1771. r., ujmując się za Sapiehą. Francya cofa swą pomoc (311-316 str.).

„ Charakter reform księżnej" str. 319–323
„ Dzieła i fundacye księżnej" str. 324–329.
„ Państwo księżnej" str. 329–335
„ Ustawy powszechne dla dóbr moich rządców" str. 335–352.

Patrz list Krasickiego do ks. St. Poniatowskiego.

† księżna przed 1804 r. Zapewne 1802 (str. 353)

(Juljan Bartoszewicz: Studya historyczne i literackie, tom III, dzieł tom X. „Anna z Sapiehów Jabłonowska", str. 273–356.)

S. Bukar (Pam. Drezno 1871, str. 42, 43) widział ją na balu w Łazienkach. „ Gdy weszła do sali król zerwał się z krzesła z pośrodka pięknych i młodych dam i na

środek sali na spotkanie jej wprzód.
Księżna była wzrostu dużego, postawy majestatycznej, ubrana w staroświecką materyą jedwabną w pasy szerokie, do której ozdoby, jakoteż ubiór głowy, zupełnie podobne były do tych wzorów, jakie na portretach dawnych kobiet w możnych domach widzieć się dawały. Szła z postawą wspaniałą, ale krokiem dość pewnym i sporym. Król skłonił się jej dość nisko i pocałował ją w rękę; ona zaś tylko lekko głową kiwnęła, tak jakby to nie król ale p. Stanisław Poniatowski tę cześć oddawał jej ...... W życiu mojem niezdarzyło mi się jak tylko dwa razy widzieć tak wspaniałą i imponującą osobę. Drugą była pani Szczęsna Potocka z domu Mniszchówna ....."

Kalinowscy.

Jakób, wr. 1639. łowczy podolski

Walenty Jan cześnik halicki z Bydłowską

Marcin kaszt. kamieniecki — Józef …

z Anną Tarnowską, chorążanką trembowelską

Ludwik star. winnicki

1° voto z Potocką h. Pilawa, starościanką jabłonowską, wdową po Sczynie, pisarzu litew.

2 córki

2° voto z Ponińską kasztelanką poznańską, Elżbietą.

Niesiecki V, 15.

Kalinowscy.

I Marcin z Kalinowy Kalinowski, kasztelan kamieniecki, syn Jana Walentego, cześnika halickiego i Eufrozyny Bydłowskiej — żonaty z Anną Tarnowską (h. Rola), chorążanką trembowelską, córką Stefana i Bieganowskiej chorążanki halickiej. — Ich syn:

II Ludwik z K. Kalinowski, pan na Sidorowie, Oleśnicy, starosta winnicki i dobrzyniowski — żonaty z Zofią ze Zł. Potoku Potocką, córką Jerzego starosty jabłonowskiego i Bogumiły Suchodolskiej, chorążanki lubelskiej (Zofia † 1730). Ich córki:

III Maryanna za Ponińskim

IV Tekla za

Antonim hr. z Olbrachcic Bielskim, Towczym nadw. kor., starostą rabsztyńskim, podkomorzym J. K. M., członkiem Stanów Galic. z grona magnatów.

Żychliński X, tabl. 1. Duninów Borkow.

Kalinowska Zofia.

Zofia Potocka.

1° voto za kn. Puzynę

2° voto za Ludwikiem Kalinowskim, kasztelanicem kamienieckim. Z nim 3 córki:

A. Barbara za Augustem hr. Ilińskim

B. Maryanna za Józefem Ponińskim, starostą ostrzeszowskim. Córka ich Józefa za Walerym Dzieduszyckim

C. Tekla za Antonim hr. Bielskim, Towczym nadw. galicyjskim (sic). 5 córek

Żychliński III, 215

Kalinowski Marcin.

Starosta winnicki

18. IV. 1712 kasztelanem kamienieckim

† przed 1738.

Bieczyński, 20.

Karpowicz Michał ksiądz

Ur. 4. X 1744. Umarł 5. XI. 1805

Missyonarz, słynny kaznodzieja.

1795 biskupem wigierskim

Kazanie o miłości ojczyzny na rozpoczęcie trybunału głównego w. ks. lit. miane w Grodnie d. 1. Maja 1784. r. Wilno. Stron 31.

Kniaźnin. Liryki (tom I dzieł)

Okolicznościowe, 3, 32, 102, 145 VII, 151.

Galanterya, 10, 28, 30, 67, 72, 79, 87, 104, 117, 130, 131, 142

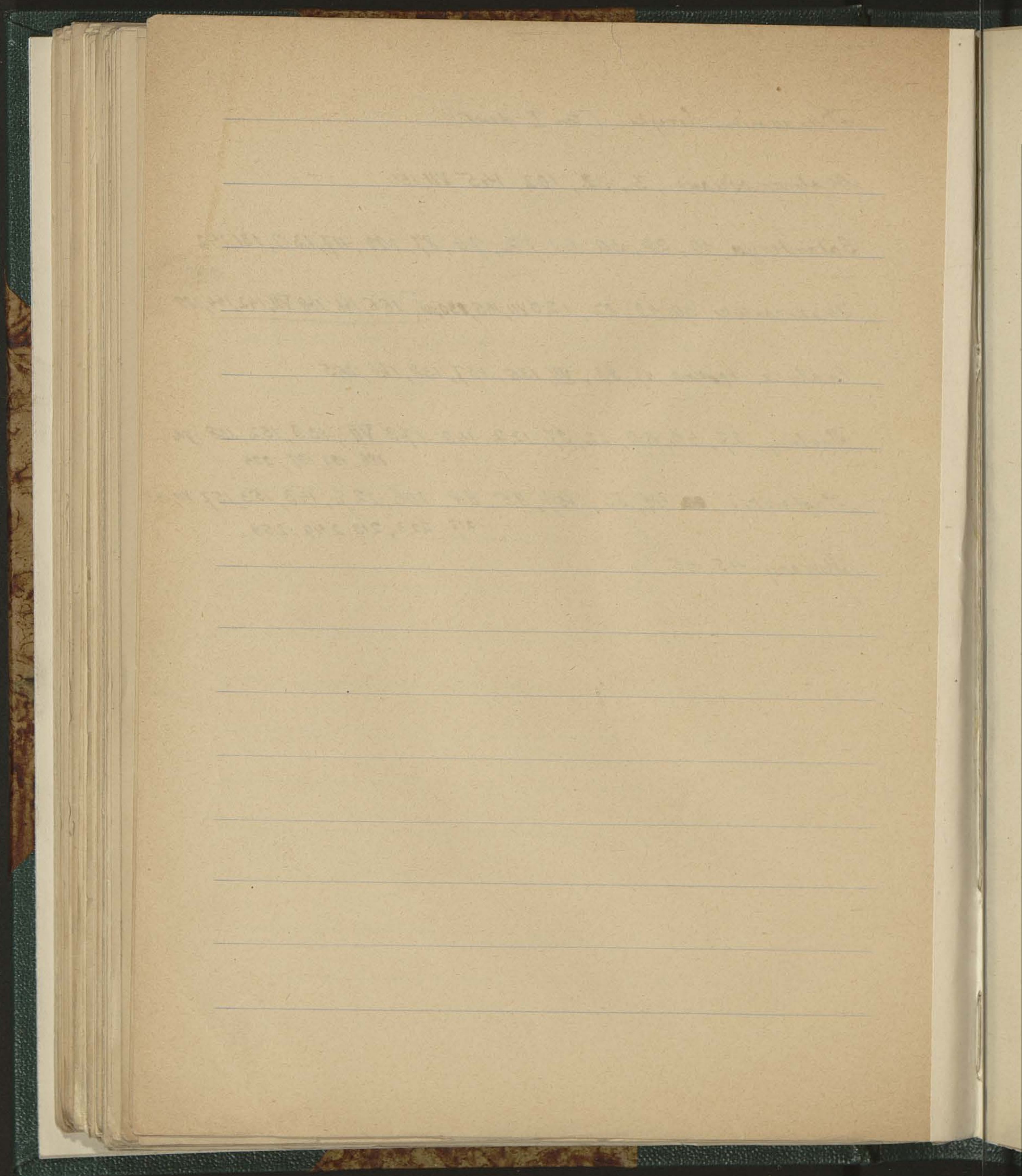
Anakreontyki 30, 49, 82, 129 VII, 165, 190, 191 [166, 166, 168 VII, 142, 144, 188

Erotyka tęskna, 17, 93, VII, 136, 137, 138, 166, 265

Psalmy, 27, 40, 60, 72, 97, 122, 148, 179 VII, 139, 152, 158, 174
186, 193, 197, 224

Pasterskie, [illegible] 41, 53, (75), 96, 98, 106, 127, 143, 153, 157 VII, 143
217, 223, 213, 249, 259

Horacy 45, 46

Kossakowski Stanisław

Kasztelanic podlaski. Na Bohorodczanach, Twierdzy i Toporowie.

12. VI. 1748 kasztelanem kamieńskim

† 1760

Bleszyński, str 21.

Stanisław Kossakowski, kasztelan kamieński
1749–1754. (Niesiecki I, 319)

Koziebrodzki Marcin

Miał 2 żony

1°: ze Świeykowskich Wiktoryą Koziebrodzką, stolnikową trembowelską.

Córki: Helena, † młodo

Ignacya za Szeptyckim, potem za Krukowieckim.

2° Zofią Broniewską.

Córki: Franciszka za Janem Puzyną

Urszula za Przybysławskim

Synowie:

Stanisław, † młodo

Leopold. († 1833)

Józef żonaty z Ludwiką Zielińską. Syn: Adam.

Jan. († 1809).

Żychliński VI, 186-188.

Koziebrodzki Marcin.

Opuszcza ziemię płocką, osiada na Rusi.
Umiera panem na Czerniatynie, Oknie, Katuszu, Kudryńcach, Żabokrukach, Chocimierzu, Łuce, Harasymowce.

Rotmistrz znaku pancernego, deputat na trybunał skarbowy kor. 1758, poseł z ziemi hal. na sejm elekc. 1764, starosta olchowiecki i chreptyjowiecki, Towczy trembowelski, sędzia grodzki halicki, pułkownik wojsk królewskich.

Po rozbiorze radcą sądu apelacyjnego we Lwowie 1781. hr. od Józefa II. mianowany.
16. IX. 1785. tytuł zapisany w metryce kor.
2 razy żonaty
1° z Wiktoryą Świeszkowską ; a) Helena b) Ignacya Szeptycka, potem Krukowiecka.
2° z Zofią Broniewską:
a) Franciszka za Janem Puzynem, na Gwoździcu, szambel. i chorążym gwardyi kor.

b) Urszula za Przybysławskim

c) Stanisław

d) Leopold

e) Józef

f) Jan

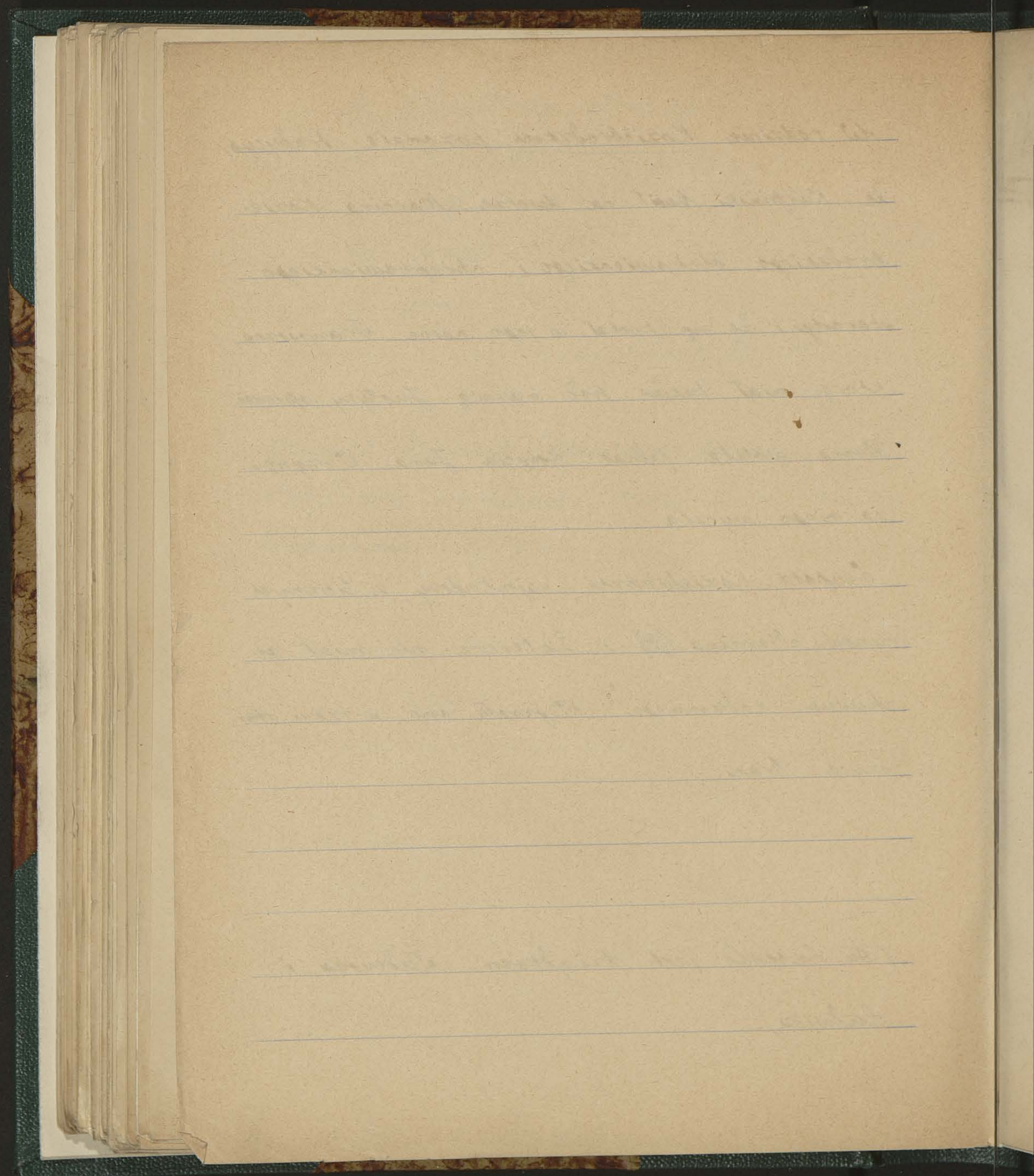
Żychliński VI, 186.

Oswald Pietruski (Elektorów poczet.... Lwów 1845) nie wymienia Marcina K. między elektorami 1764 r.

W rodzinie <u>Koziebrodzkich</u> pozostała tradycya, że Karpiński bawił na dworze Marcina Koziebrodzkiego, olchowieckiego i chreptowieckiego starosty i że się kochał w jego córce Franciszce, którą miał także pod nazwą Justyny opiewać. Panna wolała jednak księcia Jana Puzynę i za niego wyszła

Leopold Koziebrodzki najmłodszy z licznych synów Marcina i żołnierz nie miał archiwum rodzinnego. Poginęło ono w rękach starszych braci.

(Ów Leopold jest dziadkiem Tadeusza i Ludwika).

Krasiccy

Antoni; brat Ignacego ur. 1736, um. 1800, pan na Dubiecku etc. Żonaty z Charczewską.

Dzieci:

Anna za Charczewskim

Katarzyna za Stadnickim

Eleonora

Józef

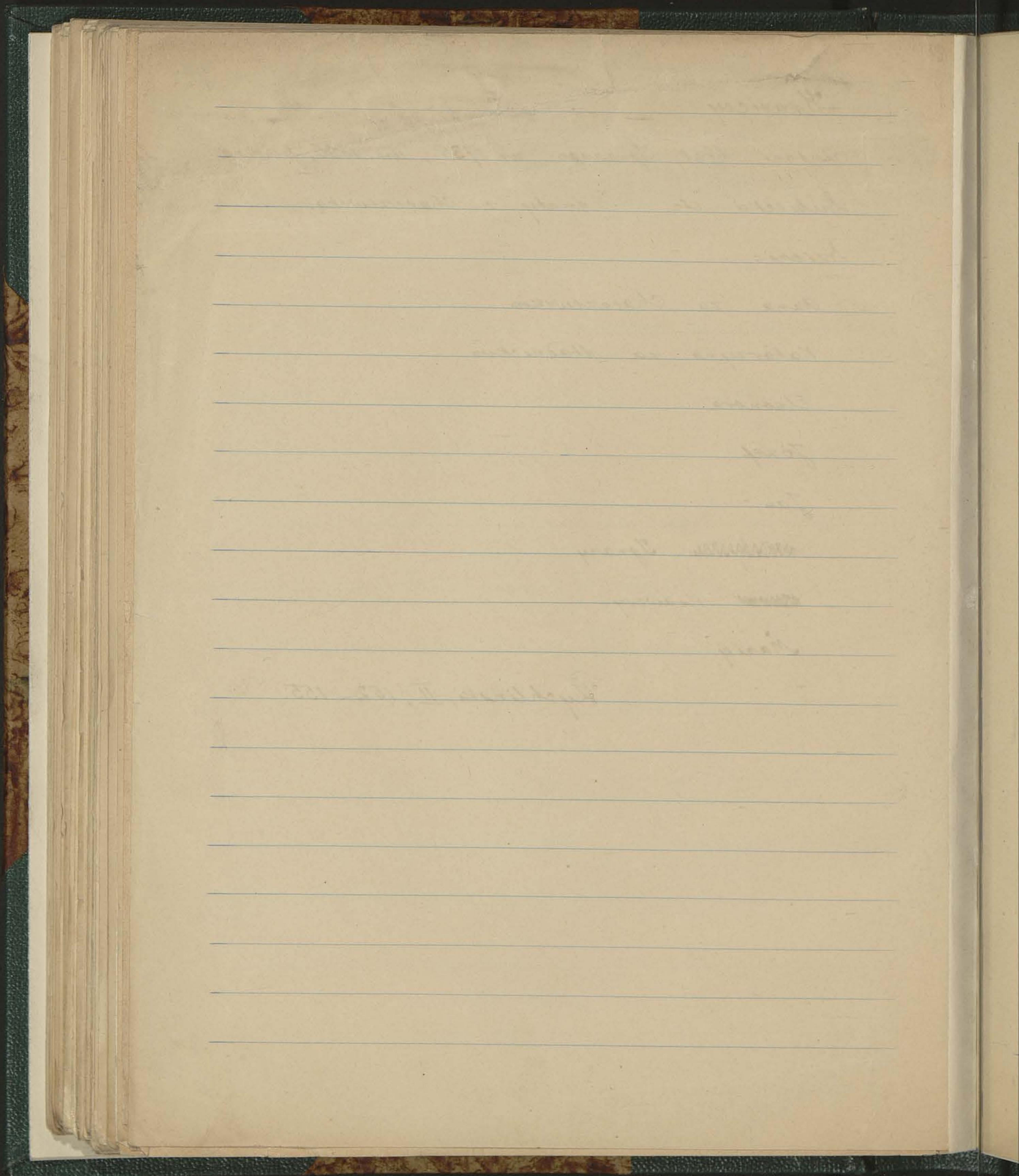
Jan

Ignacy

Ksawery

Mariej.

Żychliński, II, 152 - 155.

Lubomirski Antoni

* 1719(?) – † 8. III. 1782.

Stronnik saski; przyjaciel Brühla, adherent królewicza Karola. Żonaty z Zofią Krasińską, kasztelanką wiślicką, 1° voto Tarłową, ciotką Franciszki Krasińskiej.

5. VI. 1752 wojewodą lubelskim

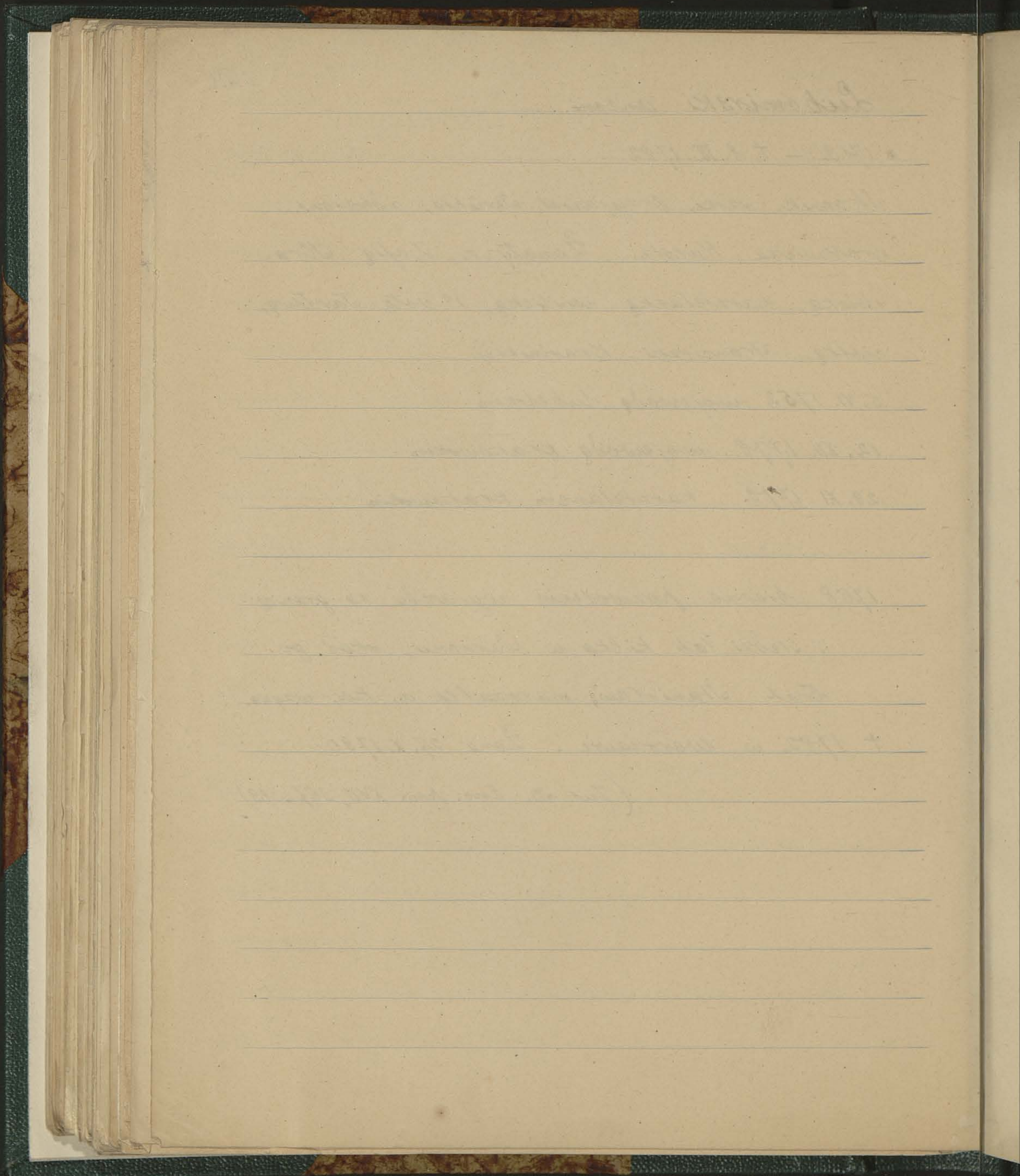
12. XII. 1778. wojewodą krakowskim

29. XI 1779. kasztelanem krakowskim

1768 bierze pozwolenie wyjazdu za granicę i siedzi lat kilka w Saksonii, skąd go brat Stanisław, marszałek w. kor. wzywa.

† 1782 w Warszawie. Żona 27. X. 1790

(Jul. B. Enc. pow. XVII, 367–369)

Aleksander Lubomirski.

Jan Kiełczewski „znalazł protektora przez związek krwi z Chodkiewiczami u księcia Aleksandra Lubomirskiego, który podczas powstania Kościuszki wziął go z sobą do Petersburga" (K. Koźmian. Pamiętniki, I, str. 169)

Antoni Lubomirski, wojewoda lubelski, potem kasztelan krakowski, mieszkał w Opolu, w lubelskiem. „Książę Aleksander Lubomirski wojewodzic kijowski wychowaniec księcia kasztelana krakowskiego, któremu on dziedzictwo Opola nabytego przez siebie od Jarłów zapisał i którego w służbę francuską oddał, dosłużywszy się tam marszałkowstwa polnego, świeżo z tej służby powrócił i w Opolu w oficynie mieszkał." (po †. kasztelana, za życia kasztelanowej, Krasińskiej z domu, 1° voto Jarłowej, zmarłej w r. 1790?) — (K. Koźmian, str. 196, 197)

„Po jej śmierci Opole przeszło na dziedzictwo ks. Aleksandra Lubomirskiego, już wtedy kasztelana kijowskiego, jednego z najmożniejszych panów w Polsce........ Już to był tryb życia polsko-cudzoziemski, mało uczęszczało kontuszów, wiele cudzoziemców lub fraków polskich."

Wiadomo ~~m~~ ~~jest~~ wszystkim jakim sposobem uszczupliła się fortuna wielka, niezmierna, księcia Aleksandra, jaki los okropny spotkał w Paryżu żonę jego młodę, uroczą i jedną z najpiękniejszych kobiet Polski."
Córka obojga, Rozalia, poszła za syna Seweryna Rzewuskiego. (Koźmian, str. 202).

Jan Lubomirski, syn Hieronima (hetm. w. koronnego) starosta bolimowski, żonaty z Branicką.
(Krasicki do Niesieckiego VI, 165)

Stanisław Lubomirski, marsz. w. kor. umarł 1782 r. (Niesiecki I, 338)

Antoni Lubomirski 1771–1780 ~~[illegible]~~ wojewoda krakowski. 1780 kasztelan krakowski. † 1807. (Niesiecki I, 123, 130)
Według Krasickiego (Niesiecki VI, 164): syn Józefa wojew. Czerniechowskiego, Antoni, strażnik koronny, wojew. lubelski, krakowski, nakoniec 1779 kaszt. krakowski, pojął Krasińską Zofię kasztelankę wiślicką, wdowę po Janie Jarle wojew. sandom., z tą nie zostawiwszy potomstwa † 1782.

(Teodor Lubomirski, wojew. krak. 1732–1745; syn Stanisława Herakliusza. Niesiecki I, 130, VI, 163)

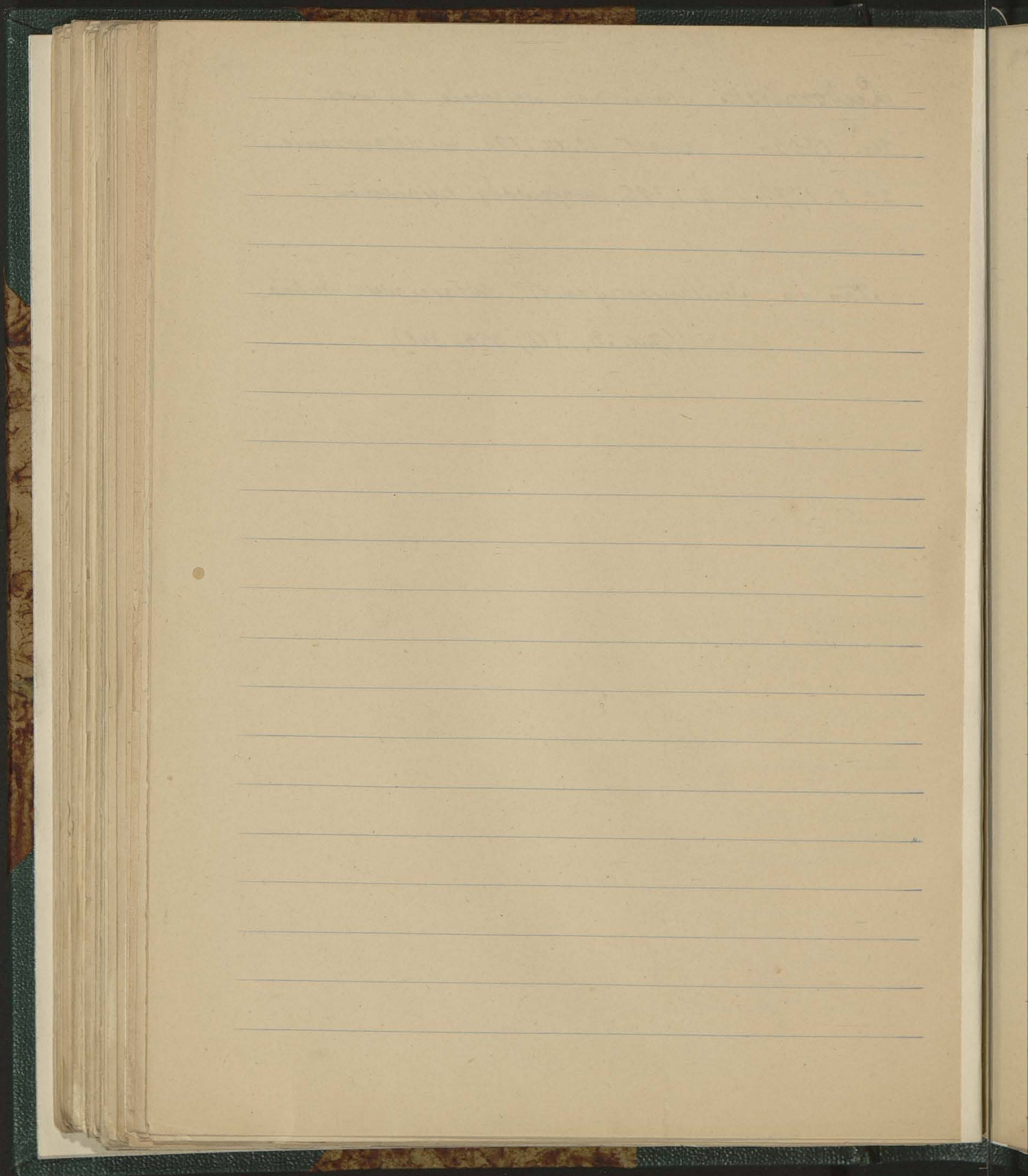
Lubomirski Stanisław, wojewoda kijowski.

Ur. 1704 r. Umarł 19. VII. 1793. w Warszawie.

29. X. 1772 – II 1785. wojewodą kijowskim.

Pan na Śmilańszczyźnie. Właściciel Dubna.

(Jul. B. XVII, 364–366).

Lubomirski Stanisław.

* 1719(?) — † 12. VIII. 1783. w Łańcucie.

Żonaty z Izabellą ~~...~~ Czartoryską, córką wojew. ruskiego. (Umarła w Wiedniu 25. XI. 1816, mając lat 83)

11. X. 1766 marszałkiem w. koronnym.

1771. medal na jego cześć.

7. XI. 1782 wydaje córkę za Sew. Rzewuskiego.

† 1783

(Jul. B. Enc. pow. XVII, 362-364)

O świetnym salonie ks. Lubomirskiej w Wiedniu — appelée communément princesse maréchale — wspomina z powodu pobytu ks. de Ligne w 1787 r. w Wiedniu & Lucien Perey: Hist. d'une grande dame au XVIIIe siècle. La Princesse Hélène de Ligne. Paris. Calmann Levy. 1887, 319-321.

Małachowski

Stanisław. * 1736 – † 29. XII. 1809 w Warszawie.

1780 referendarzem

1788 – 1792. marszałkiem sejmowym.

1792 do Włoch i Galicyi, gdzie uwięziony na krótko

1807 prezesem senatu.

† 1809.

Jacek * 1737 – † 21. III 1821, brat Stanisława.

17. X. 1780 podkanclerzym kor.

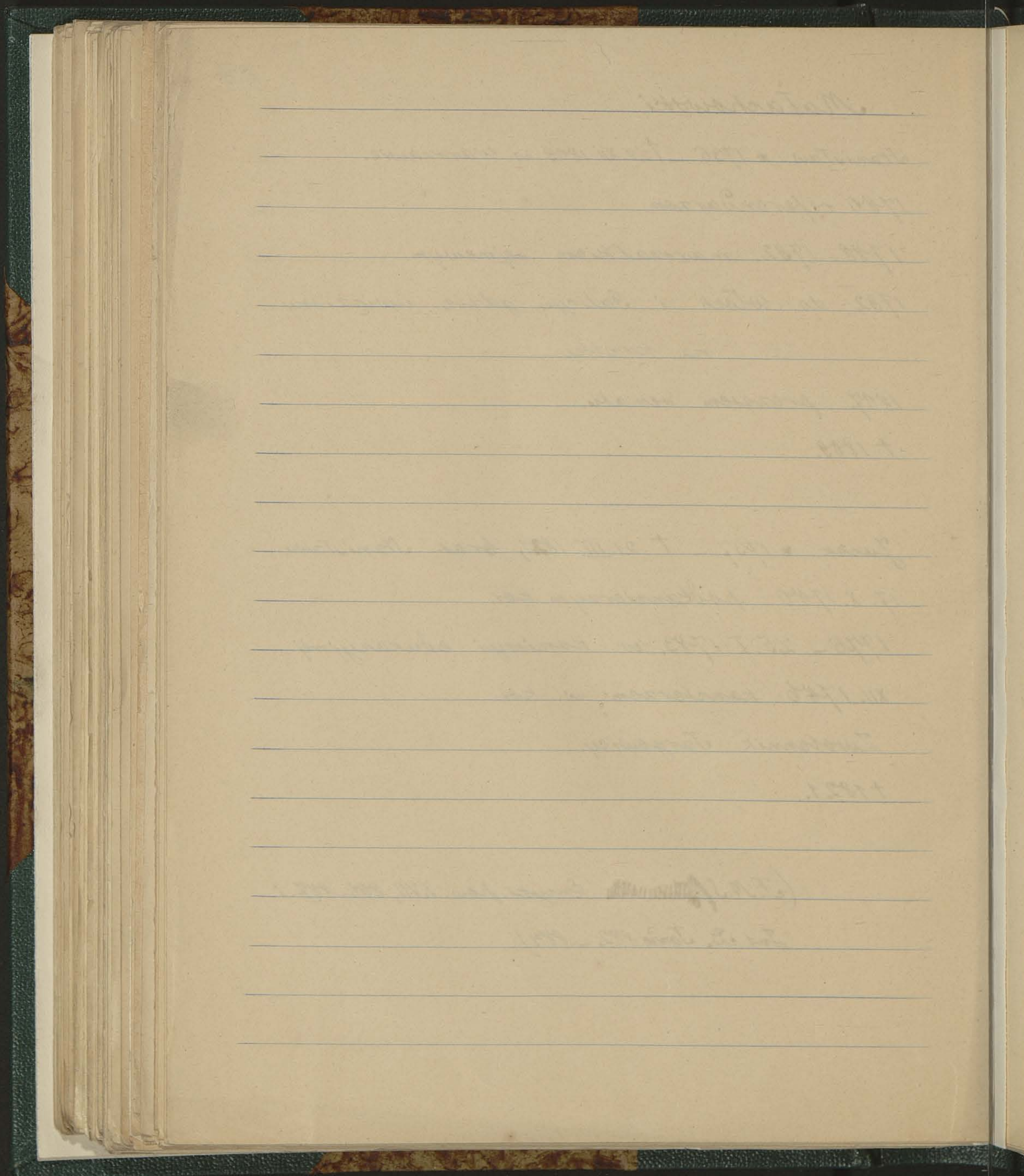
1776 – 25. I 1783. w komisyi edukacyjnej.

XII. 1786 kanclerzem w. kor.

Zwolennik Targowicy.

† 1821.

(F. M. S. [redacted] Encykl. pow. XVII, 886 – 887 i Jul. B. Tamże 882 – 884)

Massalski Ignacy Jakób

Ur. 1729. Powieszony 28. VI. 1794.

1762 r. biskupem wileńskim.

1755. doktoryzuje się w Rzymie.

1789 wyjeżdża za granicę.

1792. powraca.

(F. M. S. Encykl. pow. XVIII, 154-156)

Ogińska hetmanowa.

Aleksandra Czartoryska, córka Michała, kanclerza w. lit, zamężna z Michałem Ogińskim, hetm. w. lit. † 28. VIII. 1798. Leży w Siedlcach

Siedlce dostała w posagu. Słynne tam przyjęcia; czasem mieszczono gości w najmowanych domkach. Oberża w mieście gdzie goszczono przejezdną szlachtę. (dziś gmach pocztowy).
1783 odwiedził Siedlce St. August. Uroczystości. Witały go Ceres i Flora. Na ołtarzu poświęconym mu składano ofiary. Jarmark „wenecki"

(Tygodnik ill. 1860. Tom II, №. 49 z 10.IX. Str 459 i nast.)

Michał Kazimierz Ogiński, 1768 hetm. w. litewskim Konfederat barski. 1792 składa buławę. † 1800 w Warszawie.

(F. M. S. Enc. pow. XIX, 784, 785)

Baliński, II, 1172 o Siedlcach: „St. August brat cioteczny hetmanowej przybywszy tu w lipcu 1783. r. mieszkał w domku wiejskim zwanym Aleksandrów i podejmowany był z największą wspaniałością.”.... „W Siedlcach r. 1784. d. 28. paźdz. odbył się ślub i wesele księżęcia Fryderyka Ludwika Wirtembergskiego z Maryą ks. Czartoryską....”

Kazimierz Poniatowski, podkom. kor.
Starszy brat króla. Daleko od żony, mieszkał w Warszawie na Solcu. „A l'amitié et aux plaisirs" — napis na domu. Pani Duhamel, córka architekta Merliniego, przyjmowały tam gości.

(Pam. S. Bukara, Drezno, 1871, str 40,41)

Ponińska Maryanna

Z domu Kalinowska. Córka Ludwika Kalinowskiego starosty grodowego winnickiego i Zofii ze Złotego Potoka Potockiej.

Wnuczka Marcina Kalinowskiego kasztelana kamienieckiego i Anny Tarnowskiej.

Urodzona 1727. r.

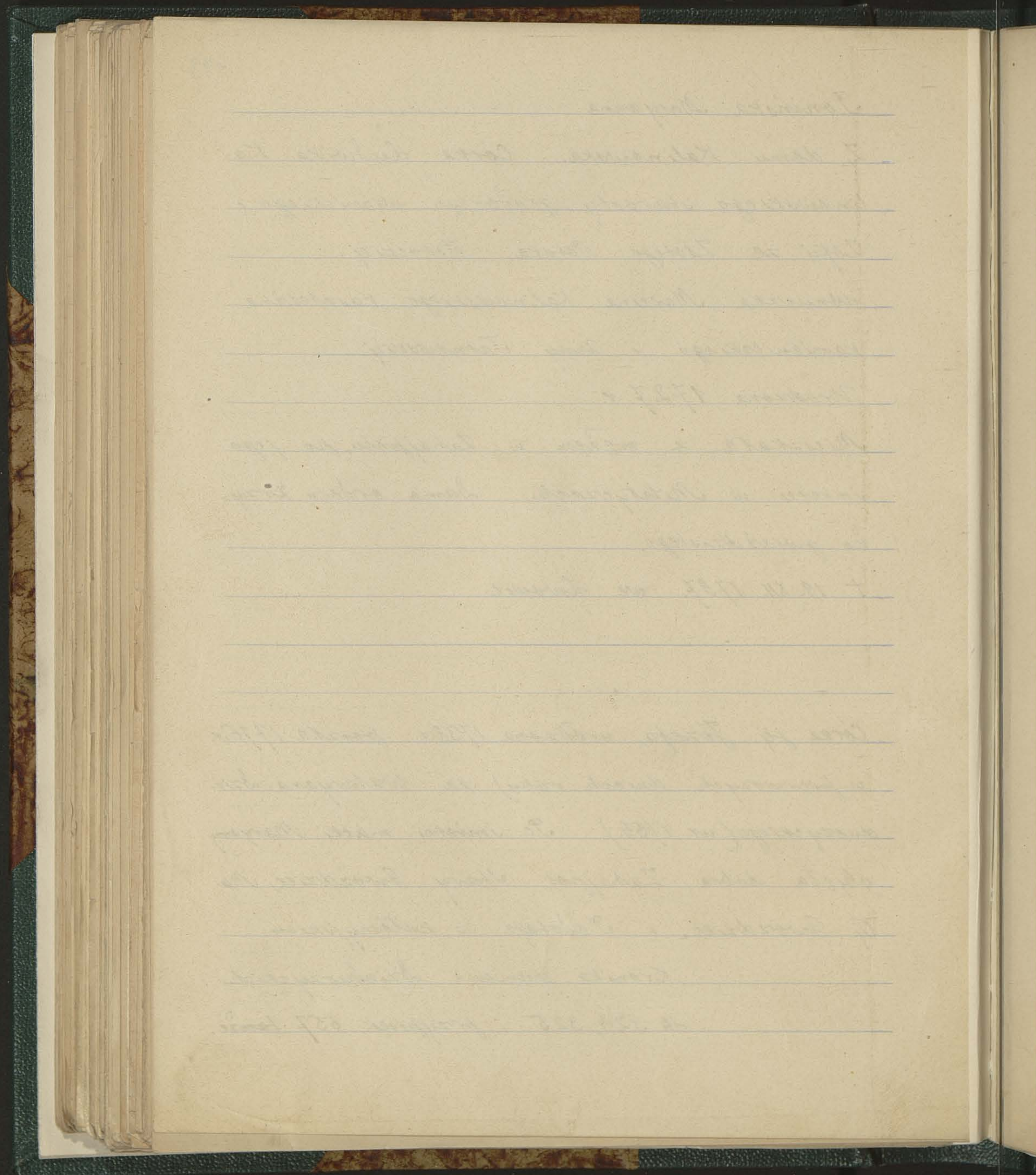
Mieszkała z mężem w Zahajpolu, po jego śmierci w Milatyczach. Dama orderu krzyża gwiaździstego.

† 19. XII. 1797. we Lwowie.

Córka jej Józefa, urodzona 1738 r. poszła 1776. r. (w pierwszych dniach roku) za Waleryana Dzieduszyckiego (ur. 1754.) Po śmierci matki Maryanny objęła dobra Zahajpol, Stary Gwoździec, Mały Gwoździec, i Podstaje w kołomyjskiem.

Kronika domowa Dzieduszyckich.

str. 324, 325 i przypisek 557 tamże.

Poniński Antoni
Referendarz koronny.
wojewoda pozn. po Raczyńskim
Syn Aleksandra z Wyganowskiej

1.voto żonaty z Zofią Woroniczówną – 3 synów

2.° z Salomeą Szembekówną. Z niej: syn Jan, córka u Wizytek, córka za Luszczewskim star. Tęczyckim. – Salomea 1°voto Dębińska, starościna wolbromska. Po śmierci ~~[illegible]~~ Ponińskiego u Wizytek w Warszawie

Żychliński I, 300.

Poninski Antoni

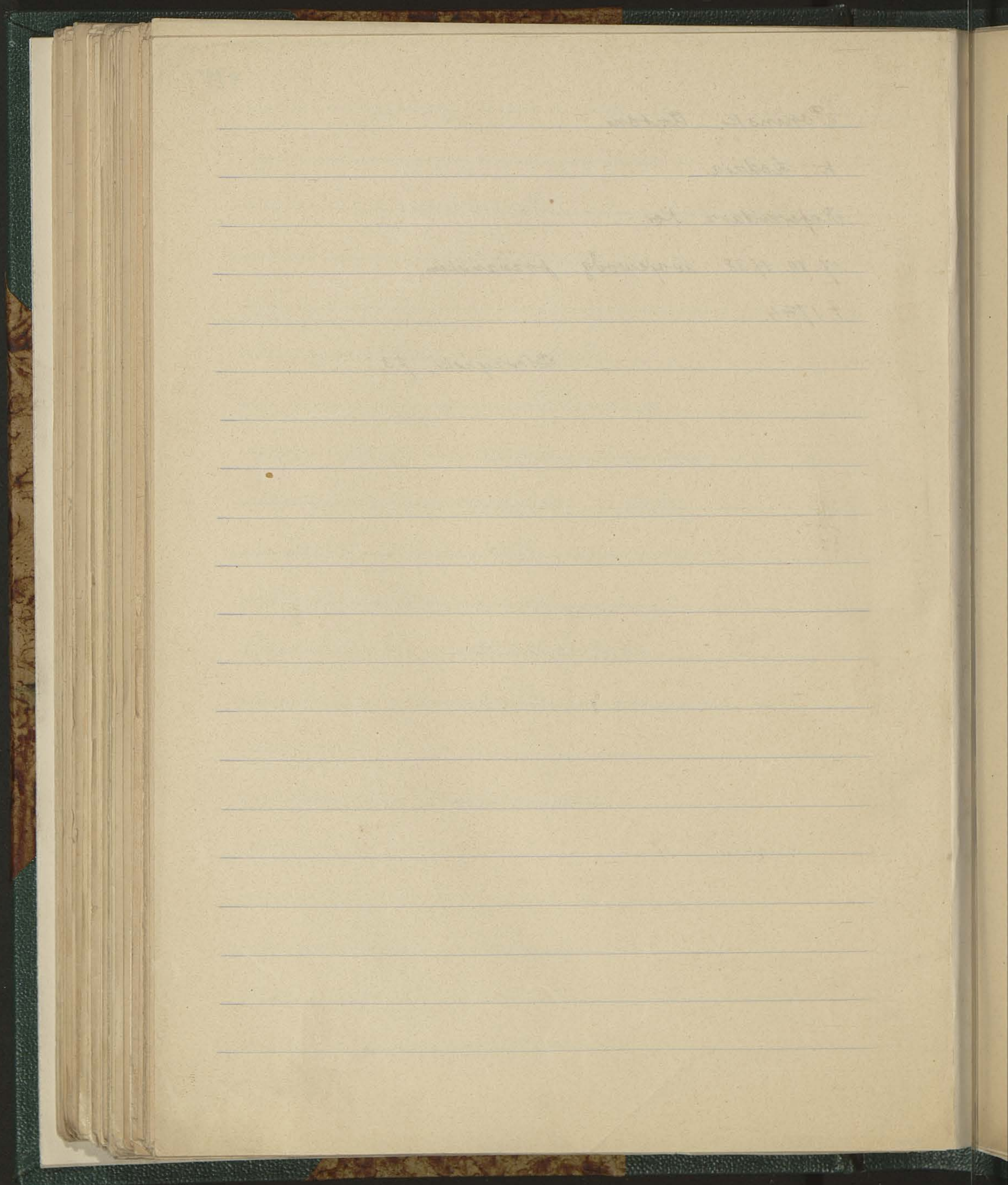
h. Łodzia.

Referendarz Kor.

17. XII. 1738 wojewodą poznańskim

† 1744.

Bieczyński, 73.

Poniński

Antoni, wojewoda poznański z Woroniczówny spłodził 3 synów: 1. Józef, starosta piotrkowski, orderu Portugalskiego Chrisli kawaler, po śm. Augusta III. Króla do Hiszpanii, Portugalii, Anglii, Sardynii i Hollandyi poseł. Pierwej zaś sprawował poselstwo do Anny Imperatorowy Rossyjskiej. Mąż uczony. Zostawił wiele piśm w rękopisach. Umarł r. 1770. Z Kalinowskiej, córki starosty winnickiego zostawił syna Antoniego i córki Antoninę i Józefę.

Krasicki do Niesieckiego VII, 387.

Antoni wojewodą poznańskim 1738. Stronnik Sasów. Wierszopis łacińsko-polski. † 1742.

(F. M. S. Enc. pow. XXI, 318, 319.)

Poniński Józef

Syn Antoniego i Zofii z Woroniczów.

W czasie bezkrólewia 1764 posłuje do różnych dworów i dostaje od króla portugalskiego Józefa Emanuela I nie tylko wielki order Chrystusa ale i 8 sztab złota wartości 2000 dukatów (por. Kurjer Polski 1763 r. № 100, 1764 r. № 48, 55, 57, 63) i bogatą brylantową tabakierkę.

Umarł 21. X. 1770 r.

Był starostą osterskim i generał-lejtnantem wojsk polskich.

Ojciec jego Antoni. Marszałkiem sejmu elekc. 1733 i koronac. 1734., posłem do różnych dworów, referendarzem kor., od 1738 r. wojewodą poznańskim. – Pisał: Fragmenta heroica, Sarmatides seu Satyrae (1741).

Księga domowa Dzieduszyckich.
Str. 324, 325. Przypisek 557.

Ponińscy.

Józef Antoni wojewoda poznański ma z Woroniczówny Zofii chorążanki owruckiej syna Józefa starostę ostrskiego.

Ten zaś z Maryanny Kalinowskiej ma 2 synów i dwie córki:

1° Franciszek starosta piotrkowski żonaty z Heleną Drohojowską, kasztelanką przemyślską.

2° Antoni żonaty z Heleną Zawadzką ~~[illegible]~~

3° Antonina za ks. Stanisławem Puzyną

4° Józefa za Walerym hr. Dzieduszyckim

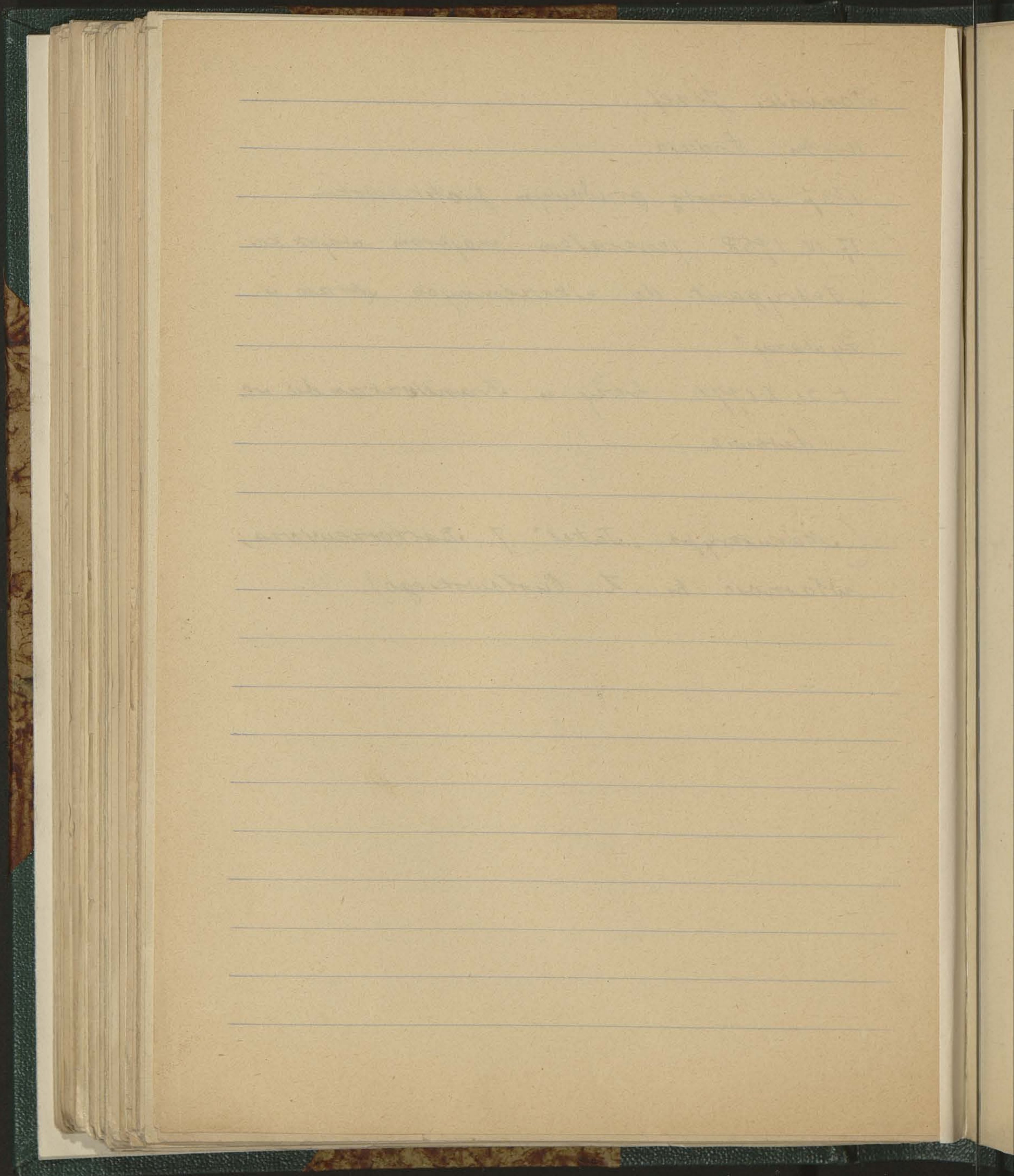
Żychliński, V, tabl.

NB. Helena Zawadzka była córką Stanisława Chorążego Stężyckiego i Katarzyny Bachmińskiej.

Żychliński VII, 295.

Poniński Józef
herbu Łodzia.
1737 starostą grodowym piotrkowskim
17. IV. 1758 jenerałem majorem wojsk kor.
„Intrygant do nikczemnych spraw u-
żywany"
+ 21. X. 1770. Leży u Franciszkanów we
Lwowie.

(Manuskrypt „Tabel" J. Bartoszewicza;
własność hr. Z. Pusłowskiego).

Potocki podczaszy lit., konfederat barski

Wybicki, Pamiętniki I, 111. daje jego charakterystykę i portret. „Nieprzyjaciel osobisty króla."

Kiedy Wybicki jedzie z Chocimia szukać biskupa kamienieckiego, Krasińskiego, radzi mu Potocki podczaszy, „aby się udać do Potockiej, kasztelanowej lwowskiej, która także gdzieś na Wołoszczyźnie w ukryciu siedziała. Była to zacna matka szanownego Potockiego, starosty szczerzeckiego, który do ostatniej toni był z swoją ojczyzną." Za jej radą przekradł się do Siedmiogrodu z wolarzem, Ormianinem. – Wybicki. Pam. I, 121 i nast.

Potocki Jan

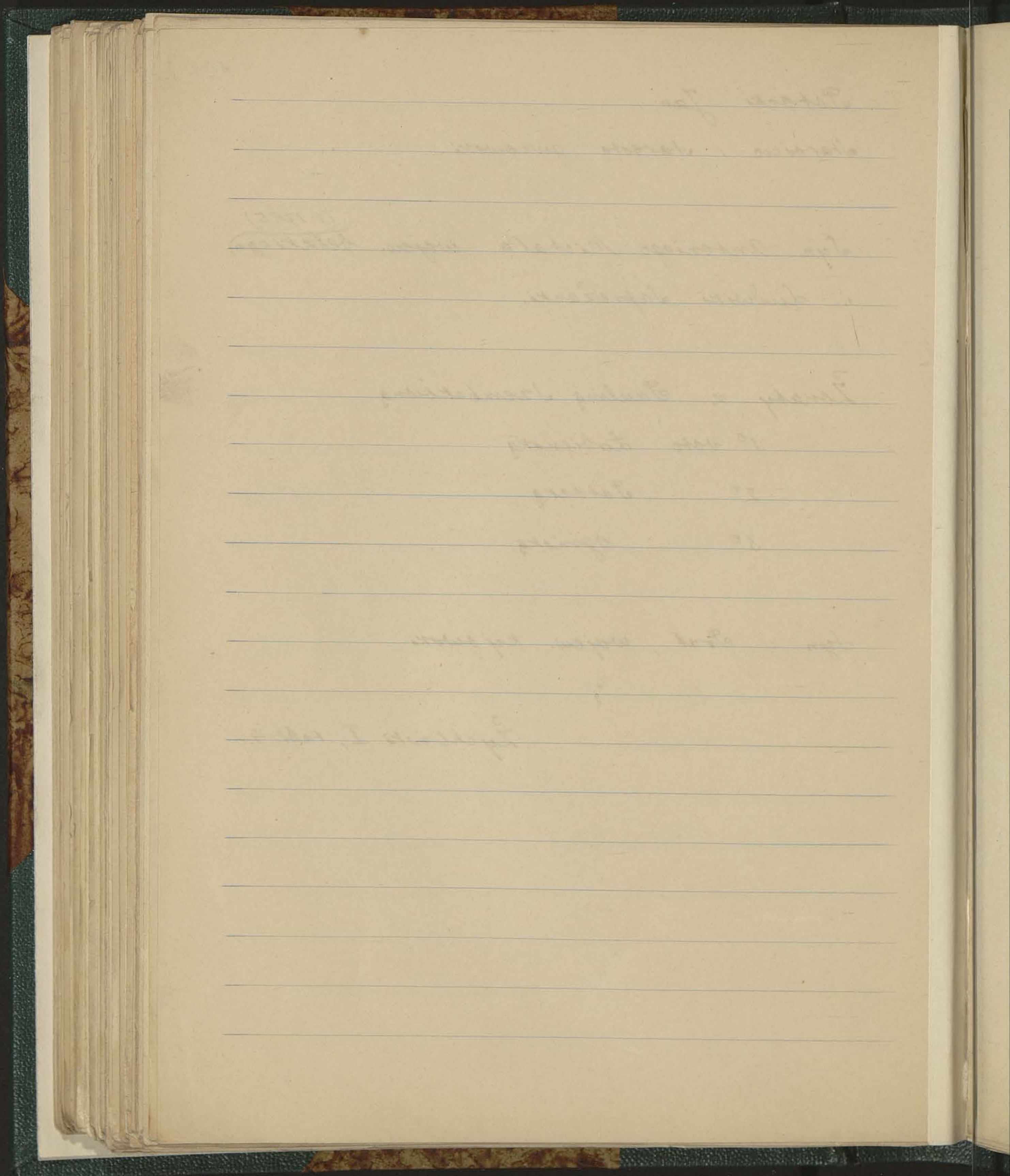
Starościc i starosta guzowski

Syn Antoniego Michała wojew. bełzkiego (+ 1765)
i Ludwiki Sapieżanki.

Żonaty z Pauliną Szembekówną
1° voto Lubieńską
2° Potocką
3° Ogińską.

Syn: Prot, wojew. kijowski.

Żychliński I, tabl. 4.

Potocki Józef Makary.

Starosta Czorsztyński i Halicki.

Syn Józefa kasztelana lwowskiego i Pelagii z Potockich.

Miał dwie żony:

1° Elżbietę Wielopolską

2° Ludwikę Lubomirską, wojewodziankę kijowską (str 15)

Posłował za Augusta III i St. Augusta. Mieszka zrazu w Warszawie, potem w Monasterzyskach, na Czerwonej Rusi. Różni się z żoną (drugą) i pozostawiając ją w Monasterzyskach, osiada w Jurkówce na Podolu, gdzie 1821 r. umiera. (str 14–18)

„Za jego panowania (St. Augusta) zepsucie obyczai do tego stopnia doszło, że w wyższych strefach Towarzystwa nie było kobiety zamężnej, któraby nie miała kochanka, a nie tając się ze złem nie szczyciła się z tego; nie było męża, któryby przy cudzych

żonach nie szukał zapomnienia o własnej" (str. 17.).

Starościnę halicką widywał autor w pierwszych latach XIX w. Skąpa, zimna, etykietalna, przejmuje cudzoziemskie, wiedeńskie obyczaje. (str. 23–34)

Leon Potocki: Urywek ze wspomnień pierwszej mojej młodości. Poznań, Żupański, 1876.

K. Waliszewski: Poznań. 1883.) Tablica geneal. na str. 323, 324.

Prot Potocki ~~*~~ syn Jana starosty guzowskiego a wnuk Antoniego wojewody bełskiego, z linii kasztelana lwowskiego. (F. M. Sobieszczański, Encykl. pow. XXI, str. 437).

Według genealogii Waliszewskiego (str. 323.) Antoni wojewoda bełski ~~jest~~ był bezdzietnym synem Feliksa het. w. kor.

Według Ex.....go Heleniusza (Pamiątki polskie z różnych czasów, Kraków 1882, Tom II, 223) Prot urodzony 1744. był ~~xxx~~ synem Jana na Złotym Potoku Potockiego kasztelana lwowskiego, starosty guzowskiego. Matka jego Szembekówna 1° voto za Lubieńskim (matka Feliksa ministra), 2° za Michałem Ogińskim.

Potoccy.

Karol Joachim, podczaszy litewski, żonaty z Sapieżanką Teresą

Córka ich Krystyna za Franciszkiem Piotrem Potockim starostą szczerzeckim

Fr. Piotr syn Józefa Potockiego, kasztelana lwowskiego i Pelagii z Potockich.

Józef starosta halicki, brat Fr. Piotra.

Franciszek Salezy, wojewoda kijowski, żonaty z Potocką Anną, wojewodzianką poznańską. Syn ich Szczęsny, woj. ruski, generał artyllerji koronnej. (str. 20).

(Listy Katarzyny z Potockich Kossakowskiej, kasztelanowej kamieńskiej. Wydał

Prozor.

„Przybył (do Paryża) Karol Prozor, były oboźny litewski, który nadzwyczajnie wiele dla ojczyzny wycierpiał a który do prawdziwego patryotyzmu wiele światła i zimnej rozwagi łączył." Wybicki. Pam. II, 152.

Wybicki wpada na pomysł utworzenia korpusu polskiego, przyłączonego do armii gen. Bonaparte. Notę w tym celu komunikuje Wielhorskiemu i Prozorowi. Tamże, str. 156, 157

Prozorowie

Józef wojewoda witepski, † 1789.

Pozostawia 3 córki i 4 synów:

1) Karol ur. 1781 (sic; na str. 364: 1761), oboźny lit., dziedzic dóbr ogromnych (około 80000 dzies.), żonaty z Szujską.

2) Antoni

3) Ignacy, rotm. kawaleryi narod.

4) Kajetan.

Żychliński IV, 205.

Puzyna.

Michał pisarz litewski, żona jego Zofia Potocka herbu Pilawa, starościanka jabłonowska, z którą wraz fundował OO. Bernardynów konwent gwoździecki 1718. Tylko się po nim kilka córek zostało.

Niesiecki VII, 581.

Tu dodaje mylnie Krasicki:

N. za Mierzejewskim kasztelanem Lubaczewskim

N. za Ponińskim starostą Piotrkowskim.

N. za Mrozowickim starostą Stęgwilskim

N. za Bielskim Stolnikiem[?] nadwornym koronnym.

Matka ich po śmierci męża Michała Puzyny poszła za Kalinowskiego starostę winnickiego.

Dominik Radziwiłł.

„Bratanek księcia Karola Panie Kochanku, miał być sukcesorem jego olbrzymiej fortuny; urodzony z hrabianki Turn et Taxis, po wczesnym zgonie rodziców, w Puławach znajduje dom rodzicielski. Burzliwemu młodzieńcowi, który mało okazuje statku i chęci do nauki, dodaje ks. jenerał za nauczyciela głośnego naówczas już poetę Franciszka Karpińskiego; który po kilkoletnim pobycie w Puławach, przechodzi znów do księcia Eustachego Sanguszki w Sławucie jako nauczyciel jego synów, lecz z Puławami do końca życia będzie złączony." Dębicki, Puławy, I, 211.

Dębicki I, 192 opowiada o figlu wyrządzonemu przez D. Radziwiłła i Konstantego Czartoryskiego biskupowi z Lasone, przybyłemu z Łańcuta do Puław. – Na podstawie niedrukowanego pamiętnika Karola Druziewicza.

Dębicki, I, 202. cytuje ustęp z listu X. Jezierskiego do D. Radziwiłła „gdy doszedłszy do pełnoletności po kilkuletnim pobyciu opuszczał Puławy."

Radziwiłł.

Hieronim, podkom. w. litewski, żonaty z Zofią księżniczką Turn und Taxis. Syn jedynak:

Dominik. ur. 1786, po śmierci ks. Karola (1790) ordynat na Nieświeżu i Ołyce. – Pułkownik 8go pułku ułanów za X. Warsz. i gwardyi Napoleońskiej. † 11. XI. 1813 w Lauterech z ran otrzymanych pod Hanau.

Niesiecki VIII, 81, 82. (Przyp)

Karol Stanisław, kancl. litewski (1699-1711), żonaty z Anną Sanguszkówną ma 3 synów. Z tych, Michał Kazimierz ks. na Ołyce i Nieświeżu, koniuszy litewski, w r. 1736 hetm. polny lit. w 1744. hetm. w. lit.

Niesiecki VIII, 80, I, 346, 370.

Radziwiłł

Karol, „Panie Kochanku." – wojewodą wileńskim po śmierci Michała Radziwiłła w 1761. r. w 1764. złożony z krzesła, które Michał Ogiński dostaje. W 1768 powraca Radziwiłł do województwa. † 1790.

Niesiecki I, 137, VIII, 81. (Przyp.)

Michał, po † Karola, wojewodą wileńskim, w r. 1790. – Od 1774. do 1790. r. był kasztelanem wileńskim. Niesiecki I, 137, 143.

1790 r. zostaje Maciej kasztelanem wileńskim.

Niesiecki I, 143

„Panie Kochanku" żonaty 1° voto z Maryą Lubomirską, 2° z Rzewuską córką Wacława hetm. w. kor. Niesiecki VIII, 81. (Przyp.)

„Si sur ce triste globe j'ai profondément estimé et chéri quelqu'un, c'est vous; c'est ainsi que je mourrai" Stackelberg do Michała Radziwiłła, odjeżdżając z Warszawy. (Arkadiana przez M. R. – Prz. pol. Luty 1886. Rok XX, tom III, 341).

O pobycie ks. „Panie Kochanku" w Warszawie około r. ~~1788~~, 89 wspomina S. Bukar. (Pam. Drezno, 1871, str. 38). List ks. Karola datowany z Warszawy 4. III. 1789. ob. w K. Wł. Wójcickiego „Społeczność Warszawy w początkach naszego stulecia. Warszawa 1877." Str. 91.

Radziwiłłowie.

Karol „Panie Kochanku" (* 27. II 1734. † 2. XII. 1789) jest bratem przyrodnim Hieronima, podkom. w. ks. litew., żonatego z Dorotą Turn & Taxis.

Hieronim (* 1759 † 18. IX. 1786) ma jednego syna Dominika (* 1786, † 11. XI. 1818)

Ks. Dorota wychodzi za mąż za hr. Mikołaja Ostroroga.

Żychliński IV, tabl. 3.

Udalryk I Krzysztof. (ur. 28. I 1712, † 1763) koniuszy w. ks. lit.

Tamże, tabl. 6.

Radziwiłł Udalryk Krzysztof

Ur. 1712.

August III mianuje go koniuszym w. ks. lit.

Wierszopis i mechanik

Umarł 1769.

Patrz: Jul. Bartoszewicz w „Księdze świata.”

(F. M. S. Enc. pow. XXI, 900)

Kotłubaj (Galerja nieświeżska portretów Radziwiłłowskich. Wilno 1857. Str 366) podaje datę urodzenia 28. I. 1712, a śmierci 1763.

Józef Wolff: Senatorowie i dygnitarze w. księstwa litewskiego. 1386-1795. Kraków 1885:
1) Str 224: Radziwiłł ks. Udalryk Krzysztof wojewodzic nowogrodzki, mian. koniuszym ~~...~~ 25. VII. 1734. po ks. Michale Radziwille, rezygnował i zaraz został pisarzem 11. XII. 1762

2) Str. 281. kol. 1: R. ks. U. koniuszy mianowany pisarzem (duchownym) 11. XII. 1762 po Michale Brzostowskim zaraz rezygnował. (Antoni Tyzenhauz, jego następca, mianowany 15. I. 1763.)

Repnin Mikołaj.

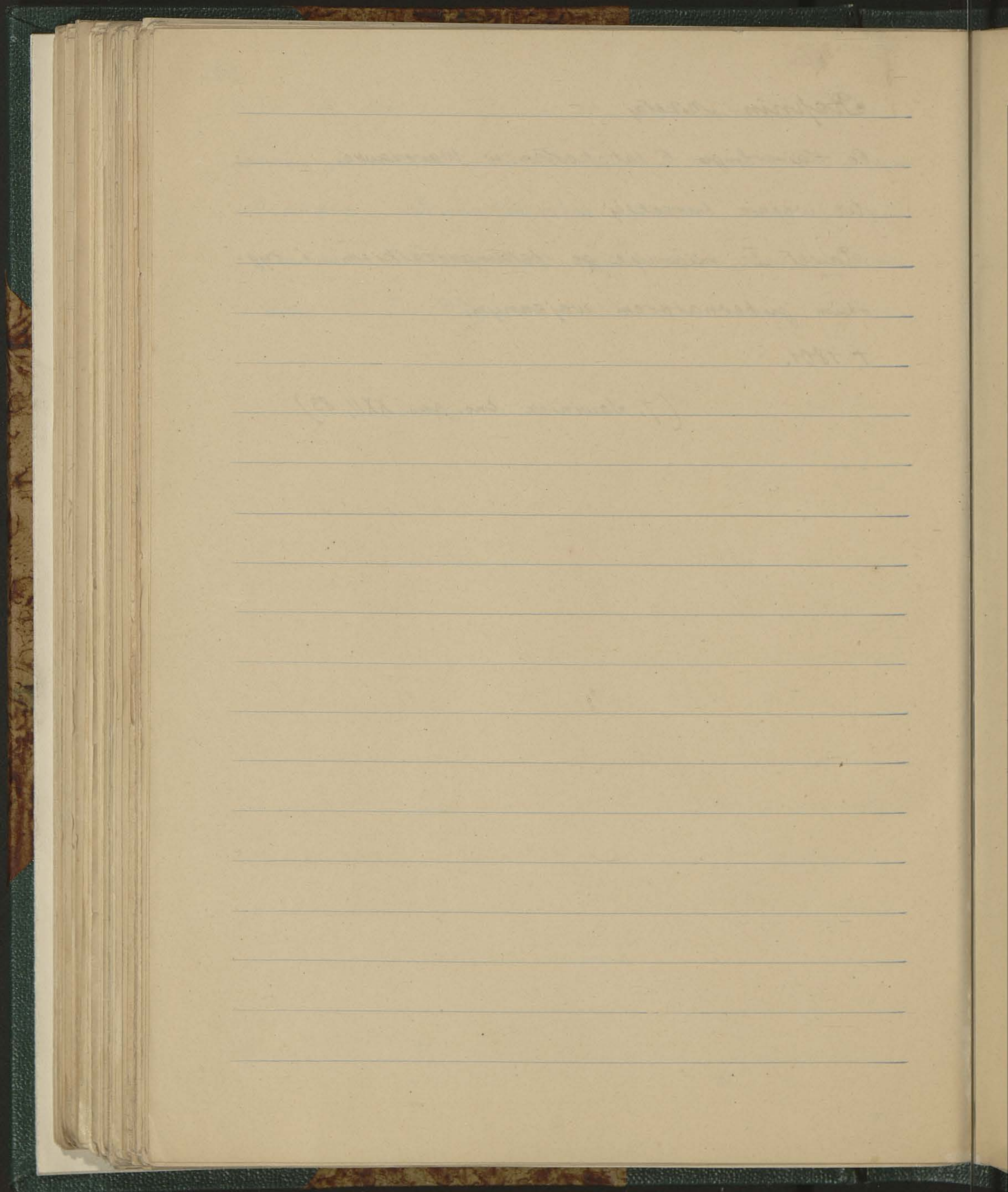
Po Kaiserlingu 6 lat posłem w Warszawie.

W wojnie tureckiej.

Paweł I mianuje go feldmarszałkiem i ryg-
skim gubernatorem wojennym.

† 1801.

(J. Sawinicz. Enc. pow. XXII, 83)

Rzewuski

Wacław. Ur. w Rozdole 1706 – + 1779.

1752 hetmanem polnym kor.

w konfederacyi radomskiej.

1768 – 1772 w Kałudze.

1773 – 1774 hetm. w. koronnym.

+ 1779.

Seweryn, syn ~~...~~ Wacława. + 1811 w Wiedniu.

w Kałudze z ojcem.

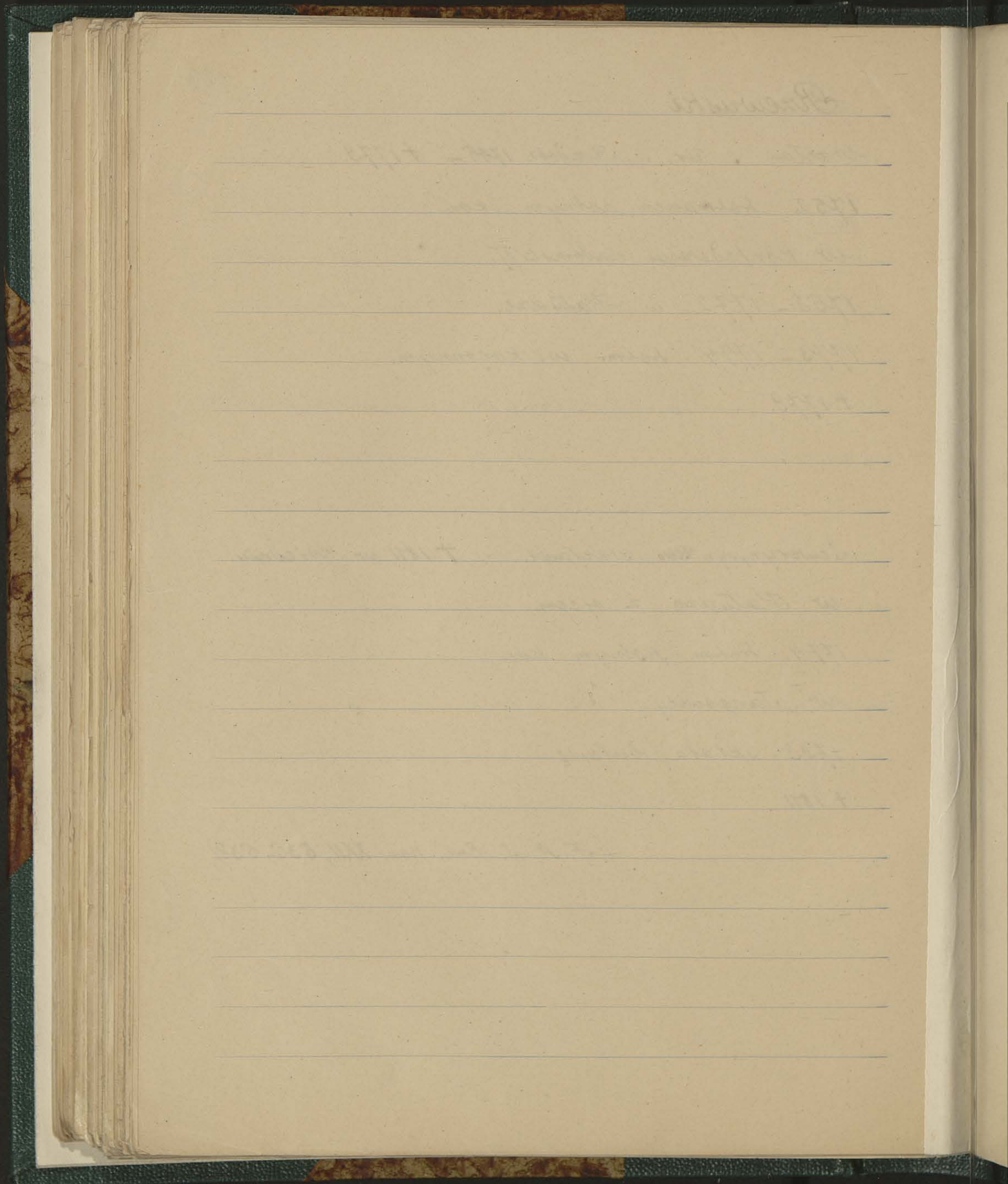
1774. hetm. polnym kor.

w Targowicy

1793 składa buławę

+ 1811.

(F. N. S. Enc. pow. XXII, 636-638)

Rzewuski

Wacław, hetmanem polnym kor. 1752 – 1773.
w 1773 hetm. w. kor.
1774 †.

Niesiecki I, 367, 369.

Według Krasickiego (Niesiecki VIII, 224) umarł Wacław kasztel. krakowskim w r. 1779. „Seweryn najmłodszy syn Wacława, po złożeniu przez ojca buławy w. kor. hetman polny kor. Żarliwości swej o dobro publiczne dał jawne dowody na sejmie r. 1789. z którego wraz z ojcem uwieziony najprzód do Smoleńska dalej do Kaługi przykrą niewolę wytrzymał.”

Rzewuski Franciszek, Marszałek nadw. kor.
1775 – 1784. Niesiecki I, 363. (także VIII, 224)

Sanguszko Roman.

Syn Celnerówny, córki wojew. bełskiego, [illegible] pięknej, młodej i dobrze wychowanej oraz Józefa Sanguszki marszałka w. ks. litewskiego. Ten spadając z sanek na polowaniu potłukł się i umarł, zostawiając jedynaka, b. pięknego, 12-letniego chłopca. – Matka wychodzi za Kazimierza Nestora Sapiehę, syna jednej z „5 Elżbiet", siostry hetm. Ksawerego Branickiego. Sapieha ledwie wyszedłszy z konwiktu został jenerałem artyleryi w. ks. lit. – Zbogacony małżeństwem chce burmistrzować po lubelskiem, stąd pijatyki i hulanki, „co młodej i zazdrosnej żonie podobać się nie mogło." (str. 62, 63).

Książę Nestor zaleca się do pani Jastrzembskiej, Suchodolskiej z domu (str. 63/4)

Koźmian wybrany deputatem wbrew woli Sapiehy, który popiera Jastrzembskiego wr. 1784. (str. 64)

Księżna wraca do Krakowca i zaczyna rozwodowy proces z mężem. Ten stara się o utrzymanie przy użytkowaniu z dóbr, będących własnością jego pa-

sierba, Romana Sanguszki; dopóki sumy jego nie zostaną spłacone. – Sprawa o to rozstrzyga się w Lublinie 1787 r. pod laską Jana Małachowskiego. Wtedy to Roman ~~ma~~ jest „pietnastoletni młodzieniec.” (str. 75).

K. Koźmian. Pamiętniki I, 60–79.

Sanguszkowa, marszałkowa

Barbara Duninówna ur. 1718.

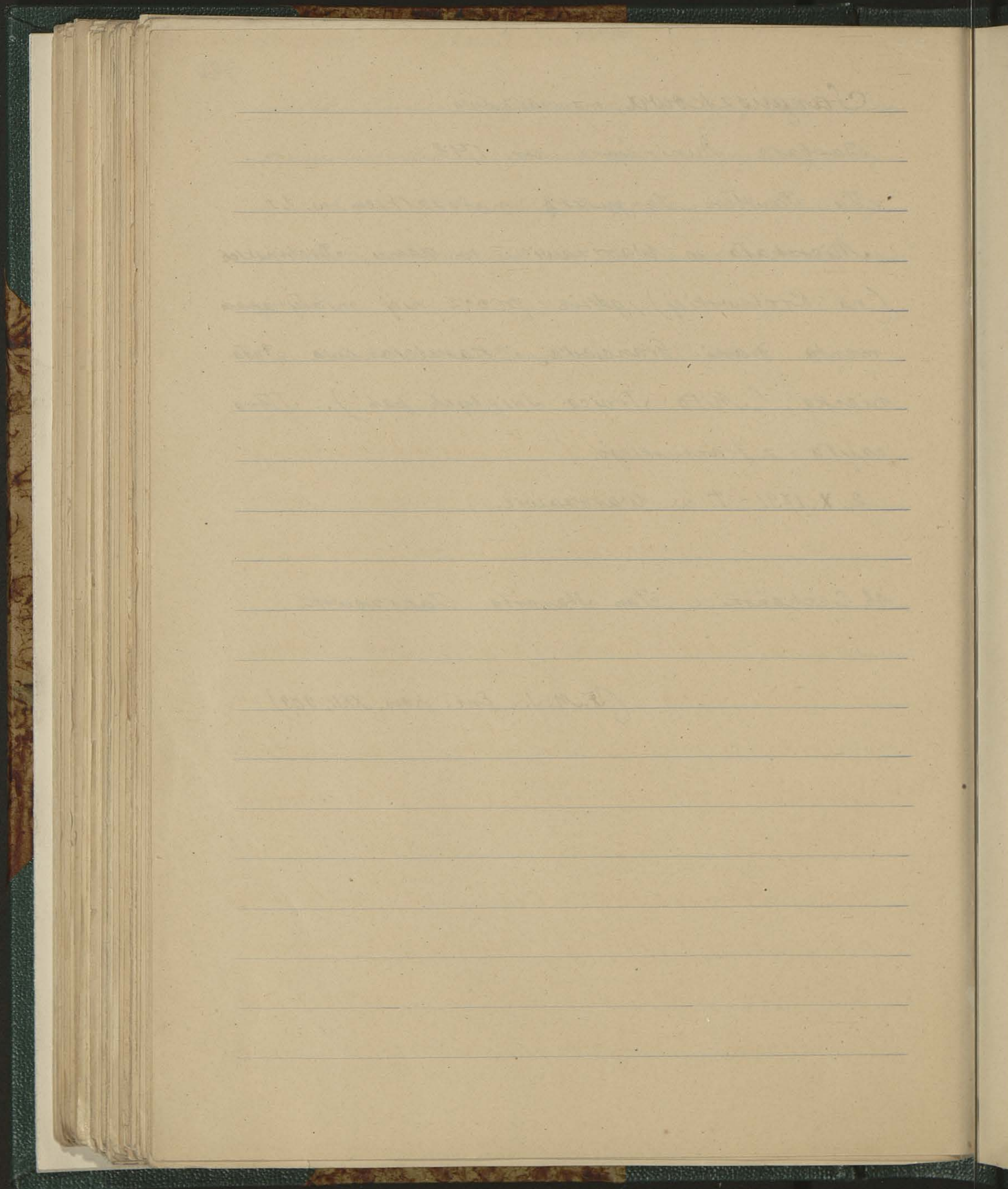
Za Pawłem Sanguszką marszałkiem w. lit.

Mieszkała w Warszawie w domu Bielińskich (na Królewskiej), gdzie prócz niej miały apartamenta pani Granowska, i kasztelanowa Potaniecka. („Miła Trójca świętych pań"). Tłomaczyła z francuskiego.

2. X. 1791 † w Warszawie.

Ob. Ciechański: Pan Starosta Zakrzewski.

(F. M. S. Enc. pow. XXII, 909)

Sanguszkowa, marszałkowa.

„Była to pani mądra, oświecona, prawdziwy i może ostatni wzór podobnie jak księżna marszałkowa Sanguszkowa, możnych pań polskich." (K. Koźmian o ks. Antoniowej Lubomirskiej. Pamiętniki, I, 201).

Synem jej był Józef Sanguszko, marszałek w. ks. litew., żonaty z Cetnerówną, ojciec Romana. (Helleniusz, Pamiątki polskie II, 364)

„Księżna marszałkowa Sanguszkowa z domu hr. Duninówna była to staruszka arcymiła i uprzejma w przyjęciu. Dom jej był zupełnie ubrany jak nam wystawiają w niektórych romansach historycznych tegocześni pisarze. Owe adamaszkowe obicia, owe bogate perskie i tureckie kobierce, źwierciadła oprawne w srebro pozłacane robotą staroświecką i stosownie wszystkie inne meble i nakry-

cie stołu: wszystko zamożność domu probujące, wszystko bogate a razem na trwałość robione. Co karnawał więc kilka balów dawała. Poznałem tam ks. Romana Sanguszkę, syna czyli wnuka tej księżnej. Był to chłopiec wówczas lat 14 lub 15 mający, mego wieku; miał przy sobie guwernera starego Francuza, który na chwilę z oka go nie spuszczał; gdy ten tańczył, nawiasem z boku ślad w ślad za chłopcem chodził. Mówiono o tym chłopcu, że to jeden Sanguszko, który będzie miał rozum!... Umarł będąc na akademii krakowskiej.

(Pamiętniki Seweryna Bukara. Drezno 1871. Str. 36, 37.)

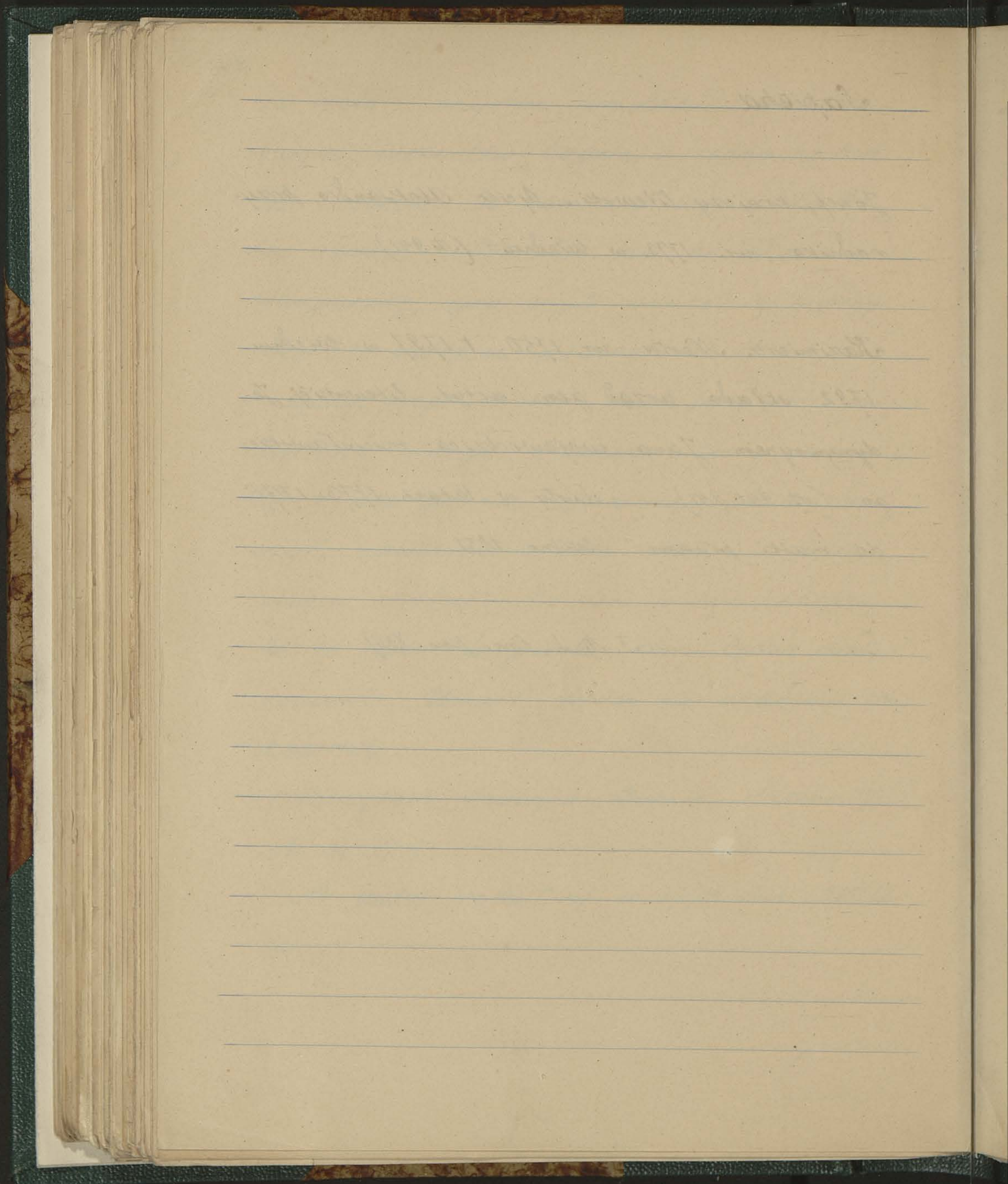
NB. autor rodził się w 1774. lub 1775 (ob. str. 1.)

Sapieha

Józef, krajczy litewski. Ojciec Aleksandra, przyrodnika, ur. 1773. w Wiedniu (Str 941)

Kazimierz Nestor ur. 1750, † 1797 w Wiedniu 1792 składa urząd gen. artyl. litewskiej. Jedynym synem Jana wojewodzica mścisławskiego. (Str 940, 941). „Listy w latach 1773-1776 do matki pisane." Wilno 1851.

(F. M. S. Enc. pow. XXII)

Sierakowski, Wacław Hieronim.

Ur. 1699. Studya odbywa w Rzymie. 1725 zostaje kanonikiem krakowskim, 1737 biskupem inflanckim, 1739 kamienieckim, 1742 przemyślskim w 1759. arcybiskupem lwowskim.

† 28. X. 1780.

Pisali o nim: Zacharyasiewicz w Żywotach biskupów przemyślskich.

Maurycy Dzieduszycki w dodatku do Gazety Lwowskiej 1859. r.

(Fran. Maks. Sobieszczański. Encykl. powsz. XXIII, str 436).

W. Łoziński podnosi jego pełne godności postępowanie z hr. Pergen, pierwszym gubernatorem Galicyi i szacunek, którym go otaczano powszechnie. Znany jako rozjemca spraw najzawilszych np. wojewody Mostowskiego i gener. Czartoryskiego. „Przewodził długi czas, aż do zgonu swego, wszystkim tym

którzy składali się we Lwowie na towarzystwo poważne." (str. 349).

(Przegląd lwowski III, 349, 350. 1872.

Stadnicki Michał

Syn Józefa kasztelana bełskiego (od r. 1731 – 1737) i Zofii Makowieckiej. Brat Jana, rezydenta u Porty, dziekana katedry krak. (Tablica gen. Stadnickich na Żmigrodzie i Niemirowie)

Michał, piąty syn Józefa kaszt. b.
Nowicyat w Podolińcu w klasztorze Piarów na Węgrzech. Zakonne imię: Michael in saeculo, M., Johannes Nepomucenus in religione.
Za panowania A. Augusta był on rektorem konwiktu szlacheckiego ks. Piarów w Warszawie pod imieniem ks. Adama.
W pam. Antoniego Stadnickiego, niewydanych: „konwiktu ks. Piarów, rektorem był znakomity z nauki, powagi i wziętości powszechnej ksiądz Adam S., syn kasztelana

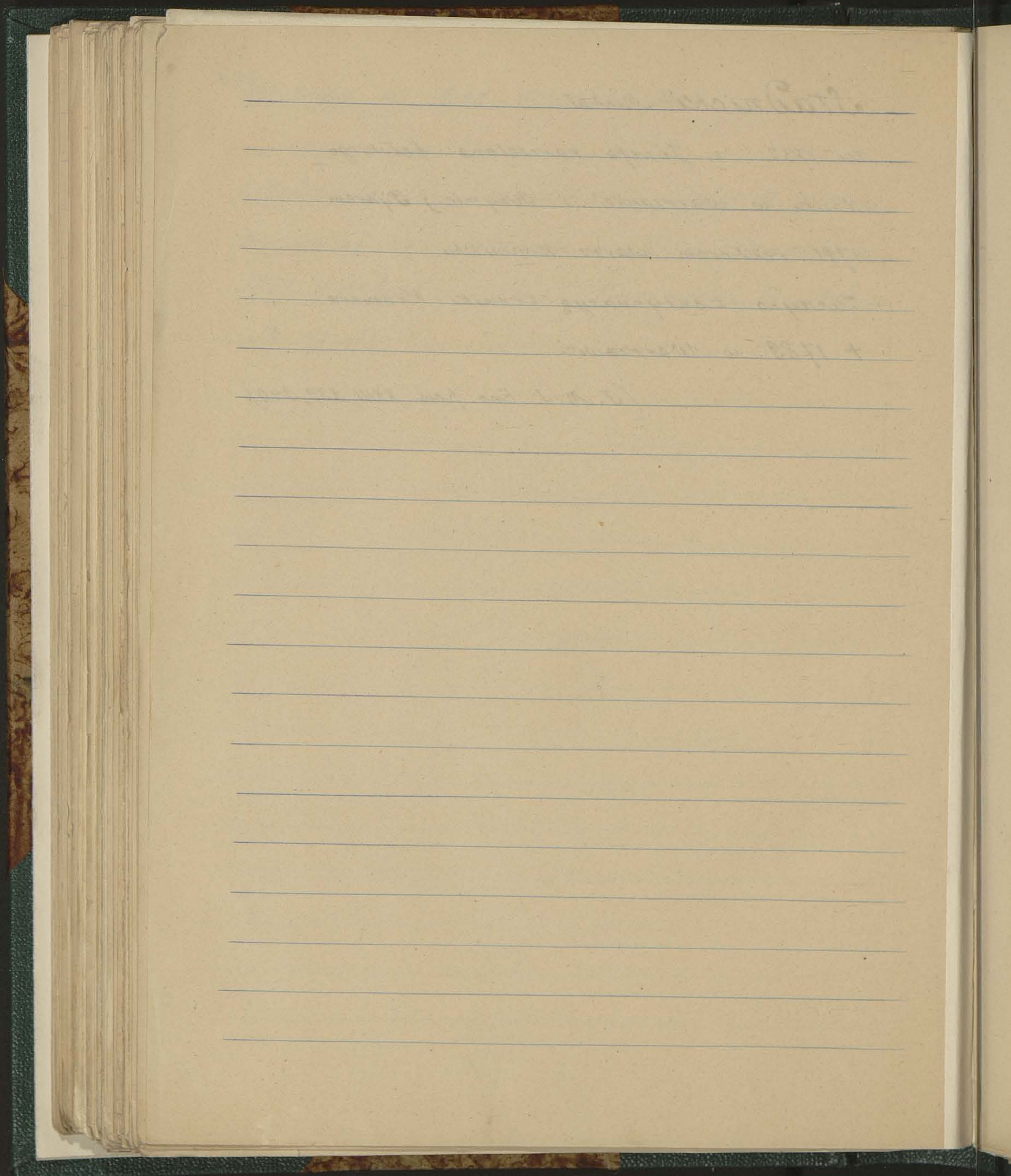
bełskiego a brat dziekana Jana.

1) Rodowody domu Stadnickich. 3) Część III. 2) Linia pisząca się na Dubiecku i Niemirowie. 5) Lwów 1857. 4) Zebrał i ułożył Kazimierz hr. Stadnicki Str 13, 14)

Stadnicki Michał

Ur. 1732 z Józefa kasztelana bełskiego.
Nauki w Warszawie i Rzymie; Pijarem.
1781 rektorem warsz. konwiktu.
Zaczyna kontynuacyą kroniki Kromera.
+ 1789 w Warszawie.

(F. M. S. Enc. pow. XXIII, 939, 940)

Abraham Stern

9. II. 1817 członkiem koresp. Tow. Przyjaciół Nauk

4. II 1821. " przybranym

3. I 1830 " czynnym.

(K. Wł. Wójcicki. Tygodnik Ill. N° 248
tom IX, 232. – 25. VI. 1864.)

Stryjeński, Paweł

Brat szefa gwardyi litewskiej. Protestant, doskonały Polak, oświecony człowiek, przyjaciel Dmochowskiego, miłośnik ogrodów.

(K. Koźmian, Pamiętniki, I, 152 ss.)

Tyzenhauz Antoni podskarbi nadworny.

Ur. 1733. Umarł 31. III 1785 na Lesznie.

Wrogiem jego głównym był Franciszek Rzewuski marszałek nadworny kor.

Patrz: Gazeta warsz. 1857. N° 136–143

Tygodnik wileński 1820, tom IX, 304–319, tom X, 134

„Oświadczenie do kredytorów" z 1782 r.

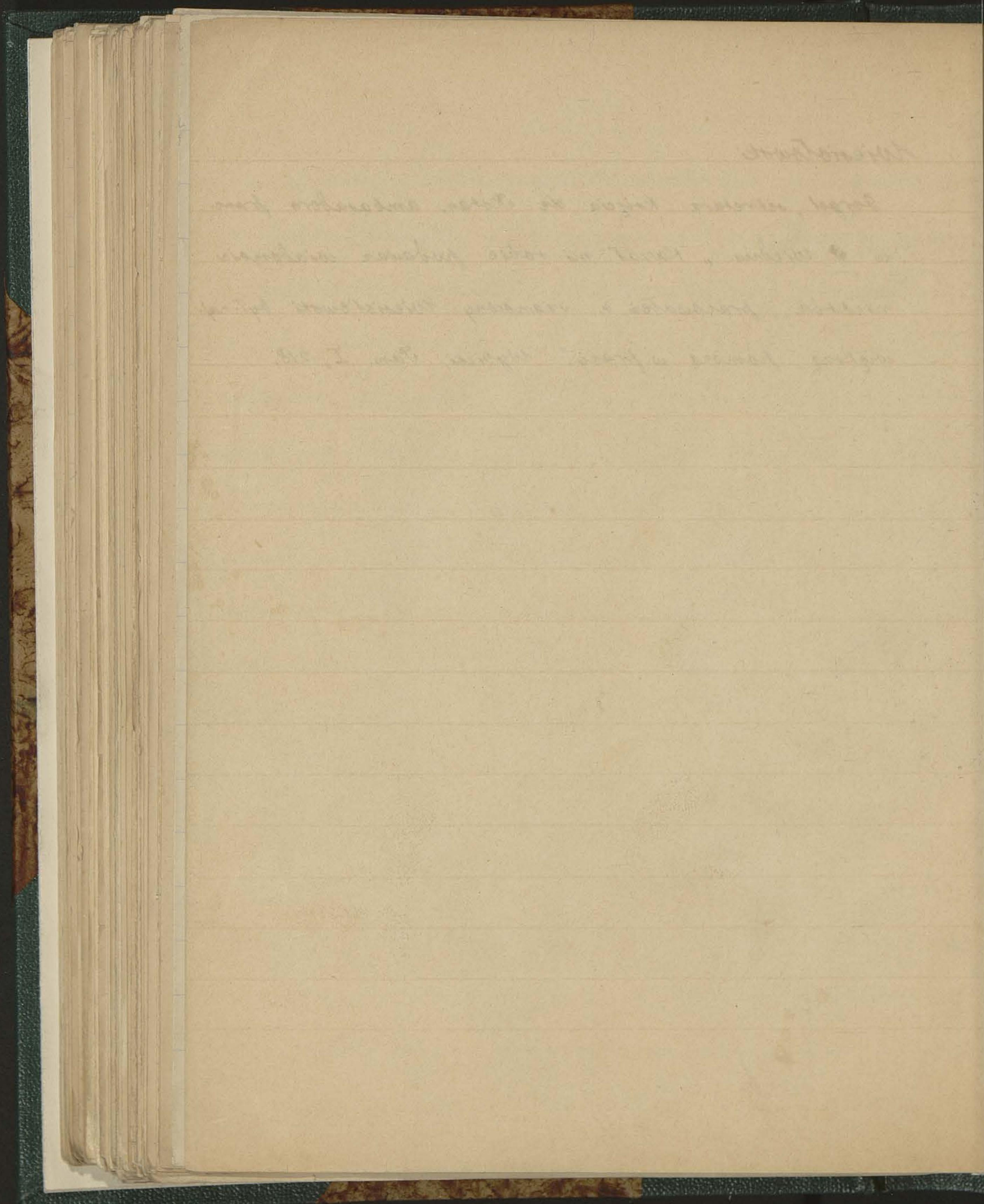
(Jul. B. Enc. pow. XXV, 908–916)

Aleksandra Tyzenhauzówna, córka Ignacego, szefa gwardyi litewskiej, siostra Konstantego, pułkownika napoleońskiego i znanego ornitologa.

Wyszła za Güntera. Miała trzy córki z których jedna Gabryela ks. Puzynina.

Wiesiołowski

Gorgel, sekretarz księcia de Rohan, ambasadora franc. w Wiedniu. „Kazał mi sobie podawać wiadomości niektóre, pracowałem a szanowny Wiesiołowski był największą pomocą w pracy." Wybicki, Pam. I, 218.

Skarbnikowa Bachmińska z Kopaczyniec

Corki jej: kapitanowa Kuczyńska, Kluczyńska panna?

Teofila panna. Życzenie dla niej. Wiersz. Wyjęte z Maur. Czeńskiego

Baronowa

~~Sko~~ Wiktorya (13. VI 84) Wiersz dla niej

Do nich list bez daty?

Krzyska) wiersz dla Teofili (6. IV. 1780) List do panien 29. IX. 75

List do niej 25. VI 78

Ludwisia, córka? (16. XII. 75) Do niej (31. X. 76)?

Pyta o p. Bachmińską (4. III 92) — 4. IV. 92 Kłaniaj się jej

13. III. 1803 " im

czy żyje? 15. X. 95.

Zdrowa 4 V. 804

Filkiewiczowa (4 III 92), czy żyje? | 30 I. 803, 15. X. 95

19. II 803 } umarła.

6 X 801 }

Żącka (16. XII 75)

Baraniecka (4. III, 92)

Przybysławska. 15. X. 95, 19. II. 803
Stara przybysławsk + 19. II. 803
+ 6. X 801.

Komarzewski

5 VII 1774 K. dostaje wójtostwo w Czastarach (wieluńskim)

27. III 1774 K. podpułkownikiem w. kor.

~~XXVII~~ 1774. 18. X. pułkown. i jenerał adj. królewskim

7. VI 76 jenerał-majorem

2. XII 76 przy boku króla.

1778 ~~jenerał-lejtnantem~~ otrzymuje od sejmu/ ~~z~~ 18 000 złp. pensyi

11. V. 1783 zakaz sprzedawania oręż wojskowych.

16 I 1786 jenerał-lejtnantem

24. VI 1786 bal w Pińsku na cześć K.-go.

18. XII. 1788 K. bierze dymisyę jako jenerał przy boku

15. V. 1802 Albertrandi oznajmia w Tow. Przyj. N.

o mineral. studyach K-go

1810 † w Paryżu

Łuskina Stefan

1724 * Ł.

1758 Ł. w Paryżu

1761 8. VI Ł. obserwuje przejście Wenery przez tarczę słońca w [illegible]

1773 obejmuje „Wiad warszawskie" po Bohomolcu

i ~~zamienia na Gazetę W.~~

9. XI. 1773 przywilej na ~~Gazetę~~ W. gazety

1774 Gazeta Warsz.

1778. J. Ogrodzki wzywa Łuskinę imieniem króla do

umiarkowania

1788 ~~Honor~~ oświata według Ł.

1785 + ks. Czerniewicz, wikary jeneralny S.J.

24. III 1784 + Bohomolec

18. IX. 1787 Dufour przegrywa proces z Ł.

21. VIII. 1793. + Łuskina

I 1794 Gazeta Krajowa. Wrodek wydaje, kupuje

przywilej A. Lesznowski

Ożarowski Jerzy

1711 wstępuje do wojska

1715 August II nadaje mu wsie w pow. wiślickim

1716 Michał Potocki Pisarz Pol. Kor. nazywa O.-go i hetm. Sieniawskiego we Lwowie

15. VII 1728 O. Podstolim W. Kor.

3. III 1726 otrzymuje chorągiew pancerną

20. V 1729 obożnym W. Kor.

27. I 1733 Marszałkiem sejmowym

18. IV 1734 u Leszczyńskiego wygn. staje.

9. VII 1736 podpisuje elekcyę Aug. III

14. III 1737 Jenerał-lejtnantem piechoty

1741 †

Karol de Nassau

* 5.I 1745.

3.VI 1756 parlament paryski uznaje
jego prawa do dóbr Nassau-Siegen

1766 – 16.III 1769 z Bougainville'm w podróży.

1779 nieudana wyprawa na Jersey.

10, 17.VI 1774 order św. St. ; oraz Bratyo

20.VI 1771 † St. Bernard Gozdzki wojewoda
podolski

14.IX.1780 ślub Nassau z Karoliną Sanguszk-
ową, rozwiedzioną z Januszem marszałkiem.

1782 N. pod Gibraltarem po str. franc.

VI 1784 N. w Wiedniu, u cesarza

1779 de St Priest, poseł w Turcyi, bada Lander
Dniestrem

10.VII 84 N w Stambule

23.X 84 indygenat w Grodnie

III 85 w Paryżu, 1.IV w Madrycie

3. XII. 1793 St. Aug. wracając z Grodna, powitany przez N. w Siemiatyczach.

6. VII 1796 † Naruszewicz

Żojko

1717 * Żojko

1741 † Janusz Wiśniowiecki kaszt. krak.

18. IV. 1765 Ż. zatwierdzony na urzędzie szambelana

XII 1763 – 9. VI 1764 Marquis Paulmy d'Argenson amb. franc. w Warszawie

VII 1764 Hennin, sekret. fr. poselstwa, opuścił Warszawę

22. II 1766 paszport wydany Ż. posłowi do Francyi

11. III 1766 Ż. na audyencyi u L. XV.

1. X 1766. Ż. członkiem Kom. Skarbowej

VIII. 1770 Ż. jedzie z Pacem, marsz. konf. barskiej do Wiednia.

28. VII 1772 Ż. znowu w Kom. Skarbowej.

1773 „Zbiór deklaracyi Sejmu 18. IX 1772 – 15 V. 1773 (Żojko)

1775, 31. X 1776 Ż. znów w Komisyi Skarb.

1778 Ż. czł. Rady Nieust.

19. V 1779. † Żojko

1728 * – 10. X. 1779 † Józef Żojko, brat Feliksa, ex-jezuita, prof. teol. i filoz.

Byszewski

5. III 1766 Casanova rani Xaw. Branickiego. Byszewski robi awanturę Tomatysowi. 28. XI 1766 ~~skazany~~ uniewinniony na sejmie

1766 B. wrócony do łaski St. Augusta.

30. VI 1768 B. pułkownikiem przedn. straży

15. XII 1772 B. szefem pułku przedniej straży

2. I, 24. XI 1774 B. otrzymuje wsi Cekowę i Stropieszyn.

10. IV 1775 szefem i właścicielem nowego pułku prz. straży

1778 B. dostaje order św. St.

20. VIII. 1779 B. rotmistrzem kawal. narodowej

30. XI 1782 B. jenerał-majorem amplojowanym

1786 Byszewski posłem z Z. Sieradzkiej

3. III 1787 B. podkoniuszym Nadw. Koron.

16. II 1789 B. w Deputacyi do rozbierania etatów wojsk.

15. V. 1790 B. dostaje order Orła B.

23. XI 1793 B. komisarzem wojsk. przez sejm Grodz.

1800 † B. w Komorzu w Kaliskiem.

Naruszewicz

20. X. 1733 * Adam Naruszewicz
1748 wstępuje do jezuitów.
1754, 55 nauczycielem łaciny w Wilnie.
~~X~~ 1770 „Gwido hr. z Blezu" tragedya. 4° (Warszawa)
1772 I & II Tacyta
1773. Przekład Horacego
IV 1773 pożar niszczy kol. jez. na N. Mieście w War.
N. przenosi się do X. Michał. Sapieżyny kancl. lit.
1774 Anakreont
VIII 1776 N. w Warszawie. III Tacyta. ~~Order św. Stanisł.~~
11. V. 1776. N. dostaje order św. Stanisława
12 IV. 1777. N. przesyła królowi „plantę" hist. polskiej.
1778 2 tomy poezyi. Gröll
28. XI. 1779. N. staje w Warszawie. (str. 56)
1780. II Historyi
V 1780 † Jacek Ogrodzki, sekretarz W. K.
X 1780 I-sza mapa do Hist. Polskiej N'a.
I 1781. 2-ga „ „ „
II 1781. I Żywot Chodkiewicza

27. V. 1781. N. i Antoni Dzieduszycki składają przysięgę na Pisarza W. Lit. (D. jako świecki)

VII 1781. III historyi

IX 1781 II Chodkiewicza

Jesień 1781. Król jedzie do Wiśniowca do ks. du Nord

9. XI 1782 N. sekretarzem Rady Nieust.

VI 1783 IV tom Historyi, IV Tacyta _ Oda Nra B.

IX 1783. V tom historyi

26. VIII 1784 Król jedzie na Litwę

27. IX początek sejmu w Grodnie.

VI 1785 VI. historyi.

IV 1786 VII " , składa sekretaryat R. Nieust.

II 1787. Tauryka

II, III 1787 podróż do Kaniowa (23. II z Warszawy 24. III w Kaniowie, 16 _ 29. VI w Krakowie

IV. 1787 wiersz do Kataryny II

1788 N. zajęty genealogią Czartoryskich

27. XI. 1788 + Gabryel Wodzyński, biskup smoleński

3. VI. 1790. N. biskupem łuckim

21. III 1793 Nabożeństwo za L. XVI u św. Krzyża w Warszawie

14
51
28

Mrozowiccy Do K. 28 II 96, 29 IV 803

Józef z żoną – pam. dobrych czasów z Radyk 4. V. 804

Trzcianowska 10 V.

z Ociesalską 19 II 803, 1801 6 X. (29. IV. 1804)

Najbardziej go lubi z braci 12 III. 1803

Pyta się o niego 23. XII 1804, o nich 30. I. 1803

Mrozowska Rotmistrzowa umarła; 19. II 803

Ignacy, starszy od Stanisława ożenił się w 1802, 19. II 803

Górscy . 4. IV. 92 – oneż „szczerej dawnej mojej łaskawczyni" –; ukłon dla niej 12 III 9 1803 ; podobnie wzmianka z C^{ze}. 15. X 95. – 19. II 803

Jej syn 4. V. 804

Potocka z Tyśmienicy † 19. II 803

Koziebrodzki Józef 12. III 1803 Do K 29 IV 1803

23. XII. 1804.

Ożenił się w 1802 z Zielińską, córką Aleksandra

19. II 803

w Chocimierzu 4 V. 804

Puzynina, Winogradzka (List [illegible] F. [illegible])

Puzynina stara w Kowalówce 4 V 180[illegible]
córka jej Barbara
List do K. 28 II 96
List do K 6 X 1801

1) 4. V. 1804. F. Puzynina o dawnej przyjaźni z ojce

2) Józef Koziebrodzki 1796 28. II

3) 19. II 1803. F. Puzynina o mężu.

4) 27. I. 94. Do F. Puzyniny o danem sercu.

5) 1803 30. I. Słodkie zagrody.

6) 4. III 92. filiżanka

7) 23. XII. 1804. „mąż nieszczęśliwy" p. K. do niej

8) „Poczciwego męża twojego" 1795 15. X.

Zankowska, siostra Kgo (29. IV. 1804)
(4 III 1792.) 6 X. 801
Syn jej Antoni w ~~Suchodolnie~~ rządzi za Karp.
1803, 30 I Ant. w Gwoździcu
19. II 803 już nie jest ~~tam~~

Kowalska, siostra, zły mąż (4. III, 92)
Do niego list o religii (4. IV. 92)
W Kowalówce 6 X 801

Syn już żonaty 6 X. 1801

6 X 801.
4 V. 803.

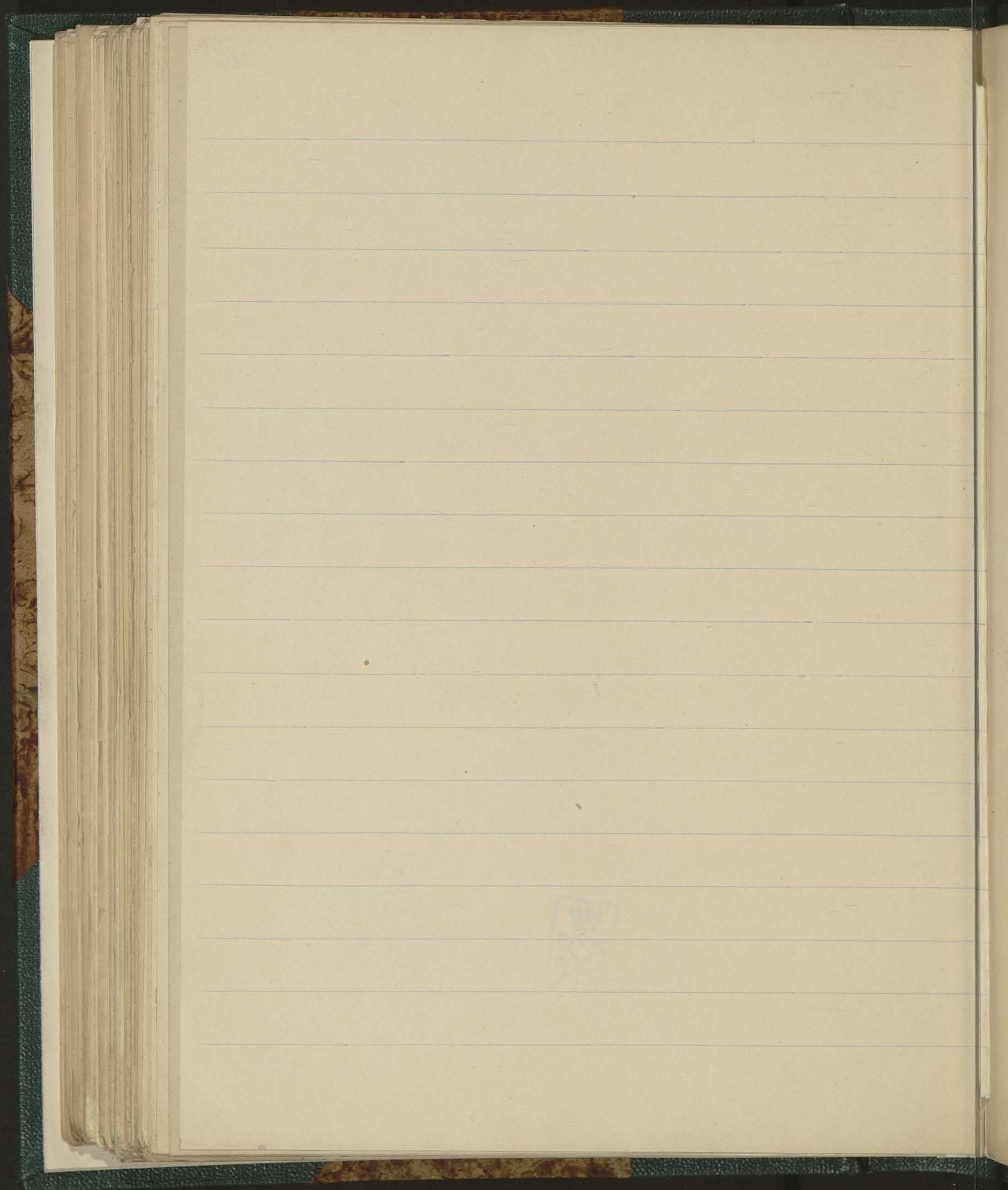
Koziorowski Fr., wnuk
Żonaty i dzietny.
Siotra Lucya 27 I, 94. } List do niego

Ojciec jego, Koziorowski 12. III 1803
Szwagier mój, 30 I, 1803. „Z Młyniok"
W kor. z nim 15. X 95. „Dzieci z siostrzenicy

Miejscowości

Hołosków, wieś. Pokucie. Ziemia halicka. Powiat kołomyjski, o 3 mile od Stanisławowa.

Miejsce urodzenia: 115

Wakacyje ? : 121, 122

Zahajpole, wieś Ponińskich, na Pokuciu (?): 137, 139

Czarnołuże, w Brzeskiem: 189. (Litwa)

Prużanna : 241.

Hołosków, pow. nadwórniański, o 5 kil. od Ottyni, stacyi kolej. i pocztowej. Parafia gr. kat. w miejscu, łac. w Ottyni. – Własność większa i mniejsza wynosi razem 1824 morg. austr. Ludność: 960. – Szkoła (Rada szk. okręgowa w Nadwórnie). (Sł. geogr. III, 107.)

Prużana. W 1878 r.: 7044 mieszkańców. Po 3-cim rozbiorze darowała Katarzyna ekonomię prużańską Rumiancowowi (Sł. geogr. IX, 110 s.)

Horodenka. Rz. kat. parafię fundował 1743 starosta kaniowski. 1760 funduje kościół. 1763 zostaje on parafialnym. (Sł. geogr.

Czarnołuże – niema w Słow. geogr. i Balińskim

Stanisławów.

Oddany do szkół w r. 8. życia: 118.

Na pogrzebie St. Potockiego hetm. w. kor.: 118, 119

Rodzice tam mieszkają: 119, 120, 122

Pierwsza przyjaźń: 121, 122

Figle: 123

ascetyczne porywy: 124

Na retoryce: 126

Na filozofii: 127, 128, 129 (2 lata: 130)

Pierwsza miłość: 129, 130

Łysków: 271.

Łysków, mko, powiat wołkowyski, o 37 w. od Wołkowyska. Była tu parafia katol. Na cmentarzu grób F. Karpińskiego. — Kościół i klasztor misyonarzy (szkoły) fundował 1527 r. Maciej Kłoczka. Mieszkańców 895, w tem 682 izr.

(Sł. geogr. V, 862, 863)

Halicz.

Podczas wakacyj: 123

Oleśnia, miasteczko, o 3 mile od Stanisławowa: 128.

Kazanie po † Roszczyca: 126.

Rodzice mieszkają na starości: 126.

Wakacye: 127.

† ojca: 128

Chocimierz, wieś na Pokuciu.

Brat proboszczem. Matka i rodzeństwo: 136

Marcin Koziebrodzki właściciel: 136.

Olesnia – niema w Słow. geogr.

Olszów ? m. Tyśmienicą a Niżniowem. Kościół (477)

Olesza.? pow. buczacki. Bez kościoła (475).

Chocimierz, mko, powiat tłumacki. Kościół założony w 1602 przez Wojciecha Chocimierskiego, starostę lubaczowskiego. Sł. geog. I, 600.

Lwów.

Na teologii: 130–135, potem palestra: 135–136 (rok). Kilka lat pobytu.

Filozofii 2 lata: 128, 130

Podczas wejścia konfederatów barskich: 143

Stąd do Wiednia: 143

Po powrocie z Wiednia: 160.

Podczas wkroczenia Austryjaków: 163, 164

Wydanie poezyj: 175.

Wyjazd na dzierżawy: 169

„Powrót na wieś" wydany

1735 r. Aug. III. każe magistratowi i staroście zbadać przyczyny upadku Lwowa.

1769. Garnizon polski przychylny królowi.

Rossyanie wkraczają pod Kreczetnikowem.

w VII 1772. podstępują wojska austryackie pod Lwów, rossyjskie udają się na płn. i wsch.

14. IX. 1772 przysyłają Austryacy kapitana Brauna z żądaniem kwatery dla 22 urzędn. cywilnych. Opór. 19. IX. 1772 wkroczenie Austryaków.

Generał Hadik wzywa magistrat do assystowania installacyi Pergena, namiestnika (w katedrze). – 3. X. 1772 pisze rada do kancl. kor. memoryał. – Przysięgę podpisała rada 10. I 1773.

Cesarz Józef bawi 1782 i 1786. r.

L. Dziedzicki w Słow. geogr. V, 542,5

Pieniaki, wieś Bielskich, koło Podkamienia : 140

Podczas ogłaszania konfederacyi barskiej : 142

O 10 mil od Podhajec: 142

Po powrocie z Wiednia: 161.

Ogniedztwo Wierzbowic (dzierżawy)? : 169

Podhajce.

Podczas konfed. barskiej: 142

Miłatycze, pod Lwowem

Powinska: 160, 169(?).

Zabłudów, Xnej Radziwiłłowej: 207, 208, 209.

Pieniaki, pow. brodzki, 22 kil. na płd. od Brodów. Wieś. Właściciel: Włodzimierz hr. Dzieduszycki. Wł. mniejsza i większa razem 8798 morg.

(Sł. geogr. VIII, 88, 89.)

W połowie XVIII. w. nabyli Podhajce Bielscy i sprzedali Rogalińskiemu wojew. inflanckiemu około 1782 r. (Sł. geogr. VIII, 386, 387).

Milatycze, wieś, pow. lwowski, 15 kil. na płd. wsch. od Lwowa. Własność mniejsza i większa razem: 1595 morg. austr. Ludność w 1880: 657.

(Sł. geogr. VI, 417, 418).

Kraków:

Po drodze do Wiednia. 144.

Głogów: 144 (po drodze do Wiednia)

Biała: 144, 145 (po drodze do Wiednia).

Krystynopol.

u lekarza: 161.

Wołkowysk: 255

Nieświeź: 257

Krystynopol. Franciszek Salezy Potocki um.
21. X. 1772 r.

Dzierżawy

Wierzbowice, Mrozowickich. Pokucie? Blisko Pieniak.
169, 170.

Dobrowody, Bielskich. Pokucie? 170. Pod Monasterzyskami: 171.–174. Blisko Brzeżan: 174.– Wizyta Niemcewicza: 177; 179 (ostatnia dzierżawa przed Warszawą) Powrót 199–200 (rok). Opuszcza: 203

Żabokruki, Koziebrodzkich, Pokucie. Blisko Chocimierza.
170, 171.

Suchodolina, w Grodzieńskiem.
†203, Po konst. 3. maja 206; 207; 220.

Dobrowody, wieś, pow. podhajecki: o 12 kil. na płd. od Podhajec, o 7 na płn. od Monasterzysk. Większa i mniejsza posiadłość razem 2405 morg. austr. (Sł. geogr. II, 79, 80)

Suchodolina wś i dobra powiat grodzieński o 28 w. od Grodna.
(Sł. geogr. XI, 534).

gółe)

4(? Zapewne

r. 1793 do Grodna)

Dobrowoa

na płd. a

sterzyok. a

2405 mor

Warszawa.

174, 175

Przybycie 1780 r. – 179, 180–184.

Po powrocie z trybunatu: 190–199 (3 lata w ogóle)

Po roku w Dobrowodach powraca: 200.

Podczas konstytucyi 3-go maja: 206

Podczas rocznicy konstytucyi: 208.

Po zerwaniu z księżną Radziwiłłową: 209–214 (? Zapewne do sejmu grodzieńskiego. Król wyjeżdża 4. IV. 1793 do Grodna)

Poczajów

Czy był? 175-177.

Brzeżany.

U Kreishauptmana 175, 177, 178. U X. Generała Z.P. 178, 179

Grodno: 184-185. na rokach. — Podczas sejmu 1793 r., 215, 216, - 220 (Sejm trwa od 17.VI do 23.XI.1793.); 230; 1795 r. u Króla 242, 243. U Repnina: 242, 243, 244, 245. Drukuje Platona: 249

Wilno: 185-189

Poczajów. Kamień węg. pod kościół Bazylianów położył M. Potocki 3. VII 1771. – Obraz kazał koronować 8. IX 1773. – Umarł 13. IV. 1782. – Kościół ukończono 1781. r. – Ob. „Przesławna Góra Poczajowska" 1773. (Sł. geogr. VIII, 352.

Białystok.

Pani Krakowska. Pobyt 3-miesięczny: 202. Jeszcze 3 letnie pobyty: 202.

według P, str 22. przypisek 4. pierwszy pobyt po drodze do Grodna 1781. r. około maja.

Białystok, „wersal podlaski"

Reszta zniszczona pałacu; „z tyłu rozciąga się niegdyś świetny i duży ogród z prastaremi drzewami, stawami, zrujnowanemi mostami, altanami i t. d." Sł. geogr. I, 199.

Branicka, hetm., umarła po 1807, przed 1809.
Tamże, str. 200.

10 – 21. IV.; 14. V – 11. VI 1793 bawi u siostry St. August po drodze i w czasie sejmu w Grodnie.
Baliński II, 1318.

F. Szulc wspomina porządne miasteczko, pałac piękny „bez tego mnóstwa kolumn", nieco nagi. „Ogród niewielki, francuski, chłodny....." Wychodzi się z niego na obszerną łąkę...... sztucznymi pagórkami... poprzerzynaną..... romantycznym zwierzyńcem zakończoną.... str. 22, 23. – Opuszczony, odkąd Branicka mieszka w Warszawie.

Dzierżawy:

Kłetno, około r. 1794: 221, 222.

Karpin (Kraśnik): 220, 221, 222, 240, 243, 257.
1794 tu opędza.

Charowszczyzna: 271.

Murawa (list z 1813 r.)

Kletno ob. Bychawa (Sł. geogr. IV 138) Bychawę zaś wspomina Słownik tylko jedną: w lubelskiem.

Murawa, wieś, pow. prużański, na płn. od Szereszowa; cerkiew; gmina ma 1637 dusz. (Sł. geogr. VI, 808)

Karpin – nie ma w Sł. geogr.

Kraśnik, wieś, powiat grodzieński, ma filię parafii Wielkie Eysymonty. Kościół murowany 1824 r. Należała do ekonomii grodzieńskiej. (Sł. geogr. tom IV, 633 i II, 831.)

(Także wieś w powiecie sejneńskim IV, 633)

Chorów ? powiat ostrogski. Należała wieś do kancl. Małachowskiego. 1794 skonfiskowana i darowana Fersenowi, który ją sprzedał Ilińskim, Ilińscy 1873. rządowi. (Sł. geogr. I, 633).

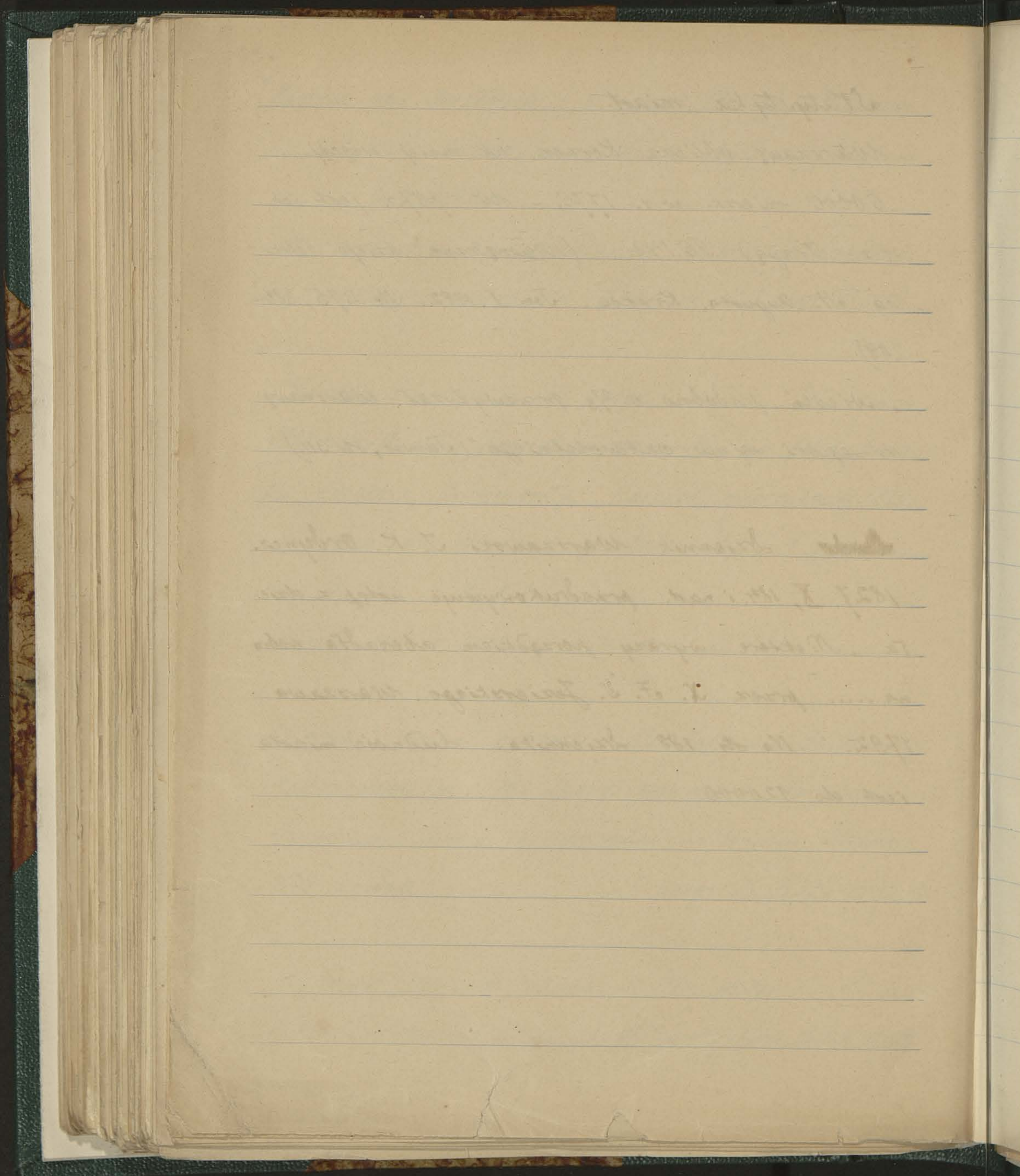
Charowszczyzna – nie ma w Słow. geogr.
Chorowszczyzna w pow. wołkowyskim. KzJ. H. VI, 308

Statystyka miast.

Warszawę oblicza Korzon na mniej więcej 60000 mieszk. w r. 1776. – W 1787 r. jest ich (z Pragą) 96143. – (Wewnętrzne dzieje Polski za St. Augusta. Kraków. Tom I. 1882. Str 275, 286–289)

„Wiedeń podobno o 2/3 przewyższał Warszawę z epoki sejmu czteroletniego" (Tamże, str 311.)

~~[illegible]~~ Dziennik Warszawski J. K. Ordyńca. 1827. X, 184. i nast. przedrukowywuje ustęp z dzieła „Niektóre wyrazy porządkiem abecadła zebrane ..... przez X. F. S. Jezierskiego. Warszawa 1792." Na str 188 Dziennika: Ludność miasta jest do 120000.

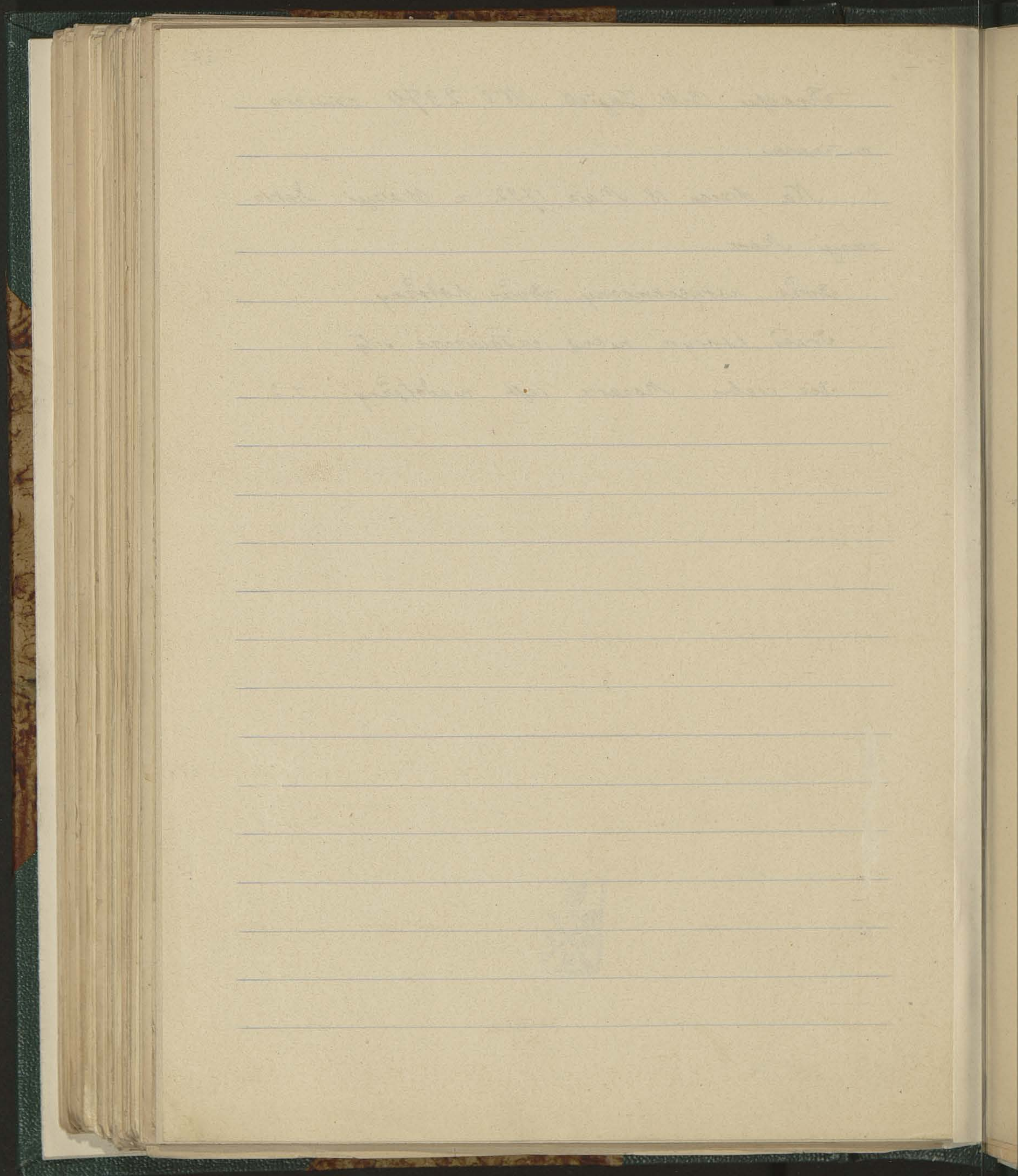
VARIA.

Rękopis Bibl. Jagiell. N° 2970 zawiera m. innemi:

Na dzień 18 Maja 1792 z Okazyi Deklaracyi Mosk.

Boże wszechmocny, Boże potężny
Przed którym nikną człowiecze siły
Bez ciebie Mocarz iest niedołężny i. t. d.

Sielanki Bayki y Powiastki.

w Wschowie 1779. Nakładem y Typem Jan. Bogum. Hebolda. 8°, str. 44. (wierszem)

1) Dzban stłuczony, Sielanka (Gessner: Idyllen, 10)

2) Żebrak. Powiastka (Gellert, F. I Buch: Der Bettler.)

3) Miłosierna niewiasta. " (Gellert, F. II Buch: Die Gutthat)

4) Kray kulawych. " (Gellert Fabeln I Buch.)

5) Niedźwiedź tańcujący. Bayka (Gellert, F. I Buch)

6) Pies. " (Gellert, F. I. Buch).

7) Dobra rada. Powiastka (Gellert, F. I Buch).

8) Ostrzyga. Bayka (La Fontaine: L'huitre et les plaideurs).

9) Chłop z synem. Powiastka. (Gellert F. II. Buch).

10) Kaczę. Bayka (Gellert, F. I Buch: Die junge Ente).

11) Pająk. Bayka. (Gellert. F. I. Buch. „Die Spinne")

12) Szczęśliwy mąż. Bayka. (Gellert: Der glücklich gewordene Ehemann, I Buch)

13) Słowik y Skowronek. " (Gellert I Buch: Die Nacht. u. die Lerche)

14) Noga drewniana. Sielanka Szwaycarska. (Gessner, Idyllen, 2 Folge, 22)

15) Irus. Powiastka (prozą)

Sygn. Bibl. Jag.: Poezya pol. 1807.

Karpinski w Bibl. XX. Czartor.

1) Czynsz. (1790)

2) Dzieła. 4 tomy. Korn. 1826

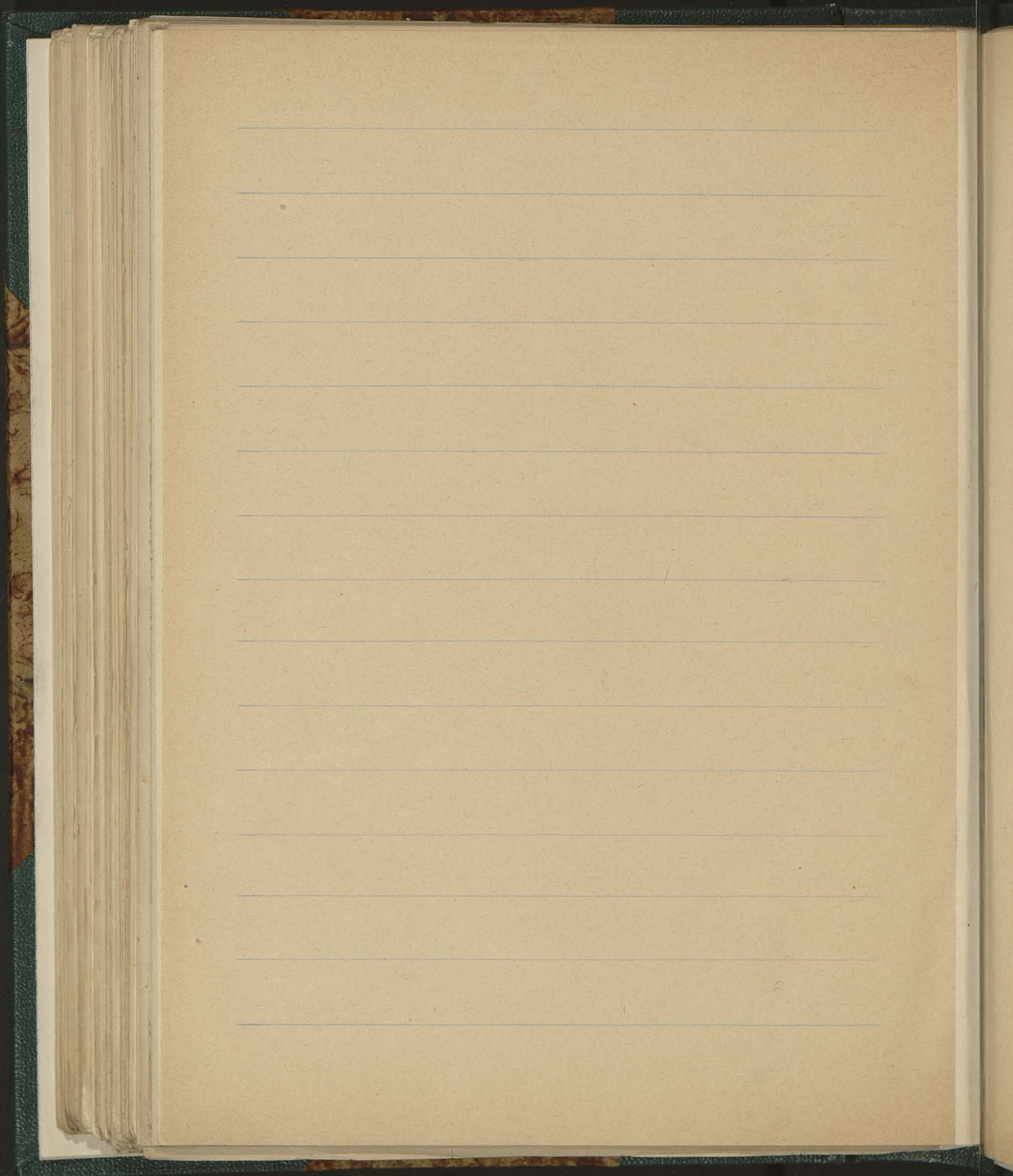
3) " Wyd. Wal. Krasińskiego.

4) Pieśni nabożne. Wilno. 1819.

5) Zabawki 1782. 2 tomy

6) Dzieła. 4 tomy. Warszawa 1806

7) Pamiętniki. Poznań 1844.

Bibl. XX. Czart. Rękop. № 2457 (mniejszy).

Na str. 471. (ręką z XIX. w.):

Do K. P. N. K. z Karpinskiego:

Tzoją była postacią przeszłego wieczora
Koleyno każda roku ozdabiona pora
Kto chciał rzekł jakby sobie w tym postąpił stanie
Ja dzisiay pozwol moje niech otworzę zdanie.

—

Naprzod, bo ta przemiana twey przystoj twarzy
Niechay Ci Flora swoich odstąpi ołtarzy
Gdybyś tę była wiosną ja bez zadney winy
Wiośniebym wszystkie moie poświęcił godziny

Do wieczora od poranku
Jabym chwytał bez ustanku
Oddech wdzięczny i miłosny
A ponieważ w iey to mocy

Nad dzień milsze sprawiać nocy

Snom ξ nawet(?) kradnąc chwile używałbym wiosny.

—

Gdybyś była Bóstwem lata

Myśl moja stąd niezmierne przewiduje szkody.

Zapewne niecąc upał a broniąc ochłody

Naprzód mnie, potem resztę zgubiłabyś świata.

—

Lękałbym się i próżną nie iest moja trwoga

Gdybyś była Jesienią, w razie tey przemiany

Żeby nie był jak niegdyś przykład Pana Boga

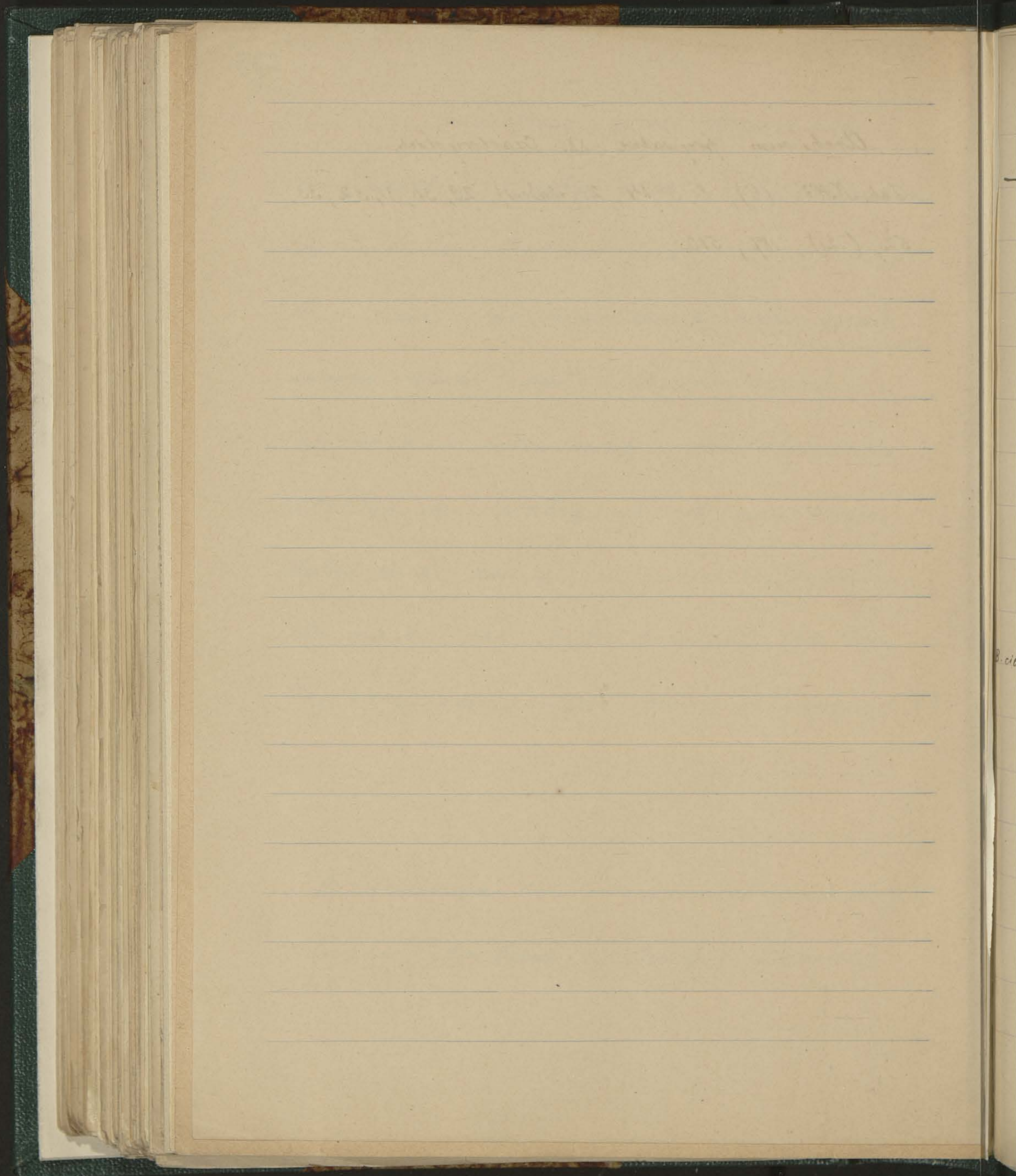
Naysłodszy twego Państwa owoc zakazany.

NB. Galanterya bez sentymentalizmu – nie

może być Karpińskiego (Raczej F. Morawski).

Archiwum prywatne XX. Czartoryskich.

Zob. NN: (6), 8, 9, 14, 21(Badeni), 29, 30, 31, 32, 33, 52, (121), 187, 510.

x 1455 — Archiwum XX. Czartoryskich

— 1461 —

2337 (jakiś dyalog i zbiór pieśni ruskich). XVII. w.?

2594 (XVIII w. Dużo wierszy. Węgierski, Naruszewicz etc.)

3200 (XVIII i XIX. w. Ogromny rozgardyasz).

1888 (XVII w. b. ciekawy).

2783 (XVII w. Wojny szwedzkie. Wiersze w rodzaju Z. Morsztyna).

3602 (XVII wiek. Wiersz łać. i polski).

3758 (XIX. w. „Marya Wodzińska")

3772 (XIX. w. Elegie, „Nurek" Szyllera etc.).

?. ciekawe. 3570 (XVII. w. Panegiryk. Kancyoszki. Wypisy z ~~klasyków~~ alfabetycznie).

3923 (XVII w. Silva rerum)

2457 (2 tomy. Specyalnie puławskie Silva rerum i album).

Rękopisy u XX. Cz. 1) № 2457 A. Karta 471.

2) № 2457 B (na grzbiecie safian czerwony)
Karta 237.

3) № 2594. str. 322 B: Pieśń dla Pospólstwa
Franciszka Karpińskiego („Kiedy ranne”)
Następują str 323 A: „Podczas Pracy”, „Wieczorem”
Str. 210 wiersz u Jurowskiego 341.

4) № 3200 Zawiera m. innemi „Filona i Laurę”, „Powrót
z Warszawy na wieś”

wojewoda Ruski † 6. IV. 1782.

1781 trybunał litewski.
2098 —

Wiersz F. M. na śmierć K. w Wandzie za
rok Tygodnik Nadwiślański wydawany przez
Wandę Malecką. Warszawa 1828. Nr. 1. str. 1–3.

J. cit. al

Rękopisy w XX. Cz. Rejestr listów Jezuici.

~~669~~ – ~~697~~ – ~~728~~ – ~~733~~ – 924 – 974 – 1061 – ~~1745~~ –

~~1746~~ – 1748 – 2098 – [2713 – 2716 – 2769 – 2772] – 3037

3295 –

Wierne: 863 – 938 – 1181 – 2427 –

686, 688, 689.

1966 – Zabłocki. – 2483 – 2489

2769 – autografy obce (Lamartine, Chateaubriand)
2772 " " (J. P. Richter, Byron)
2716 " Kościuszki i Poniatowskiego.
2713 " stare.
3295 Korresp. bibl. Krak. Turskiego (Naruszewicz, Kołłątaj).
1748 Życiorysy z XVIII w. i genealogii herby.
2098 – Materyały do biografii heraldyki.

Almanach politique de Pologne pour l'année 1775.

Gr. Ecuyer de Lithuanie – Domin. Alexandrowicz

Comm. de l'educ. nationale; secretaire – Jean Gintoftt Dziewaltowski Chambel. du Roi.

Palatin de Posnanie – Antoine Prince Jabłonowski

Czackiego Feliksa list do J. M. Ossolińskiego.

Przegląd lwowski 1872, IV, 680.

+ 1. Dębicki: Puławy.
2. Brandes: Hauptströmungen.
+ 3. Wölfflin: Salomon Gessner.
4. Kornilowicz: Karpiński
5. Próchnicki: Karpiński.
6. Carrière
7. Gervinus.
8. Schlegel, A. W.
9. M. Grimm.
10. Euz. Słowacki.
11. Platon.
12. Tomkowicz w „Czasie."
13. Kitowicz
14. Koźmian.
15. Leon Dembowski
16. Soroka.
17. Niemcewicz.
18. Tańska.
19. Osiński
20. Laharpe.
21. Borinsky.
22. Zimmerman: Gesch. der Aest.
23. Fénelon.
24. Fontenelle
25. Taine: Lit. anglaise
26. H. v. Stein: Entsteh. d. n. Ae.
+ 27. Vierteljahrsch. f. Litteraturg. II, 1.
28. Segrais
29. Racan.
30. Gottsched.
31. Hagedorn.
32. Gellert.
33. B. Neukirch
34. Rémond de St Mards: Réflexions sur la poésie. 1733.
35. Ch. F. Zernitz.
36. Batteux.
37. Gresset.
38. Götz.
39. Kleist
40. Gleim
41. Herder-Suphan I, 337.

Dębicki o Kniaźninie

I, 37, 86, 113, 117, 153, 154–156, 191, 199, 385.

II, 5, 255, 276, 299

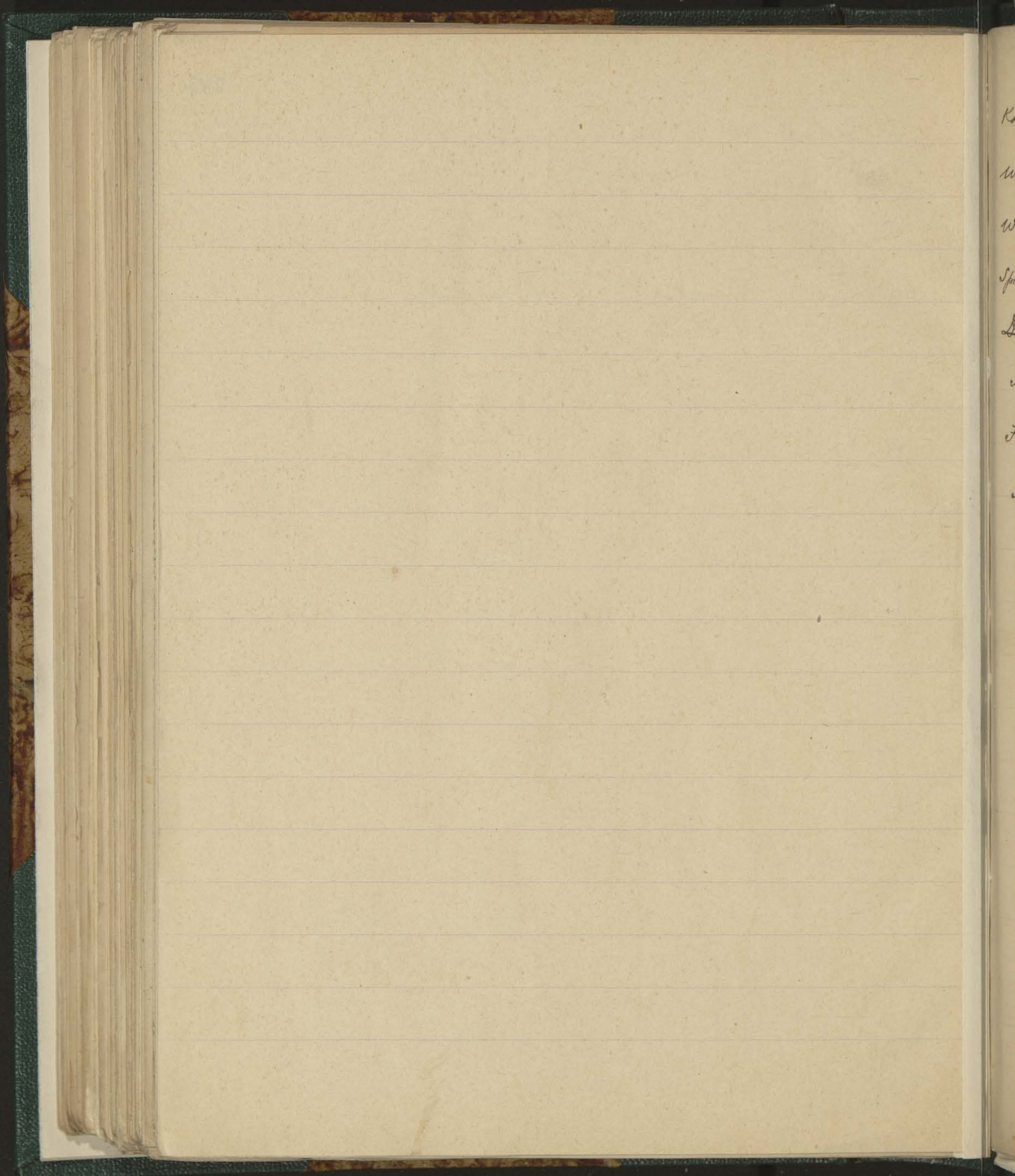
III, 251.

IV, 42, 43, 62, 111, 127, 156, 204, 287, 301.

Kniaźnin I, 46 por. z Horacym, I, 49 z Anakreontem.
Także I, 42, 28.

Pochlebstwo wytworne I, 6 (koniec wierna).

Idylla szlachecka I, 53.
Obrazek szlachecki I, 82.
" wiejski I, 106.
Romantyzm I, 107.
Do Karpińskiego I, 145, VII, 151.

II, 339; IV, 239.

Księżna Izabella i J. J. Rousseau. Dębicki, I, 95 ss, II, 292

W 1784 r. przeniesienie się XX. Cz. do Puław. Dębicki I, 126

W 1780 r. † ks. Jerzy. Dębicki I, 206.

Spirytyzm w Anglii – Dębicki I, 267

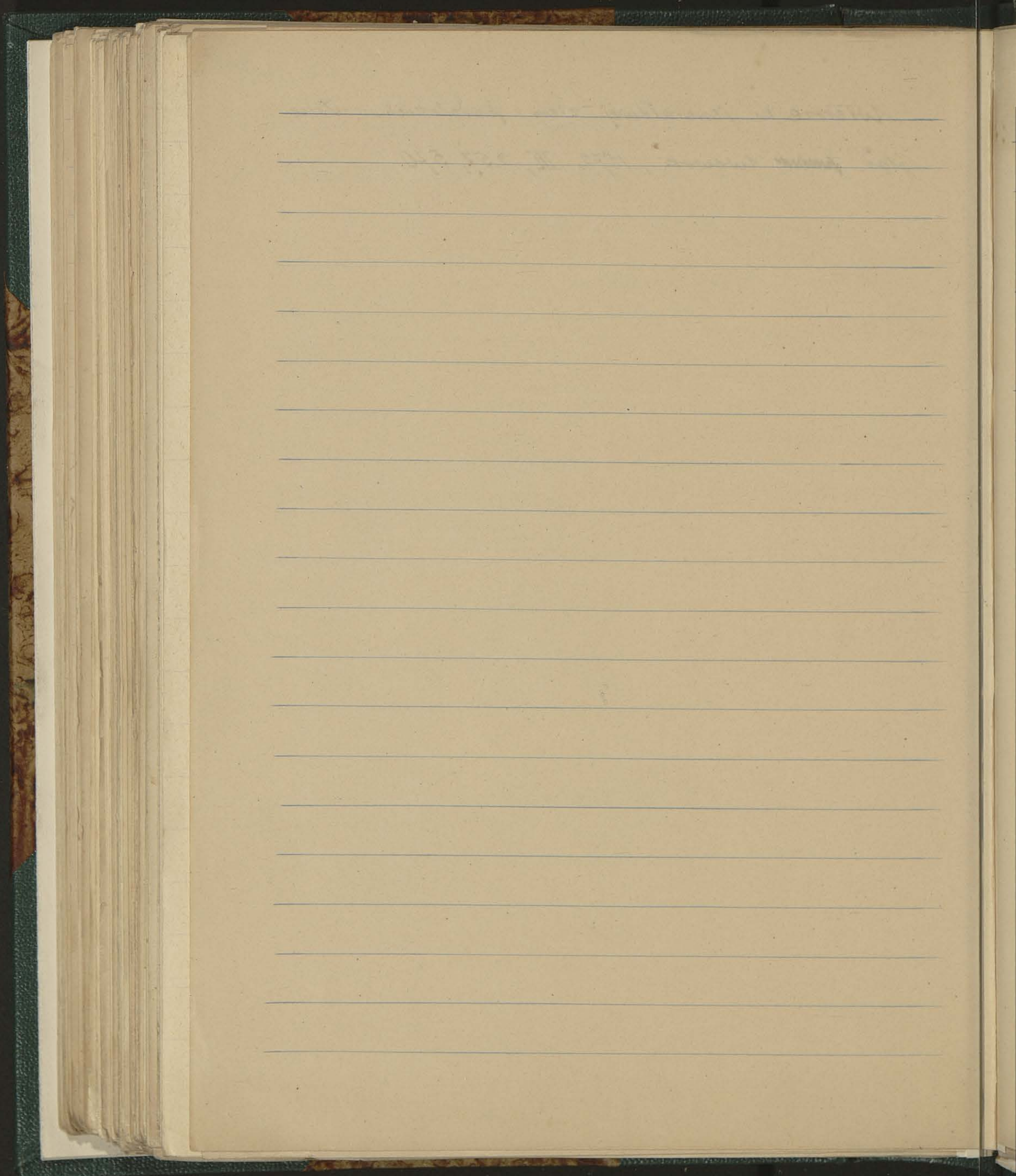
~~Delille D. IV, 111, 113, 114.~~

Strój pasterek D. IV. 185

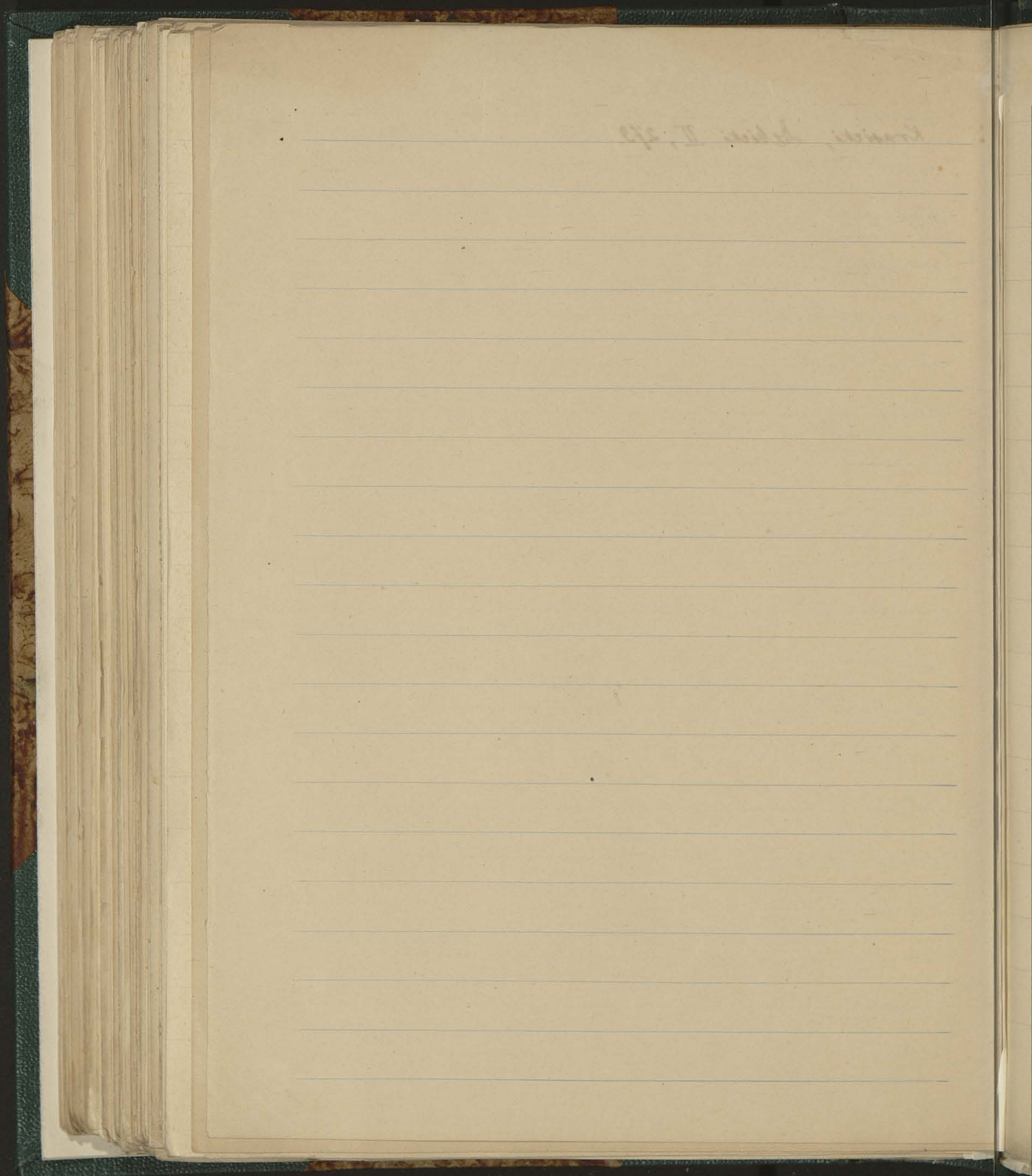
Filon D. IV 157

Mme Petit D. I, 109.

Wiersze ks. jenerałowej ziem podolskich. Przegląd lwowski, 1872 III, 257, 570

Krasicki, Dębicki II, 279.

Dębicki o Zabłockim

I, 37, 87, 117, 148, 153, 154, 157 ss

II, 5, 307

IV, 41, 42, 43, 62, 87

Wiersze Zabłockiego: Przegląd lwowski, 1872, tom III, str 254, 488, 686, tom IV, 195

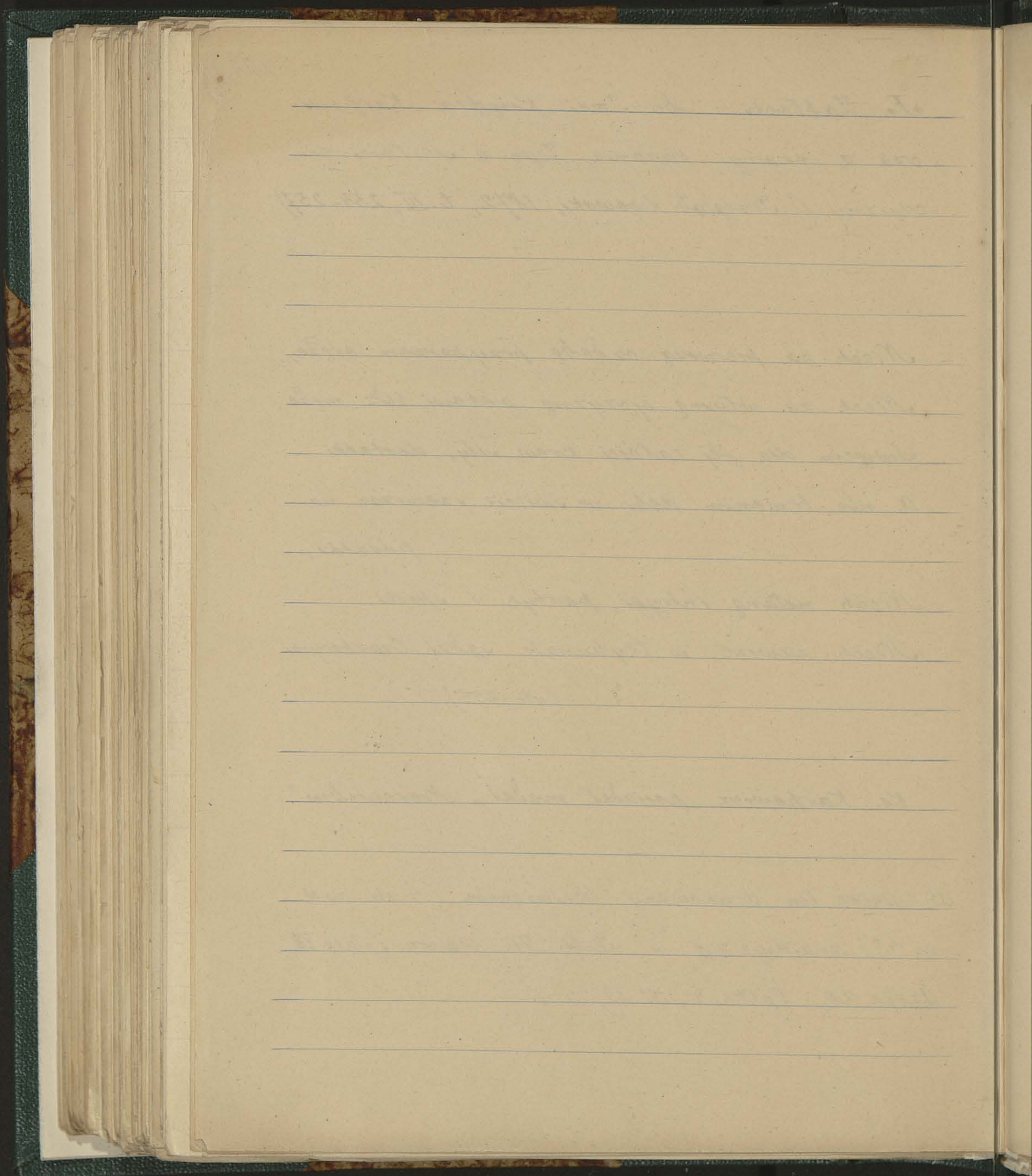
Fr. Zabłocki: Do Imci Księdza Karpowicza z okazyi kazania Jego o Miłości Ojczyzny. (Przegląd lwowski, 1872, t. III, 254-257)

....

Niech za pierwszą ozdobę przypaszem oręże,
Niech za własną ojczyznę gotowi bedz męże
Święcim dla jéj całości krew, siły, dostatki
A nie trwonim dóbr w świecie szemrząc na podatki,
Niech ustaną intrygi, partye i spiski,
Niech zawsze w trybunale sądzi Czartoryski:
(str. 256).

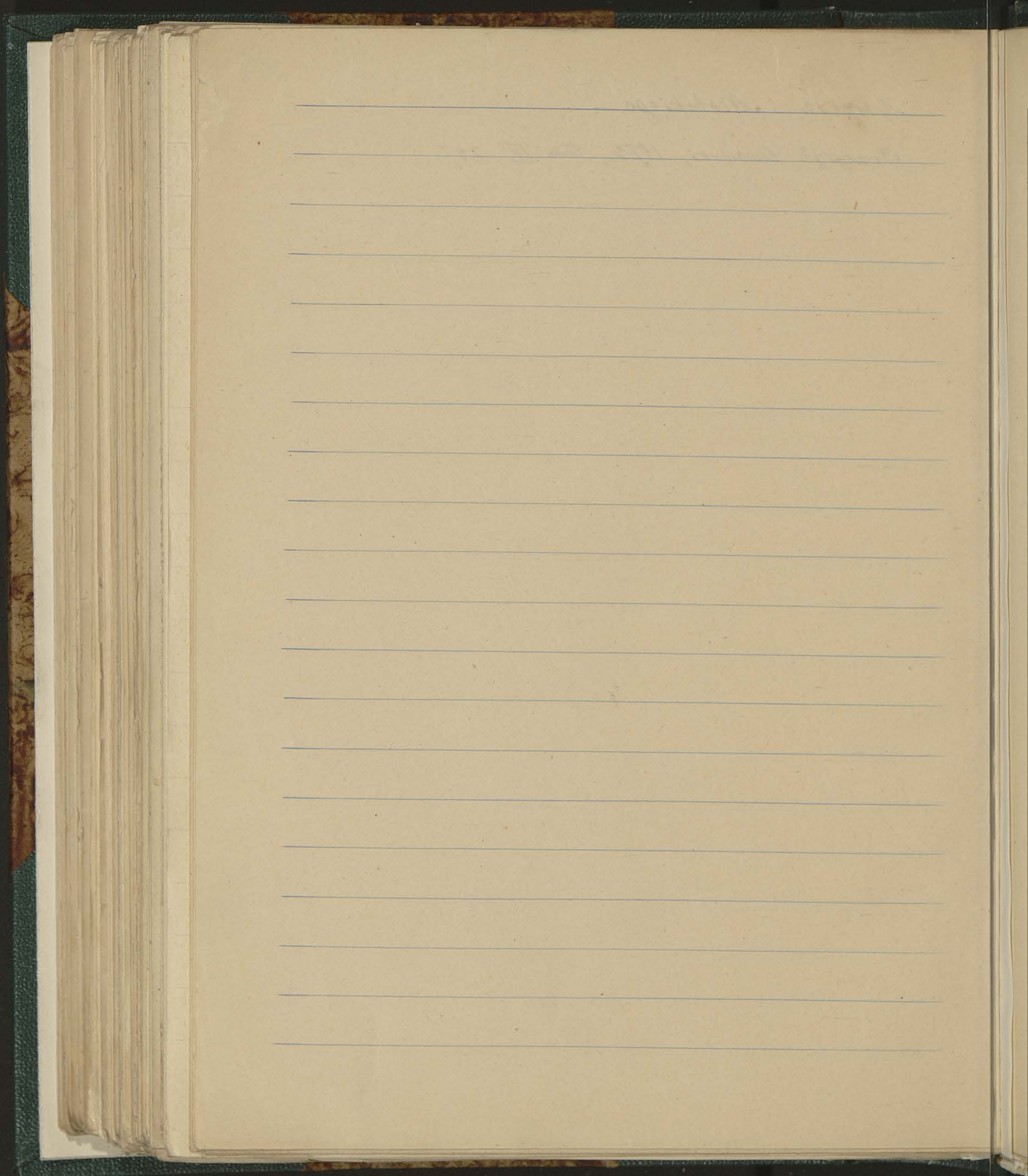
Ks. Karpowicz posiadał medal „Merentibus"

NB Wiersz ten drukowany bezimiennie (4 str. nlicz. in 4°) znajduje się w Bibl. Gł. Warsz. (Sala IV, Szafa 20, Półka 4, № 39)

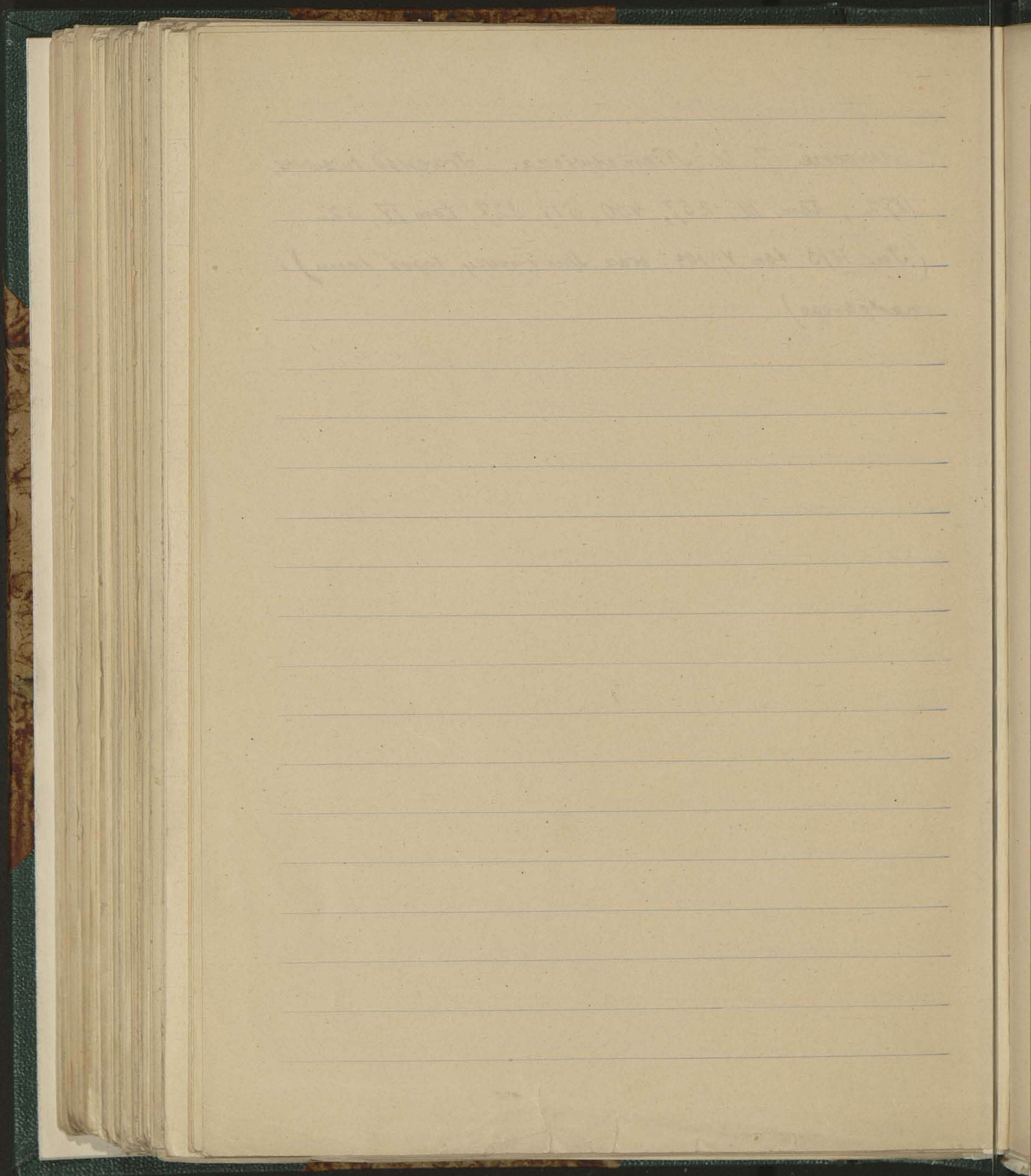

Wiersz Molskiego.

Przegląd lwowski, 1872, tom IV, 247

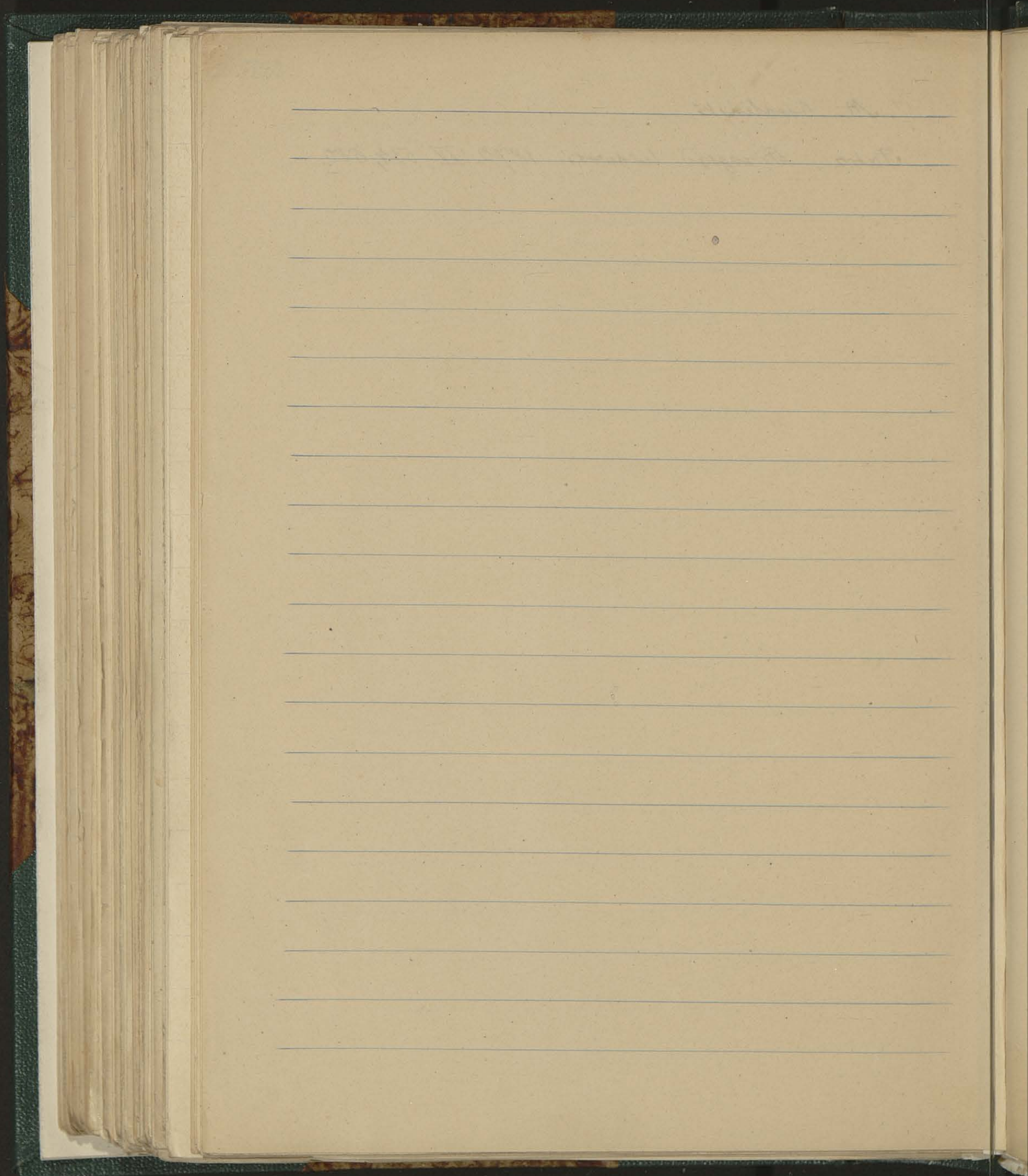

Wiersze J. U. Niemcewicza. Przegląd lwowski; 1872, tom III, 257, 400, 617, 827, tom IV, 321. (Por. 1873 tom V, 104, oraz Spis rzeczy tegoż tomu i następnego)

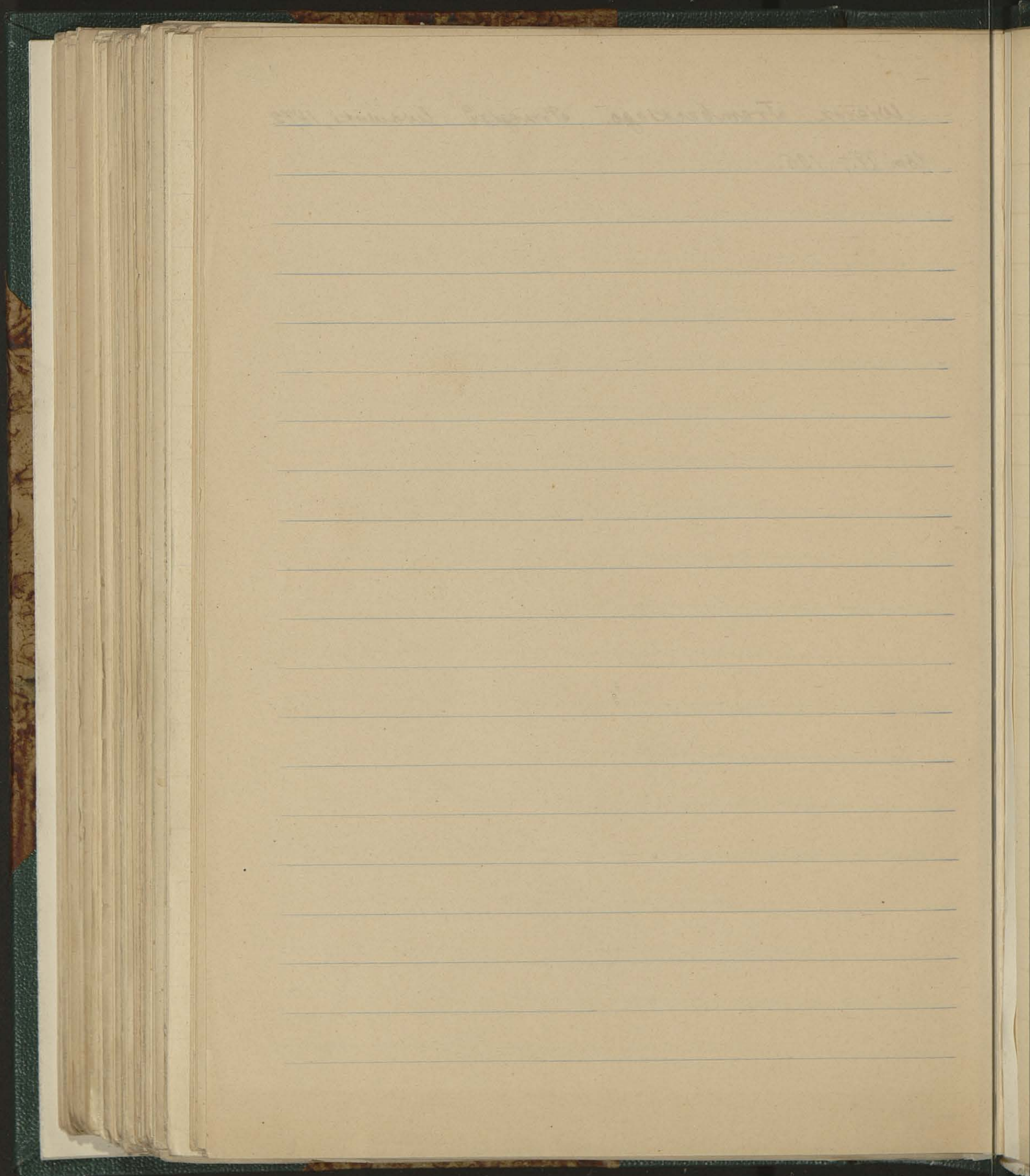

J. M. Ossoliński.

Patrz Przegląd lwowski 1872 IV, 534, 680.

Wiersz Trembeckiego. Przegląd lwowski, 1872 tom IV., 196.

Łzy.

Wybicki (Pam. I, str 64) zamieszkuje przed swoim protestem u Karmelitów bosych na Krak. Przedmieściu. Ks. Wolfers, dyrektor bibl. Załuskich, daje mu Plutarcha.

„Po kilkudniowych lekcyach łez wstrzymać nie mogłem, iż mi cnoty tak wielu ludzi aż dotąd tajne były." (str. 66)

Kupiec Łaszkiewicz z Krakowa, wiezie przebranego za pisarka Wybickiego do Brodów. Gdy W. zjeżdża do Baru: „Pobiegłem uściskać mego dobrodzieja Łaszkiewicza; oblaliśmy się nawzajem łzami....." Tom I 90, 91.

W Barze. „Witali mnie i drudzy (po Pułaskim) a kilka razy łzy i westchnienia przerywały głos." Tom I, str. 95.

Szukając biskupa Krasińskiego zajeżdża do biskupa

na Spiżu. „Zamknięty zemną w swym ogrodzie, łzami oblał ekspedycyą, którą mu pokazałem i los nieszczęśliwy Polaków.

Wierzcie mi, moje dzieci, że człowiek nie wyszedł z rąk przyrodzenia złym i nieczułym .... ale wychowania i towarzystwa rodzaj, bogactwo, ambicyi czyli próżności passya dziczy i zakrwawia serce człowieka.

Jestem zdania w tem wielkiego filozofa Rousseau, nie dla tego jednak, że on tak powiedział. ...." Tom I, str. 129.

Żona Andrzeja Zamojskiego ostrzega Wybickiego, że ścigają go i radzi mu uciekać na Wołoszczyznę, ofiarując pomoc swoją. „Roniłem łzy wdzięczności na ten czyn wspaniałej Zamojskiej" Tom II, str. 122. (W r. 1794).

Rousseau

Życie bez cywilizacyi 55, 56, 61, 93,

Język od Boga 70.

Zdrada 91

Początek i przemocy. Człowiek odwdzięczliwy.

Mowa z migów.

Wymowa 751

Persya Chiny 4)

Wolność 754

Homer Wolffa.

Krytyka zdrowa (10)

Ruiny, lasy, muzyka (11)

Nie kopie ale oryginały (12)

1) Segrais – Józefa Gostkowska 1051.

Armarium I, 2, 153.

2) Racan – niema.

3) Fontenelle – franc. 984.

4) Hagedorn – lit. niem. 1150

5) Teokryt francuski z 1775 r. – Philol. Gr. 1465

6) " " z 1800 – " " 1467

7) " niemiecki 1855 – Auctores Graeci 1470.

8) " " Voss " " 1468

9) Gottsched

10) Gellert

11) Gresset

12) B. Neukirch

13) Kleist

14) Ch. F. Zernitz

15) Görz

16) Gleim

17) Batteux

4. X. 1741 r. * F. Karpiński w Hołoskowie. (115)

1746. † Kajetan, brat jego (116)

1749. (1750? P). Oddany do szkół w Stanisławowie (118)

V. 1751. (P). † Józef Potocki, hetm. w. koronny (118)

1752 (1753? P). Próba kazania (121)

1753. Pojedynek ojca (123)

? † Aleksander Roszczyc (126)

1758 (P) Do Lwowa na teologią (130)

11. XII. 1759. Otwarcie akademii lwowskiej (131)

1762 (P) Wstępuje do palestry (135)

1763 (P) Opuszcza ją. (136)

1763. Jedzie do Choćmierza (136)

5. X. 1763 † August III (138

7. IX. 1764. St. August wybrany (138)

29. II 1768. Konfederacya zawiązana w Barze. (141)

29. VI. 1768. Rzeź w Humaniu

1759. Sierakowski arcyb. lwowskim (134).

7. XI. 1769. Zjazd konfederacki w Białej (144)

pocz. VI. 1769. Napad konfederatów na Lwów (143)

23. III 1770. Jan Puzyna zap. do Tercsianum (146)

IX. 1771. Opuszcza F. K. Wiedeń (156)

5, 11, 13 IX. 1772. Manifesta okupacyjne dworu peters.b., wiedeńskiego i berlińskiego (162)

30. IX. 1782 r. — 9. XI 1782 sejm w Warszawie

18 p., 35 p., 44, 63, 64 i nast., 91–93, 95

Pieśń ludowa.

Zabobon

Religia.

Zankowskiej

10
20
30
10
130
200

73. Marya Kozierowska

Kowalskij

Antoni   Kajetan.   ✗ za Kozierowskim
list z 30. I 1803.

str 261. Franciszek Kozierowski
ze Zdzitowiecką (List do mnie)
6 Dzieci.

Fr. Kozierowski, str. 261, 262 wnuk po rodzonej
siostrze, Katarzyna, wnuczka.
269, wnuk, 270 wnuk po siostrze
271 wnuk
1107 wnuczka Katarzyna.
K. szwagier moy ma syna ~~w Litwie~~ u mnie
30. I 1803 do Pisz.
Zankowski „siostrzan" tamże
K wnuka mego Dziad
K: o siostrze mojej (?) 4. III 1792
K siostrzenicy. 27. I 94.

Maryanna Kowalska ?

za Zankowskim

|

~~Antoni Zankowski 30 I 1803~~ / ~~wówczas wdowa~~
~~(29. IV. 1804.)~~ ~~4. IV. 1792~~

Siostra moja Zankowska do Twszy, 29. IV. 1804
" " " 1792 4. III
4. IV. 1792

~~do~~ drugą
/Siostra moja Kowalska 4. III 1792.
Kowalski 4. IV. 1792

Konserwowcy: Fr., Druj; Lucya i Katarzyna

I Rok urodzenia niewiadomy. 1741, 1743? Mała wartość da[...]
Coll. Nobilium 31. Aug. w. 1732. Drewbarka, ~~Załuski~~
W. panowie. Rzewuski, Jabłonowski – Załuski. Ale Kocha[...]
pomarli. Został tylko kierunek szkolny.
Jakiś czas była żywotność – kierunek właściwie: jaki był.
Obok kierunek szkolny, wśród który miał się znaleźć K.
(liter. barok). – Francya: Z kierunku Voltaire & Rouss[...]
Oto co na niego czekało.
II Miejsce urodz. podał także, sam. Jeden Genw. nie –
Musiało coś wstawić w tej rzeczy
Pieśni mazurska. Postaci oderwane. Nic romantyczna
Przedmiewaj jego – Mick.
Opryszek bardzo dawny.
Dawno urodz. Bajurak
Inny romant. w kolebki jeśli nie pieśni to postać opowiadan[...]
Zdanie
Dobromilski. Jego komei. Pieśń o nim – Wojciech: Baj[...]
(III?) ~~Ojciec~~ ~~Rodzina~~
herb
Ojciec – rodzina / Drzewiana. Matka? Rodzeństwo. Jakim
był dworek? Obcia. Niekultura – Zabobon. Religia. Cu[...]

Por. 65 Por. Karp. 27 = Vulg. 28 Koch XXIII / panie wziąwe zmożyła mię

x Brzozada Koch X

Głupie wzgórze ~~XVIII~~ XIX.

x Wsiadaj o kocha XX

Nos marnieje XXII. 1788 13 1775 ~~22~~

Pasą oczy owce 32

przez ręce podawać 33.

Jako dla ziemię 91.

wrzeciono głębi 86

Głęboki oczy ostuły 91.

Jak ci do obyś sadów 121. Koch. Pośm 68 n K.go

Pan prawego stawu 122.

Jako wodę wylanie w ziemi 139.

x Rok wszystkoradny wieniec znakomity.

Aquilony 133 ~~89~~ 167

Zegłanon twarz bledy. 169 159 157 151 mieś. błamany

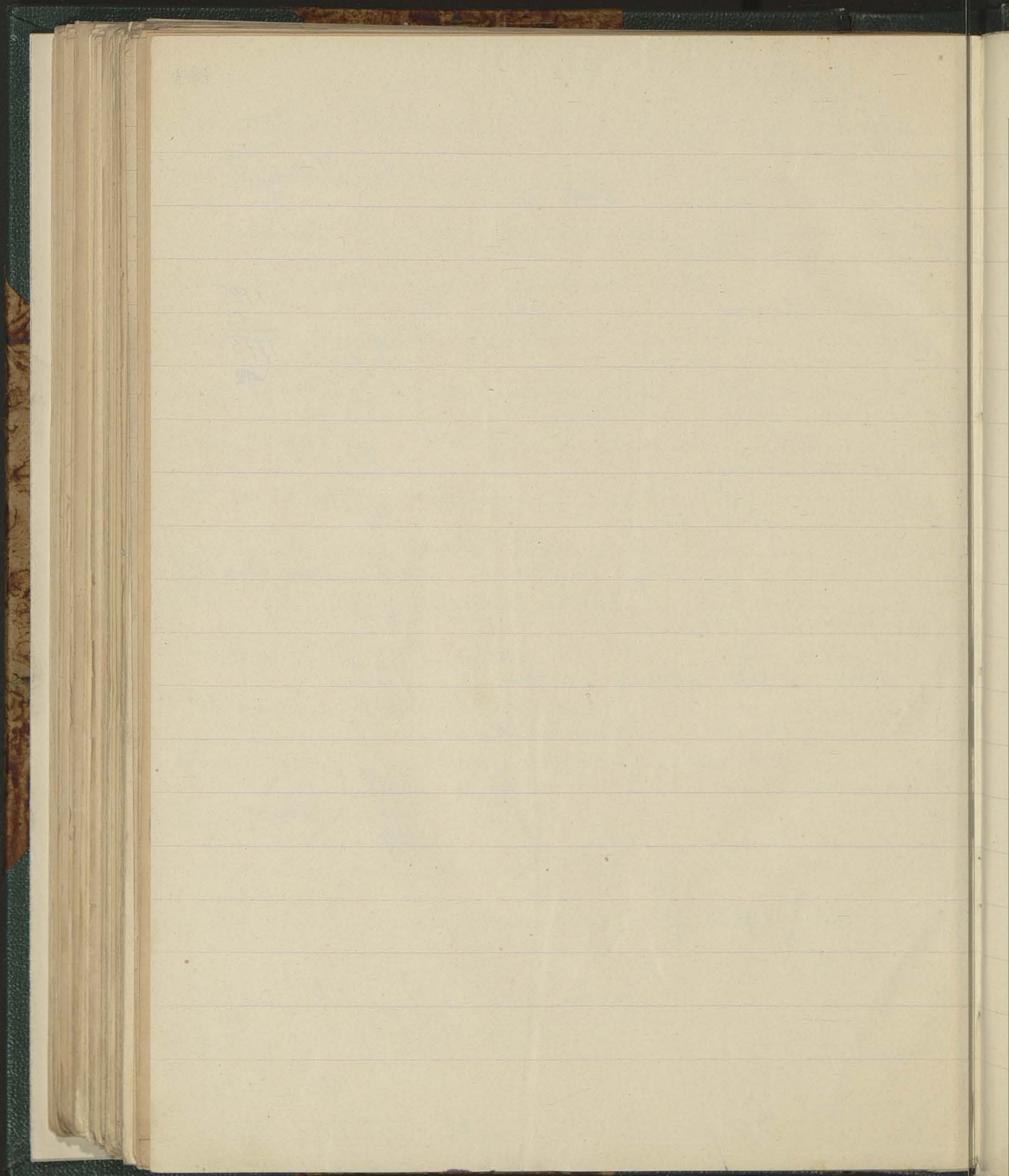
str 158 Koch Ołomuniec Twór wo rozany Koch. 89

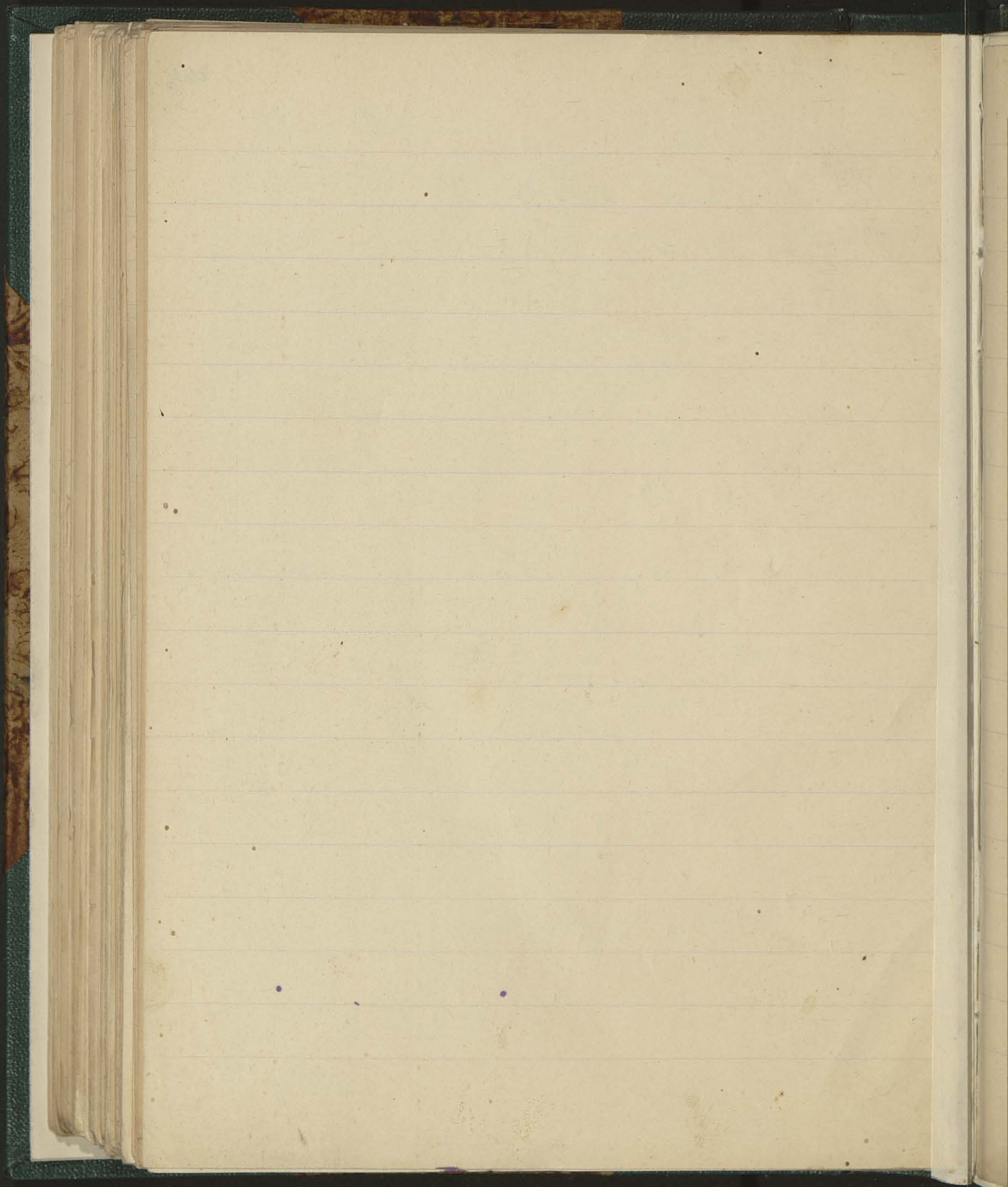
forma gran 232 CFK – 201 (Koch).

Rytm 37

Styl Koch 56 206 – 173.

Zmiana rytmu str 199 – 165

Styl

Wtrącanie przysłówków

Nadużycie superlatiwów. Por. Dębicki I, 89.

Accus. po negacyi 1117.

Czasownik na końcu.

~~[illegible] : [illegible], [illegible].~~

Imiesłowowa konstrukcya.

Punkta nadto rzadkie.

Imiesłów bez słowa „być": 1121, 1128, 1132

Nieregularności i idyotyzmy.

posołów 1117.

zczarowany 1116.

wadliwa konstr. imiesłow. 1118, 1119, 1123.

m̄akr : 1118

grzyms: 1119.

żałować się = skarżyć 1119

Wcale nie

1, 4, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 24, 25, 26, ~~27~~, 28, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56 (zob.), 57, 58, 59, 60, 61 (por. rytm), 63 (r.), 66 (r.), 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 79, 80, 81, 82, 83, 85, 86, 87, 88, 89, 91, 93, ×95 (str. 7)

Rytm

3, 6, 30 (zmiany), 103, 119, 122, 123, 124, 125, 127, 130, 138

Zmiany

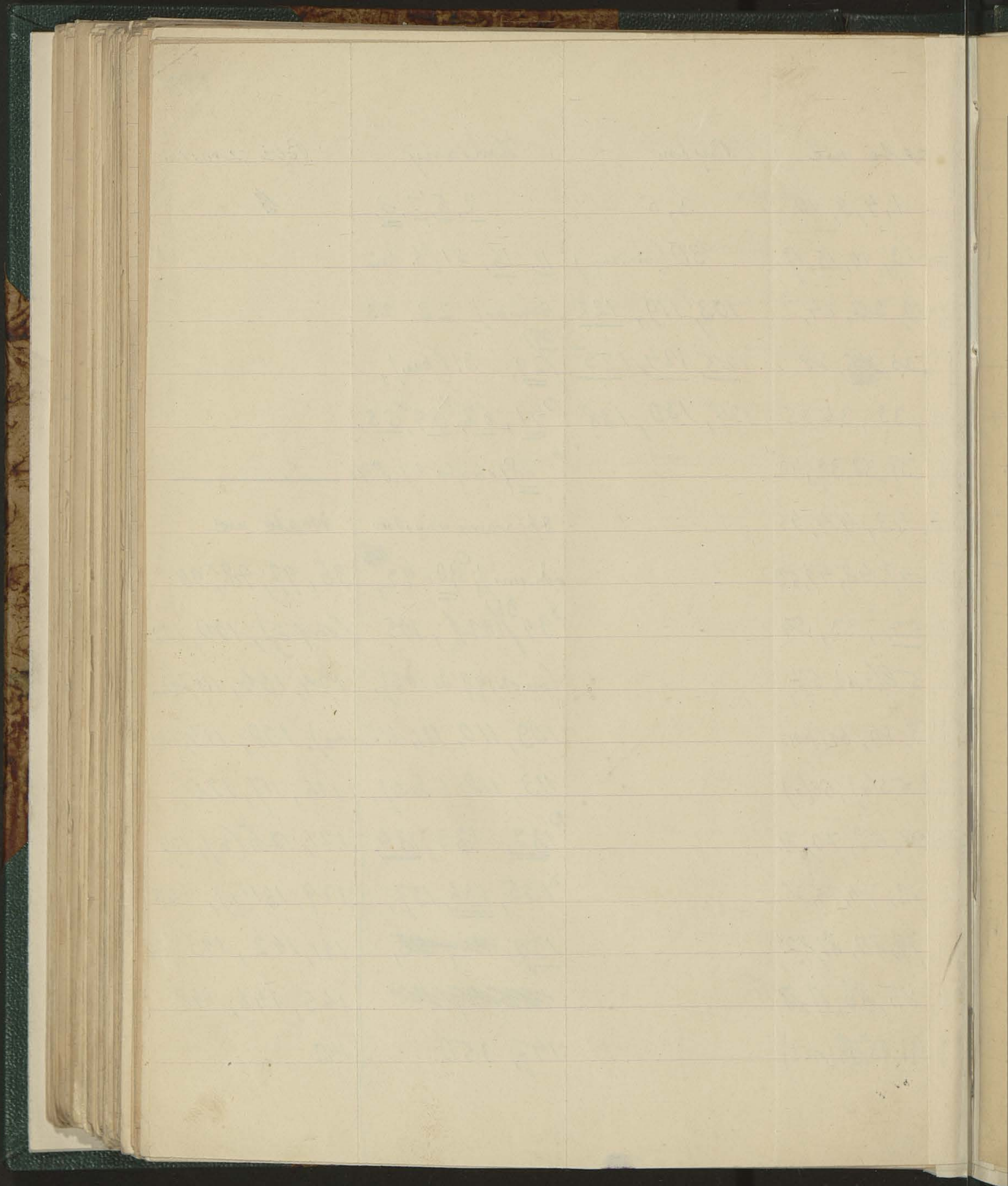
2, 5, 7, 8, 11, 16, 21 (b. dużo zmian), 22, 23, 27/29, 31 (por.), °41, 62, ×64, ×65, ×78 (strofa 4), 84, 86 (prawie wszystko odmienne), °90, 92, ×94, 95/101, 105 (por. str. 99 do 105), 109, 110, 111, 112, 113, 118 (b. dużo), °132, 133, 134, ×135, 136, 137, 139, ~~[illegible], [illegible]~~, ~~[illegible], [illegible], [illegible]~~, 147, 150.

Bez zmian

~~[illegible]~~

Wcale nie.

96, 97, 98, ×99 (str. 2), 100, 102, 104, 106, 107 (str.), 108, 114, 115, 116, 117, 120, 121, 126 (r.), 127, 129, 131 (r.), 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 148, 149

1741
1748 do Staniąt
1749
50 inf
51 gram.
52 synt.
53 poet
54. retor
55 retor.
56 filor
57 filor.
58 ~~filol.~~ filor.
59 teol. filoz
60 teol.
61. teol. — ojca
62 ~~teol~~ pal + Roncuyca
63

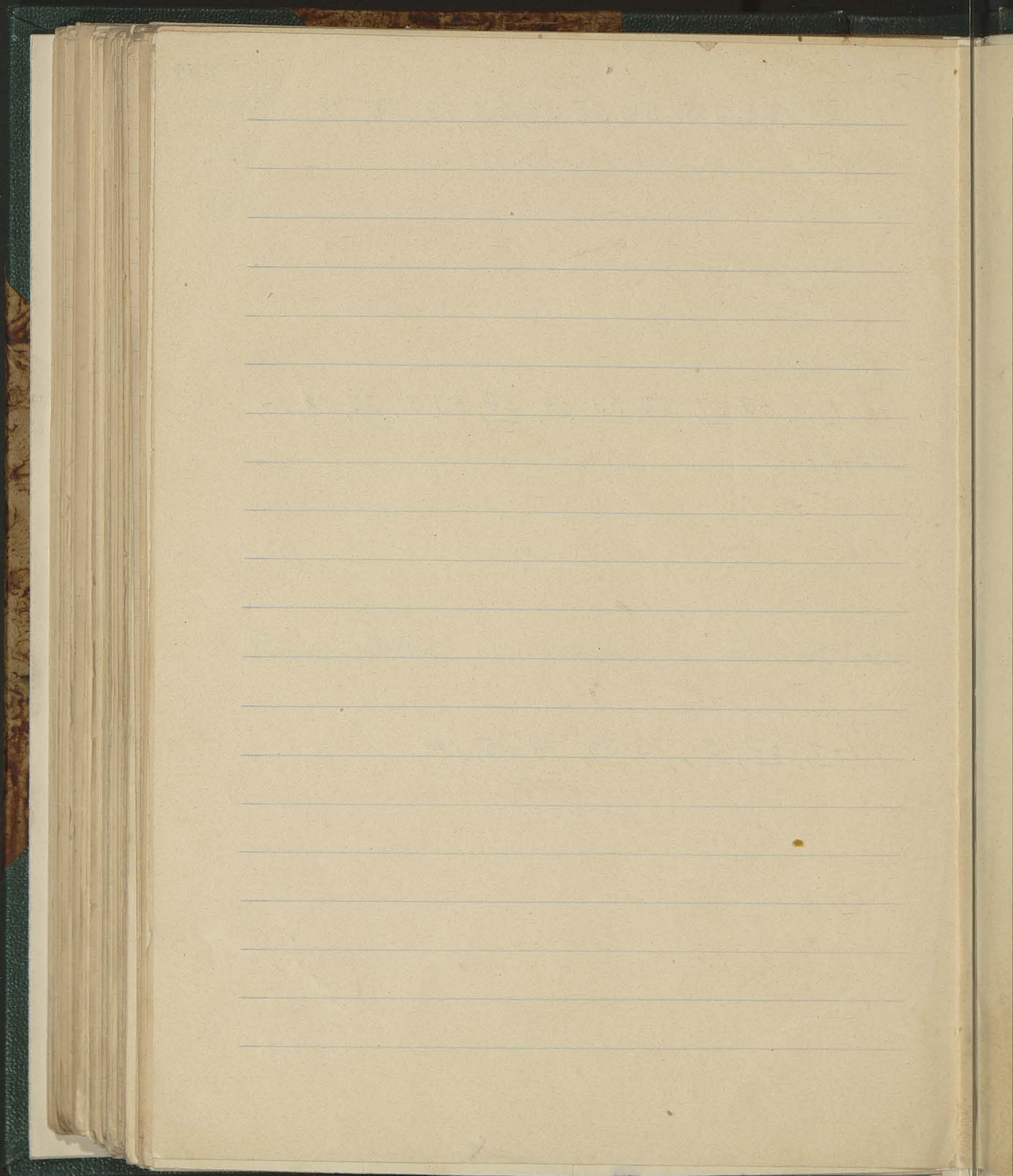
408
380.
386

Proszę odebrać z poczty i to opłacić.

I 29, 47, 50, 51, 52, 53, 54, 60, 73, 76, 79, 106.

II 1, 3, 49, 51, 52, 53, 54, 58, 60, 61, 77, 86, 94, 95, 97

III 1, 58, 61, 73, 74, 78, 96, 106

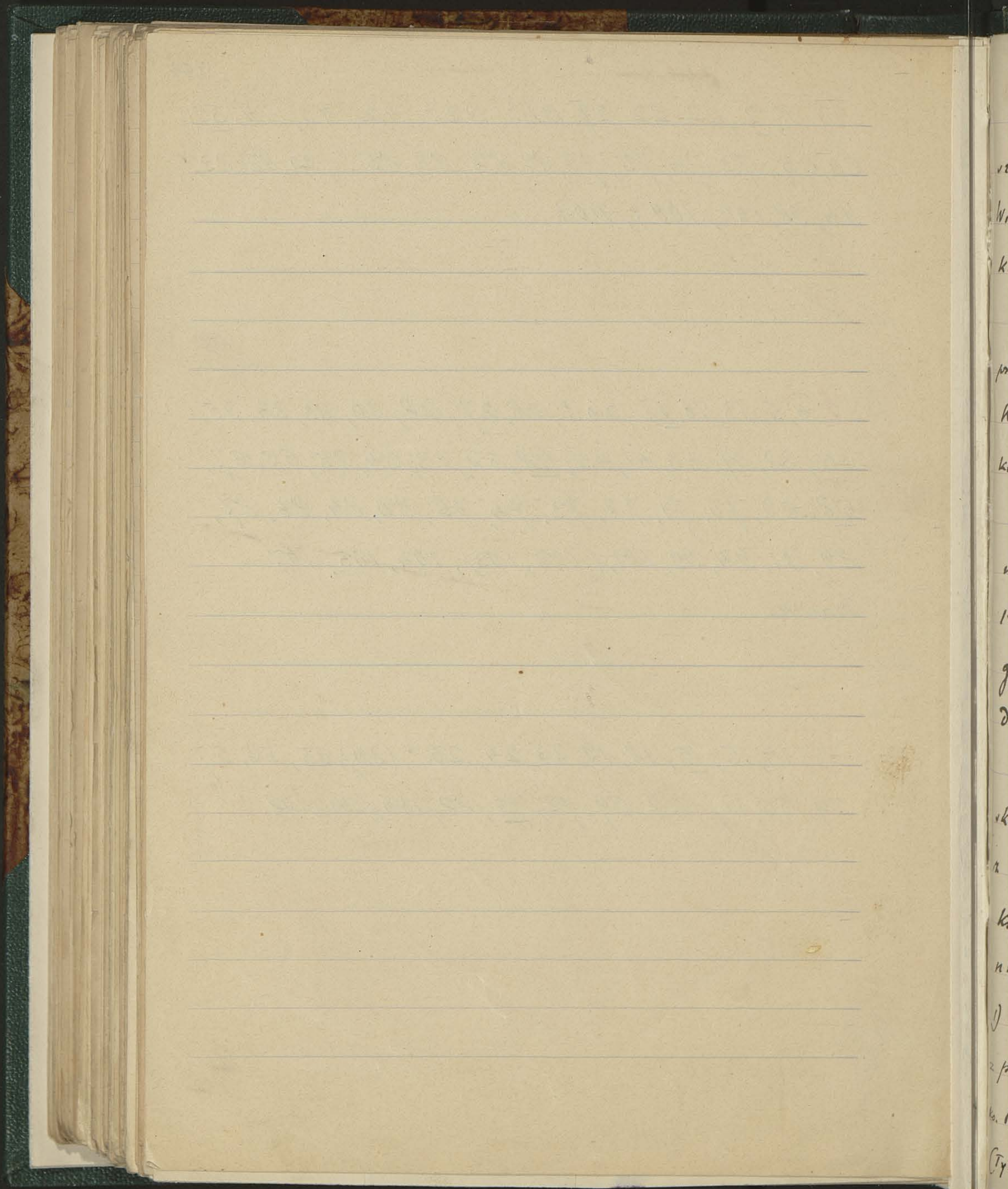
IV 1, 2, 12, 22, 29, 31?, 32? 42, 43, 44, 56, 60, 65, 73, 74, 75, 79, 81, 82, 83, 85!, 90, 92, 93, 94, 98, 102, 109?, 110?

=

V 4, 5, 13, 16, 17, 20?, 26, 27, 28, 30, 33, 34, 35, 36, 38, 39, 40, 41, 45, 48, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 80, 84, 86, 87, 89, 91, 94, 99, 101, (102, 103), 104, 105, 107.

Branicka

VI 14, 15, 16, 18, 19, 23, 24, 25?, (30), 55, 56, 57, 59, 66, 67, 68, 69, 72, 73, 88, 100, (101), 108.

W Wieńcu, czasopiśmie illustrowaném, Warszawa, 1872, w Nr. 1, 2, 3, znajduje się rzecz Wincentego Korotyńskiego p.t. „Stanowisko Franciszka Karpińskiego w literaturze."

W Noworoczniku Litewskim na r. 1831, wydanym przez H. Klimaszewskiego ~~przez~~ (Wilno, 1830) jest: Kilka słów o Karpińskim przez Kr. (Józefa Korzeniowskiego?) i rysunek grobu poety (str. 127–136)

W Przyjacielu Ludu (Leszno) jest wspomnienie, jeśli się nie mylę, p.t. „Karpiński w Warszawie" i jeśli się nie mylę, przez Fr. Morawskiego pisane, o przybyciu Karpińskiego na posiedzenie Król.-Warsz. Tow. Przyj. Nauk.

Dawna Akademia Wileńska przez M. Balińskiego (Petersburg, 1862), na str. 531 przedrukowany z luźnego świstka wiersz Karpińskiego p.t. Do ks. Poczobuta z przypadku mostu spalonego w Wilnie (1791).

1) Zielony most w Wilnie na Wilii, łączący miasto z przedmieściem Snipiszki, na nowo zbudowany przez ks. Poczobuta, spalił się 22 kwietnia 1791. r. (Tyzenhauzówna – Teka Wileńska – Ateneum Kraszewskiego)

20

